
Tebessüm

BİRİNCİ BÖLÜM

İÇİNDEKİLER

Tebessüm

Mustafa TOPÇU

Haydi gülümse! Güller açsın yüzünde tomurcuk tomurcuk. Yanakların gamzelerle dolsun, gül çocuk. Gülmek için sebep sorma bana. Yalnızca gülümse, haydi ama... Asık bir surat hiç yakışmıyor sana...

Uyandığında geçip aynanın karşısına önce kendine gülümse. Sonra yaşamanın tadına varıp bir kere de hayata... Oturunca kahvaltı sofrasına; kardeşlerine, canından çok sevdiğin anne ve babana gülümse. Çantanı sırtına alıp dışarı çıktığında, kime gülümserim diye şöyle bir bak etrafına. Bahçende açmış kucak kucak çiçeğe, sonra börtü böceğe, güneşlenen kediye, yem toplayan serçeye gülümse. Güneşe, bulutlara; otlara, ağaçlara; servis şoförü amcaya ve bir de dönüp arkadaşlarına gülümse. Sayamam ki hepsini: biricik öğretmenine, kantindeki teyzeye, üzerine konan kelebeğe, gece olunca göz kırpan yıldızlara ve gezegenlere...

«Gülümsemen sadakadır.» buyurmadı mı Gül Nebi? Ne duruyorsun o zaman? Gülsün göz bebeklerin, nerede görse bir tebessüme aç. Kimi görsen gülümse, senin sevgine muhtaç. Haydi, ama gülümse! Mahrum kalmasın kimse...

TARLADAKİ ALTINLAR

Ayşegül DOĞAN

Bundan uzun yıllar önce, dağın eteğine kurulu bir köyde yaşlı bir çiftçi yaşarmış. O çoğu zaman tarlasında çalışarak ailesine bakarmış. Onun üç oğlu ise çok tembellermiş. Fakat çiftçi bu ağır çalışma şartlarına daha fazla dayanamamış ve bir gün hastalanıp ölmüş. Babalarının ölümünden sonra, kardeşler çiftçilik yapmaya çalışmışlarsa da becerememişler. Gitgide fakirleşmişler.

Komşuları Recep Efendi çocukların bu halini görüp onların evine gelmiş ve onlara şöyle demiş:

– Niye bu haldesiniz? Yoksa babanızın altınlarını harcayıp bitirdiniz mi?

– Ne, altın mı? Babam bize altını olduğunu söylememişti!

– Demek size altınlardan bahsetmedi! Son günlerinde çok hastaydı zaten. Unutmuş demek ki! Bana tarlalarından birine altın sakladığından bahsetmişti. Tarlalarınızı iyice kazarsanız, altını bulursunuz, deyip gitmiş.

Hemen tarlaları kazmaya başlamışlar ama altını bulamamışlar. Sonunda altınlardan ümitlerini keserek komşularının evine gitmişler:

– Tarlaların her karışını kazdık, fakat altın maltın bulamadık. Ya sen ya da babam bizi kandırdı, demişler.

Komşuları:

– Acele işe şeytan karışır, çocuklar demiş. Tabii ki, toprağı sulamazsanız toprak yumuşamaz ve derin kazamazsınız. Altını da bulamazsınız. Babanız yalan söyleyecek bir adam değildir. Ama siz de haftalardan beri kazıyorsunuz, çok yoruldunuz. Hem kazmaya devam ederseniz,

ekim işleri geç kalır tarlayı da ekemezsiniz. En iyisi siz şimdilik kazmaya ara verip tarlalarınızı ekin. Daha sonra da bol bol sulayın. Ekini biçtikten sonra toprak kuru olursa hiç kazamazsınız. O altını daha derinlere gömmüştür.

Gençler çaresiz komşularının dediklerini yapmaya karar vermişler. Tarlayı güzelce ekip hasat zamanı gelince de biçmişler. Toprak iyi kazılıp iyi sulandığı için çok mahsul vermiş. Mahsulü satınca iyi para kazanmışlar. Ama bununla yetinmeyen bu üç kardeş tekrar altınları aramaya koyulmuşlar. Kazmaktan yorulan büyük kardeş:

– Eğer tarlaları ekmek için bu kadar çok kazsaydık, bugün buralarda altın aramak zorunda kalmazdık. Hiç olmazsa şu kazdığımız toprağa soğan ekelim de bunca emeklerimiz boşa gitmesin. Soğanları ekip sulamaya devam etmişler. Toprağa her attıkları tohum yeşermiş iri soğan olmuş. Soğanları sata sata bitiremiyorlarmış. Bunlar böylece soğanlarla uğraşırlarken, bir gün komşuları gelmiş.

– Nasılsınız? Son zamanlarda bana da gelmez oldunuz. Herhâlde altını buldunuz artık, demiş.

– Altın bulamadık. Ama şu soğanlar sayesinde altın bulmuş gibi olduk. Demek ki babamızın altını çalışmakmış.

– Haklısınız. Gerçekten de babanızın hiç altını yoktu. O her zaman ekinden kazandığıyla geçiniyordu. Siz ise, babanız ölünce ekine bakmadınız. "Burada altın var." demezsem sizi çalıştıramayacağımı biliyordum. Artık altını nasıl elde etmeniz gerektiğini biliyorsunuz, demiş.

– Doğru söylüyorsunuz! Bize verdiğin dersi asla unutmayacağız.

Ona teşekkür etmişler ve çalışarak yeni bir hayata başlamışlar.

Merhamet Evleri: Kuş Evleri

Yasemin TOPALAK

Hava soğuktu, yerler bir karış kadar karla örtülüydü. Caminin avlusuna girerken bir kedi hızla ayaklarımın arasından geçti. Neredeyse düşecektim. Çınarın altına gelince kedi birden durdu. Olduğu yere pusuverdi. Kendini belli etmeden, şadırvanın yanına inmiş olan serçe kuşlarına yanaştı. Serçeler hiçbir şeyden habersiz, karların üzerine atılmış buğday tanelerini yemekle meşguldü. Kedi küçük bir tümseği kendine siper ederek avına atılmaya hazırdı. Tam harekete geçecekti ki bir ihtiyarın:

– Pisst!.. çekil bakayım oradan Tülü. Kuşlarımı rahat bırak, demesiyle yerdeki sürü havalandı. Böylece kedinin hamlesi de boşa çıktı. Kedi bu işten pek memnun kalmaz diye içimden geçirirken ihtiyar elindeki tabaktan bir parça ciğer uzatınca kedi kuyruk sallayıp ihtiyara yaklaştı.

İhtiyar kedinin karnını doyururken gözüm serçeleri aradı. Bu kışta, soğukta, fırtınada nerede barınır bu serçeler diye içimden geçirirken birden caminin saçağına dizilmiş kuş evlerini gördüm. Görür görmez içim ısındı, havada uçanla karada kaçan hayvanları bile unutmayan atalarımıza dua ettim.

Şehirlerimizi inşa eden mimarlarımız bizleri doğayla, hayvanlarla birlikte nasıl iç içe yaşayabileceğimizi göstermişlerdir.

Peygamberimiz kuş yuvalarının bozulmaması, yumurtaları ve yavrularının alınmamasını buyurmuştur. Alınmış olan yavru ve yumurtaları yerlerine iade ettirmiştir. Bazı vahşi hayvanların derilerinin (elbise, eyer vs. şeklinde) kullanılmasını yasaklamıştır

Peygamberimiz hayvanları ilâhî bir emanet bilerek onlara iyi davranılması gerektiğini ifade etmiştir.

Peygamberimizin bu güzel tavsiyeleri Osmanlı döneminde de devam etmiştir. O devirde sahipsiz hayvanların bakım ve koruması devlet tarafından sağlanıp vakıflar kurulmuştur. İşte bunlardan biri de şehirlerimizi süsleyen cami, kütüphane, köprü, konak vb yapıların saçaklarına kurulan "Kuş Evleri" dir. Ama "Kuş Evi" mi desek yoksa "Kuş Sarayı" mı desek bilmem. Çünkü bu evlerin bir odalı küçük evcikler

halinde düzenlenenin yanında birkaç odalı, pencereli, hatta balkonu bile olanları var. Tıpkı bizim içinde yaşadığımız evler gibi derme çatma olanların yanında saray gibi olanı, gökdelen gibi çok katlı kuş yuvaları da var.

İnce bir ustalığı yansıtan bu serçelerin korunacağı, içinde dolaşabileceği, inip çıkabileceği yollar, gözler yapılmıştır. Kuş evleri konsollar üzerine kurulmuş cumba biçimli çıkıntılar, balkonlar sütun kabartmalarla yükselirken, ön yüzleri kemerli pencerelerle tamamlanıp, çatılarla, kubbelerle kapatılmıştır.

Kuşların beslenmesi için yemlikler, suluklar, inip çıkabilmeleri için yollar, başlarını çıkarıp etrafı kolaçan edebilecekleri balkonları bile unutulmamış.

Kuş evleri başta serçe, saka, kırlangıç gibi kuşlara barınak olarak yapılmış zarif mimarileri ile dikkat çeker. Bu ince zevk ve itina, kuşlara ve hayvanlara verilen önemi gösteriyor.

16. yüzyıla kadar uzanan kuş ev ve saraylarına genellikle camii, medrese, han, ev, köprü, kütüphane, türbe gibi taş ve tuğla kullanılarak yapılmış büyük eserlerde rastlanıyor. Kuş evlerinin kuşların kendilerini güvende hissedebilecekleri uygun yüksekliğe yapılmasına dikkat edilmiştir. Ne insan eli uzanabilir ne de kedi ve diğer zarar verebilecek hayvanlar kuşlara ulaşabilir. Bu estetik yuvalar, sert esen rüzgârlardan korunaklı yapıların güneş alan dış cephe yüzlerine konarak kuşların rahatı düşünülmüştür.

Atalarımız soğuk kış günlerinde kuşların beslenmesini sağlamış, sığınacakları yuvaları yapmış ayrıca hasta leyleklerin bakım ve tedavisi, hayvanlara gıda ve su verilmesi için birçok vakıf kurmuşlardır.

Hava soğuk olmasına rağmen gördüğüm şu manzara beni oldukça mutlu etti. Taş merdivenlerden camiye girerken kedi çınarın altında karnını doyurmaya devam etti. İhtiyar da arkamdan camiye girdi.

ALTIN ÇUBUKLAR
Aziz Allah! Ezan okunuyor abdest tazeleyeyim
Allahu ekber!
Allahu ekber!
Ezan okunuyordu. Şehri bir yorgan gibi örten karanlık, yerini sabah güneşine bırakmak üzereydi. Sahil boyu sıralanan evlerden birinin ışıkları gece boyu hiç sönmemişti. Üç katlı bu ahşap konakta geceleri ya kitap okunur, ya da ibadet edilirdi.
Şehzade Selim, satırları arasında kaybolup gittiği kitabını masaya bıraktı. Sessizce Süleyman'ın odasına vardı. Uykunun kollarındaki oğlunun siyah dalgalı saçlarını okşadı:
Süleyman!.. Süleyman!.. Namaz vakti oğlum!.. Uyan hadi…
Süleyman göz kapaklarını araladı, tatlı tatlı gerindi:
Hayırlı sabahlar babacığım.
Şehzade, henüz altı yaşındaki Süleyman'ıyla gitti camiye. Sabah namazında yan yana saf tuttular.
Namaz sonrası konağın bahçesinde tatlı bir sohbetin kucağında buldular kendilerini.
Şehzade, oğluna padişah atalarından söz açtı. Padişahların devlet işlerinden fırsat buldukça bir zanaatla meşgul olduklarını anlattı. Bunun aynı zamanda tüm peygamberlerin de sünneti olduğunu belirttikten sonra:
Oğlum, zanaatla meşgul olmak insanı dinlendirir, sıkıntılarından uzaklaştırır. Sen de şimdiden bir meslek seçmeli ve eğitimine başlamalısın.
Bugün çarşıya çıkalım. Meslekleri yerinde görelim ne dersin?
Peki, baba.
Süleyman memnuniyetini yüzünde açan gülücüklerle gösterdi.

Baba-oğul, o gün şehri dolaştılar. Atölyeleri, iş yerlerini gezdiler. Süleyman, Sarraflar Çarşısı'nda gördüklerinden çok etkilenmişti.
Bu zanaatı sevdim baba.
Musa Efendi hayırlı işler. Oğlum Süleyman sana emanet. Ona mesleğin inceliklerini öğret.
Tabi sultanım.
Ne yapsam da şuna bir ders versem
Ne var ki Süleyman, kuyumculuğu bir boş zaman uğraşından öte görmüyordu. Küçük dünyası kılıç oyunları, atlar ve bilhassa askeri konularla doluydu.
Bak oğul, bu ilgisizliğin sürerse vallahi sana bin değnek vuracağım
Hocası bu ilgisizliğe fazla dayanamadı.
Bin değnek vuracağım diye yemin ettim. Ne yapacağım şimdi ben.
En iyisi durumu Hafsa Sultan'a anlatmak.
Musa Efendiyi bir endişedir aliverdi. Pişman olmuştu olmasına ya; yemin yemindi, yerine getirilmesi gerekirdi.
Hafsa Sultan'ın yanına vardı, olanları anlattı.
Hafsa Sultan, hocalara karşı hürmetli bir kadındı. Öyle bir yol bulmalıydı ki ne hoca incinmeliydi, ne de oğlu. Biraz düşündükten sonra aklına ilginç bir plan geldi, gülümsedi. Musa Efendi'den izin alıp yan odaya geçti.
Allah razı olsun. Beni bu müşkül durumdan kurtardınız.
Döndüğünde elinde çil çil altınlarla dolu bir kese vardı. Hafsa Sultan, altın kesesini Musa Efendi'ye verdikten sonra planını açıkladı. Musa Efendi'nin yüzünde kurnaz bir gülümseme belirdi. Artık yeminini yerine getirebilirdi

Süleyman, ertesi gün yeni bir ders için tezgâhın başındaydı. Musa Efendi, Hafsa Hatun'un planını uygulamak için işe koyuldu. Kesedeki altınları Süleyman'ın önüne dökerek:
Al bu altınları erit, beş yüz tane ince çubuk haline getir.
Süleyman olacaklardan habersiz işe koyuldu. Ocağı körükleyip altınları ısıtmaya başladı. Altınlar ateşin gücüne fazla dayanamadı.
Süleyman, eğlenceli bir uğraş sonucu elde ettiği altın değnekleri hocasının önüne koydu. Musa Efendi altın çubukları görünce hepsini bir deste haline getirip bağladı.
Aferin, hepsi istediğim gibi olmuş.
Şuraya sırt üstü yat ve ayaklarını havaya uzat bakalım!
Avucunda şöyle bir tarttıktan sonra Süleyman'a seslendi.
Şehzade şaşırmıştı. Ödül beklerken bu ceza da neydi. Sessizce yere uzanıp ayaklarını havaya kaldırdı.
Oğul, tembellik edersen bin değnek vurmaya yeminim vardı. İşte beş yüz bir ayağına, beş yüz de diğer ayağına toplam bin değnek vurdum. Yeminimi yerine getirdim, hocalığımı gösterdim. Gayri sen de şehzadeliğini göster, işine sarıl, senden bekleneni ver!
Musa Efendi, beş yüz altın çubuktan meydana gelen değneği Şehzade'nin önce sağ ayağına sonra da sol ayağına hafifçe vurdu. Süleyman'ın rengi atmıştı.
Hocasının sözleri, Süleyman'ın incecik yüreğinde uyduruk değnek darbelerinden daha tesirli olmuştu. İşine dört elle sarıldı.

Dışını Süsledik

Cengiz AYDIN

Sohbetin tadı herkesi sarmıştı. Üfül üfül esen bir meltem, yüze serinlik kalbe ferahlık veriyordu. Devrin maneviyat büyüklerinden Seyfettin Halveti anlattıkça, akıllar hikmetten, kalpler feyizden nasibini alıyordu.

Büyüklerin sohbeti öyle bir meclisti ki, orada ham ruhlar olgunlaşıyor, fidanlar meyveye duruyordu.

Sohbetin koyulaştığı bir anda meclise bir sarhoş adam çıkageldi. Herkeste bir şaşkınlık. Ufak yollu mırıldanmalar….

Sarhoş adam nerede olduğundan habersiz, bağırıp çağırmaya, üstünü başını parçalamaya başladı. Az önce misk kokuları ile ruhu okşayan ortamı şarap kokusunun mayhoşluğu aldı.

Seyfettin Halveti ise bu duruma hiç kızmadı. Sarhoşu alıp evine götürdü. Perişan adama güzel elbiseler giydirdi. Toz toprak içindeki ağzını, yüzünü yıkadı. Bıyıklarını düzeltti. Ona temiz bir görünüş kazandırdı. Sonra da Yüceler Yücesine ellerini açıp:

– Ya Rabbi! Biz onun dışını süsledik, görünüşünü düzelttik; Sen de onun içini süsle, gönlünü düzelt, diye dua etti.

Sarhoş adamı, uygun bir yer hazırlayıp kendine gelmesi için yatırdı. Adam gece kalktığında kendine yapılanları görünce, gözleri doldu. Gündüzki hali aklına geldi. Şu anki durumu ile eskisi arasında ne kadar fark vardı. Vakit geçirmeden perişan halinden kurtulmasına vesile olan Seyfettin Halveti'nin yanına giderek özür diledi. Yaptıklarından pişman olup hatalarına da tövbe etti. Seyfettin Halveti Hazretlerinin öğrencilerinden oldu.

Bir Yangın

İlknur Yorulmaz

Sefil oldu çocuklar,
Analar, babalar
Eşyalar
Bir yana dağıldılar.

Alev alev yandı
Küçücük gecekondu
Kurtuluşu yoktu
Ateş her yanı sardı.

Parçalandık
Dağıldık
İşte sokakta
Kaldık.

Güzel elbiselerim
En sevdiğim bebeğim
Yandı kül oldu
Gitti benim her şeyim

Dikkat etmez isek
Kaybederiz tek tek
Belki de kalırız
Dünyada bir tek

Yangından korunalım
İnsanları koruyalım
Ağaçları çiçekleri
Kuşları, böcekleri
Daha nicelerini
Severek yaşayalım.

Bekke Vadisinden Yükselen Ses

ORHAN BİLİR

Hazreti İbrahim hanımı Hacer ile oğlu İsmail'i Filistin topraklarından alıp Bekke vadisine kadar getirdi. Yolda hiç konuşmuyordu. Belli ki bu yolculuk ve ayrılık ona da zor gelmişti. Çünkü yıllar sonra bir çocuk sahibi olmuş, onu da uzaklara götürmekle imtihan olunmuştu. Hanımı Hacer ise her adımda biraz korku ve endişeye kapılıyordu. Bir aralık Hazreti İbrahim'e sordu.

– Ey İbrahim bizi niçin Bekke'ye götürüyorsun? Bu senin tercihin midir, yoksa Allah'ın emri midir? Hazreti İbrahim,

– Allah'ın emridir dedi.

– Öyleyse yürü, yemin olsun ki Allah bizi koruyacaktır.

Deve sırtında günlerce yol aldılar. Nihayet Bekke vadisine ulaştılar. Hazreti İbrahim, hanımı ve oğlunu burada bıraktı. Burası susuz ve kurak bir yer idi. Allah'ın emriyle geri döndü. Geri dönerken yüreği kavruluyor, ellerini açıp Allah'a şöyle yalvarıyordu.

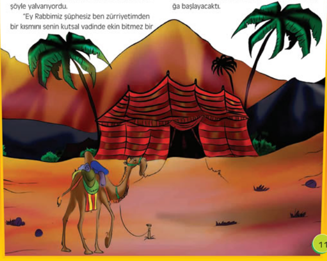
"Ey Rabbimiz şüphesiz ben zürriyetimden bir kısmını senin kutsal vadinde ekin bitmez bir yerde yerleştirdim. Ey Rabbimiz namazı gereği gibi kılsınlar diye böyle yaptım. Ya Rabbi artık insanların bir kısmının gönüllerini onlara doğru yönelt. Onları her türlü üründen rızıklandır ki sana şükretsinler."

Hazreti İbrahim'in duasına karşılık olarak kulağına şu müjde fısıldanacaktı.

"Senin, İsmail hakkındaki duanı kabul ettim ve ona bereket verdim. Ondan sonra nice nesiller gelip geçecek, ama gün gelecek esas itibariyle onun neslinden on iki yüce insan zuhur edecek. Ve ben onu büyük bir topluluğa reis yapacağım."

Hazreti İbrahim bu müjdeyi aldıktan sonra rahatlamıştı. Gönül huzuru ile Bekke'den ayrıldı. Hacer anamız ile küçük oğlu yeni bir hayata adım atmıştı.

Bu hayatta yalnız değildi. Çünkü zemzem orada bulunacak, Kabe'nin binası orada yapılacak ve Bekke vadisi yeni bir Mekke olmak için hazırlığa başlayacaktı.

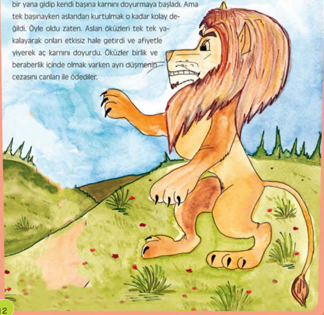
KISSALARDAN DERSLER

Hüseyin AÇIKYÖRÜK

Ormanlar kralı aslan kaç gündür avlanamamıştı. Karnı zil çalıyordu. Gezinirken bir başına, bayırda otlayan üç öküz gördü. Daha görür görmez ağzı sulandı. Birini gözüne kestirip üzerine yürüdü. Ama boşuna, bu işe yaramadı. Aslan hangi taraftan gelse öküzlerin boynuzunu karşısında buldu. Açtı ama ölümü de göze alamazdı.

Sonunda düşündü taşındı karar verdi. Bu üç öküz bir arada beraberce durduğu müddetçe bir şey yapamayacaktı. O zaman ne yapıp etmeli bunları birbirinden ayırmalıydı. Bir plan düşündü ve hemen uygulamaya koyuldu.

Öküzlerin birbirlerine kötü sözler söylediğini yaydı. Birini ötekine kötüleyip durdu. Aralarına düşmanlık ve ayrılık soktu. Öküzler de bu oyuna kanmasın mı? Her biri bir yana gidip kendi başına karnını doyurmaya başladı. Ama tek başınayken aslandan kurtulmak o kadar kolay değildi. Öyle oldu zaten. Aslan öküzleri tek tek yakalayarak onları etkisiz hale getirdi ve afiyetle yiyerek aç karnını doyurdu. Öküzler birlik ve beraberlik içinde olmak varken ayrı düşmenin cezasını canları ile ödediler.

ÖMÜR BOYU ÖĞRENMEK

Hanefi AYDIN

Abbasi Devleti'nin Halifesi Me'mun ilme çok değer verirdi. Âlimleri etrafında bulundurur onlara saygı gösterirdi. İlimden faydalanmaktan çekinmezdi. Bir gün âlimlerle beraber bulunurken amcası İbrahim içeri girdi. Halife ayağa kalktı. Amcasını başköşeye oturttu. Sonra,

– Amca dedi, âlimlerin anlattığı meselede senin fikrin nedir, diye sordu.

İbrahim amcası cevap verdi.

– Çocukluğumuzda bizi başka şeylerle oyaladılar. Maalesef büyüdüğümüzde de biz kendimizi meşgul ettik. Böylece ömrümüz boyunca ilimden uzak kaldık.

Me'mun amcasına şimdi neden ilim öğrenmediğini sordu. Aldığı cevap,

– Bizim gibi kocamış bir adama ilim öğrenmek yakışır mı, oldu.

Me'mun dedi ki,

– Amcacığım! Yaşın ne olursa olsun, ilim öğrenen bir talebe olarak ölmen; cahil bir ihtiyar olarak yaşamandan daha hayırlıdır. İlim öğrenmek sana elbette yakışır.

Amcası ne zamana kadar yakışacağını sorunca, Halife Me'mun şöyle cevap verdi

– Bu iş sana, yaşadığın müddetçe yakışır.

CAN KUŞUMUZ

Tık tık... Tık tık... Tık tık... Hepimizin göğüs kafesinden gelen seslerdir bunlar. Can kuşumuzun, yani kalbimizin sesleri... Ne zaman duracağı belli olmayan bir saat gibidir kalbimiz. Bu saatin arıza yapması ya da durması, "hayatımızın bitmesi" anlamına gelebilir.

Kalbimiz, göğüs kafesinde, iki akciğerimizin arasında özel olarak korunmuş bir bölüme yerleştirilmiştir. Beynimiz kafatası kemiklerinin içine, kalbimiz de göğüs kafesi içine yerleştirilerek korunmuştur. Kalbimiz karın boşluğuna konsaydı, dışarıdan gelen küçük bir darbeyle kalp krizleri yaşayıp çabucak ölebilirdik.

Kalp, tıpkı bir "emme basma tulumba" gibi çalışır ve dakikada ortalama 70–80 defa vücudumuza kan pompalar. Saatlerce, günlerce, aylarca ve yıllarca hiç durmadan vücuda kan pompalamak kolay bir iş değildir. Kalbimizin, "vücuda kan pompalayabilmesi" için çok sağlam yapıda olması şarttır. Bu yüzden diğer iç organlarımız düz kaslardan yapıldığı hâlde, sadece kalbimiz çok sağlam çizgili kaslardan yapılmıştır.

Kalbimiz dört odacıklı bir eve benzer. Üstteki odacıklara "kulakçık", alttakilere "karıncık" adı verilir. Karıncıklarla kulakçılar arasında kan geçişini sağlayan kapakçıklar vardır. Bu kapakçıklar, kulakçıklardan karıncıklara kanın geçeceği anda otomatik olarak açılır. Kan karıncıklara geçince hemen otomatik olarak kapanır.

Kalp karıncıkları kasıldığında vücudumuza kan pompalanırken, kulakçıklar gevşer ve böylece kalbe kanın girmesi sağlanır. Yani kalpten kan çıkışıyla, kalbe kan girişi aynı anda gerçekleşir. Bu otomatik çalışma sistemi, ömrümüz boyunca görevini bu şekilde sürdürür. Kasılma ile gevşeme arasındaki saniyeden daha küçük bir zaman diliminde kalbimiz dinlenir. Yani kalbimizin çalışmasıyla dinlenmesi iç içedir.

Kalbimizin dış yüzeyindeki zar ile kalp arasına kaygan bir sıvı yerleştirilmiştir. Bu sıvı kalbin daha rahat çalışmasını sağlar.

Kalbimizin sol tarafında daima temiz kan, sağında ise kirli kan bulunur. İki tarafın arasında kapakçık yoktur. Bunun yerine, sağdan sola ya da soldan sağa kan geçişini önleyen çok sağlam kaslar bulunur. Eğer böyle olmasaydı kirli ve temiz kan birbirine karışabilirdi. Böylece hücrelerimize kirli kan gönderilir, zehirlenmelere, ölümlere maruz kalırdık.

Her varlığı yerli yerinde ve ölçülü yaratan hikmet sahibi Rabbimiz, kalbimizi de binlerce hikmetle donatarak yaratmıştır. Kalbin yapısını ve çalışmasını öğrenince, insan Allah'ın kudretinin ve ilminin ne kadar büyük ve sınırsız olduğunu hissediyor. Sanki kalbimiz, "Tık tık... tık tık... " diye atarken, kalp ile birlikte bütün varlıklar koro hâlinde, "Allah! Allah! Allah!" sesleriyle kâinat musikisine katılıyorlar...

AHMET ŞENLİK

GÜLME VAKTİ

İMTİHAN

Öğretmen, öğrencilere sormuş.

– Çocuklar, Allah hepimizin Cennete gitmesini istediği hâlde, neden bizi dünyaya göndermiş?

Çocuklardan biri, soruya cevap vermiş.

– Öğretmenim, demiş. Şüphesiz ki siz bizim sınıf geçmemizi istiyorsunuz. O hâlde neden hepimize birer 5 vermeyip imtihan ediyorsunuz?

İKİNCİ SORU

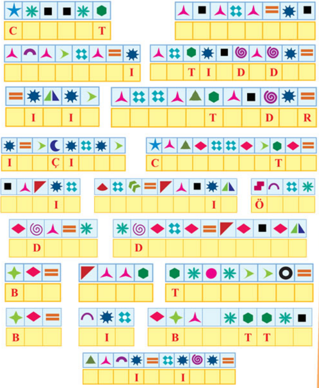
Öğretmen, öğrencilere :
– Sizlere sorular soracağım. Birinci soruyu bilene ikinci soru sorulmayacak. Şimdi söyle bakalım Ahmet, bir hindinin kaç tane tüyü vardır?
– 9567 tane tüyü vardır öğretmenim!
– Nereden öğrendin bunu?
– Öğretmenim, hani birinciyi bilene ikinci soruyu sormayacaktınız?

TABANCA SESİ

Genç yazar, ilk oyununu tiyatronun yöneticisine baştan sona okudu ve sordu:
– Nasıl buldunuz oyunumu?
– İyi, yalnız oyunun son bölümünde küçük bir değişiklik yapsanız iyi olur. Başrol oyuncusu zehirle değil, tabancayla ölmeli.
– Bu önemsiz bir ayrıntı.
– Bence önemli. Tabanca sesi, uyuyan seyircileri uyandıracaktır.

HADİS BULMACA

İ. Hakkı BARAN

Anahtar

A B C Ç D E F G H I İ Ğ

K L M N O Ö P R S Ş T U Ü V Y Z J

NEZAKET DOLU BİR HAYAT

Ahmet AKBAŞ

TELEFONLA GÖRÜŞÜRKEN

Yaz tatilinde Hasan'ı telefonla aramak istedim. Dedesinde kalacağını söylemişti. Ben de numarayı daha okul kapanmadan almıştım. Neyse numarayı aradım. Telefon bir defa bile çalmamıştı ki biri açtı. Ben kendimi tanıtmak için hazırlanırken bir ses,

– Alo kimsin, demesin mi!

Ne diyeceğimi şaşırdım. Öyle ki kim olduğumu ben bile unuttum o an. Neyse ki zar zor toparladım da Hasan'ı isteyebildim. Telefonla konuşurken de bazı şeylerin neden önemli olduğunu böylece daha iyi anladım. Neler mi?

- Arayan biz isek kendimizi tanıtmayı unutmamalıyız.
- En az iki defa çalmasını beklemeliyiz.
- Arayan kim ise telefonu o kapatmalı.
- Yüksek sesle konuşmamalıyız.
- Yanlış numara aradıysak kibarca "özür dilerim" demeliyiz.
- Bizi yanlışlıkla aramışlarsa kaba olmadan bunu ifade etmeliyiz.
- Telefonla konuşurken biri içeri geldiğinde başımızla hoş geldin diyebiliriz.
- Bir büyüğümüz telefonla görüşüyorsa odasına izinsiz girmemeliyiz.
- Bizden büyük birinin yanında telefonumuz çalarsa ondan müsaade isteyerek cevap vermeliyiz.

Bilmece Bildirmece

Tıpatıp Aynısı

Aşağıdaki resimler arasında birbirinin tıpatıp aynısı olan iki tanesini bulur musunuz?

Acaba Kim

Karışık harfler içinde, dört halifeden birinin adı ve özelliğini bulacaksınız. Yeşil renkli kareden başlayıp birer kare ilerleyip sarı renkli kareye gidin. Sağa, sola, yukarıya, aşağıya ve çapraz hareket edebilirsiniz.

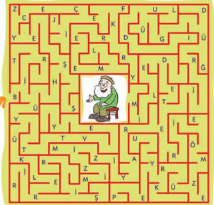
L	M	A	S	I	Y	A
O	İ	L	A	H	L	B
L	E	T	Z	R	L	İ
A	D	E	E	T	İ	N
A	R	M	Ö	İ	İ	R

Farklı Sözcük

Altta gördüğünüz her sözcük grubunda bir sözcük diğerlerinden farklıdır. Farklı olan sözcükleri işaretler misiniz?

YATSI	HZ. ALİ	YARDIM	İHLAS
HAC	HZ. MUSA	ORUÇ	HADİS
İKİNDİ	HZ. OSMAN	NAMAZ	KUREYŞ
AKŞAM	HZ. ÖMER	ZEKAT	FATİHA

Başla

Labirent

Dedesini ziyaret etmek isteyen Burak'a yardımcı olur musunuz? Eğer doğru yolları kullanırsanız, geçtiğiniz yollar üzerindeki harfler çok güzel bir cümleyi ortaya çıkaracak.

KÂİNATTAKİ TEMİZLİK

Dilek ÖZALP

Koşup atlamaktan yorulmuşlardı. Bahçedeki banka oturmuş, parkta oynayan çocukları seyrediyorlardı. Elleri ayakları toz toprak içinde kalmıştı. Kirlenmenin en tatlı şekli bu olsa gerekti. Enes ve Rana ilkokula giden iki akıllı kardeşti. Bahçede otururken Enes'in dikkatini bankın üzerindeki bir şey çekti.

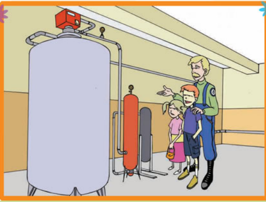
– Bak Rana, bir bal arısı, abdest alıyor sanki.

– Abi arılar abdest alır mı hiç?

– Abdest almazlar tabi ki. Onlar da tüm canlılar gibi vücutlarını temizlerler. Kainattaki her şeyde bir temizlik kanunu geçerlidir.

Evet, kainatta bir temizlik vardı. Bu Allah'ın Kuddûs isminin bir göstergesiydi. Uzayda kara deliklerin ölmüş yıldızları içine çekip süpürmesinden, çürükçül canlıların ölen canlıları yemesine, bir kedinin tüylerini yalayarak temizlemesinden, hücrenin içindeki temizlikten sorumlu organellere kadar her şey mükemmel ve hassas bir denge üzerinde yaratılmıştı.

Enes ve Rana aralarında konuşa konuşa eve geldiler. Hemen banyoya koşup ellerini ayaklarını yıkadılar. Öyle ya bu sohbetin ardından ancak bu yapılmalıydı. Yemeklerini yiyip erkenden yattılar. Yarın okulda onları değişik bir gün bekliyordu. Bir arıtma fabrikasına gidip kirli suyun nasıl temizlendiğine şahit olacaklardı.

Sabah olmuştu. İki kardeş erkenden kalkıp koşa koşa okullarına gittiler. Oradan da arıtma fabrikasına. Öğretmenleri,

– Çocuklar bu gördüğünüz dev havuzlarda su dinlendiriliyor. Sonra şu karşıda gördüğünüz dev filtrelerden geçiriliyor. Uzun süren aşamalardan sonra tertemiz olup evlerimize geliyor.

Enes ve Rana öğretmenlerinin sözlerini can kulağı ile dinliyorlardı. Dün bahçede gördükleri arı geldi akıllarına. Allah tüm canlılara temizlik kurallarını ne kadar da güzel öğretmişti.

Rana abisine dönerek,

– Abi bizim vücudumuzda da zararlı maddeler var mı? Varsa bunlar nasıl temizleniyor?

– Elbette var. Her bir hücremizde artıkların depolandığı çöp konteynırları var. Hiçbir artık ortalığa atılmaz. Yaşlı hücreler parçalanır, açığa çıkan atıklar vücuttan böbrekler tarafından filtre edilerek uzaklaştırılır.

Onların aralarında konuştuklarını duyan öğretmenleri söze karıştı.:

– Evimizde her gün ne kadar çöp birikiyor değil mi? Eğer evimizi temizlemezsek mikroplar yüzünden hasta olabiliriz. Aynen bunun gibi böbreklerimiz yaratılmasaydı, zararlı maddeleri atamazdık ve vücudumuzda birikip ölmemize sebep olabilirlerdi.

– Öğretmenim, bizim vücudumuzda neden artık maddeler oluşuyor ki, dedi Rana.

– Vücudumuzun enerji üretimi sırasında oluşuyor bu artıklar. Böbreklerimizdeki süzgeçlerden geçiyor ve idrarla dışarıya atılıyorlar.

– Aaa! Böbreklerimizde süzgeç mi var?

– Evet Ranacım; ama bildiğin çay süzgeci gibi değil bunlar. Bir böbreğimizde bir milyon tane var bu süzgeçlerden.

– Peki sonra?

– Kandan süzülen zararlı maddeler idrarı oluşturuyor. Bu zararlı sıvı idrar kanlından geçiyor ve idrar keseslinde depolanıyor.

– Miktarı artınca da tuvalete gidiyoruz değil mi öğretmenim?

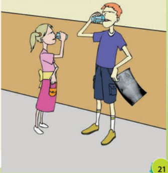
– Evet, idrar borusu ile dışarıya atılıyor.

Öğretmen de onlarla sohbete dalmış gidiyordu. Fabrikanın çıkış sireni hepsinin yüreğini ağzına getirmişti. Canlılar ne kadar mükemmel bir düzenle yaratılmıştı. Acaba vücudumuzda böbreklerin dışında da temizlik görevlileri var mıydı?

Yol boyunca abi kardeş bunu konuştular. Sindirim atıkları anüsten atılırken, terleme ile de atıklar atılıyordu vücudumuzdan. Bunu da derimiz yapıyordu. Ya akciğerlerimiz; onlar da karbondioksiti atıyordu.

Eve geldiklerinde yorgunluktan bitmişlerdi. Tüm yorgunluklarına rağmen Enes gidip babasının böbrek taşı dökerken çektirdiği röntgen filmini getirdi. Fasülye tanesi şeklinde, omurganın iki yanında, bel hizasında iki organdı böbrekler. Bir an "Ya yaratılmasaydılar ya diyaliz hastası olup makineye bağlı yaşasaydık?" diye geçirdi içinden. Oysaki sağlıklı ve mutluydular. Şükredecek ne çok nimet vardı.

Sonra iki kardeş oyuna daldılar yine. Yorgunluktan halının üzerinde sızıp kaldıklarında ellerinde babalarının çektirdiği röntgen filmleri vardı. Belli ki doktorculuk oynamışlardı.

Ektiğini Biçmek

Selma YAZAREL

Sabahın erken vaktinde, sahabi efendilerimiz Allah Resûlü ile birlikte otururken yalınayak ve üzerlerine aba giyinmiş, kılıçlarını kuşanmış Mudarlı bir topluluk geldi. Allah Resûlü onların fakirliklerini görünce duygulandı, yüz rengi değişti. İçeriye girdi, sonra dışarı çıktı ve Bilâl'e ezan okumasını emretti. Bilâl de ezanı okudu, kamet getirdi. Efendimiz namaz kıldırdıktan sonra, insanlara şu âyetleri okudu.

– Ey insanlar! Sizi bir tek kişiden yaratan ve ondan da eşini yaratıp o ikisinden birçok erkek ve kadın türeten Rabbinize karşı gelmekten sakının. Adını anıp kendisini vesile ederek birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a saygısızlık etmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakınınız. Allah sizin üzerinizde tam bir gözeticidir." (Nisâ, 4/1) "Ey iman edenler! Allah'ın azabına maruz kalmaktan korunun. Herkes yarın ahireti için ne gönderdiğine dikkat etsin. Allah'ın azabına düçar olmaktan korunun. Çünkü Allah yaptığınız her şeyden haberdardır." (Haşir, 59/18)

Sonra da,

– Herkes elinden ne geliyorsa; dinar, dirhem, elbise, buğday, hurma hatta yarım hurma bile olsa versin, buyurdu. Ensardan bir adam, elinde bir kese para ile geldi ki, hurmaları eliyle taşımakta zorlanıyordu. Sonra, diğerleri de arka arkaya getirmeye başladılar. Getirilen yiyecek ve giyecekler, iki öbek hâline geldi. Bunu seyreden Allah Resûlünün yüzü sevinçten ışıl ışıldı. Şöyle buyurdu Efendimiz.

– Kim İslâmiyet'te güzel bir çığır açarsa, o yaptığı iyiliğin mükâfatını aldığı gibi kendinden sonra aynı iyiliği yapanların da bir misli sevabını alır. Hiç kimsenin mükâfatından da eksilme olmaz. Kim de İslâmiyet'te kötü bir yol açarsa, kendi günahıyla beraber, arkasından giden insanların günahlarını da yüklenir. Günahını aldığı kimselerin günahlarında da bir eksilme olmaz."

Eksik Sayı

Aşağıdaki sayılar belli bir kurala göre dizilmişlerdir. Soru işareti olan yere hangi sayı konulmalıdır?

Fark Bulmaca

Alttaki iki resim arasında yedi fark var. Bulur musunuz?

Harfleri Ayır

Tabloda yer alan harfleri öyle dört parçaya ayırın ki, her parçada kalan harflerle "SADAKA" kelimesi yazılabilsin.

a	a	s	a	a	d
s	a	k	a	d	s
d	s	a	a	k	k
k	a	a	d	a	a

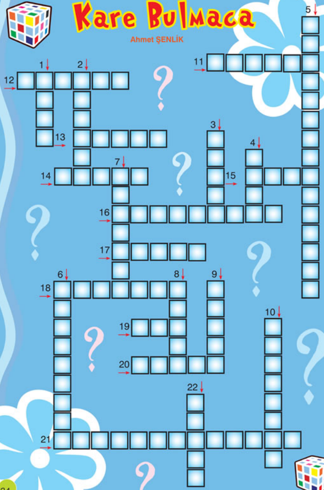
Doğru Cevaplar

Nasreddin Hoca mahalledeki çocuklara dört soru soruyor. Aralarından sadece biri soruların hepsini doğru olarak cevaplıyor. Acaba hangisi?

Kare Bulmaca

Ahmet ŞENLİK

Bulmacanın Soruları

1. Bizi karnında taşıyan, sütüyle besleyen ve üzerimizde en çok hakkı olan büyüğümüz.

2. Peygamber Efendimizin 622 yılında hicret ettiği mukaddes şehirdir.

3. Mutluluğun, başarının kaynağı olarak bize sunulan en güzel duygudur.

4. İslam sanat ve kültüründe Allah'ın birliğini temsilen kullanılan kırmızı renkli çiçek.

5. "Halkın kendi kendini demokrasi yoluyla yönetmesi" ilkesidir.

6. Karşılıklı olarak birbirinin güç ve kuvvetine dayanma, birbirinden destek alma.

7. Vücudumuzun dik durması ve hareket etmesini sağlamak için mükemmel tasarlanan kemik ve destek yapıdır.

8. Başımızın her iki yanına simetrik olarak yerleştirilen işitme duyusu organımızdır.

9. Dinimizin kurallarına göre yapılmasına izin verilen şey (haram olmayan).

10. Evlerin çatılarına tüneyen, cami avlularında bolca gördüğümüz ürkek bir kuştur. Gri ve beyaz renkli türleri vardır, taneli besinlerle beslenir.

11. Hazreti İsmail Aleyhisselamın bebekliği zamanından beri var olan Kâbe yakınlarındaki bir su kaynağıdır.

12. Rabbimizin besmelede geçen güzel isimlerinden biridir.

13. Yapılan bir işin sadece Allah rızası için yapılması anlamındaki sözcüktür. Kuran'ı Kerim'deki kısa bir surenin adıdır.

14. Kafatasımızın içine yerleştirilen ve şekli ceviz içine benzeyen organımızdır. Vücudu yönetmekle görevlidir. Bilgisayarın icadının ilham kaynağıdır.

15. Ana, baba ve çocuklardan oluşan en küçük toplum birimidir. Bazen bu güzel topluluğa dede ve nine de katılır.

16. Karın boşluğunun sağ alt kısmında yer alan en büyük iç organımızdır. Kan şekerini ayarlamak, sindirilen besinleri hücrelere dağıtmak gibi pek çok görevi vardır. Vücudun enerji deposudur.

17. Bir topluma, bir millete öncülük eden rehberlik yapan kişidir.

18. Karşılıklı dost olmak, düşmanca tavırları terk etmek işi.

19. Bir milletin bayrak, tarih, kültür gibi ortak özelliklerinden biridir.

20. İçildiğinde insanın akıl dengesini ve davranışlarını bozan zararlı sıvıdır. İnsan ömrünü kısaltır, trafik canavarını azdırır, özellikle göz, karaciğer ve beyni tahrip eder.

21. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) babasını hiç görmedi. Altı yaşlarındayken annesini de kaybedince hem öksüz hem yetim oldu. Bu durumda ona bakan dedesinin adı nedir?

22. Bilgiye ulaşma araçlarından biridir. Faydalısı da vardır, zararlısı da. Kiminin sayfalarında sevgi ve mutluluk dünyası vardır, kimisi zehir saçar. Yararlısını seçtiğinizde size iyi bir arkadaş olur.

KATARAKT AMELİYATI

Hazırlayan: Sedat YAVUZ
Çizen: Erdinç Şemen

Çömlekçiyi bir hafta sonra kadının karşısına mahkemeye çıkardılar.

İki şahit ayağa kaktı.

Diğer şahitte dinlendi. Onlarda aynı adamı tarif ediyordu. Bunun üzerine kadı kararını açıkladı

İçeriden biri ayağa kalkıp itiraz etti.

Çömlekçiyi tekrar hapse attılar. Ümitsiz bir şekilde Ellerini açıp Allah'a dua etti. Hiç yoktan böyle bir iftira atılmış, ailesinden uzaklaşmıştı.

Sabahın ilk ışıkları şehri aydınlatırken çömlekçinin oğlu dükkânı açtı. Bu ara sokakta yürüyen bir ihtiyar direğe çarpıp yere düştü. Oğlan hemen içeriden fırlayıp ihtiyarı yerden kaldırdı.

Oğlan dedenin koluna girdi. Bu şekilde caddede ilerlediler.

İhtiyar baharat dükkânının önüne gelince durdu.

Cuma çabucak gelmişti. Çömlekçi Musa tekrar kadının karşısına çıktı.

Arka taraftan birileri bağırdı.

Kadı eliyle sakalını sıvazladı. Yapacak bir şey yoktu. Kararı açıklayacaktı ki bir ihtiyar ayağa kalktı.

Kadı biraz rahatlamıştı.

İhtiyar çömlekçinin yanına gelip onu tanımaya çalıştı.

Arka taraftakilerden biri yine bağırdı.

Bu işe hem ihtiyar hem de çömlekçinin oğlu sevindi.

Bir hafta içerisinde göz doktoru Mavsılî şehre getirildi. Durum ona anlatılınca işini daha dikkatli yaptı. Doktor ihtiyarın gözünü kontrol etti.

Ameliyat başarılı geçti. Bir ayın sonunda ihtiyarın gözleri açıldı. Mahkeme tekrar kuruldu. Doktor Mavsılî de orada bulundu. İhtiyar çömlekçi Musa'ya gülümsedi. İyice onu tanımaya çalıştı. İhtiyar.

Arka taraftaki biri bağırdı.

İhtiyar dinleyicilere dönünce adamı tanıdı.

Böylece yanlış bir karar son anda engellenmiş oldu. Doktor Mavsılı'nın yaptığı başarılı operasyon Çömlekçi Musa'yı idamdan ihtiyarı da kataraktan kurtarmış oldu.

İçerisi bir anda karıştı. İki adam kaçmaya yeltendiyse de askerler kıskıvrak yakaladı.

Katarakt Ameliyatı

Sedat YAVUZ

Mavsılî 11. yüzyılın tanınmış göz doktorlarındandır. Asıl adı Ebû-l Kasım Ammar bin Ali El-Mavsılî'dir. Kısaca Ammar olarak tanınmıştır.

Önce Irak'ta, sonra da Mısır'da yaşamıştır. İlmini arttırmak için uzak ülkelere seyahatte bulunmuştur. Bu sırada doktorluk edip ameliyatlar yapmıştır. 996-1020 yılları arasındaki Mısır'da bulunmuş, göz hastalıkları ve tedavisiyle ilgili eser yazmıştır.

Ammar, gözle ilgili çok değerli iki eser vermiştir. Bunlardan en meşhuru Kitâbü'l-Mühtehap fi İlaci'l-Ayn (Göz Tedavisinde Kullanılan Seçme Maddeler) adındaki eseridir.

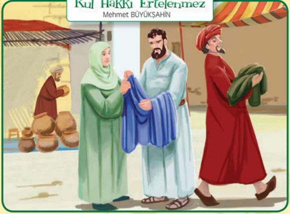
Ammar, önce gözün anatomisinden bahseder. Daha sonra; göz kapakları, göz yaşı kanalları, ağ tabaka, saydam tabaka, damar tabaka, göz bebeği ve göz sinirleri hastalıklarının tedâvî şekillerini anlatmaktadır.

Ammar'ı asıl üne kavuşturan keşfi, katarakt ameliyatını günümüzden bin yıl kadar önce gerçekleştirmiş olmasıdır. Ammar, yumuşak cinsten kataraktlar için içi oyulmuş bir tüp kullandı. Bu tüple katarakttı emerek çıkarmayı başardı. Ve bunu kitabında bütün detaylarıyla anlattı.

Yazmış olduğu eser 18. yüzyılın birinci yarısına kadar göz hastalıkları konusunda en iyi ders kitapları arasında yer almıştır.

Kul Hakkı Ertelenmez

Mehmet BÜYÜKŞAHİN

Abdullah bin Eslem'in bir Yahudi'ye dört dirhem borcu vardı. Adam onu Peygamber'e şikâyet ederek,

– Ya Muhammed! Şu adamda dört dirhem alacağım var, vermiyor. Bu konuda yardımınızı istiyorum, dedi.

Resûlûllah, Abdullah'a,

– Onun hakkını ver, buyurdu.

Abdullah:

– Seni hak din ile gönderene yemin ederim ki şu anda dört dirhemi ödeyecek gücüm yok, dedi.

Allah Resûlü:

– Onun hakkını ver, buyurdu.

Abdullah yine,

– Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki ödeyecek gücüm yok! Hayber dönüşü borcumu ödeyeceğimi söyledim.

Allah Resûlü üçüncü defa,

– Onun hakkını ver, buyurdu.

Peygamber Efendimiz, bir şeyi üç defa söylediği zaman artık mesele kapanırdı.

Bunun üzerine Abdullah çarşıya çıktı. Başında bir sarık, üzerinde de peştemal olarak kullandığı bir hırka vardı. Sarığı çıkardı ve beline bağladı. Hırkasını da çıkardı. Kendisini takip etmekte olan alacaklıya,

– Al bu hırkayı sana vereyim, dedi.

Adam o hırkayı dört dirheme satın aldı. O esnada, yaşlı bir kadın Abdullah'ın bu hâlini görünce yanına vardı.

– Ey Allah Resûlünün arkadaşı, nedir bu hâlin, diye sordu. O da durumu anlattı.

Kadın:

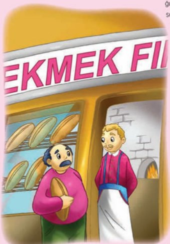
– Al benim bu hırkamı, diyerek hırkasını Abdullah'a vererek borcunu ödemesini sağladı.

BELİRLİ GÜNLER VE HAFTALAR

Okuma Sevgisi

Zekeriya ULAŞLI

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte bir hareketlilik başlardı küçük şirin kasabada. Fırıncı Recep Usta, Bakkal Mustafa, Terzi Suat, derken iş yerleri bir bir açılır, günün hazırlıkları başlardı. Güne erken başlayanlardan biri de boyacı Selim'di. Her zaman aynı saatte köşesine gelir, boya sandığını açar ve içinden çıkardığı boyaları kutunun üstüne özenle dizdikten sonra minicik ellerini açar "Allah'ım günümü bereketli kıl" diye dua ederdi. Annesinden öğrenmişti bu duayı. Aksatmadığı tek şeydi.

On yaşlarında tombul yanaklı utangaç bir çocuktu Selim. Babasını kaybettikten sonra annesi boynuna boya sandığı takıp "Bundan sonra işin bu. Çalışacak ve geçimimize katkıda bulunacaksın" demişti. Çaresiz bir sesle

"Tamam" diye cevap vermişti Selim. Hiç unutmuyordu annesinin, elinden tutup da şehrin en işlek caddesine getirip bıraktığı günü. İlk durdukları yerin hemen yan tarafında fırın, onun yanında da bakkal vardı. Fırını aç olduğu için; bakkalı da önünde renkli renkli toplar olduğu için unutmamıştı. Annesi fırıncıya bir şeyler söyledikten sonra "Akşam seni buradan alırım." deyip gitmişti. Selim'se kendini tutamayıp hüngür hüngür ağlamıştı.

Bir yıl önce yaşadıklarını düşünen Selim bir müşterinin sesiyle kendine geldi.

– Boyacı. Bakar mısın evladım?

Selim, hayal dünyasından sıyrılıp alelacele kendini topladı.

– Buyur bey amca.

– Ayakkabıyı boyatacaktım. Uzun sürer mi evladım?

– Beş dakika. Buyurun, şöyle oturun.

Eline aldığı ayakkabıyı şöyle bir evirdi çevirdi. Sandığın içinden çıkardığı eski püskü bir bezle ayakkabının tozunu aldı. Boyadı, cilaladı. Güneşe tutup parladığına kanaat getirdikten sonra adama uzatıp,

– Tamam bey amca, dedi.

Adam cebinden çıkardığı 1 lirayı uzattı ve teşekkür edip uzaklaştı. Selim tek lüksü olan saatine baktı. "Zil de çalmak üzere" diye mırıldandı. Okulun çalan zili onun için de

çalıyordu. Öğrenciler teneffüs olduğunda bahçeye çıkarken o da kendine teneffüs veriyor, okulun bahçe duvarına dayanıp onları izliyordu. Kendini onların oyunlarına dahil ediyor, kazananla kazanıyor, kaybedenle üzülüyordu. İçeri zili çaldığında öğrenciler sınıflarına koşarken o, başı eğik boya sandığının başına dönüyordu. İki yıldır günlerinin birçoğu bu şekilde geçiyordu.

Zil sesini duyar duymaz hemen koştu ve her günkü yerini aldı. Cıvıldı cıvıldı bahçe.

Çocuklar bir o tarafa bir bu tarafa koşuyor, teneffüsün tadını çıkarıyorlardı. Selim, öyle dalmıştı ki, "Boyacı!" diyen sesi duymadı. Küçücük omuzlarını kavrayan elle birlikte irkildi. Başını çevirince hafif uzun boylu düz saçlı, güleç bir adamla göz göze geldi.

– Buyurun.

– Ayakkabıyı boyatacaktım da...

Selim, yıllardır yaptığı işi ilk kez yapıyormuş gibi heyecanlandı.

– Tabi, tabi. Buyurun, dedi.

Adam, taburenin üzerine oturduktan sonra yumuşak bir ses tonuyla sordu.

– Okula gitmiyor musun?

Selim, utandı, sıkıldı. Cılız bir ses tonuyla cevap verdi.

– Hayır.

– Neden?

– Şey, efendim...

Adam, Selim'in tavırlarından durumu anlamıştı.

– Benim adım Yusuf, şu gördüğün okulda öğretmenim. Bu okulda okumak ister misin?

– ...

– Sessiz kalmanı "evet" olarak kabul ediyorum.

Selim heyecanlandı. Elleri titremeye başladı. Adamın yerinden kalkıp yanına geldiğini görünce heyecanı daha da arttı. Kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. Önce yumuşacık bir el, siyaha boyanmış küçücük eli avuçlarının içine aldı. Sonra eğilmiş başını yukarı doğru kaldırıp tebessüm dolu yüz ifadesiyle,

– Haydi, dedi gidiyoruz.

Selim başka bir dünyada olduğunu hissetti o an. "İmkânım olsa da durdursam zamanı" diye geçirdi içinden. Adam, ikinci defa,

– Gidelim mi yavrum, deyince

Selim, kendini toparladı.

– Gidelim. Şey... Nereye?

Adam, Selim'in dinlemediğini anlamıştı. Tane tane konuşarak,

– Yavrum, dedi. Anladığım kadarıyla maddi durumunuz iyi değil. Sen de ailene yardımcı olmak için çalışmak zorunda kalıyorsun. Bu yüzden de çok istemene rağmen okula gidemiyorsun.

Selim, bir an adamın beynini okuduğunu düşündü. Alelacele,

– Evet, evet, dedi. Tam söylediğiniz gibi.

– Madem öyle. Şimdi doğruca evine gidecek ve ailenle konuşacağız. Gerekirse çevreden de yardım alıp, senin okula gitmeni sağlayacağız.

Selim'in içi içine sığmıyordu ama, içinden "Ya annem göndermezse" diye geçirmeden de edemiyordu.

...

O gün Selim'in hayatının dönüm noktası oldu. İyi kalpli öğretmen, önce Selim'in annesi ile konuştu. Onu ikna ettikten sonra "Birkaç gün sonra dönerim" deyip, çıktı. Söylediği gibi bir akşam üstü çıkıp geldi ve müjdeli haberi verdi. Selim de artık mavi önlük giyecek, ezilip büzülerek yürüdüğü yollardan başı dik olarak geçecekti. Yusuf öğretmene belki onlarca defa teşekkür etti. Asıl sürprizi okula gidince yaşadı. Çünkü bir anda hayatını değiştiren o büyük insan, onun öğretmeni olmuştu.

EĞİTİM ÜZERİNE SÖZ DAMLACIKLARI

* Bilgisiz insan, meyvesiz ağaca benzer.
* Milletimizi gerçek mutluluğa ulaştıracak olanlar muhakkak ki öğretmenlerdir.
* Yurdumuzun kalkınmasının temelinde ilköğretim vardır.
* Öğrenim, aklın gücünü geliştirir.
* Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıptır.
* İlköğretim geleceğin temelidir.
* Bilgisiz insanın dostluğundan, bilgili insanın düşmanlığı daha iyidir.
* Okul gençliğe; insanlığı, saygıyı, ulusu ve ülkeyi sevmeyi öğretir.
* Bilen, bilmeyenden sorumludur.
* Bilmek demek, yapmak demektir.
* Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli kültürdür.
* Okul, uygarlığın geliştiği yerdir.
* Bir okul açılırsa, bin hapishane kapanır.
* Okulları olan bir milletin istikbali emniyettedir.
* Okul bir anne gibidir, bizi sever ve yetiştirir.
* Okul, hayata hazırlanış değil, hayatın ta kendisidir.

İLK ÖĞRETMEN

Küçücük bir arı düşünün, bal yapmak için günde binlerce çiçek dolaşan. Bir karınca düşünün, kışını sorunsuz geçirmek için yaz boyunca harıl harıl çalışan... Sevgili çocuklar, etrafımıza şöyle bir baktığımızda bütün varlıklar yüce Allah'ın kendilerine verdiği ömrü en güzel şekilde değerlendirmeye çalışmaktadır. İşte arıyla, karınca... Bıkmadan usanmadan çalışma gayreti veren yüce Allah, Sevgili Peygamberine gönderdiği Kur'ân-ı Kerimin ilk ayetinde "Oku, Rabbinin adıyla oku." der. Böylece bizlere okumanın ne kadar önemli olduğunu anlatır. Yüce Rabbimiz "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akıl sahipleri bunları düşünürler." derken de yine okumanın, öğrenmenin önemini vurgulamıştır. Biz de Yüce Allah'ın sevdiği insan olmak istiyorsak okumaya öğrenmeye önem vermeliyiz.

Düşününki çok kızdığınız bir kimse var. Sizden büyük, gücünüzün yetmediği biri. Sürekli sizi rahatsız ediyor; hatta sizi köşeye sıkıştırıp dövdüğü bile oluyor. Bu kişi hakkında ne düşünürsünüz? Herhalde elime fırsat geçse de şuna gününü göstersem diye düşünürsünüz. İşte sizin karşılaşabileceğiniz böyle bir olayın on katı belki yüz katı eziyete maruz kalmış birinin, sevgili peygamberimizin eline böyle bir fırsat geçiyor. Kendisine ve arkadaşlarına olmadık işkenceler yapan müşrikler, Bedir Savaşı sonrasında esir alınıyor. Huzura çıkan

esirler, daha önce yaptıkları eziyetleri düşünüp yapılacak işkencelere kendilerini hazırlarken, o büyük insan tarihe geçecek şu sözü söylüyor: "On Müslüman'a okuma yazma öğretme karşılığında serbestsiniz." İnanmaz gözlerle bakıyorlar. Samimi yüzü görünce yaptıklarından utanıp pişman oluyorlar. Anlıyorlar ki bu din, gerçek din. Birçoğu orada Müslüman oluyor. İşte dinimizde okuma ve öğrenme bu kadar değerli ve önemlidir.

İsterseniz sizinle şöyle geçmişe, sevgili peygamberimizin dönemine gidelim. Cehalet içinde yüzen insanlar nasıl örnek insan olmuş bir görelim. İlk durağımız Mekke. Cehaletin zirvede olduğu yer. İşte bir vahşet tablosu. Canavarlaşan bir insan, kızını diri diri toprağa gömüyor. Başka bir tablo. Kadının biri, ibadet ettiği putu yiyor...Tablolar hep aynı. Haksızlık, adaletsizlik, saygısızlık, cehalet ki ne cehalet...

Ve bir güneş doğuyor Mekke üstüne. Karanlıklar yerini aydınlığa bırakıyor. Bir ses yükseliyor cehalet içinde yüzen Mekke'nin bağrında. Sesin sahibi yüce peygamber: "Ben, sizlere muallim (öğretmen) olarak gönderildim." diyor. Örnek oluyor; iyiliği, güzelliği, doğruluğu anlatıyor. Genişliyor halka yavaş yavaş. Kızını diri diri toprağa gömecek kadar canavarlaşan insanlar, ilk öğretmenin dizi dibinde doğru yolu buluyor.

Önce Erkam'ın evi ilk sahabelere okul oluyor. İlk eğitimini alan o insanlar, ev ev dolaşıp sevgili peygamberimizden duyduklarını anlatıyor ve İslam tarihine ilk öğretmenler olarak adlarını yazdırıyorlar.

İsterseniz kulak verelim. O büyük insan, yüce peygamber bakın ilk öğretmenler nazarında bizlere neler söylüyor.

– İlim ve hikmet inanan insanın yitiğidir; onu nerede bulursa oradan alsın.

– İlim Çin'de bile olsa onu oradan alınız. Çünkü ilim öğrenmek, kadın erkek her Müslüman için farzdır.

– İlim öğrenmek için yolculuğa çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolundadır.

– Kim ilim öğrenirse yaptığı bu iş onun geçmiş günahlarına keffâret olur.

– Her kim ilim tahsil etmek için yola çıkarsa, Allah ona cennet yolunu kolaylaştırır. Melekler ilim tahsilinde bulunanlara kanatlarını gererler...

– Bir âlimin körü körüne ibadet eden âbide üstünlüğü, dolunay halindeki Ay'ın diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir.

Yunus Emre ne güzel söylemiş:

İlim, ilim bilmektedir.
İlim, kendin bilmektir.
Sen kendini bilmezsen
Bu nice okumaktır?

ETÇİL BİTKİLER

Dilek ÖZALP

Hani size bazı hayvanlar otla beslenir desem: "Bunda ne var, çok doğal" dersiniz.

Ya, etle beslenen bitkiler de var desem!..

"Şaka yapma" dersiniz.

Şaka yapmıyorum! Bazı bitkiler böceklerle, hatta kurbağa gibi küçük hayvanlarla bile beslenebilirler. İyi de, zaten bitkiler fotosentez ile kendi besinlerini kendileri sentezleyebildikleri halde, niçin böyle bir şeye ihtiyaç duyuyorlar dersiniz?

Böcekçil bitkiler diye de adlandırılan bu canlılar, azotça fakir topraklarda yaratılmışlardır. Hiçbir canlının ihtiyacının ihmal edilmeden karşılandığı bu dünyada, etçil bitkiler de Rahmeti Sonsuz'un deryasından nasiplenirler. Yani hareket edemedikleri halde, ihtiyaçları olan azot yani böcek ayaklarına kadar gelir.

Bitki, aromalı bir nektar salgılar. Bu cazibedar koku böcekleri kendisine çeker. Şekerli besine doğru ilerleyen böcekler bu yapışkan sıvıya yapışır, bir daha da kurtulamazlar. Böcekler kapanın içine girdiklerinde kapan saniyenin otuzda biri bir hızla kapanarak böceği hapseder. Artık beslenme saati başlamıştır. Sindirim öz sıvısı diye adlandırılan enzim içeren bu salgı, böceğin bulunduğu ortama salgılanır. Böceğin proteinleri amino asit denilen yapıtaşlarına kadar parçalanır. Geriye, azot içerikli bu besini emmek kalmıştır.

Su depo etme kabiliyetine sahip ibrik şekilli yaprakları olan etçil bitkiler de vardır. Bunların mekanizmaları biraz değişiktir. Diğer bitkilerden farklı olarak kapanların yerine, içi su dolu tuzaklar bulunur. Bir kere kaygan boruya düşen böcek, kayarak borunun dibine ulaşır. Artık geri dönüş yolculuğu olmadığı için, burada bitki tarafından sindirilir ve emilir.

Düşünme kabiliyeti bile olmayan bu bitkilerden, düşünen insanlar olarak çıkarmamız gereken dersler olmalı. En azından onları faydalı yerlerde kullanmayı bilmeliyiz. İşte bir teklif: Bir tarlayı böcek istilalarından koruyabilmek için dört bir tarafını böcekçil bitkilerle çevirebiliriz.

Siz de düşünün bakalım...

Dua

Yusuf DURSUN

Ben minicik bir kulum,
Yalanı bilmez dilim,
Sana dönüktür elim.

Elimi doldur Rabb'im,
Yüzümü güldür Rabb'im.

Masalı ben sularım,
Ninniyi "Hu hu..." larım,
Ballanır uykularım.

Rüyalar açsın, Rabb'im,
Hayaller uçsun, Rabb'im.

Bildiğin gibi işte,
Annemin eli işte,
Babam alışverişte...

Karnım tok olsun, Rabb'im,
Azım çok olsun, Rabb'im!

"Yaş ve Kuru Her Şey"

Hasan KOCA

Küçük bir yapboz aldığımızda bile bir kılavuz kitabı da yanında verilir. Bütün dünya ve kainatı yaratan Yüce Allah bizlere yol göstermek için Peygamberler aracılığıyla kitap göndermiştir. Kur'ân-ı Kerim hem dünya hem de ahiret hayatımız için bizlere birçok bilgiler verir.

"Biz Kur'ân'ı sana her şeyin apaçık bir beyanı olarak indirdik" (2) gibi ayetlerle Kur'ân da birçok konuya açıklık getirilmiştir. Acaba, gerçekten her şey Kur'ân'da var mıdır? Varsa nasıl vardır?

Her şey Kur'ân-ı Kerim'de vardır. Fakat ayrıntılı değil, esaslarıyla vardır. Küçücük bir kayısı çekirdeğinde koskoca ağacın plan ve programının yazılı olması gibi. Günümüzde bulunan birçok ilmi kanunlara işaret vardır.

Yer çekimi kanunu Newton bulmadan önce de vardı. Edison, elektriği yoktan var etmedi. Var olan bir şeyi buldu. Dolayısı ile, Edison, Newton, Arşimet gibi bilginler, tabiattaki kanunların bulucusudurlar.

Bunun gibi birçok ilmi gerçek Kur'an'da açıklanmıştır. Bunun yanında peygamberlerin mucizeleriyle de ilim ve teknolojinin gelişebileceği belirtilmiştir. Hz. Musa'nın asasıyla su çıkarması günümüzdeki artezyen kuyularına işaret sayılmıştır.

Hz. İsa'nın hastalıklara şifaya vesile olması; Hz. Süleyman'ın kuşlardan bile yararlanması; Hz. Davud'un demiri şekillendirmesi de teknolojide nelerin yapılabileceği konusunda birer mesajdır.

Kur'ân-ı Kerim'deki bilgiyle alâkalı şu esaslara dikkat çekmek istiyoruz:

1. Kur'ân'-ı Kerim'de her şeyden bahis vardır. Sema-arz, dünya-ahiret, sevap-günah, cennet-cehennem, gibi bütün temel konularla ilgili ayetler vardır.

2- Kur'ân-ı Kerim'de günümüz fen ve teknolojisine de işaretler vardır. Ayetler ayrıntılı olarak değil, esaslar itibariyle işaret etmektedir.

3. Kur'ân, tarih-coğrafya kitabı değildir. Kur'ân-ı Kerim'in asıl gönderiliş hikmeti Allah'ı bize tanıtmak ve kulluk vazifelerimizi bize öğretmektir.

Hayırlı İşler

İlhami YILDIRIM

Yaz aylarından biriydi. Hava çok ama çok sıcaktı. Buğdaylar altın sarısına dönmüş, ovada bulunan ağaçlar sıcağın etkisiyle başını yere eğmişti. Koskoca ovada kıpırdayan tek bir yaprak bile yoktu. Güneş bütün ihtişamıyla gökyüzünde asılı kızgın bir top gibi duruyordu.

Bu sessizliği Hasan Efendinin feryadı dağıtıverdi. Koca adam, önünde ölü bir eşek, yolun kenarına oturmuş ağlıyordu. Neden sonra Hasan Efendi, eşeğini zar zor yolun kenara çekip evine geldi. Hanımı Nilgün Kadın, kış için kurutulacak patlıcanları ipe dizmekle uğraşıyordu. Hiç beklemediği bir anda Hasan Efendi'yi karşısında, bir de üzgün halde görünce telaşla,

– Ne oldu bey… Hayrola! Bir şey yok ya!

Hasan Efendinin konuşmaya takati yoktu. Hiç manasında başını salladı.

Nilgün Kadın;

– Bey, sana bir ayran getireyim. Seni az sıcak çarpmış galiba.

Hasan Efendiden cevap gelmeyince Nilgün Kadın, sükut ikrardandır deyip bir koşu, soğuması için kuyuya koyduğu ayranlardan testiye doldurup getirdi. Ayranı ikram ederken,

– Bey, sende bugün bir hâl var ama hadi hayırlısı. Ekine bir zarar mı geldi?

Hasan Efendi buruk bir tebessümden sonra,

– Yahu ekin dediğin ne kadar ki başına bir şey gelsin. Bizim Kocakulak…

Nilgün Kadın, olanlar içine doğmuş gibi,

– Bey bey elimizde bir o var. Ona bir şey olmadı ya!

– Yolda… Yolda ölüverdi hayvancağız.

Nilgün Kadın:

– Ah Efendi, ne yaparız şimdi. Kim taşır kışa odunumuzu? Kim getirir onca yükümüzü?

– Bilmem Hanım, ama boşa demezler, "Allah bir kapıyı kapatırsa başka bir kapı açar."

– Doğru söylersin efendi.

Hasan Efendi yük taşımaktan nasırlaşmış elleriyle kırışık alnını silip,

– Ben, Şaban-ı Veli Hazretlerine gidiyorum. Büyüklerin hali başka bir olur. Derdimi bir açayım.

Nilgün Kadın:

– Yolun açık olsun efendi. Allah bir kolaylık verir.

Hasan Efendi, yol boyunca hem ağladı hem dua etti. İkindi sonrası Şaban-ı Veli Hazretlerinin yanına geldi. Uygun bir an bulunca,

– Efendim! Ben fakir biriyim. Bir eşeğim vardı. Geçimimi onunla sağlardım. Yolda giderken birden öldü. Şimdi evimin rızkını nasıl temin edeceğim? Ne olur, dua buyurun da, Allah beni mert olmayan insanlara muhtaç etmesin, dilenci durumuna düşürmesin, dedi.

Şaban-ı Veli Hazretleri, ellerini açıp Allah'a dua etti.

Hasan Efendi başını eğmiş, içinden Şaban-ı Veli Hazretlerinin duasına âmin diyordu. Bu sırada bir atlı, yedeğinde bir katır ile Şaban-ı Veli Hazretleri'nin huzuruna çıkageldi.

– Efendim! Bu katırı size hediye etmek niyetiyle, ta memleketimden kalkıp geldim? Lütfen kabul ediniz.

Şaban-ı Veli Hazretleri, yanında duran Hasan Efendi'ye dönüp,

Hasan Efendi, Allah'ın sevgili kullarına olan sevgin ve bağlılığın hürmetine, Allah sana, ölen eşeğinin yerine, daha güçlü bir hayvan ihsan etti. Al götür şu katırı, buyurdu.

Hasan Efendi, sevincinden ne diyeceğini bilemiyordu. Şaban-ı Veli Hazretleri'nin elini öpüp müsaade istedi. Akşama da az kalmıştı.

Bu sırada katırı getiren adam, "Allah Allah" diye söylendi. Etrafındakiler, bu hayretin sebebini sorunca, şu açıklamayı yaptı.

– Bu katırı yarın getirecektim. Ama içime hayırlı işi geciktirme diye kuvvetlice bir his geldi. Ben de hemen kalkıp geldim. Meğer katırın, Hasan Efendiye verilmesi gerekiyormuş.

Şaban-ı Veli Hazretleri,

– Hayırlı işler, geciktirilmeden yapılmalıdır. Allah kulunu iyilik işlemekte hızlı ve istekli görmeyi sever.

Akşam ezanı vakti uzaktan, Hasan Efendiyi elinde bir katır ile gören Nilgün Kadın, şükür namazına durdu. Her rekâtı teşekkür kokan şükür namazına…

Esma'ül Hüsna

Akif MERT

Semi'

Kainatta olup biten her şeyi işiten Yüce Rabbimiz'in bir adı da Semi'dir. O, duyduklarına bazen hemen, bazen de başka bir vakitte mutlaka cevap verir. Bir gün hanım sahabelerden Havle (radıyallahu anha), peygamberimizin yanına gelerek:

– Ey Allah'ın Rasûlü! Kocam malımı yedi, gençliğimi mahvetti. Ona birçok çocuk doğurdum. Yaşım ilerleyip de çocuk yapamaz hale geldiğimde o beni boşadı. Ben derdimi sana şikâyet ediyorum, dedi. Sevgili peygamberimiz onu baştan sona dinledi. Havle (radıyallahu anha) evden henüz ayrılmadan Cebrail (aleyhisselam), Mücadele Suresi'nin birinci ayet-i kerimesi olan "(Ey Rasûlüm!) Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan o kadının sözünü Allah işitmiştir..." ayetini indirdi. Bir kimse perşembe günü duha namazını kıldıktan sonra hiç kimse ile görüşmeden, konuşmadan «Yâ Semi» ismini 100 kere okuyup dua ederse Allah, o kişinin ihtiyacını giderir.

Allah dua edenlerin seslerini işittiği gibi isyan edenlerin, inkârcıların sözlerini de duyar. O'ndan hiçbir söz gizlenemez. Bu yüzden her zaman hal ve hareketlerimizde olduğu gibi konuşmalarımıza da dikkat etmeliyiz.

Celil: Karşısında hiçbir şey kendi kendine tutunamayacak, azamet ve celali ile her şeyi kahr ve yok edebilecek derecede büyüklük sahibi.

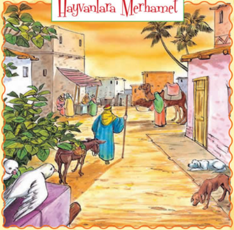
Kerim: Kerem ve ihsan sahibi

Rakib: İnsanların bütün yaptıklarını kayd ve kontrol eden.

Mücib: Dua ve dilekleri kabul edip, icabet eden.

Gülgün KARA

Hayvanlara Merhamet

Çölde kalmış bir yolcu şiddetli sıcak ve uzun yolculuğun neticesinde susadı. Susuzluktan dudakları çatladı. Ciğerleri yandı. Artık serap görmeye başlamıştı. Dayanacak gücü kalmamıştı. Yürümeye takati kesildiği bir anda önüne bir kuyu çıktı. Sevincinden neredeyse göklere uçacaktı. Hemen kuyunun dibine inip kana kana suyunu içti. Susuzluğunu giderdi. Sonra da şükrederek kuyudan çıktı. Çıkınca kuyunun kenarında susuzluktan soluyup toprağı yalayan bir köpek gördü. Zavallı hayvanın dili bir karış dışarıdaydı. Gözleri merhamet diliyordu. Adam kendi kendine,

– Bu hayvancağız da tıpkı benim gibi susamış, dedi.

Merhamet damarı kabardı. Köpeğin susuzluğunu nasıl giderebileceğini düşündü. Derken aklına ayakkabısı geldi. Kararını verdi. Ayakkabısına su doldurup köpeği öyle sulayacaktı. Hemen kuyuya indi. Ayakkabısını su ile doldurduktan sonra ağzıyla tutarak dışarı çıktı ve köpeği suladı. Köpek suya doyunca gözlerini açtı. Kuyruğunu salladı. Sanki bu hareketleriyle adama teşekkür edip uzaklaştı.

Bir gün Peygamber Efendimiz bu hikayeyi arkadaşlarına anlattıktan sonra,

– Allah o adamın bu davranışından memnun kaldı ve bütün günahlarını affetti, dedi.

Efendimiz'in yanında bulunanlardan bir kişi,

– Ey Allah'ın Resûlü! Yani bize hayvanlara yaptığımız iyilikler için de ücret mi var, dedi. Sevgili peygamberimiz de,

– Evet! Her canlıya yapılan iyilik için bir ücret vardır, dedi.

Bilal YORULMAZ

Hazreti Eyyûb (aleyhisselâm)

Hazreti Eyyûb, hazreti Yakub'un ikiz kardeşi olan Ays'ın oğludur. Hazreti Eyyûb karısı Rahmet ile birlikte azimle çalışırlardı. Allah da onlara bol rızık veriyordu. Ektikleri bitkiler bol bol mahsul verirdi. Hayvanları ise hızla çoğalıyordu. Hazreti Eyyûb'un malı mülkü oldukça artmıştı. Çok zengin bir hayatları vardı. Fakat Eyyûb Peygamber asla zenginliğiyle övünmezdi. Bütün servetini fakirlerle paylaşırdı. Evinde misafiri eksik etmez, nerede bir fakir görse hemen yardımına koşardı. Hastalara, yolculara, borçlulara yardım etmekten zevk duyardı. Allah Hazreti Eyyûb'a birçok çocuk nasip etmişti. Karısı ve çocuklarıyla çok mutlu bir hayatları vardı.

Şeytan sürekli Hazreti Eyyûb'u zenginliğiyle şımartmak istiyordu. Böylece onu Allah'a isyan ettirebileceğini sanıyordu. Fakat Hazreti Eyyûb şeytanın tuzaklarına düşmedi ve Allah'a itaatkâr bir kul olarak yaşadı. Allah da bu güzel insana peygamberlik vazifesi verdi. Artık Eyyûb Peygamber etrafındaki insanlara da Allah'ın dinini anlatıyordu. Yıllarca Allah'ın emirlerini insanlara iletti.

Bir süre sonra Hazreti Eyyûb'un işleri bozulmaya başladı. Artık ektiği bitkiler yetişmez oldu. Evinin önünden geçen dere

kurudu. Hayvanları da azaldı. Artık Hazreti Eyyûb fakir bir hayat yaşıyordu. Eski rahat ve bolluk içinde geçen günleri geride kalmıştı.

Fakirlikleri artınca bütün çocukları geçimlerini temin etmek için başka şehirlere gittiler. Hazreti Eyyûb karısı Rahmetle baş başa kalmıştı. Eyyûb Peygamber fakirliğine sabrediyordu. Şeytan ise yine onunla uğraşmaya başladı. Onu fakirlikten dolayı Allah'a isyan ettirmeye çalışıyordu. Eyyûb Peygamber bir an dahi olsun fakirliğinden şikâyetçi olmadı.

Hazreti Eyyûb fakirliğine sabrederken onu daha büyük bir imtihan bekliyordu. Hazreti Eyyûb'un vücudunda yaralar çıkmaya başlamıştı. Yaralar giderek bütün vücudunu sardı. Dili ve kalbi dışında bütün organları yara bere içinde kaldı. Onun bu durumunu gören insanlar ondan uzaklaştılar. Kimse yanına uğramaz oldu. Yanında bir tek vefalı eşi Rahmet vardı. Eşi, hastalığı boyunca bir an olsun yanından ayrılmadı.

Şeytan bu sefer de hastalığını bahane ederek Rabbine isyan ettirmeye çalıştı. En azından ibadet etmesini engellemek istiyordu. Fakat Eyyûb Peygamber şeytanın vesveselerine kulak asmadı ve yine Rabbine isyan etmedi. İbadetlerini ise dili ve kalbi ile sürdürdü. Hastalığına ve yalnızlığına hiçbir zaman isyan etmedi.

Hazreti Eyyûb'un hastalığı diline ve kalbine sıçrayınca ibadetlerini yapamaz oldu. İbadetlerini yapamamak onu oldukça üzmüştü. Bundan sonra durumunu nazikçe Rabbine şöyle bildirdi:

– Ya Rabbi bu dert bana iyice dokundu. Vücumdaki yaralar önemli değil. Ama sana ibadet edememek, seni zikredememek beni kahrediyor.

Bundan sonra yüce Rabbimiz ona kurtuluş yolunu bir vahiyle bildirdi:

– Ayağını yere vur ya Eyyûb.

Eyyûb Peygamber ayağını yere vurunca yerden güzel bir su çıktı. Hazreti Eyyûb bu su ile yıkandı ve bütün hastalıklarından kurtuldu. Hazreti Eyyûb'u zenginlik de fakirlik de; hastalık da sağlık da Allah'a isyan ettirememişti. O ne güzel bir kul olduğunu göstermiş ve Allah'ın imtihanlarının hepsini geçmişti.

Allah, Hazreti Eyyûb'u ve vefalı eşi Rahmet'i tekrar mal mülkle ödüllendirdi. Eskisi gibi zenginlik verdi. Eyyûb Peygamber iyileştikten sonra da uzun yıllar yaşadı ve Rabbine ibadet etti.

SUBHÂNEKE DUASI

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالٰى جَدُّكَ
وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ

Allah'ım! Sen'i Sana lâyık hamd ile her türlü eksiklikten tenzih ederim. Senin ismin mukaddestir, münezzehtir. Şânın da yücedir. Sen'den başka ilâh yoktur.

BAŞARI DUASI

رَبِّ يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ رَبِّ تَمِّمْ بِالْخَيْرِ

Ey Rabbim! İşimi kolaylaştır, güçleştirme. Ey Rabbim! İşimi hayırla sonuçlandır.

DUA UFKU

Ya Rab! Kusurumuzu affet!..
Bizi Kendine kul kabul et.
Emanetini alma vaktine kadar,
Bizi emanette emin kıl...

FÂTİHA SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَۙ ﴿٢﴾ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِۙ ﴿٣﴾

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِؕ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُؕ ﴿٥﴾

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَۙ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Rahmân va Rahîm olan Allah'ın adıyla
2. Bütün hamdler, övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır.
3. O Rahmân'dır, Rahim'dir.
4. Dîn gününün, hesap gününün tek hâkimidir.
5. (Haydi öyleyse deyiniz): "Yalnız Sana ibadet eder, yalnız Sen'den medet umarız."
6. Bizi doğru yola, Sana doğru varan yola ilet.
7. Nimet ve lütfuna mazhar ettiklerinin yoluna ilet. Gazaba uğrayanların ve sapkınlarınkine değil.

FATİHA SÛRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

Kur'an-ı Kerim'in ilk sûresidir.

Toplam 7 ayet vardır.

Kur'an-ı Kerim'in ilk sûresi olduğundan "Bir yeri veya bir şeyi açan, başlatan" anlamına gelir.

Kur'an-ı Kerim'in bu kutlu ve özlü sûresi bütün namazlarda okunur.

İslam âlimleri tarafından Kur'ân-ı Kerim'in küçük bir özeti olduğu da söylenir.

DÖRT ARKADAŞ

Makbule BİLGİ

Bir varmış, bir yokmuş; hayvanların mutlu yaşadığı bir ülke varmış. Bu ülkede ceylan, kaplumbağa, karga ve fare bir arada güzel güzel yaşıyormuş. Yurtları uzak, çok uzak bir yerdeymiş. Mutlulukları da bu yüzdenmiş.

Bir gün ceylan çayırda oynuyormuş, hâlinden çok mutluymuş. Ancak birdenbire insanoğlunun en iyi dostu olarak bilinen bir köpek çıkmış ortaya. Tabiî arkasından da bir insan gelmiş. Köpek ve adam ceylanın peşinden koşmaya başlamış. Ceylan kaçmış onlar kovalamışlar.

Bu sırada evde yemek zamanıymış. Sofrayı hazırlayan fare bakmış arkadaşlarından biri eksik. Arkadaşlarına dönerek,

– Neden, demiş hep dörtken bugün üçüz? Ceylan arkadaşımız bizi unuttu mu dersiniz?

– Unutmaz, demiş kaplumbağa. Mutlaka başı dertte olmalı. Ne olurdu karga gibi kanatlarım olsaydı, uçar dolanırdım çayırları. Ya ceylanın yardımımıza ihtiyacı varsa, ne olduğunu bilmeden onu yargılamak doğru olmaz.

Karga hak vermiş kaplumbağaya. Kanatlarını çırpıp havalanmış ve ceylanı aramaya başlamış. Bir de ne görsün, ceylan ormanda bir tuzağa düşmemiş mi? Ağlardan kurtulmak için çırpınıp duruyor. Karga hemen dostlarına haber vermiş. Üçü düşünüp bir sonuca varmışlar. Biri evi bekleyecek, diğer ikisi ceylanı kurtarmaya gidecekmiş. Tabiî ki evde kaplumbağa kalmış. Fare ile karga fırlayıp gitmiş. Kaplumbağa kalmış kalmasına ama, aklı hep dostlarındaymış. Sonunda o da çıkmış yola. Bir süre sonra fare ile karga ceylanın yanına gelmiş. Fare ağları kemirmiş. Sonra hepsi oradan ayrılmış.

Avcı oraya gelip ağları parçalanmış, tuzağı da bomboş görünce küplere binmiş.

Öfke ile etrafa bakınmış, o sıra kaplumbağayı görmüş. Onu çantasına koymuş.

– Ceylan bir başka güne kalsın. Biz bu akşam kaplumbağa ile yetinelim.

Karga olup bitenleri yukarıdan görmüş. Hemen uçarak olanları ceylana ve fareye anlatmış. Üçü hemen bir araya gelip dostlarını nasıl kurtaracaklarını düşünmeye başlamışlar. Sonunda bir yol bulmuşlar. Ceylan, avcının önüne çıkıp kendini göstermiş. Ceylanı karşısında gören avcı hemen onun peşine düşmüş. Avcı kovalıyor, ceylan koşuyormuş. Sonunda avcı yorulup sırtındaki çantayı yere atmış. Fare de bunu bekliyormuş. Hemen koşup, çantayı kemirmiş ve dostunu kurtarmış.

Onlar ermiş muradına, avcı boş dönmüş evine.

HALI DOKUYUCU

Sevda İNANÇ

Evvel zaman içinde bir padişah varmış. Şehrinde olup bitenlerden, halkın konuştuklarından haberdar olmak için kendisine hizmet eden vezirlerini, vekillerini şehre gönderip ortalığı kolaçan ettiriyormuş.

Padişahın vezirlerinden biri gezip dolaşırken bir evden gelen sesleri işitip, oraya yaklaşmış. Bir adam oturmuş, halı dokuyormuş. Halı dokurken de ağlayarak,

"Ey dilim, sana yalvarıyorum. Ne olur başımı belaya sokma" diyormuş.

Bir gün bu adam halısını bitirip, pazara satmaya götürmüş. Adamın biri de gidip padişaha,

"Ey şahım, pazarda bir halı satılıyor. Bu halı tam size münasip bir şey" diye haber vermiş.

Padişah:

"Gidin o adamı buraya getirin." diyerek adam göndermiş. Padişahın adamı gidip halıcıyı padişahın yanına getirmiş. Padişah bakmış halı çok güzel bir halı. Halıyı satın alıp vezirlerine,

"Bu halı en uygun nasıl kullanılabilir?" diye sormuş.

Onların her biri başka bir şey söylemiş. Sadece bir tanesi sesini çıkarmadan duruyormuş.

Padişah ona,

"Sen niye bir şey söylemiyorsun?" demiş.

O zaman vezir,

"Şahım gelin şu halının sahibini çağırıp ona soralım. O ne işe yarayacağını daha iyi biliyordur." demiş.

Padişah bunu uygun bulup, halıcıyı çağırtmış.

"Biz bu halıyı en iyi şekilde nasıl kullanabiliriz?" diye sormuş.

"Ey şahım! Siz öldüğünüz zaman, bunun üstünde cenazeniz kılınırsa, en iyi şekilde kullanılmış olur." demiş.

Padişah bu sözlere çok öfkelenip,

"Derhal bunu asın." diye emir vermiş.

O zaman, daha önce evine yaklaşıp da halıcının sözlerini duyan vezir,

"Ey şahım, benim sizden bir dileğim var. Siz bu adamı azat edin. Çünkü, ben bir gece kapıları dinleyerek dolaşırken evinin dışından bu adamın sözlerini dinledim. O halı dokurken ağlayarak diline yalvarır, ilmiğini atardı. Bütün gece boyunca "Ey dilim, sen benim başıma bela getirme." diye yalvarırdı. Yine olmadı. Bunun dili başına bela getirdi." demiş.

Padişah da vezirin isteğini kabul edip, bu adamı azat etmiş.

İLMİHAL BİLGİLERİ

Gusül (Boy) Abdesti

Ahmet Nazif YAVUZ

Güzel dinimiz Müslümanların temiz olmasını ister. Özel hayatımızda ve ibadetlerimizde temiz olmamızı şart koşar. Bizler günde beş defa abdest alarak en çok kirlenen organlarımızı yıkarız. Tertemiz insanlar oluruz. Namaz abdestinden daha kapsamlı olan abdest ise gusül abdestidir. Gusül abdesti bütün vücudumuzun hiç kuru yer kalmayacak şekilde güzelce yıkanmasıdır.

Gusül Abdestinin Alınışı

Önce besmele çekilir. "Niyet ettim Allah rızası için gusül abdesti almaya" diyerek niyet edilir. Avret yerleri yıkanır. Güzelce namaz abdesti alınır. En sonunda bütün vücut hiç kuru yer kalmayacak şekilde yıkanır.

Guslün Farzları

Guslün farzları (mutlaka yapmamız gereken kuralları) üçtür

1. Ağzımıza su alıp iyice çalkalamak.
2. Burnumuza su çekip iyice temizlemek.
3. Bütün vücudumuzu hiç kuru yer kalmayacak şekilde iyice yıkamak.

Guslün Sünnetleri

Guslün sünnetleri (Sevgili Peygamberimizin yaptığı davranışlar) şunlardır:

1. Gusül abdesti almaya niyet etmek
2. Gusül abdesti almadan önce elleri, avret yerlerini yıkamak. Namaz abdesti almak.
3. Gusül abdestine besmele çekerek başlamak.
4. Üç kere başa, üç kere sağ omuza, üç kere sol omuza su dökerek yıkanmak.
5. Bedeni iyice ovarak her organı üç defa yıkamak.
6. Gusül abdesti alırken konuşmamak.

Boy (Gusül) Abdesti Alırken Dikkat Edilecek Hususlar

1. Gusledеrken sakal ve saçların diplerine suyun mutlaka ulaşması gerekir.
2. Küpe deliklerine, yüzük altlarına suyun girmesi için küpeler ve yüzükler hareket ettirilmelidir.
3. Gusülden önce cilde suyun erişmesine engel olan maddelerin temizlenmesi şarttır. Tırnaklardaki oje, boya gibi su geçirmeyen maddeler güzelce temizlenmelidir. Kına, mürekkep gibi suyun cilde ulaşmasına engel olmayan boyalar gusle mâni değildir.
4. Gusledеrken ağzını, burnunu veya herhangi bir uzvunu yıkamadığını sonradan fark eden kişinin, yeniden gusletmesi gerekmez. Sadece kuru bıraktığı yeri yıkaması yeterlidir.
5. Vücuttaki tüylerin ve tırnakların gusül abdestinden sonra, yani temizken kesilmesi daha uygundur.

Gusül Abdesti Nasıl Alınır?

Önce "Niyet ettim, Allah rızası için gusül abdesti almaya." diyerek niyet edilir. Sonra besmele çekilip avret yerleri yıkanır. Ardından namaz abdesti gibi güzelce bir abdest alınır. Daha sonra da bütün vücut, iğne ucu kadar kuru yer kalmayacak şekilde güzelce ovalanarak yıkanır.
Eğer uzun uzun yıkanacak kadar zaman yoksa ve dar zamanda çabucak gusledilmesi gerekiyorsa, o zaman sadece guslün farzları yerine getirilir. Önce ağza ve burna bol bol su verilir. Sonra da baştan, sağ ve sol omuzlardan dökülen su ile vücudun tamamı yıkanır. Kuru yer kalmadığı anda gusül yapılmış, maddî ve manevî temizliğe kavuşulmuş olur.

Gusül Abdesti İle İbadet Yapılır mı?

Bir diğer adı boy abdesti olan gusül ile bütün ibadetler yapılabilir. Abdesti bozucu bir durum ortaya çıkana kadar her türlü ibadet yerine getirilir. Abdesti bozan bir hâl olduğunda da ibadet edileceği zaman abdest alınır.

YAĞMUR DAMLASI

İlay DUMANOĞULLARI

Etrafındaki her şey büyük, hâlbuki o küçüktü. Herkesin, her şeyin bir görevi, en azından bir kabiliyeti vardı. Peki, onun neyi vardı? Hiçbir işe yaramadığını düşünüyordu. Neden vardı ki sanki? İçinde merak hisleri kabardı. "Neden varım ki sanki!" diye bağırırken elini vurdu suya.

Çok geçmeden bir gürültü koptu. Her yer sarsılıyordu. Yukarı doğru çekildiğini hissetti. Gizli bir el yavaşça çekip yükseltiyordu onu. Aman Allah'ım neler oluyordu. Yardım ediiin!' diye bağırdı. Birazdan bir dalga sesi duyuldu. Bir sarsılış… Ve hoop! İşte koparılmıştı annesi okyanustan. Ayrılıktan mıydı neydi, kendisini dahi hissedemez olmuştu su damlası. Şimdi yükseliyordu göklere… Derken yükseldi, yükseldi. Bu arada yalnız olmadığını da fark etti. Birçok arkadaşı da yolculuğunda beraberdi.

Zaman akıyor ve o hâlâ yükseliyordu. Derken güneş görünmez olmuş, karanlık, kocaman kollarını açarak gelmişti. Annesinden ayrıldığında öğlendi. Şimdi ise akşam olmuştu.

Bir gürültü daha koptu. Hava çok soğumuştu. Üşümek belki de iyi gelmişti. Yeniden hissedebiliyordu bedenini. Fakat o da nesi, aşağı doğru düşüyordu şimdi de. Üstelik de çok yükseklerden düşüyordu. Böyle giderse gittikçe hızlanacak ve bir kurşun hızıyla, delip geçecekti düştüğü yeri. Çok korkuyordu. Korkuyor ve can havliyle bağırıyordu.

-Allaaaah!

O anda devamlı yanında hissettiği birisinin kendisini tutmakta olduğunu fark etti. Evet, onu biri tutuyordu. Yolculuğunda kendisine yalnızca eşlik etmeyen,

aynı zamanda onu tutan, taşıyan, hem de özenle, incitmeden taşıyan biri vardı. Sordu.

- Siz de kimsiniz?
- Senin meleğin.

Bu cevap çok hoşuna gitmişti: "Benim meleğim mi?" diye tekrarladı sevinçle.
-Evet, Yaradan'ımız beni senin için yarattı. Seni yeryüzüne kadar taşımam için…

Bu harika bir haberdi. Gözleri ışıldadı yağmur damlasının.
-Yani Yaradan'ımız bizi ne kadar da seviyor, dedi sevinçle.
Etrafına baktı, yalnız kendisinin değil diğer yağmur damlalarının da birer melek tarafından taşınmakta olduğunu anladı.

Bir cama düşmüştü. Bir çocuk dayadı yüzünü cama. Yağmur damlası çocuğun gözbebeklerinde gördü kendi varlığını. Daha önce hiç bu kadar parlak ve hoş olduğunu bilmiyordu. Çocuk onu görünce sevinmişti. Sevinç çığlıkları atıyordu şimdi:

-Yağmur! Yağmur! Anneciğim yağmur yağıyor!
Şaşırmış, ama aynı zamanda sevinmişti yağmur damlası: Varlığından dolayı sevinen birileri vardı. Bu ne de güzel bir duyguydu. Derken ağır ağır süzüldü, süzüldü ve pıtt! Düşüverdi. Etrafına şöyle bir göz attı; ne kadar da durgun, solgundu burası. Bu çiçekler neden boyun bükmüşlerdi ki…

Şimdi anlıyordu, kurak bir yere gönderilmiş olduğunu.

İllüstrasyon: İsmail ABAY

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Ahmet ŞENLİK

Kuşlar... Yıldızlar... Çiçekler... Evimizden bakıp görebildiğim her şey. Ne kadar çok ve ne kadar güzel. Bunca güzel şeyin bir sahibi var, biliyorum. Yıldızların, güneşin, uzayın içinde gezinen her şeyin... Tabi benim de.

1. Aşağıdakilerden hangisi, yukarıdaki paragraftan çıkarılabilecek bir sonuç değildir?

A. Çevremize dikkatle bakınca, birbirinden güzel pek çok varlığı görebiliriz.
B. Uzayın içindeki varlıkların sayısı pek çoktur.
C. Evrendeki varlıkların mutlaka bir sahibi vardır.
D. Uzayda sadece yıldızlar ve güneş bulunmaktadır.

Kuşların istediği bir parça yiyecek. Sabahın serinliğinde her yere dağılıp, ne kadar kırıntı varsa temizliyorlar. Bu yaptıkları doğrusu büyük bir iş.

Bir de kediler var. Sonra köpekler, böcekler, karıncalar ve daha adını bilmediğim milyonlar-ca canlı. Hepsinin bir görevi var. Bıkmadan, usanmadan yerine getiriyorlar bu görevleri. Hem de çevreyi hiç kirletmiyorlar.

2. Aşağıdakilerden hangisi, yukarıdaki metinde vurgulanan düşüncelerden biri olamaz?

A. Tabiattaki her canlının kendine has görevleri vardır.
B. Maalesef çevreyi en çok kirleten biz insanlarız.
C. Kuşlar, çevredeki yiyecek kırıntılarını temizlemekle aslında büyük bir iş yapıyorlar.
D. Canlılar görevlerini yaparken, çevreyi asla kirletmiyorlar.

Bense, yıldızlara bakmaktan, sokağımızdaki ağaç isimlerini ezberlemekten, ders kitaplarına çalışmaktan fırsat bulamıyorum okumaya. Oysa kitap benim için tek çıkış kapısı. Kitaplar... Her şey onlarda gizli: En büyük kitap, en doğru olan kitap.
En iyi arkadaşlar... En heyecanlı maceralar...
En uzun öyküler... En duygulu şiirler...

(Dikkat, 3. ve 4. soruları, yukarıdaki metne göre cevaplandırınız.)

3. Yukarıdaki metnin yazarına göre, kendisi için tek çıkış kapısı aşağıdakilerden hangisidir?

A. sokaklar
B. ağaçlar
C. kitaplar
D. arkadaşlar

4. Aşağıdakilerden hangisi, bu metinden çıkarılabilecek temel bir düşünce olamaz?

A. En büyük ve en doğru kitaplar da kitaplar arasında gizlidir.
B. En iyi arkadaşlar, en heyecanlı maceralar kitaplarda gizlidir.
C. En uzun öyküleri ve en duygulu şiirleri kitaplarda bulabiliriz.
D. Ders kitaplarını okumak gereksizdir.

Gökyüzündeki bulutlar,
Gezegenler ve yıldızlar,
Sevginden ağlayan gözler,
Seni hatırlatır Rabbim.

5. Yukarıdaki dörtlükte bize Allah'ı hatırlatan varlıklar ifade edilirken, zihnimizde oluşan canlı hangisidir?

A. hoş kokulu bir çiçek
B. sevimli bir hayvan
C. duygulu bir insan
D. bir hücreli canlılar

Yıldızlı, sakin, ılık bir temmuz gecesiydi. Geniş ırmaktan yükselen sis, serinletiyordu bizi. Gecenin sessizliğinde bir balık, hafif bir şırıltıyla sudan dışarı atlıyor, gene derine dalıyordu. O delikanlı ile ben oturmuş, Allah'ın dünyasının güzelliğinden, yüce sırrından söz ediyorduk. Bütün böcekler, karıncalar, arılar akılları olmadığı hâlde, insanı şaşırtacak bir mükemmellikle yollarını biliyorlardı. İlâhî sırrın en yüce deliliydi bu.
DOSTOYEVSKİ

(Dikkat! 6 ve 7. soruları, yukarıdaki metne göre cevaplandırınız.)

6. Sizce yukarıdaki metne en uygun başlık aşağıdakilerden hangisidir?

A. Bir Temmuz Gecesi
B. Dalgıç Balıklar
C. Tabiattaki İlâhî Sırlar
D. Yol Bulma Teknikleri

7. Parçaya göre, ilâhî sırrın en yüce delili nedir?

A. Gecenin sessizliğinde ırmaktan yükselen sis
B. Arıların, mükemmel bir gıda olan balı yapmaları
C. Balıkların mükemmel yüzmeleri sırasında sudan çıkıp tekrar dalabilmeleri
D. Akılları olmadığı hâlde hayvanların yollarını en iyi şekilde bulabilmeleri

Kışın kuru sandığımız fidana,
Baharda kim yeşillikler giydirir?
Bülbül öter, yuva yapmış, ormana
Bu sadayı, acep ona kim verir?

8. Sizce, yukarıdaki dörtlüğün ana duygu ve düşüncesi nedir?

A. Bülbülün ötüşündeki güzellik
B. Tabiattaki varlıkların ve olayların mutlaka bir yaratıcısı olduğu
C. Ağaçların kıştaki ve bahardaki görünüşleri birbirinden farklıdır.
D. Orman, yeşillikler ve bülbüller insanı neşelendiren varlıklardır.

Ne zaman
Adını söylese çocuklar,
Gül açar yanaklarında
Dilleri ballanır...
Duysalar adını bir an,
Dudaklarında
Salâvat kuşları
Kanatlanır...

(Dikkat! 9 ve 10. soruları yukarıdaki şiire göre cevaplandırınız.)

9. Şiirde sözü edilen kimin adıdır?

A. Çocukların kendi adı
B. Sevgili Peygamberimizin adı
C. Salâvat kuşlarının adı
D. Güllerin adı

10. Şiirde "salâvat" neye benzetilmiştir?

A. bala
B. kuşa
C. güle
D. çocuğa

DEĞERLENDİRME TESTİ

Merve ERGÜN

1. "Gülümseme sadakadır." buyurmadı mı Gül Nebi? **cümlesinde geçen "Gül Nebi" ifadesi kimin için kullanılmış?**

A. Hz. Âdem (as)
B. Hz. Eyyüp (as)
C. Peygamber Efendimiz, Hz. Muhammed (sallalahu aleyhi ve sellem)
D. Bütün peygamberler

2. "Tarladaki Altınlar" **hikâyesi neyin öneminden bahsediyor?**

A. Soğan dikmenin öneminden
B. Altının öneminden
C. Tarla ekmenin öneminden
D. Çalışmanın öneminden

3. "Altın Çubuklar" **çizgi hikâyesinde adı geçen Süleyman, büyüyünce hangi adla anılacak?**

A. Hz. Süleyman
B. Kanuni Sultan Süleyman
C. Süleyman Nazif
D. Süleyman Aleyhisselâm

4. "Ya Rabbi biz onun dışını süsledik, görünüşünü düzelttik. Sen de onun içini süsle, gönlünü düzelt.!" duasında geçen "içini süsle" **ifadesi ne anlama geliyor?**

A. Onun tertemiz iyi bir insan olmasını nasip et.
B. Onu kendi haline bırak.
C. Onu olduğu gibi bırak.
D. Onun içinin düzelmesi çok zordur.

5. "Aslan ve Öküzler" **hikâyesinden çıkarmamız gereken ders nedir?**

A. Birlik ve beraberliğimizi kaybedersek her şeyimizi kaybederiz.
B. Tek başımıza daha güçlü oluruz.
C. Aslan çok güçlüdür. Hiçbir zaman güç yetirilemez.
D. Öküzler yalnız gezmemelidir.

6. "Can Kuşumuz" **yazısında hangi organımız anlatılıyor?**

A. Ciğerlerimiz
B. Dişlerimiz
C. Kalbimiz
D. Vücuttaki bütün organlarımız

7. **Aşağıdakilerden hangisi telefonla görüşürken dikkat etmemiz gereken kurallardan <u>değildir</u>?**

A. Önce kendimizi tanıtmalıyız.
B. Önce karşımızdakinin kim olduğunu sormalıyız.
C. Yüksek sesle konuşmamalıyız.
D. Bizi yanlışlıkla aramışlarsa arayana kaba davranmamalıyız.

8. **Yüce Rabbimizin Semî ismi hangi manaya gelmektedir?**

A. İşiten
B. Gören
C. Rızık veren
D. Bağışlayan

9. **Aşağıdakilerden hangisi gusül abdestinin farzlarından değildir?**

A. Ağza su alıp çalkalamak.
B. Burnumuza su çekip iyice temizlemek
C. Bütün vücudumuzu kuru yer kalmaksızın yıkamak.
D. Gusül esnasında konuşmamak.

10. **Kur'ân-ı Kerim'in ilk suresi hangisidir?**

A. İhlas
B. Fatiha
C. Kureyş
D. Fil

İKİNCİ BÖLÜM

İÇİNDEKİLER

MUTLULUK

Merve Azade OLGUN

Mutluluk,
Kimisine göre bir dilim ekmek,
Kimine göre servet,
Kimine göre sevmek, sevilmek.

Mutluluk,
Bir işteki emek,
İçinden gelerek gülmek,
Küçük ayrıntıları görmek.

Mutluluk,
Bir yağmur tanesi,
Masum bir çocuk sesi,
Gül yüzlü annemin seccadesi.

Mutluluk,
Bilene göre kolay,
Bilmeyene zor.

Mutluluk,
Farkına varana...

AKILLI VEZİR

Orhan BİLİR

Akıllı için akıl, zengin için mal, âlim için ilim kıymetlidir denilir. Bir zaman akla önem veren bir padişah vardı. Akıllı biri olduğu için her işini alanında tecrübeli adamlarına danışarak yapardı. Bu padişahın bu zamana kadar yanlış bir karar verdiği görülmemişti. Etrafında tecrübeli vezirler bulundurur her meseleyi onlarla hallederdi. Vezirlerinin hepsine değer verir, onları sayardı ama içlerinde biri vardı ki onun yeri bir başkaydı. Padişah, Eyaz adındaki vezirini diğerlerinden üstün tutar, ona daha çok kıymet verirdi. Başköşede Eyaz otururdu. Bir meselede en çok Eyaz'ın sözü dinlenirdi. Zaman içinde diğer vezirler bu işi kabullenemez oldular. Gönülleri bu işe razı gelmedi. Vezirler aralarında,

– Onun bizden ne farkı var?

– Padişah niye onu bizden daha çok seviyor?

– Akıllı olmasına akıllı ama hepimizden de akıllı değil ya, diye konuşmaya başladılar. Hatta padişahı bile eleştirir oldular. Padişahın da kulağına gitti Eyaz hakkında anlatılanlar. Adaletli padişah Eyaz'ın onlardan farklı olduğunu göstermek için bir işe koyuldu.

Bütün vezirlerini toplayıp kıra çıktı. Önce yemek yediler. Gezdiler eğlendiler. Dönüş yolunda bir yerde dinlenmek için biraz beklediler. Yolda su kenarında konaklamış bir kervan çıktı karşılarına. Padişah bir vezirini çağırarak,

– Git sor bakalım dedi, şu kervan nereden geliyormuş?

Vezir bir koşu gidip geldi. Padişaha kervanın Rey şehrinden geldiğini söyledi. Padişah,

– Peki nereye gidiyormuş, diye sorunca buna bir cevap veremedi.

Bir başka vezirini çağırarak,

– Kervanın nereye gittiğini öğrenmesini istedi. O da gidip Yemen'e gittiğini öğrendi ama diğer sorularına cevap veremedi.

Padişah böylece oradaki bütün vezirlerini aynı şekilde sınadı. Hepsi de kendilerinden istenen ilk sorunun cevabını verdiler ama diğer sorular karşısında çaresiz boyun büktüler.

Sıra Eyaz'a gelmişti. Padişah olanlardan habersiz, kafileye yeni karışan Eyaz'a:

– Ey Eyaz şu kervana git de nereden geldiğini öğren, dedi.

Eyaz hemen kuyu başındaki kervana doğru yol aldı. Dönüşü biraz uzun sürdü. Padişahın huzuruna çıktığında diğer vezirler de hazır bekliyordu.

– Eyaz öğrendin mi?

– Evet efendim Rey'den geliyormuş.

– Peki nereye gidiyorlar?

– Gittikleri yer Yemen'dir efendim.

Konuşmalar böyle devam etti. Eyaz kervanın ne zaman yola çıktığını, ne taşıdığını, burada kaç gün kalacağını teker teker anlattı. Padişah kervanla ilgili başka ne sorduysa Eyaz eksiksiz cevap verdi. Vezirler, olanlar karşısında şaşkınlıklarını gizleyemedi. Eyaz'ın üstünlüğünü kabul ettiler.

– Şu gerçek ki bizler akıllı insanlarız ama Eyaz bizden daha akıllı. Bunu şimdi daha iyi anladık dediler.

Padişahın Eyaz'a verdiği değeri haklı buldular. O günden sonra diğer vezirler Eyaz'ı kıskanmayı da, padişahı eleştirmeyi de bıraktılar.

MUSİKİYLE TEDAVİ

İsmail KÖKSAL

Erken vakitte eve gelip, hiçbir şey demeden yatak odasına giren oğlunu gören ana telaşlandı. Oğlunun hareketlerinde bir gariplik vardı. Süpürgeyi bırakıp içeri girdi. Küçük odalara baktı. En son oğlunun odasının kapısını çaldı.

Hiç ses yoktu.

– Oğlum, iyi misin?

Ardından içeriden gelecek cevabı bekledi. Hiç ses soluk yoktu. Kadın biraz daha sesini yumuşattı. Kaç yıldır işe giden oğlu hiç böyle yapmazdı. Şu an dükkânda işinin başında olması gerekiyordu.

Tekrar kapıyı tıklattı.

– Karnın açsa yemek hazırlayayım. İster misin?

Bekledi ama cevap gelmedi. Bu durum yaşlı anayı daha da tedirgin etti. Göğsü daraldı, nefes alışı arttı. Oğlunun başına bir şey mi gelmişti. Kapının kolunu çevirdi. Kapı arkadan kilitlenmişti. Üst üste kapıyı vurdu. Yine cevap yoktu.

– Halil kapıyı açar mısın? Neyin var oğlum?

Kulağını tahta kapıya dayayıp oğlunun sesini duymaya çalıştı. Kısık bir ses ritim halinde tekrar ediyordu.

– Kediyi beklerim, kedi beni bekler.

Buna bir anlam veremeyen yaşlı anayı bir korku sardı. "Yoksa, yoksa oğlum delirdi mi? "dedi ve yazmasını başına geçirip sokağa çıktı. Kime gideceğini, kime akıl danışacağını bilemedi. Beyi de bir aylığına ticaret etmek için uzak şehirlere gitmişti. Bu süre içinde dükkâna oğlu bakıyordu. Bu ara aklına aktar Hacı Kemal Efendi geldi. Hem dürüst hem de âlim bir kişiydi. Yardım edecekse o yardım ederdi. Hemen caminin yanından, meydandaki çeşme başına, oradan da çarşıya girdi. Kalabalık arasından sıyrılıp güzel kokuların yayıldığı aktar dükkânının önüne geldi. Aceleyle Kemal Efendi'yi aradı. Arkasından bir ses,

– Hayır ola Hatice Hanım. Birini mi arıyorsun?

Hatice Hanım hiç zaman geçirmeden olanları anlattı.

Kemal Efendi,

– Gel şöyle. Bir de dükkâna bakalım. İki kapı ötedeki çömlek dükkânına vardılar. Kapısı açıktı. İçeri baktılar, dikkat çeken bir olay yoktu.

Kemal Efendi,

– Hadi eve gidip oğlana bakalım.

Bahçe kapısından girdiklerinde şaşırıp kaldılar. Oğlan kocaman bir leğenin içine su doldurmuş, suyun ortasına oturmuş bir şeyler söyleniyordu. İkide bir eğilip kalkıp:

– Kediyi beklerim, kedi beni bekler, deyip duruyordu.

Hatice Hanım dayanamayıp ağlamaya başladı.

– Of, of. Oğluma ne oldu?

Kemal Efendi işi anlamıştı. Oğlan delilik emaresi gösteriyordu. Vakit kaybetmeden hastaneye götürülmesi gerekiyordu. Hemen bir at arabası kiraladı. Hatice Hanım'ı ve oğlunu arabaya bindirip Edirne yoluna düştüler.

Yatsı ezanıyla birlikte Tunca Nehri'nin kenarına kurulmuş darüşşifanın (hastane) önüne geldiler. Daha arabadan inmeden iki hastabakıcı yardıma geldi. Oğlan yolda yorulmuş, uyuyup kalmıştı. Biraz gözlerini açar gibi oldu, ayakta durmaya çalışırken bayıldı.

Sedyeyle içeri götürürlerken nöbetçi doktor hastayı muayene odasına aldı. Gerekli kayıtlar yapıldıktan sonra oğlanı yatırdılar.

Kemal Efendi,

– Benim ilçeye dönmem gerekiyor. Arabacı dışarıda beni bekliyor, dedi ve bir kese para bıraktı. İnşallah en kısa sürede Allah şifa verir.

– Hatice Hanım oldukça yorgundu. Doktor yanına geldi. Onu rahatlatacak sözler söyledi:

– Oğlunuz oldukça yorulmuş. Buraya getirmekle iyi ettiniz. Anlaşılan o ki oğlunuz iki ay hastanemizde kalacak. Hastanemiz bu tür hastalıkları tedavi edebilecek kapasitede yapılmıştır. Yarın oğlunuzu hocalarımız da kontrol edecek, dedi. Siz de yorulmuşsunuz. Misafirhanede dinlenebilirsiniz.

Hatice Hanım misafirhaneye geçerken Kemal Efendi geri döndü. Genç delikanlı hasta odalarından birine alındı. O uykuya dalarken kapı aralığından bir su şırıltısı geliyordu. Bu su sesi onun ruhunu dinlendirdi, sakinleşti. Ama uzun bir tedaviye ihtiyacı vardı.

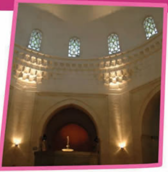
Bir hafta sonra Hatice Hanım'ın eşi döndü. Halil'in de tedavisine başlandı. Oğulları Halil emin ellerdeydi. İşini bilen doktorlar hem bedenini kuvvetlendirecek tedavi ve ilacı verdiler hem de delilik hastalığını tedavi edecek yöntemler uyguladılar.

Hatice Hanım ve eşi ilçeye döndüler. Arada bir gidip oğullarını ziyaret ettiler. Hatice Hanım her namazdan sonra oğluna dua etmeyi unutmadı.

KÜLLİYE

Nisa YILMAZ

Osmanlı İmparatorluğu'nun en büyük şehirlerinden ve ikinci başkent olan Edirne gelip gidenlerin çok olduğu önemli bir ticaret şehriydi.

1484 yılında temeli atılan darüşşifa 4 yılda bitirilerek hizmete açılmıştır. Sadece hastane değil bunun yanında, tıp okulu, misafirhane, cami, aşevleri, depo ve köprüden oluşmaktadır. Külliyenin kurucusu Fatih Sultan Mehmet'in oğlu II. Bayezid'tir.

Darüşşifa (Hastane)

Hastane üç bölümden oluşuyor. Birinci bölümde poliklinik, özel diyet mutfağı ve personel odaları yer almaktadır.

İkinci bölümde ilaç deposu ve üst düzey personele ait üniteler vardır.

Üçüncü bölüm ise 6 kışlık ve dört yazlık yatak odası ile bir musiki sahnesinden oluşuyor. Odalar ve sahne görkemli bir kubbe ile örtülü. Şadırvanlı bir salon etrafında çevrelenmiş, odaların dış bahçeye ve iç salona açılan pencereleri vardır. Ortadaki büyük kubbenin tepesinde fenerden gelen ışık iç mekânı aydınlatırken kirlenen hava ile pis kokuların dışarı atılması sağlanmış.

Bir merkez etrafında toplanan hasta odaları görevliler tarafından rahatça gözetlenebilmektedir.

Zamanında her türlü hastaların tedavi edildiği şifahane sonraki yıllarda sadece

akıl ve ruh hastalarının tedavi edildiği bir merkez haline gelmiştir. Dönemin hekimlik bilgilerinin yanı sıra su sesi, müzik ve güzel kokular da kullanılmış.

Musikiyle hasta tedavisi

Müzikle tedavi bu hastanenin en önemli özelliklerindendir. 10 kişiden oluşan musiki topluluğu haftada üç gün hastalara konser vermiştir. Konser yerinin akustiği oldukça hassastır. Müzik binanın her tarafından rahatlıkla dinlenebilmiş. Hastanın huzur bulması için tedavide şadırvandan fışkıran su sesinden ve güzel kokulardan da yararlanılmış. Şifahanede tedavi ücretsiz olup şehirdeki hastalara haftada iki gün parasız ilaç dağıtılmış.

Musiki Makamları

Bu kelimeleri daha dikkatli okuyun. Çünkü hastalığın özelliğine göre müziğin farklı farklı makamları tedavide kullanılmıştır. Osmanlı Şair Hekimlerinden Hasan Efendi'nin eserinde musikinin hastalıklarla ilişkisi şu şekilde tanımlanmış.

Rast Makamı: Havale ve felç illetine devadır.

İsfahan Makamı: Zihni açar, zekâyı artırır, anıları tazeler.

Zirevkent Makamı: Sırt ve eklem ağrılarının ve kuluncun tedavisinde faydalıdır.

Rehavi Makamı: Baş ağrısına devadır.

Büzürk Makamı: Ateşli hastalıklara iyi gelir, zihni temizler, vesvese ve korkuyu uzaklaştırır, fikre yön verir.

Zengule Makamı: Kalp hastalıklarının devasıdır.

Uşşak Makamı: Kalp, karaciğer, sıtma ve mide hastalıklarının ilacıdır.

Domaniç'te Ertuğrul Gazi'nin yakın arkadaşlarından Akça Koca'nın düğünü vardı. Düğün için hazırlıklar yapılıyordu.
Bu yıl inşallah kazanırım
Ertuğrul Gazi her düğünde güreşler düzenletirdi. Osman da güreşlere katılmaya karar verdi.
Yüce Allah'ım beni yarın mahcup etme.
Osman da yarın kendi akranlarıyla güreşecekti. Gece, yatsı namazından sonra kispetini yatağının kenarına koydu ve dua etti.
Osman, güreşler ikindi namazından sonra yapılacak, sen şimdiden kispetini giymişsin. Bak sana gülerlerse karışmam.
Haklısın abi, hemen çıkartayım

Aşiretin büyüklerinden Ömer Bey, pehlivanları yanına çağırdı ve her gruptaki pehlivanlara sırayla kura çektirdi.
İlk önce Osman'ın da aralarında bulunduğu gençlerin güreşi vardı. Toplam on altı kişiydiler. Ömer Bey, sekiz renkten ikişer ipi bir bez torbanın içine attı ve her güreşçiden bir tanesini çekmesini istedi.
Kısmetime bu çıktı.
Osman, kırmızı bir ip çekti. Bu kura diğer kırmızı ipi çeken pehlivanla güreşeceği anlamına geliyordu.
Cazgır!
Güreşler aynı anda başladı. Gençliğe yeni adım atmış pehlivanların azmi Ertuğrul Gazi'yi gülümsetiyordu. Osman ilk turda güreşi kazandı
Dört güreşçi kalmıştı. İki farklı renkte, dört iple yeniden kuralar çekildi ve Osman yeşil ipi çekerek güreşe başladı.
Benim bildiğim bütün oyunları o da biliyor. Onun hiç bilmediği bir şey denemeliyim.
Rakibi, Osman'ın hareketlerini bildiği için onun bütün oyunlarına karşı koyuyordu. Osman kan ter içinde kalmıştı.

Yaşayın, çok güzel güreştiniz.
Var olun, gözlerim güreşe doydu.
Osman bir fırsatını bulup Konur'u iki bacağından yakalayıp yere yapıştırdı. Seyirciler iki küçük yiğidin kıyasıya mücadelesi karşısında uzun süre onlara tezahürat yaptılar.
Hakem, Osman'ın elini yukarı kaldırdı.
Yiğidim kuzuyu hak ettin.
Osman'a bütün güreşleri kazandığı için düğün sahipleri tarafından bir kuzu hediye edildi.
Osmancık bugün gördüm ki pek yaman güreş çıkarttın. Seni tebrik ederim.
Sağ olasın babacığım.
Akşam, çadırda ağabeyleri Gündüz Alp ve Sarubatu da Osman'ı tebrik ettiler. Akşam yemeğinde Ertuğrul Gazi de oğlunu tebrik etti
Bu başarı seni şımartmaz değil mi oğul?
Hayır baba. Bilirim ki güreş, altı üstü bir oyundur. Bir oyunda galip çıkmak insanı büyütmez.
Peki kuzu nerede?
Şey… Onu Konur'a verdim. Güreşten sonra bana darılsın istemedim.
Aferin oğul. Pehlivanın büyüğü bileği büktürmeyen değil, yüreğini yitirmeyendir. Sen her vakit gönlünü kuvvetli tutasın.

ÇOBAN

Gülgün KARA

Hayri, çobanlık yaparak geçimini sağlardı. Yetim olduğu için evin yükü onun sırtındaydı. Bir gün koyunlarını yeşil bayırlarda otlatıyordu. Bir ağacın altına gidip oturdu. Bir atlının kendisine doğru geldiğini görünce toparlandı ve beklemeye başladı.

Atlı Hayri'nin yanına geldiğinde seslendi.

– Çocuk, zengin olmak ister misin? Hayri tanıyamadığı bu adama bir süre baktıktan sonra gülerek cevap verdi.

– Zengin olmayı kim istemez beybaba!

Adam Hayri'ye bir teklif sundu. Güttüğü koyunlar karşılığında binlerce lira para vermek istedi.

Fakat Hayri bu işe hiç yanaşmadı. Adama bu koyunların kendisine ait olmadığını ve emanet olduğunu söyledi.

Adam bir kahkaha atarak,

– Çocuk düşündüğüne şeye bak. Seni kimse görmez. Paranı aldın mı buralardan çeker gidersin dedi.

Hayri, adama,

– Emanete ihanet edemem. Bizi bu koyunların sahibi görmüyorsa Allah da mı görmüyor?

Bunun üzerine adam atından indiği gibi Hayri'ye sarıldı ve onu alnından öptü.

– Sen benim oğlumsun artık, diyordu.

Hayri, işte o an konuştuğu adamın koyunların sahibi olduğunu anlayabildi.

Tevekkülün Böylesi

Cengiz DOĞAN

Bir köyde yaşayan dindar bir adam varmış. Hanımının inancı ise zayıfmış. Ne zaman adamın bir şeyi kaybolsa hanımı ağlar sızlarmış.

Adam ise,

– Üzülme hanım dermiş, o eğer helal malımız ise aynısıyla karşımıza çıkar. Ya da Allah daha iyisini gönderir. Ne var ki hanımı buna bir türlü inanmazmış.

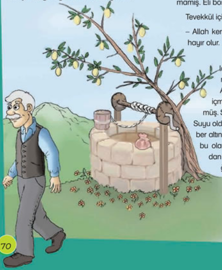
Bir gün adam öküzlerini satmak üzere şehre inmiş. Parasıyla da altın alıp tekrar köyün yolunu tutmuş. Yolda bir kuyu başında durup su içmiş, soluklanmış. Sonra kendini evde bulmuş. Eve geldiğinde bir de ne görsün!

Altınlar yok. Meğer adam altınları bir poşet içinde kuyunun başında unutuvermiş. O civarda koyun otlatan bir çoban su içmek için geldiğinde altın dolu keseyi bulmuş. Ama cebine koymadan eşkiyaların geldiğini görmüş. Çoban altınları kuyuya atmış. Nasıl olsa sonra gelir alırım diye düşünmüş. Eşkiyalar alacak bir şey bulamayınca çobanı bir güzel dövmüşler. Birkaç tane de koyun alıp gitmişler. Çoban öyle dayak yemiş ki yatağa düştüğü için altınları alacak mecali bile kalmamış.

Altınların gerçek sahibi ise bu olanlardan habersiz kuyu başına geldiğinde beklediğini bulamamış. Eli boş eve dönmüş.

Tevekkül içinde,

– Allah kerim demiş. Elbet bu işin de sonu hayır olur.

Karısı olanları duyunca yine ağlamış sızlanmış. Ama işe yaramamış. Aradan birkaç gün geçmiş. Adam kuyu kenarına gelmiş. Su içmek isterken sarığını suya düşürmüş. Sonra da almak için kuyuya inmiş. Suyu oldukça azalan kuyuda sarıkla beraber altınlarını da bulmuş. Hiç beklemediği bu olay karşısında sevinç içinde kuyudan çıkmış. Allah'a malını tekrar verdiği için şükretmiş. Allah dindar adama böylece altınlarını tekrar ulaştırmış. Adamla beraber hanımı da şükretmiş ve tevekkül etmeyi öğrenmiş.

OĞUL

Şule GEDİK

Üç kadın çeşmeden su dolduruyorlardı. İkisi kendi aralarında konuşuyorlardı. Oğulları ile övünüyor, onların güçlerinden bahsediyor, başarıları ile gururlanıyorlardı.

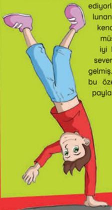
Birisi diğerine,

– Benim oğlum çok güçlüdür. Onun bileğini kimse bükemez. Arkadaşları içinde ondan daha kuvvetlisi yoktur, demiş.

Kadın, arkadaşının sözüne kulak vermiş. Onun sözü bitince o da kendi oğlundan bahsetmeye başlamış.

– Benim oğlum bülbül seslidir. Onun kadar güzel şarkı söyleyenini hiç görmedim. Arkadaşları içinde hiç birinin sesi onunki kadar güzel olamaz.

İki kadın oğullarını övmekte adeta yarış ediyorlarmış. Orada bulunan üçüncü kadın kendi oğlunu düşünmüş. Onun ne kadar iyi kalpli ve yardımsever olduğu aklına gelmiş. Fakat oğlunun bu özelliğini kadınlarla paylaşmak istememiş.

Kovalarını dolduran kadınlar çeşmeden ayrılıp evin yolunu tutmuşlar. Onlar yolda sohbet edip giderlerken karşıdan üç tane çocuk koşarak onlara doğru gelmiş. Bu çocuklardan birisi yanık sesi ile türkü söylüyormuş. Diğeri ise gücünü isbat edercesine yoldaki taşları aşağıya atıyormuş. Üçüncü çocuk ise doğruca annesinin yanına koşmuş.

– Anne sana yardım edeyim, diyerek annesinin elindeki su kovasını almış. Eve kadar annesine eşlik etmiş.

Köyün girişinde yaşlı bir adam oturuyormuş. Yaşlı adam bu çocukları uzaktan uzağa izliyormuş.

Kadınlar oradan geçerken yaşlı adama sormuşlar.

– Amca, şu çocuklardan hangisi daha iyidir?

Yaşlı adam cevap vermiş.

– Hani, çocuk nerede? Ben sadece bir çocuk gördüm deyip annesine yardım eden çocuğun başını okşamış.

ÜÇ KUŞ YAVRUSU

Yasemin ATİLLA

Ömer iyi bir karne ile dönmenin sevincini yaşıyordu. Köyde dedesinin yanında kalmak onun için en büyük hediyeydi. Gitmeden hayallere başlamıştı bile. Köyün ortasından akan dere ve meyve ağaçları ne kadar güzeldi. Kuşların cıvıltısı bir müzik şenliği gibi gelirdi.

Ömer köyde kaldığı zamanlarda sadece oyun oynamıyordu tabi ki. Dedesine yardım etmeyi de unutmuyordu. Sabahın erken saatlerinde kuzuları alıp otlamaya götürmek, oynamak kadar güzel geliyordu ona. İsimlerini bile koymuştu. Gezerken onlarla sohbet ediyordu. Kınalı kuzu ile daha bir iyi arkadaştı. O en küçük olduğu için mi bilmem kınalıyı daha çok severdi.

Bir sabah kuzularını otlatırken, dedesinin tarlasında bir yuva gördü. Yaban kuşu buğday tarlasının bir köşesine yuva kurmuştu. Heyecanla yuvanın içine baktığında bir de ne görsün. Tam üç tane minicik yavru duruyordu. Ağızlarını açıp kapatıyorlardı. Acıkmış olduklarını anladı. Ama onların yiyeceği yemi ancak annesinin getireceğini biliyordu. Hemen oradan uzaklaşmak istedi. Böylece anne kuş korkmadan yuvasına gelebilecekti.

Ömer bu kuşları sahiplendi. Benim kuşlarım diyordu onlara. İsim bulmakta bile gecikmedi: Cankuş adını koydu. Hepsi birbirine çok benziyordu. Fark etmez, dedi.

– Üçünün de adı aynı olsun. Onlar benim Cankuşlarım.

Köyde her oyunun bir mevsimi vardı. Bilye oynamanın vakti başkaydı. Çelik çomak mevsimi başkaydı. Şimdi uçurtma mevsimi gelmişti. Arkadaşları gibi Ömer de dedesiyle beraber güzel bir uçurtma yaptı. İkindiden sonra çıkan tatlı rüzgârda uçurtma uçurmak çok güzel olurdu. Çocuklar uçurtmalarını alır en yüksek tepeye doğru çıkardı.

Ömer ve arkadaşları sevinç içinde renk renk uçurtmaları uçururken koyun ve kuzular da yeşil tepelerde karnını doyuruyordu. Temmuz sıcağında herkes tarlada biçerdöverle buğdaylarını topluyordu. Çocuklar da hem oynuyor hem de ailelerine yardım ediyordu. Ömer de dedesine yardım etmek için sabırsızlık içinde bekliyordu.

– İşçilere su taşımak, çuvalların ağzını bağlamak ne güzel. Güzel çünkü ben bunu yapmakla dedeme yardım etmiş oluyorum, diyordu.

Ömer'in Hayri Dedesi biçerdöveri tarlaya getirmişti. Ama o sırada Ömer arkadaşları ile rüzgâr tepesindeydi. Tepeden baktığında tarlayı rahatlıkla görebiliyordu. Uzaktan dedesini gördüğünde işi anladı. Biçerdöver tarlada çalışacaktı.

Ömer bir anda uçurtmasını bırakıp tarlaya doğru koşmaya başladı.

Koşarken de,

– Dedeciğim!.. dedeciğim diye bağırıyordu.

Sesini duyurması çok zordu. Ama Ömer yine de bağırıyordu,

– Cankuşlarımmmmmm…

– Canlarımmmmmmmm…

Arkadaşları pek anlam veremediler Ömer'in bu haline.

Birisi,

– Galiba Ömer biçerdövere binmek için gitti, diyordu.

Ama Ömer'in aklında ne uçurtma vardı, ne de biçerdöver.

O şimdi sadece can kuşlarını düşünüyordu.

– Biçerci amca görmeden kuşlarıma zarar verirse, diye korkuyor, endişeleniyordu.

Hiç durmadan koşan Ömer tarlaya vardığında kalbi duracak gibiydi. Doğru dedesinin yanına vardı.

– Dedeciğim biraz durun! dedi.

– Ne oldu yavrum ne bu telaşın? Biraz dinlen bakalım.

– Cankuşlarım dede, can kuşlarım…

– Ne canı, ne can kuşu oğlum anlatsana…

Dedesinin sorularını bile duymayan Ömer, hemen yuvanın olduğu yere gitti. Kuşlarına baktı. Sapa sağlam duruyorlardı yerlerinde. Kalbi rahat etti. Kendine geldi.

Dedesi Ömer'in yanına gelip de kuşları görünce her şeyi anladı.

Ömer bu kadar yolu kuşlara bir şey olmasın diye koşarak gelmişti. Dedesi Ömer'deki bu merhamete hayran kaldı.

– Aferin evladım dedi, tabiattaki en küçük bir canlı bile değerlidir. Onları korumak en çok da biz insanlar için gereklidir.

Hayri Dede ve Ömer, biçerci amcaya kuşların olduğu yerdeki buğdaylara dokunmaması gerektiğini söyledi. Böylece hem kuşlar güven içinde büyüdü hem de Hayri dede buğdaylarını toplamış oldu.

Yaz tatili bitiminde köyden dönerken uçan kuşlara bakan Ömer,

– Acaba hangisi benim kuşumdur, dedi.

Sonra yine kendisi cevapladı.

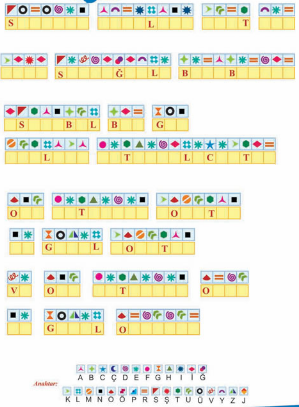
– Ne fark eder. Onların her biri benim Cankuşum gibi değerli ve önemli olduktan sonra .

Ömer bir canlıya yardım etmenin mutluluğu içinde yolculuğuna devam etti.

Şimdi yaşadıklarını hikâyeleştirip sınıfta anlatmanın hazırlıklarını yapıyordu.

HADİS BULMACA

GÜLME VAKTİ

Latince

Hasta doktora derdini anlattı.
– Sabahları bir türlü yataktan kalkamıyorum. Canım çalışmak da istemiyor.
Doktor,
– Şikayetiniz bunlar mı?
Hasta,
– Evet
Doktor:
– Bunun adı tembellik.
Hasta,
– Biliyorum doktor. Ama patronuma hastayım demek için bunun Latince bir adı yok mu?

Üçü bir Arada

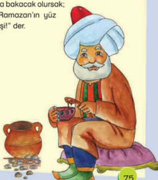
Müşteri sıkkın bir tavırla berber dükkânındaki koltuğa oturdu ve söylendi.
– Üçünü de kısa kes!
– Affedersiniz anlayamadım?
– Yani saçı, sakalı ve lâfı...

Hepsi BU Kadar mı?

Küçük Aylin'e teyzesi bir lira vermişti. Küçük kız bir şey demeden parayı cebine attı. Bunun üzerine annesi söze karıştı.
– Aylin, teyzene ne demen lazım?
Aylin cevap vermedi. Anne bunun üzerine yardım etmek istedi.
– Baban bana para verdiği zaman ben ne diyorum?
Birden gözleri parlayan Aylin:
– Hepsi bu kadar mı? diye atıldı.

Çömlek Hesabı

Ramazan günlerini hesaplamak için bir çömleğin içine her gün bir taş atar, Hoca. Bir avuç taş doldurur çömleğin içine Hoca'nın yaramaz oğlu, muziplik olsun diye.
Bir zaman sonra arkadaşları: "Bugün Ramazan'ın kaçı acaba, diye sorarlar Hoca'ya. Hoca da: "Şimdi eve gider öğrenirim. Biraz sabredin." der ve evinin yolunu tutar.
Çömleği boşaltır; bir sayar, iki sayar... Taşların yüz yirmi beş tane olduğunu görür. Şaşkın bir hâlde döner arkadaşlarının yanına Hoca. "Arkadaşlar, bugün, Ramazan'ın kırk beşi" der.
Hoca'nın bu cevabına gülüşürler arkadaşları. Aralarından biri,
"Aman Hocam, bir ay otuz gündür. Hiç Ramazan'ın kırk beşi olur mu?" diye itiraz eder.
Hoca, biraz şaşkınlık biraz da kızgın bir ifadeyle: "Ben yine insaflı davrandım. Benim çömlek hesabına bakacak olursak; bugün Ramazan'ın yüz yirmi beşi!" der.

Maddenin Sırları

Hüseyin Çağlayan

Maddenin en yaygın tariflerinden biri; "Uzayda yer kaplayan, bölünüp parçalanabilen, tartılabilen ve duyu organlarıyla algılanabilen şeyler" şeklindedir. Çevremizde farklı ham maddelerden yapılmış ve farklı kullanım alanları olan çeşitli nesneler vardır. Maddeler, taşıdıkları özellikler, kullanım yerleri ve yapı maddelerine göre gruplandırılabilirler.

Eşya, alet, malzeme ve cisim, maddeleri gruplandırmada kullanılan isimlerdendir. Evinizde bulunan maddelerden hangilerine bu isimleri kullanırsınız? Örneğin un, şeker ve yağı alet olarak mı yoksa malzeme

olarak mı gruplarsınız? Biraz düşündüğünüzde siz de çevrenizde bulunan maddelerin hangi gruba dâhil olduğunu tahmin edebilirsiniz.

Maddelerin sahip olduğu özelliklerden bazıları beş duyu organıyla fark edilebilir. Maddelerin parlak-mat, sert-yumuşak, esnek-kırılgan, suda yüzen-suda batan, ıslanan-ıslanmayan, ışığı geçiren- opak, kokulu-kokusuz gibi pek çok özelliği bulunur. Bu maddelerin farklı özelliklerde yaratılması, her biri için insanların ayrı ayrı şükretmesini gerektiren bir nimettir.

Şimdi biraz beyin fırtınası yapalım. Çevremizde bulunan maddeler ve bunların bizim işimize yarayan özellikleri için "Olmasaydı ne olurdu?" sorusunu soralım.

Yeryüzünde taş, tuğla, tahta, kumaş perde gibi maddeler ışığı geçirseydi ne olurdu?

İçeriyi göstermeyen evler yapmak mümkün olmazdı. Bundan dolayı insanlar kendilerine ait özel hayatlarını yaşayamazdı.

Peki cam, naylon gibi maddeler ışığı geçirmeseydi?

Ev ve işyerlerimizin içleri böyle aydınlık olmazdı. Seralarda sebze ve meyveler yetiştirilemezdi. Mikroskop ve teleskop gibi optik araçlar ve bunlar sayesinde gerçekleştirilen buluşlar olmazdı.

Ya, kâğıt ve havlular su çekmeseydi… Kömür ve petrol, yanıcı olmasaydı… Oksijen, yakıcı olmasaydı… Su, çözücü ve akışkan olmasaydı… Mıknatıs, hiçbir metali çekmeseydi… Demir, bu kadar sert ve dayanıklı olmasaydı… Su, halden hale geçemeseydi…

Maddelere ait özellikler, yeryüzünde yaşamı kolaylaştırmak için Yüce Yaratıcı tarafından insanlara lutfedilmiştir. Öyle ki, her şey mükemmel işleyen ve çok hassas bir mekanizma ile çalıştırılmaktadır. Ve insanlar biraz araştırdığında bu hassas mekanizma içindeki pek çok sanatı keşfedebilir.

Elmas ve karbon yan yana konduğunda birbirinden çok farklı maddeler olarak görünür. Ancak her iki madde de saf karbondan oluşmuştur. Aynı malzemeden bu kadar farklı ürünler çıkarmak Sanatçı'nın büyüklüğünün bir işaretidir.

Pencerelerde ve optik malzeme üretiminde kullanılan cam, saydam bir maddedir. Ancak saydam bir madde olan cam, saydam olmayan bir maddeden yani kumdan üretilir. Aynı madde içerisinde tezatları barındırmak da yine Sanatçı'nın, sanatındaki ustalığının ve kudretinin göstergesidir.

Diğer sıvılardan farklı olarak su, yüzeyden katılaşmaya başlar. Suyun bu özelliği donan göl ve nehirlerde yüzeyin donmasını sağlar. Buz tabakasının altında kalan canlılar hem dışarının soğuğuna karşı korunur hem de su dibinden itibaren hayatın yok olması engellenir. Ya, su da diğer sıvılar gibi dipten katılaşsaydı…

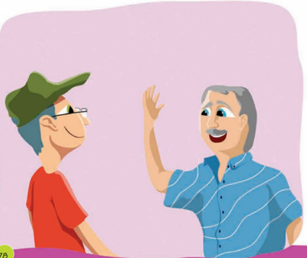
Maddelerin, tabiatta bulunduğu insan eli değmemiş hallerine doğal madde adı verilir. Doğal maddeler demir, bakır, petrol gibi madenlerin yanı sıra bitki ve hayvanlar da olabilir. Bu maddeler işlenerek ürünlere dönüştürülür. Bize düşen görev, maddeleri israf etmeden değerlendirmek, ondan yeni şeyler üreterek insanların istifadesine sunmaktır. Hepsinden önemlisi ise bunları lutfedeni fark edip kulluk vazifesini yerine getirmektir.

Ahmet AKBAŞ

EV ALMA KOMŞU AL

Hava oldukça soğuktu. Paltoma bürünmüş, şapkamı kulaklarımdan aşağı çekmiştim. Köşeyi dönmüştüm ki karşımdan gelen kişiye çarptım. Rüzgâr da esmeye başlayınca kendimi yere düşmekten son anda kurtardım. Bir de baktım ki çarptığım kişi bizim mahalleden Asım. Elindeki bir demet çiçek yere düşmüş, onu almaya çalışıyordu. Özür dileyip elimi uzattım. Böyle acele acele nereye gittiğini sordum.

Komşumuz Murat Efendi'nin hastalandığını ve onu ziyarete gittiğini söyledi. Daha iki gün önce birlikteydik. Ne zaman hastalandı ki diye düşünürken, Asım beni de ziyarete davet etti. Birlikte buz tutmuş yolda ilerlerken Peygamberimiz'in: "Kim bir hastayı ziyaret ederse, Allah'ın rahmetine dalmış olur." hadisini düşünüyordum. İyi ki de ziyaret etmişiz. Gelmemize o kadar sevindi ki bilemezsiniz.

Komşu Hakları

1. Hastalandığında geçmiş olsun ziyaretine gitmek.
2. Öldüğünde cenazesinin kaldırılmasında bulunmak.
3. Borç istediğinde vermek.
4. Darda kaldığında yardımına koşmak.
5. Bir nimete kavuştuğunda tebrik etmek.
6. Başına bir musibet geldiğinde teselli etmek.
7. Evi onun rüzgârını (güneşini, manzarasını) engelleyecek şekilde yüksek yapmamak.
8. Eğer pişirdiğimiz yemeklerin kokusu komşumuza kadar giderse yemekten ona da vermek
9. Yardım isterse yardım edip ihtiyacını karşılamak.
10. Hastalanırsa ziyaret etmek.

* Dedikodusunu yapmamak.
* Ev için alınan meyve-sebzeden ona da tattırmak veya gizlice evine götürmek. Zira komşunun çocukları bu meyve ve sebzeyi gördüğü takdirde canları çekip üzülebilirler.
* Komşudan kendini büyük görüp onları küçümsememek.
* Çocuğun eline yiyecek verip onu dışarı çıkarmamak.
* Komşular arasında çekiç, testere, balta, pense, tornavida gibi ev aletlerinin alınıp verilmesi adet haline gelmiştir.
* Apartmanda oturan aileler, komşularını rahatsız edecek davranışlardan kaçınmalıdır. Radyo, televizyon gibi elektronik aletleri yüksek sesle dinlememeli, hele vakit gece yarısıysa buna daha çok dikkat etmelidir.
* Çocukların evde koşturarak oynamalarına, hoplayıp zıplamalarına izin vermemeli, komşularımızın bundan rahatsız olacağını çocuklara anlatmalıyız.
* Balkon yıkayacağımız, yolluk veya halı silkeleyeceğimiz zaman mutlaka alt katta oturan komşumuzun balkonuna bakmalıyız. Asılı çamaşırı varsa bu işimizi ertelemeliyiz. Bazen komşumuz balkonda oturuyor da olabilir. Bu durumda da onları rahatsız etmemeli, işimizi onlar içeri girince yapmalıyız.
* Apartmanda belirlenen günlerde genel temizlik yapılmalıdır.

AT GÖZLÜKLÜKLERİ

Murat KAYA

Gönen Otogarı'nda sessizliği simitçilerin sesleri bozuyordu. Bu arada Adnan ile Yaşar valizleriyle hikâyenin içine girdiler. Nereden çıktı şimdi bunlar demeyin; çünkü hikâyenin kahramanları onlar. Birlikte İstanbul'a gidecekler. Adnan, elindeki valizi yere bırakıp bilete baktı. Daha sonra da Yaşar'a dönüp,

-Evet, şu ilerideki araba bizimki. Haydi bakalım Yaşar, dedi.

Yaşar ile Adnan otobüsün yanına vardılar. Muavine biletlerini gösterip valizleri otobüsün bagajına yerleştirdiler. Adnan, muavinin kulağına eğilip: "Aman dikkat et, o çantada önemli eşyalar var!" demesine rağmen muavin çantayı pamuk çuvalı gibi bagaja tıktı. Adnan, arkadaşına bakıp tebessümüyle âdeta: "Hasbünallah." çekti.

...

Otobüs, söylenen saatten on beş dakika geç hareket etti. Bu duruma alışık olduğu için ayrıca kızmamaya gayret etti. Yolculuk başlamıştı. İki arkadaş yol boyunca çocukluk hatıraları hakkında konuştular.

Otobüs, dinlenme tesisinde yarım saatlik mola verdi. Adnan ile Yaşar, otobüsten inip öğle namazı için mescit aradılar. Abdestli oldukları için vakit kaybetmeden namazlarını kıldılar. Fakat geri döndüklerinde otobüsün yerinde olmadığını fark ettiler. Yanlış tarafa mı baktık, deyip mola yerini baştan sona gözden geçirdiler. Otobüsün orada olmadığını anlayınca: "Acaba geç mi kaldık." deyip saatlerine baktılar. Ama mola süresinin dolmasına daha on dakika vardı. Akıllarına muavinle mola başlarken yaptıkları konuşma geldi:

- On dakikada namaz kılar, arabaya yetişiriz.

- Ayıp ettin güzel abim, sen merak etme, demişti muavin, ama henüz süre dolmadan otobüs gitmişti.

Adnan, sinirlenmemek için kendini zor tutuyordu, ama yolun ortasında kalmışlardı. Yaşar, ertesi gün işe yetişmek için çareler düşünürken Adnan dayanamayıp:

- Kardeşim bu ne talihsizlik. İnsanın muhallebi yerken dişi kırılır mı!

Arkadaşının gülmesine mânâ veremeyen Adnan ,

- Hayrola, yine ne buldun! Yoksa arabayı sadece ben kaçırdım da sen bu olayın figüranı mısın!

Yaşar, çocukluk arkadaşına bakıp gülümseyerek ,

-Biraz rahat ol. Hemen sıkıntıya kapılma. Sinirlenince her şey hâllediliyor mu?

...

Konuşmalar uzayıp gitti. Sonunda mola yerine gelen başka bir otobüse bindiler. Biraz önceki konuşmalar Adnan'ı rahatlatmaya yetmemişti. Yaşar'ın rahatlığı onu daha da çileden çıkarmıştı.

Otobüs, bir sonraki mola yerine yaklaşmıştı. Adnan, otobüsü İstanbul'daki terminalde bulabileceğini düşünüp biraz rahatlamıştı. Mola yerinde otobüsten indikten sonra muavine,

- Aman kardeşim, ne olur bir de siz unutmayın bizi, deyince muavin kıs kıs güldü.

Adnan, tam muavine niçin güldüğünü soracaktı ki kaçırdıkları otobüsü gördü. Muavine cevap vermeyi bir tarafa bırakıp diğer arabanın olduğu yere doğru koşarak ilerledi. Yaşar, Adnan'ın nereye gittiğini başta anlamamıştı, ama o tarafa bakınca o da oraya koştu.

Otobüsün yanına kadar giden Adnan tam bağıracaktı ki muavin daha önce davranıp:

- Vay benim güzel abim! Vay! Allah'ın sevgili kuluymuşsun!

Adnan, onun ne demek istediğini anlamamıştı. Muavin, otobüsün camını göstererek:

- Görüyor musun camın hâlini?

Adnan ve Yaşar birbirine bakıp aynı anda,

- Eee! Bunun bizim dinlenme yerinde unutulmamızla ne alâkası var?

- Olur mu canım abim! Siz namaza gittikten sonra sarhoşun biri gelip şoförle tartıştı.

- Yani?

- Bir dakika canım abim heyecanlanma anlatıyorum.

...

Muavin tekrar anlatmaya başladı,

- Kavga etmek ister gibi bir hâli vardı. Biz, sarhoştan kurtulmak için mecburen aceleyle yola çıktık. Ama o da kendi arabasıyla bizi takip etti.

Adnan, Yaşar'a bakıp,

-Eeee!

-Biraz sonra bizi geçip direksiyonu önümüze doğru kırdı. Az kalsın kaza geçirecektik.

...

-Sonra belindeki silahı çekip şoföre doğru iki el ateş etti.

Adnan ve Yaşar anlatılanlara şaşırıp kalmıştı. Merakla,

-Deme, yaralanan ya da ölen var mı, deyince muavin,

-Buraya kadar olan kısımdan sonrası sizinle ilgili, deyince Adnan:

-Nedenmiş o, deyiverdi.

-Çünkü güzel abim, sarhoş ateş edince şoförü ıskalayan kurşunların ikisi de sizin oturduğunuz koltuklara geldi. Yani senin anlayacağın arabada olsaydınız, şimdi belki de sağ olmayacaktınız.

...

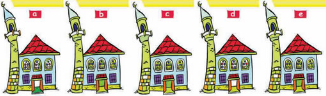
Duyduklarının etkisiyle donakalmışlardı. Kurşunlar kafalarını yasladıkları koltukları delip öbür taraftan çıkmıştı. Biraz sonra bu şoktan kurtulmuş olan Adnan, bir önceki durakta tartıştığı Yaşar'a gözleriyle: "Sizin şer zannettiğinizde hayır, hayır zannettiğinizde de şer vardır." ayetini hatırlatırcasına 'Ben hatamı anladım.' diyordu.

Bilmece Bildirmece

Nuri Can KAFLI

Eşini Bul Alttaki resimler birbirinin aynısı gibi görünüyor ama sadece ikisi tıpatıp aynı. Acaba hangi ikisi, bulup işaretler misiniz?

1	2	2	1	3	4
5	6	7	8	9	1
8	8	7	0	7	6 B
1 A	6 B	1 A	5	4	10 K
1 A	11 R	12 D	7 E	13 Ş	2 L
7 E	11 R	9 İ	5 M	9 İ	0
7	5	14	15	2	14
5	1	8	2	1	11
4	10	16	17	14	2
14	10	2	7	11	12
7	8	10	18	11	19

Ayşe'nin duası

Ayşe, yatmadan önce dua ediyor. Kutucukların içindeki rakamların her birinin hangi harfe denk geldiğini bulursanız, Ayşe'nin duasında neler söylediğini öğreneceksiniz.

FarkBulmaca Alttaki ikinci resimde birinciye göre YEDİ fark var. Bulur musunuz?

BİLİM DAMLALARI

DAMLACIĞIN SERÜVENİ

Dilek ÜSTÜN ÖZALP

– Öyle durma bir kenarda, hadi katıl bize…

– Sana ,ne diyorum, anlamıyor musun? İs-te-mi-yo-rum.

– Ama çok eğleneceksin. Bak diğerlerine, nasıl sevinç çığlıkları atıyorlar.

– Ben çığlık atmak istemiyorum.

– Bak seninle bir pazarlık yapalım. Çok az bir vakit bize katıl, baktın ki eğlenmiyorsun söz veriyorum ben de senin yanında kös kös oturacağım.

– Söz mü?

– Söz veriyorum.

– Rüzgar geliyor çocuklar. Üç deyince hepimiz elele atlayacağız tamam mı?

– Tamaaaaam!

– Bir ...iki…üç...Hooooop!

– Heeeeey ! Ellerinizi bırakmayın demiştim. Neredesiniz?

– Buradayız. Gelen rüzgar çok soğukmuş. Galiba hal değiştiriyoruz, sulanmaya başladık.

– Korkacak bir şey yok. Damlacık yanınızda mı?

– Buradayım. Ama içim bir garip oluyor. Sanki bir şey beni tutmuş sıkıyor gibi.

– Merak etme, moleküllerin gaz halden, sıvı hale geçtikleri için, birbirlerine yaklaşıyorlar. Bu his ondan ileri geliyor.

– Hani eğlenecektik, söz vermiştin?

– Evet, ama süremiz henüz dolmadı. Zaten eğlence de şimdi başlıyor. Az sonra yeryüzüne yağmur olarak ineceğiz.

– Gerçekten mi? Hep yeryüzüne bakıp orayı merak etmiş ve ne kadar güzel yaratıldığını düşünmüşümdür.

– Rüzgar tekrar geliyor çocuklaaar. Önce biraz sürükleneceğiz, sonra da yeryüzünün herhangi bir yerine hızla ineceğiz. Belli bir bölgeye gelince de, sabit hıza ulaşıp yumuşak iniş yapacağız.

– Yoksa, yeryüzündeki canlılara zarar verebiliriz değil mi?

– Evet. Haydi eğlencenin tadını çıkarın. Tıpkı az önce oynadığınız oyunlar gibi.

İYİ YOLCULUKLAR….

……………

– Damlacık…Damlacık…..

– Bööööö! Korktun değil mi?

– Hayır, ama seni merak ettim.

– Çok eğlendim, çoooook. Meğer yağmur olmak ne güzelmiş. Sahi şu anda neredeyiz ve bundan sonra ne yapıyoruz?

– Biz şu anda topraktayız. Oldukça aşağılara kadar emmiş bizi toprak ama olsun, bak şurada ne var?

– Ben bir şeye benzetemedim.

– Bir bitkinin kökleri onlar fark etmiyor musun? Bizi kendisine doğru çekiyor.

– Evet evet ! Ne yapacak bize?

– Su taşıyan kanallarından emip, yapraklarına kadar çekecek ve orada misafir edecek bizi. Hüüüp!

– Aa! Diğer damlacıklar da buradalar. Bu kanallar tıpkı bir asansöre benziyorlar. Bakın nasıl da yükseliyoruz.

– İşte geldik. Burada biraz dinlenip, sonra gideceğiz.

– İyi olur, biraz yorulmuşuz hepimiz.

– Şu yukarıdan ışık sızan delik de neyin nesi?

– Yaprağın stomaları yani gözenekleri. Az sonra oradan geçip tekrar gökyüzüne geri döneceğiz.

– Bende bir değişiklik oluyor. Sanki içim genişliyor, ferahlıyorum, büyüyorum gibi…

– Demek vakit geldi. Sıvı halden gaz faza, yani gaz hale geçiyoruz. Moleküllerimizin mesafeleri birbirinden uzaklaşıyor.

– Su buharı oluyoruz tekrar, yaşasıın….

– Gözeneklerden geçtik, yükseliyoruz.

– Peki, diğer damlacıklar neler yaptı acaba?

– Önce ben anlatayım. Rüzgarın etkisiyle buzullara kadar sürüklendim. Haliyle, o soğukta dondum tabii! Kar olarak buzulların üzerine yağdım. Meğer, buzullar bir yorgan gibi denizin üzerini örter ve denizdeki balıkları soğuktan korurlarmış.

– Bir yaşıma daha girdim doğrusu..

– Sıvılar donunca hacimleri küçülür ağırlaşırlar. Sen nasıl denizin üzerinde kalabildin?

– İşte, suyun özelliği tam tersiymiş. Bizim hacmimiz artıyor ve hafifliyormuşuz.

– Vay be! Peki sonra?

– Sonra Güneş hafiften bir gülümsedi ve ben o sert halimden önce eriyerek sıvıya daha sonra da buhar halime geçtim. İşte buradayım..

– Peki, sen nereye gittin diğer damlacık?

– Ben bir göle düştüm. Güzel bir ceylan beni içti.

– Hadi canım.

– Gerçekten diyorum. Sonra vücudunda dolaştım ve terlemesiyle kendimi ceylanın dışında buldum.

– Beni soracaksanız eğer, ben düştüğüm gölden bir baraja gittim. Meğer orası, bir kentin su ihtiyacını karşılıyormuş. Büyük borularla beni bir evin içine pompaladılar. En son hatırladığım ufak bir çocuğun çeşmeyi şarıl şarıl akıtmasıyla kendimi kirli su borularında bulmamdı. Ama neyse ki, güneşi görünce buharlaşıp buraya kadar gelebildim.

– Anlaşılan herkes çok değişik şeyler yapmış. Ne dersin damlacık?

– Kesinlikle. Meğer kös kös oturmakla neler kaçırmışım. Bir sonraki serüven ne zaman?

KUR'AN DAN İLİM DAMLALARI

Hasan KOCA

YAĞMUR

Üç aydır bir damla bile yağmur yağmamıştı. Toprak çatlamış, tarladaki ekinler boy atmamıştı. Kurt kuş bütün canlılar gökyüzünden inecek bir damla yağışı bekliyordu. Ovayı ortadan ikiye bölen dere kurumuş, kuş sürüleri göçe başlamıştı. Eğer bir ay içinde yağmur yağmazsa kıtlığın başlayacağı kesindi.

Yukarıdaki cümleler yağmurun canlılar için ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Bitkiler topraktan aldıkları su ve minareleri güneş ışığı altında işleme sokarlar. Su olmadan yaşayamazlar. Tabi bitkiler olmadan da diğer canlılar hayatlarını sürdüremezler.

Su hayatın devam etmesi için temel şartlardan biridir. Dünyamızın dörtte üçü sularla kaplıdır. Suyun çok büyük bölümü Dünya'mızın içinde sürekli olarak yer ve hal değiştirmektedir. Kesintisiz olarak yinelenen bu değişim sistemine çevrim denir. Havada her zaman su vardır. Suyun bulutları oluşturması, bu bulutların yağmur oluşu ve yeryüzüne yağışı, Allah'ın yeryüzünde yarattığı harika çevrim sisteminin sonucudur.

Yüce Yaratıcı bir dağın başındaki otu, çöldeki kaktüsü, suyun içinde yetişen nilüferi kısacası dünya üzerindeki bütün canlıları farklı özelliklerde yaratmıştır. Bu yaratılanların rızklarını ise gerektiği şekilde temin etmiştir. Bir kayanın başında yetişen küçük bir otun suyu ayağına gelir. Nasıl mı?

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de: "Allah, rüzgârları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler„ (Rum Suresi, 48) buyurarak yağmurun nasıl oluştuğunu anlatmaktadır.

Yağmur yoğunlaşma ve buharlaşmayla oluşur. Güneş ışığının etkisi ile yüz binlerce metreküp su buharlaşarak atmosfere doğru yükselir. Yükseldikçe soğumaya başlar. Soğuk hava katmanına rastlayan buhar tanecikleri havadaki toz parçacıklarına tutunarak su damlaları haline dönüşür. Bunlar birleşerek bulutları oluşturur.

Cumulonimbus (kümülüs, küme bulutları) ufak parçalar halinde oluşur. Bu bulutların oluşması da mükemmel bir planın sonucudur. Okyanuslardaki dalgalar sonucu sayısız hava kabarcığı ve su zerreleri sürekli olarak gökyüzüne yayılır. Tuzca zengin olan bu zerreler daha sonra rüzgârlarla taşınır. Atmosferde yukarılara doğru yol alırlar. Aerosol adı verilen bu küçük parçacıklar toz zerrecikleri su buharını kendi çevrelerinde toplayarak bulut damlalarını oluşturur.. Bunların içindeki su damlacıkları çok küçük olduklarından havada asılı kalırlar. Böylece gök bulutlarla kaplanır.

İşte burada görevlendirilen rüzgâr bu parça halindeki bulutları bir tarafa doğru sürükler.

Rüzgarın topladığı bu küçük bulutlar daha büyük bir bulutu oluşturmak üzere birleşirler.

Büyümeye başlayan buluta yeni küçük parçalar geldikçe bulut yukarıya doğru büyür. Küçük bulutların birleşmesiyle, büyük bulutun içinde yukarı doğru çekiş kuvveti artar. Bulutlar üst üste yığın oluştururlar. Tuz kristallerinin ve toz zerreciklerinin etrafında biraraya gelen su parçacıkları yoğunlaşarak yağmur damlalarını oluşturur. Böylece havadan daha ağır bir konuma gelen damlalar buluttan ayrılarak yağmur biçiminde yere düşmeye başlarlar.

Vakit öğleyi geçmiş, kuru dere yataklarındaki kurbağa sesleri artmıştı. Deniz üzerinde beliren bulutlar yavaş yavaş rüzgarın önünde süzüldüler. Ovaya ilk damlalar düşmeye başlayınca bitkiler, hayvanlar, böcekler ve ellerini açmış dua eden insanların yürekleri serinledi. Yüzleri gergin rahmet bekleyen nineler gülümsemeye başlarken bardaktan boşanırcasına bir yağmur ovaya rahmet olarak iniyordu.

Hazırlayan: A. Nazif YAVUZ - Çizen: Erdinç ŞEMEN

İbrahim Efendi oldukça düşünceliydi. Akşama kadar denizaltının planlarını tekrar gözden geçirdi. Göze çarpan herhangi bir aksaklık yoktu. Ama içinde bir sıkıntı vardı.
Vakit yatsıyı geçtikten sonra ay da çıkmıştı. Aydınlatılan depoda heyecanlı bir hazırlık vardı. Herkes yerini almıştı, İbrahim Efendi son kontrolleri yapıyordu.
Hadi hayırlısı, deyip merdivenden yukarı çıktı.
Allah yardımcımız olsun. Halatları çözün, demir alıyoruz
Levenler halatları çözdüler.
Tam yol ileri.
Vanalar tekrar açıldı. Yan taraftaki su depoları dolmaya, gemi de ağır ağır denize dalmaya başladı.
4 metre
6 metre
10 metre
Gemi 5 metreye inerken geminin içinde bir inleme sesi duyuldu. Basınçla geminin her yerinden ses geliyordu. Her şey yolunda gidiyordu.
Dalış tamam. Şimdi ileriye
Herkesin yüzünde güller açtı
Kuvvetli leventler elleriyle ve ayaklarıyla çarkları çevirmeye başladılar. Gemi ağır ağır Eminönü tarafına doğru ilerledi. Bir süre sakin sularda yol aldıktan sonra İbrahim Efendi kum saatine baktı. İçeride hava oldukça azalmıştı.

Bu kadar yeter. Geri dönüyoruz.
Hocam boğaza çıksaydık.
İnşallah oraya da çıkacağız. Fakat birkaç değişiklik yapmam gerekecek. Yoksa akıntıya kapılıp gideriz.
Gemi tekrar Haliç'e döndü. İçeride hava oldukça azalmıştı.
Yüzeye çıkalım.
Önümüz boş, çıkabiliriz.
Gemi su yüzeyine yaklaşırken İbrahim Efendi periskoptan etrafı kontrol etti.
Ayın aydınlığında denizaltının dış kapakları açıldı. İçeri temiz hava doldu. Denizaltı sakince küçük limana girdi.
Tarih 3 Aralık 1719 u gösteriyordu. III. Ahmet, şehzadelerinin sünnet düğünlerini yaptırıyordu. Padişah, vezirler ve şehzadeler Aynalıkavak'taki sahil sarayında gösterileri seyrediyorlardı.

Kalabalık bir halk eğleniyordu. Birden sahildeki kayıklarda bir kaynaşma oldu. Kayıktakiler korkuyla kaçışmaya başladı.
Biraz açıkta kocaman bir timsah su yüzüne çıktı.
Sahildeki halk ve padişah merakla kıyıya yaklaşıp su yüzüne çıkan bu garip hayvana bakıyordu.
Bir süre sonra timsah tekrar suya daldı. Etraftaki kayıklar korkuyla kaçıştı.
Tekrar su yüzüne çıktı. Yavaşça sarayın önüne yaklaştı.
Padişahım sünnet düğününüz hayırlı uğurlu olsun. Böyle güzel bir gününüzde sizlere denizaltımızı tanıtmaktan gurur duyarız. Padişahım çok yaşayın.
İbrahim Efendiye yardımcı olunuz. Ne ihtiyacı varsa gideriniz.
İbrahim Efendi tekrar denizaltıya döndü. Herkesin sevinç gösterileri altında boğazın sularına daldılar.
91

MÜSLÜMAN İLİM ÖNCÜLERİ

Abbas ÖZDEMİR

Seyyid Vehbi'nin Surname-i Hümayun adlı eserinde bahsettiği bu olay Osmanlılar'da denizaltı denemelerinin başarıyla gerçekleştirildiğini göstermektedir.

Bu denizaltıyı yapan Tersane Başmimarı (Gemi İnşaat Mühendisi) ibrahim Efendi idi. Başmimar çok ince matematik hesaplar içinde denizaltıyı plânlamış ve yapmıştır.

Fakat bu güzel gelişme daha sonrakilere aktarılamadı. İbrahim Efendi'nin ölümüyle birlikte denizaltı çalışmaları da tarih sayfaları arasında kaldı.

Mimar İbrahim Efendi'nin buluşu olan bu denizaltı bir timsah şeklinde yapılmıştı. Halk bu denizaltıyı Üçüncü Ahmed'in çocuklarının sünnet törenleri yapılırken gördü ve herkes hayretler içinde kaldı. Tören sırasında Haliç'te denizin dibinden suyun üstüne çıkan bu "Tahtelbahir" ağır ağır ilerleyerek padişahın bulunduğu yere doğru gitti.Yarım saat kadar orada kaldıktan sonra tekrar suyun içine girdi ve az sonra tekrar çıktı. Herkes hayret ve şaşkınlık içindeydi. Timsaha benzeyen bu aracın içinden beş kişinin çıkması hayret ve şaşkınlıkları daha da arttırdı. Bu olay, sünnet töreninin en büyük sürprizi olmuştu. Bu konuda ünlü Surname'de ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı tarafından yayınlanan "Türk Denizaltıcılık Tarihi" adlı eserde gerekli bilgiler yer almaktadır.

Ancak ne var ki, "Tahtelbahir" kısa bir süre sonra unutulup gitmiş ve biz ondan yıllar sonra ilk denizaltıyı Amerikalılar'ın yaptığını sanmışız!

İPEK BÖCEĞİ

Dilek ÖZALP

Bugün sizi bir dut ağacından salınan obur, ama bir o kadar da zarif bir canlı ile tanıştıracağım: İPEKBÖCEĞİ...

İlk olarak milattan önce üç bin yıllarında, sarayının bahçesinde bir Çin imparatorunun dikkatini çeken bu canlı, Çinlilerce çok önemseniyordu. Çin hükümdarları sarı ipekten elbiseler giyerken, hanımları da menekşe rengi ipekten elbiseler giyerlerdi. Zamanla dünya bu ipeği, meşhur ipek yolu ile tanıdı…

Mayıs ayında yumurtasını kırıp çıkan yavru tırtıllar çılgınlar gibi aç oluyor, kendi ağırlıklarının 50 katı kadar yiyecek tüketebiliyorlar. Bir ay kadar beslenen yavru tırtıl, kendisine ördüğü kozanın içinde iki hafta sabırla bekler. Zaten baştan fazla yemesinin hikmeti de, iki haftalık bu oruca sabredebilmesi için. Geçen zaman zarfında güzel, zarif bir kelebek oluyor.

Yumurtlayarak üreyen canlılardan sadece birisidir ipekböcekleri. Bir seferde 500 kadar yumurta bırakabilir. Bu yumurtalar yapışkan bir sıvı ile birbirlerine kenetlenmiş durumdadırlar. Bu sayede düşüp kaybolmaları, Rahmet sahibi tarafından engellenmiş oluyor.

Yumurtalarını besleyebilmeleri için Allah, yavrularını ihtiyaçları olan besinin içinde yaratmıştır; dut yaprağının üzerinde. Besinleri alıp karınlarını iyice doyuran tırtıl yavruları, kendi etraflarında 4 gün 4 gece, binlerce kez dönerek kozalarını örerler. Çıkardıkları salgı hava ile temas edince sertleşir, kozayı oluşturur. Nihayet 1500 m uzunluğundaki, paha biçilmez ipek sentezlenmiş ve bir yuva elde edilmiş olur. Sakın bundan sonra oturup dinlendiğini zannetmeyin. Asıl iş şimdi başlamıştır tırtıl için. Eee, güzel zarif bir kelebek olmak o kadar kolay değildir.

Islak, nemli bir yapıya sahip olan kozanın içinde bulunan 8 bacaklı tırtıl, 10 günlük sabır çilesini de ördükten sonra, 6 bacaklı, 2 kanatlı zarif bir kelebeğe dönüşür. Eğer kurbağa ve bukalemunlara yem olmazlarsa, kanatlarının içine kan pompalayarak açılmasını sağlarlar. Kelebeğin türüne göre, beslenmeden ve uçmadan 3 ila 10 gün yaşayan bu şirin canlılar yumurtalarını bıraktıktan sonra ölürler.

Biz insanlar ise, şık ipek bir elbise giyebilmek için, bu sabrı gösteren ipekböceklerini koza halindeyken kaynar kazanlara atıp, değerli ipeklerinden faydalanmak istiyoruz.

Keşke ürettiği ipeği elde etmek yerine, gösterdiği sabır ve azmi elde etmeye çalışsak!..

SAHABE HAYATINDAN

F. Sultan HAYDAROĞLU

KOMŞU HAKKINA DİKKAT

Ashabdan Hazreti Mücahid, Abdullah b. Ömer ile alâkalı şahit olduğu bir hâdiseyi şöyle nakleder,

– Ben, Hattab oğlu Ömer'in oğlu Abdullah'ın yanında idim. Ömer b. Abdullah oğluna bir koyun kestiriyordu.

Koyunun kesilmesi için emir verdikten sonra oğluna,

– Oğlum yahûdi komşumuzu da unutmayasın, diye emir verdi ve bu emri koyun kesilip hazırlanıncaya kadar üç defa tekrarladı.

Babasının aynı sözü tekrarlayıp durmasından sıkılan oğul,

– Baba, anladım. Yahûdi komşumuza da pay ayır diyorsun. Bunu tekrarlayıp durmanın ne mânâsı var? Ben bu zamana kadar senin hiçbir emrine itaatsizlik ettim mi? Bütün mesele, koyun kesildikten sonra yahûdi komşuya bir parça et verilmesi değil mi, deyince,

Hazreti Ömer, oğlu Abdullah'ın elinden tutup; yüzünü kendisine doğru çevirdikten sonra şöyle dedi.

– Oğlum, komşu hakkı hususunda Peygamberimiz öyle çok tekrarda bulunurdu ki, biz nerde ise komşumuzu malımıza ortak kılacak sanırdık.

HAYVAN SEVGİSİ

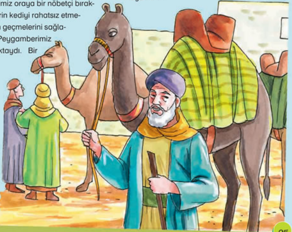
İlhami YILDIRIM

Bir gün Sevgili Peygamberimiz bir hurma bahçesine girmişti. Burada, üzerinde ağır bir yük bulunan ve oldukça mahzun görünen bir deve vardı. Peygamberimiz hemen yanına giderek boynunu okşadı ve "Bu deve kimin?" diye sordu. Medineli bir genç: "Benim." deyince, Peygamberimiz ona şunları söyledi: "Sen Allah'tan korkmuyor musun? Bu devenin halini görmüyor musun? Seni şikayet ediyor. Onu aç bırakmışsın. Fazla eşya yükleyip, eziyet etmişsin."

Mekke'nin fethine gidilirken de ilginç bir olay oldu. Ordunun gideceği yolun üzerinde, vücuduyla küçük yavrularını korumaya çalışan bir kedi vardı. Bu durum karşısında Peygamberimiz oraya bir nöbetçi bıraktı ve askerlerin kediyi rahatsız etmeden uzaktan geçmelerini sağladı. Sevgili Peygamberimiz bir yolculuktaydı. Bir kadın devesine: "Allah sana lanet etsin." diye bağırmıştı. Peygamberimiz bunu duyunca, kadını ve eşyalarını devenin üzerinden indirmelerini söyledi.

Bir başka seyahat sırasında, bir kuşun yuvasındaki yumurta alınmıştı. Anne kuş, yuvasının çevresinde dolanıp duruyordu. Peygamberimiz bunu fark edince, yumurtaları alan adamın hemen bulunmasını istedi. Adam bulundu ve yumurtalar yerine kondu. Sevgili Peygamberimiz, adamı ikaz ettikten sonra şöyle söyledi:

"Ben size Allah'tan korkunuz, hayvanları incitmeyiniz, rahatlarını bozmayınız demiyor muyum?..."

YETİM KIZ

Zekeriya ULAŞLI

Küçük kız titrek elleriyle kalan son çalı çırpıyı da ocağa attıktan sonra solgun gözlerle anneannesine baktı. Bir şeyler söyleyecek oldu. Nedense vazgeçti. Boynunu büktü. Saman alevi gibi birden yükselen ateşe bakıp derin düşüncelere daldı. Yanaklarından aşağı süzülen gözyaşları ateşin üzerine damlayıp "cıs" diye ses çıkarınca o ana kadar sessizliğini korumaya çalışan anneanne, derin derin öksürdükten sonra titrek sesiyle sordu.

– Ne oldu yavrum? Neden ağlıyorsun?

Tek kelime etmedi minik Ayşe, anneannesinin bu soruyu sormasını bekler gibi ani bir hareketle yerinden doğruldu. Bir çırpıda anneannesinin yanına geldi ve başını göğsüne yaslayıp kesik kesik hıçkırıklar boğazında düğümlenene kadar ağladı ağladı. Sonra, yıllara yenik düşen kazağının lime lime olmuş kollarıyla gözyaşlarını kurulamaya çalışarak,

– Annem, babam olsaydı bunların hiç biri olmazdı, diye mırıldandı.

Anneanne Ayşe'yi güçsüz kollarıyla sarmaya çalıştı. Ellerini, günlerdir tarak yüzü görmemiş, saçlarda dolaştırarak sordu.

– Sıkıntını benimle paylaşmak ister misin?

– Şey…

– Paylaşmak güzeldir yavrum. Çözüm olmasa da en azından rahatlarsın.

Anneannenin sıcak ilgisi Ayşe'nin konuşması için yeterli olmuştu. Başını hafif öne eğdi.

Anneannesine biraz daha sokulup anlatmaya başladı.

– Bu gün sabah Halil Amcanın vereceği yardımı almaya gittiğimde çocukların parkta oynadıklarını gördüm. Dayanamadım ve oynamak için onlara yaklaştım. Beni görür görmez hep bir ağızdan "Çirkin kız! Öksüz kız!" diye bağırmaya başladılar. Ne yapacağımı, ne diyeceğimi bilemedim. Yardım paketini de almadan geri döndüm. Anneanne! Gerçekten ben çok mu çirkinim?

Anneanne, "Olur mu hiç yavrum!" derken içinden kopup gelen fırtınaya da daha fazla karşı koyamadı. Göz pınarlarından süzülen yaşları torununa göstermemek için kafasını arka tarafa çevirip,

– Sen onlara bakma kızım, diye devam etti. Ben iyileşeyim seni öyle giydireceğim ki bak gör, şu mahallenin en güzel kızı sen olacaksın.

Küçük Ayşe'nin soğuktan pütür pütür olmuş yüzü al al oldu.

– Sahi mi anneanne? Gerçekten olur muyum?

– Tabi yavrum. Senin diğer kızlardan ne eksiğin var?

Zehra nine söylediklerine kendisi de inanmıyordu ama kızının kendine emaneti olan torununa ümit vermekten başka çaresi de yoktu. O gün gibi hatırlıyordu biricik kızını ve damadını yutan büyük depremi; kızının

enkaz altından yalvarışlarını. "Yavrum sana emanet anne! Ne olur ona iyi bak!" Bu sözler kızından duyduğu son sözler olmuştu. Zaten tüm çabası da emanete sahip çıkabilmek için değil miydi? Onun için direnmemiş miydi bütün bu zorluklara. Ne var ki eski gücü kuvveti yoktu artık. Aradan geçen yıllar ondan birçok şey alıp götürmüştü. Bu gün bunu daha iyi anlıyordu. Halil ustanın sözleri geldi aklına "Zehra nine, gel beni dinle de Ayşe'yi Çocuk Esirgeme Kurumu'na verelim." demişti de hiç düşünmeden "Yok" deyip kestirip atmıştı. Kızdı kendi kendine. "Halil ustayı dinlemeliydim." dedi. Tam bu sırada "tak, tak" kapı çalmaya başladı. Zehra nine hayal dünyasından sıyrılıp kendini toparlarken Ayşe de çoktan kapının önüne varmıştı.

– Kim o, diye seslendi.

İnce bir kız sesiydi.

– Benim, Sümbül.

Ayşe Sümbül, ismini duyunca heyecanla kapının mandalına uzandı. Kapı gacur gucur ses çıkararak ardına kadar açıldı. Yedi sekiz yaşlarında saçlarına örgü örülmüş, esmer tenli bir kız çocuğuydu. Oldukça nazik bir ses tonuyla:

– Ayşe'ye bakmıştım, dedi.

Ayşe, içeri dolan ışıkla birlikte gözlerini kırpıştırarak,

– Ben, Ayşe, dedi.

Çocuk, utangaç bir eda ile başını öne eğdi:

– Şey, dedi. Bu sabahki olay için arkadaşlar adına senden özür dilemeye geldim.

Ayşe, hiç beklemediği sözler karşısında önce ne diyeceğini bilemedi. Kızardı bozardı.

Birkaç defa derin derin nefes alıp verdikten sonra cılız bir ses tonuyla,

– Önemli değil, dedi.

Zehra nine içerden seslendi.

– Kimmiş kızım?

– Adı Sümbül'müş anneanne.

– İçeri davet etsene kızım.

Ayşe unuttuğu bir şeyi hatırlamış gibi.

– İçeri girsene, dedi.

Sümbül, annesinin kendisini beklediğini söyleyerek davet için teşekkür etti. Kasabaya yeni taşındıklarını, oynamak isterse her zaman için hazır olduğunu söyledikten sonra evlerini tarif etti. "Hoşça kal." deyip geri döndü ve uzaklaşıp gözden kayboldu. Ayşe, tüm bu yaşadıklarının bir an için rüya olduğunu düşündü. Mutluluktan uçuyordu adeta.

Anneannesine koştu.

– Rüya görmüyorum değil mi anneanne, dedi. Anneanne, torununu bağrına basarken onu uzun zamandır ilk kez bu kadar mutlu görmenin sevinciyle gözyaşlarını tutamadı.

– Değil yavrum. Yaşadıkların rüya değil. Bundan sonra da hiç olmayacak inşallah...

Öyle de oldu. Sümbül, o günden sonra Ayşe'nin arkadaşı, sırdaşı oldu. İlgi ve sevgiyle onu hayata yeniden bağladı.

Ayşe şimdi kasabanın tek bayan doktoru. Muayenehanesinin kapısında da şu yazı asılı. "Yetimler ve öksüzler için muayene ücretsiz."

Peygamberimiz'in Yetimlere Şefkati

Şefik MUMCU

Bir bayram namazı sonrasıydı. Sevgili peygamberimiz mescitten çıkmış yürürken çocukların neşe ve sevinç içinde oynadıklarını gördü. Fakat içlerinden biri vardı ki bir duvarın dibinde üstü başı perişan bir halde ağlayıp duruyordu. Yönünü ona doğru çevirdi.

Yanına yaklaşıp sordu.

– Yavrum, neyin var, niçin böyle üzgün duruyorsun? Arkadaşlarınla birlikte niçin oynamıyorsun?

Çocuk, babasının Uhud'da şehit olduğunu, annesinin de başka biriyle evlenmesiyle sahipsiz kaldığını söyledi. Sevgili Peygamberimiz çocuğun elinden tuttu.

Başını okşayıp gönlünü aldı.

– Ben baban, Âişe annen, Fatıma kardeşin olsun, istemez misin, dedi.

Çocuk sevincinden uçacak gibiydi.

Heyecanla,

– Nasıl istemem, yâ Resulallah, dedi.

Peygamberimiz ismini sordu: "Buceyr" dedi. Yüce peygamber "Hayır" dedi. "Bundan sonra senin ismin Beşir olsun." çocuğu aldı, evine götürdü. Yedirip içirdi, üstünü başını giydirdi. Karnı tok, sırtı pek olan çocuk bir süre sonra oynayan çocukların arasına tekrar döndü. Çok neşeliydi. Arkadaşları Beşir'in halindeki değişikliği görünce etrafına toplandılar. Merakla sordular.

– Sen daha önce ağlayıp duruyordun. Şimdi nasıl oldun da bu hale geldin?

Beşir cevap verdi.

– Açtım, doydum. Çıplaktım, giyindim. Yetimdim, Resulullah babam, Âişe annem oldu.

Çocuklar Beşir'e hayranlıkla bakıp şöyle dediler.

– Keşke bizim babalarımız da Uhud'da şehit olsaydı, biz de bahtiyar bir babaya kavuşsaydık.

O da bir yetimdi ve yetimlerin çektiği zorlukları çok iyi bilirdi. Onlara karşı çok şefkatli davranır, haksızlığa uğradıklarında haklarını arar, sürekli onları korurdu.

Yapılan savaşlar sonunda şehit düşen sahabelerin yetim kalan çocuklarına ayrı ilgi gösterir, onları yalnız bırakmaz, ihtiyaçlarını karşılardı. Bazılarını da bizzat kendi himayesine alırdı.

Her yönüyle örnek olan o yüce insan, sadece kendisi yetimleri şefkatle kucaklamaz, tavsiyelerle çevresindekilerin de kucaklamasını sağlardı.

Bir gün yanına bir adam geldi, kalbinin katılığından dert yandı.

Sevgili peygamberimiz de ona şu tavsiyede bulundu.

– Kalbinin yumuşak olmasını, ihtiyacın olan şeylere kavuşmayı istiyorsan yetime şefkat göster, başını okşa, yediğinden ona yedir.

Her zaman yetimlerin ve öksüzlerin yanında olan, onların başını okşayan o şefkatli el, başka ellerin de şefkate muhtaç başları okşaması için şöyle der.

– Kim sırf Allah rızası için şefkatle yetimin başını okşarsa, elinin değdiği saçlar sayısınca sevap kazanır. Daha sonra orta parmağı ile işaret parmağının aralarını açarak konuşmasına şöyle devam eder. Yanındaki yetime iyilik yapan kimse ile ben, şu iki parmak gibi cennette beraber olacağız.

Kocası öldüğü halde çocuklarının başında bekleyen, onları büyütüp yetiştiren, hayata hazırlayan, edep ve ahlâk öğreten, bir hanımın, Peygamberimizin gözünde çok büyük yeri vardır.

Bunu şu sözlerle ifade eder:

– Cennetin kapısını ilk önce ben açacağım. Bununla birlikte bir kadının cennetin kapısını açmak üzere beni geçtiğini görünce, ne oluyor, sen kimsin, diye sorarım.

O da,

– Dünyada iken yetim kalan çocuklarımın başını bekleyen bir kadınım, diye cevap verir.

Sadece Afrika'nın on üç milyonluk ülkesi olan Nijer'de bir yılda bir milyon çocuğun açlıktan öldüğünü, çoğunun sahipsiz kaldığını düşünürsek yetimlere sahip çıkmanın önemini, o Yüce Nebi'nin bizlere anlatmak istediğini çok daha iyi anlarız.

Anadolu

Yusuf DURSUN

Ta ezelden
Tüten ocak,
Yuvamızdan
Daha sıcak,
Bir yer varsa
Yaşanacak:
Anadolu
Anadolu

Deli taylar
Gibi hızlı,
Duru sular
Gibi nazlı,
Bayrağı var
Ay yıldızlı:
Anadolu
Anadolu

Âşıkların
Gönül harcı,
Yiğitlerin
Vefa borcu,
Türkçesi var
Burcu burcu:
Anadolu
Anadolu

Aynı güneş
Aynı ayı,
Soluyoruz
Bir havayı,
Ataları
Yiğit soyu:
Anadolu
Anadolu

Selâm olsun
Sana bizden,
Sevgin çıkmaz
İçimizden,
Sana bin can
Hepimizden;
Anadolu
Anadolu

BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Her şeyi yoktan var eden, sınırsız güç sonsuz merhamet sahibi, tek yaratıcımız, biricik Rabbimiz.
2. Kültürümüzün bir parçası olan halk oyunlarımızın genel adıdır.
3. Allah'ın en büyük nimetlerinden biri olan yararlı sıvıdır. Canlıların en önemli yaşama sebeplerinden biridir.
4. Bir milletin bağımsızlığının sembolüdür.
5. Dünyamızın ısı ve ışık kaynağı olarak yaratılan orta büyüklükte bir yıldızdır.
6. Aralarında dil, tarih, kültür, ülkü ve ülke (vatan) birliği olan topluluktur.
7. Genellikle kış mevsiminde görülen bir yağış türüdür. Tanecikleri dikkatle incelendiğinde altıgen şeklinde kristallerden yapıldığı görülür. Şimdiye kadar bu muhteşem kristallerden birbirinin aynısı olan bulunamamıştır.
8. Asmalarda salkımlar hâlinde yaratılan lezzetli bir meyvedir. Ondan pekmez de yapılır.
9. Peygamber Efendimizin en yakın arkadaşıdır ve O'nun Allah'a kavuşmasından sonra görev yapan ilk İslam halifesidir.
10. Tabiattaki maddelerin ısı etkisiyle hacminin artması olayıdır.
11. Bir maddenin taneciklerindeki hareket enerjileri toplamıdır. Kalori ile ölçülür.
12. Ülkemizin en önemli doğal varlıklarındandır. Havanın temizlenmesine, yağışların düzenine sebep olur. Pek çok canlının yuvası ve yaşama ortamıdır.
13. Güneş enerjisi ve basıncın etkisiyle binlerce yıl içinde yer altında oluşan katı yakıttır.
14. Isı enerjisinin birimidir.
15. Bir milletin belgelere dayalı geçmişi. Geçmişte yaşanan olayları belgelere dayalı olarak inceleyen bilim dalı.
16. Bütün insanlığın atası olarak yaratılan ilk insan ve aynı zamanda ilk peygamberin adı: Hazreti...........................
17. Allah'a ve ahirete inanıp iyi işler yapanlara müjdelenen sonsuz mutluluklar diyarı güzel yer.
18. Sıvı bir maddenin ısı enerjisi alarak gaz hâline gelmesi
19. Yaklaşık 600 yıl yaşayıp ilimde, fende, medeniyette insanlığa öncülük eden bir devletin adıdır. Türkiye Cumhuriyetinin kurulmasından evvel bu topraklarda o devlet vardı.
20. "Halkın seçim yoluyla yöneticileri kendisinin seçmesi" esasına dayalı ilkedir.

ADL

Akif MERT

Çok adaletli, mutlak adil anlamlarına gelen "Adl" kelimesi Allah'ın güzel isimlerinden biridir. Hayatımız boyunca yaptığımız bütün işleri Allah adaletli bir şekilde değerlendirilecektir. Hayatı kötülükle geçenlerin yaptıkları yanlarına kâr kalmayacak, iyilik yapanların tek bir sözü bile mükâfatlandırılacaktır. Allah Kuran'da bunları bize haber vermektedir. Kendisi adil olan Allah, kulları arasında adaletli olanları sever. Bir masumun hakkı, halk için çiğnenemez. Suçu olmayan bir kişi, milletin selameti için öldürülemez. Allah'ın nazarında hak, haktır; küçüğüne, büyüğüne bakılmaz. Az olan çok için feda edilmez. Bir topluluğun kurtuluşu için, bir kişinin hakkı görmezlikten gelinmez. Bu, cenabı Allah'ın kullarından istediği adalet anlayışıdır.

Asr-ı Saadette anlaşmazlığa düşen bir Yahudi ile bir Müslüman adalet timsali olan Hazreti Ömer'e başvurdular. Hazreti Ömer de her ikisini dinledikten sonra Yahudi'yi haklı buldu. Hazreti Ömer'in bu kararına çok sevinen Yahudi,

– Allah'a yemin ederim ki sen hakla hükmettin, dedi.

Bunun üzerine Hazreti Ömer,

– Bunu nerden biliyorsun, dedi.

Yahudi de şu cevabı verdi.

– Tevrat'ta okuduğumuza göre hak ve adaletle hükmeden bir hâkime, sağ ve solunda bulunan melekler yardımcı olur, onu hak ve doğruya iletirler. Bu durum onun hakta sebat etmesiyle kayıtlıdır. Yoksa haktan uzaklaştığında o iki melek göğe çekilerek onu yalnız bırakırlar, dedi.

Buradan da anlaşılıyor ki adalet bütün kutsal kitaplarda yerini bulan yüce bir kavramdır. Her şeye gücü yeten Allah, hiç kimseye haksızlık etmez. Kulu ona isyan etse bile adaletli davranmaktan taviz vermez. O, adaletini dünyada ve ahirette kullarına gösterecektir.

İnsanlar arasında dostluk ve barışın olması için lazım olan en önemli unsur adalettir.

Vâsi': İlmi, rahmeti, gınası her şeyi kuşatan.

Vedûd: Sevilmeye çok layık olan, kullarını çok seven.

Mecîd: Şanı yüce olan, sınırsız kerem sahibi.

Bâis: Öldükten sonra dirilten, peygamber gönderen.

Bilal YORULMAZ

HAZRETİ ŞUAYB ALEYHİSSELÂM

Medyen şehri Arabistan'ın kuzeyinde bulunan, ormanlarla kaplı bir yerdi. Tatlı suları, güzel iklimi oraya ayrı bir şirinlik katıyordu. Ayrıca ticaret yollarının üzerinde bulunuyordu. Asya ile Afrika arasında ticaret yapan insanlar buradan geçerlerdi. Medyen halkı bu ticaret yolu üzerinde olduğu için çok zengin olmuştu. Fakat bu insanlar bir süre kazandıklarıyla yetinmemeye başladılar. Tüccarların yolunu keserek mallarına el koyuyorlardı. Böylece bir çok kimseyi soyuyor karşı koyanları da öldürüyorlardı. Ticaret yaptıklarında da malları eksik tartıyor, insanların hakkını yiyorlardı. Ayrıca kendi elleriyle yaptıkları taştan ve tahtadan putları ilah zannediyor, onlara tapıyorlardı.

Allah, bu zalim kavimi yola getirmek için onlara Hazreti Şuayb'ı (aleyhisselam) peygamber olarak gönderdi.

Hazreti Şuayb (aleyhisselam) onlara şöyle hitap etti.

– Ey kavmim! Kendisine bile faydası olmayan putlara tapmaktan vazgeçin. Yalnız Allah'a ibadet edin. Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın, eşkiyalık yapmayın.

– Ey Şuayb! Senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve dinlemiyoruz. Eğer sülalen olmasaydı seni taşlayarak öldürürdük.

– Ey kavmim! Ben aileme değil Allah'a güveniyorum. İstediğinizi yapın. Ben de Allah'ın dinini anlatmaya devam edeceğim.

Bundan sonra Medyen halkının iman etmeyeceği iyice ortaya çıkmıştı. İman etmemekte ısrar ediyorlardı. Bunun üzerine Hazreti Şuayb (aleyhisselam) kendisine iman edenlerle birlikte Medyen'den ayrıldı. Mü'minler şehirden ayrıldıktan sonra Medyen'de büyük bir deprem oldu. Depremin şiddetiyle Medyen yerle bir oldu.

Hazreti Şuayp (aleyhisselam) Medyen'den sonra Eyke halkına peygamber olarak görevlendirildi. Eykeliler de putlara tapıyorlardı. Hazreti Şuayb (aleyhisselam) onları da yalnız Allah'a iman etmeye davet etti. Fakat Eykeliler'in de Medyenliler'den farkı yoktu. Aynı tepkileri onlar da gösterdiler.

Hz. Şuayb (aleyhisselam) onlara şöyle dedi.

– Allah'ın azabından korunmaz mısınız? Ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Ben sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız Allah'a aittir. Ölçüyü tam yapın, eksiltenlerden olmayın. Doğru terazi ile tartın. İnsanların haklarını kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın, Sizi ve önceki insanları yaratan (Allah)tan korkun, ona saygı duyun.

Eykeliler ise Hazreti Şuayb'e (aleyhisselam) hakaret ederek karşılık verdiler:

– Sen de bizim gibi bir insansın. Sana niye inanalım. Sen yalancısın ve büyülenmişsin.

Hazreti Şuayb, (aleyhisselam) eykelilerin de iman etmeyeceklerini anladı. Allah'ın izniyle kendisine iman edenleri yanına aldı ve Eyke'den ayrıldı.

İnananlar Eyke'den ayrıldıktan sonra Allah'ın azabı kendisini göstermeye başladı. Yedi gün boyunca dayanılmaz bir sıcaklık oldu. Ağaçlar kurudu. Sular kaynamaya başladı. İnsanlar içecek su serinleyecek bir ağaç gölgesi bulamaz oldular. Bu sıcağa dayanamayanların çoğu öldü.

Asıl şiddetli azab ise sekizinci gün geldi. Büyük siyah bir bulut Eyke'ye doğru yaklaşıyordu. Herkes bunu yağmur bulutu sanarak sevindi. Gölgesinde serinlemek için bulutun altına girdiler. Fakat buluttan su yerine ateş parçaları yağmaya başladı. Böylece bütün Eyke yok oldu.

Hazreti Şuayb kendisine inananlarla birlikte Mekke'ye gitti. Vefat edene kadar da burada peygamberlik görevini sürdürdü.

SUBHÂNEKE DUASI

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالٰى جَدُّكَ

وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ

Allah'ım! Sen'i Sana lâyık hamd ile her türlü eksiklikten tenzih ederim. Senin ismin mukaddestir, münezzehtir. Şânın da yücedir. Sen'den başka ilâh yoktur.

ETTEHİYYÂTÜ

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ۞

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ ۞

اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ ۞ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۞

وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ۞

Hayat sahibi varlıkların hayatlarıyla sundukları ibadetler, dualar ve bütün güzel söz ve davranışlar Allah'a mahsustur. Ey Peygamber! Selâm, Allah'ın rahmeti ve bereketleri senin üzerine olsun. Bize ve Allah'ın sâlih kullarına selâm olsun. Şehâdet ederim ki, Allah'tan başka ilâh yoktur. Yine şehâdet ederim ki, Hazreti Muhammed (sallâhu aleyhi vesellem) O'nun kulu ve elçisidir.

İHLAS SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌۚ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُۚ ﴿٢﴾

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْۙ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: O, Allah'tır, gerçek ilâhtır, Bir'dir.
2. Allah Samed'dir.
3. Ne doğurdu, ne de doğuruldu.
4. Ne de herhangi bir şey O'na denk oldu.

KEVSER SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَۜ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْۜ ﴿٢﴾

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Biz gerçekten sana verdik kevser,
2. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.
3. Doğrusu, seni kötüleyendir ebter!

İLMİHAL BİLGİLERİ

Namaz

Ahmet Nazif YAVUZ

Namaz İslam'ın şartlarından biridir. Ahirette ilk sorulacak ibadet namazdır. İslam dininin en çok önem verdiği ve kesinlikle terk edilmesini istemediği bir ibadettir. Yüce dinimiz, hastalık yolculuk gibi sıkıntı çekenlere kolaylıklar tanımış ve yine de namazlarını kılmalarını istemiştir. Ayakta kılacak gücü olmayan oturarak, buna da gücü yetmeyen yatarak namazını kılabilir; yolcu olan farz namazlarını kısaltarak kılar. Fakat yine de terk etmez.

Namaz en sık yapılan ibadettir. Çünkü en çok namaza ihtiyaç duyarız. Oruç yılda bir aydır. Zekat yılda bir kezdir. Hac ise ömürde bir defa. Fakat namaz günde beş vakit kılınır. Çünkü namaz manevi bir gıdadır. Ruhumuzun, kalbimizin gıdasıdır. Yeme, içmeden nasıl bıkmıyorsak namazdan da bıkmayız. Yemek yemezsek açlıktan ölürüz. Namaz kılmazsak da ruhumuz, kalbimiz, vicdanımız ölür, katılaşır.

Namaz bir teşekkürdür. Gökleri, yeri, anne-babamızı ve bizi yaratan; yediğimiz içtiğimiz bütün rızıkları bize veren, bizi bela ve musibetlerden koruyan yüceler yücesi Rabbimize teşekkür etmenin en güzel yoludur.

Namaz bir duadır. Fatiha suresi en güzel dualardan biridir. Ve biz fatiha suresi ile günde 40 defa Allah'a "bizi doğru yola ilet" diye dua ederiz. Secde ile Rabbimize en çok yaklaşır ve halimizi arz ederiz. Namazdan sonra isteklerimizi bir bir sıralayarak Rabbimizden yardım bekleriz.

Namaz bir randevudur. Bir validen ya da başbakandan bir kere bile randevu almak çok zordur. Fakat yerlerin ve göklerin, o valinin, başbakanın, yaratıcısı ve yöneticisi olan yüce Rabbimiz bize günde beş kere randevu veriyor. Bize değer veriyor. Biz aciz kullarını huzuruna kabul ediyor. Dertlerimizi isteklerimizi dinliyor.

Namaz mü'minin miracıdır. Sevgili peygamberimiz nasıl manevi âlemlere yükselip Rabbimizle görüştüyse biz de namazla manevi bir yükselme yaşarız. Rabbimizle maddi olmasa da manen görüşürüz. Onun huzuruna çıkar ve bu manevi zevki yaşarız.

Namaz insanı kötülüklerden alıkoyar. Günde beş defa Rabbi ile buluşan bir insan gün boyu yüce Rabbini hatırlar. Bir günah işleyeceği sırada Allah aklına gelir. Allah'ın her şeyi gördüğünü, işittiğini, kalpleri-mizdekileri bile bildiğini düşünür. Böylece o günahı işlemekten vazgeçer. Ayrıca birkaç saat sonra Rabbinin huzuruna çıkacağını bilir. Bir günahla Allah'ın huzuruna çıkmak istemez.

Namaz insanı temizler. Günde beş vakit namaz kılan bir insan günde beş kere abdest alır. Abdest açıkta olan ve en çok kirlenen organlarımızı temizler. Böylece o kişinin bedeni tertemiz olur. Kirli elbiselerle namaz kılınmaz. O halde elbiseleri de temiz olur. Namaz kılınan yerin de temiz olması gerekir. Bu durumda namaz kılan kişinin evi ve çevresi de temiz olur. Namaz ayrıca insanın kalbini ve ruhunu da temizler. Bizi günahlardan temizler. Bu durumu açıklamak için sevgili peygamberimiz bir gün arkadaşlarına şöyle sormuştur.

– Herhangi birinizin kapısının önünde bir nehir bulunsa ve o nehirde günde beş kere yıkansa kendi- sinde kirden eser kalır mı?

– Hayır, hiçbir kir kalmaz ey Allah'ın Resulû.

– İşte beş vakit namaz da böyledir. Allah namazla günahları siler. (Namaz kılan kişi tertemiz olur.)

Namazın zahmeti az, ücreti çoktur. Yüce Rabbimiz bize her gün 24 saat veriyor. Beş vakit namaz ise abdestleriyle birlikte ancak bir saat eder. Yani namaz günümüzün çok kısa bir diliminde yapılabilecek bir ibadettir. Namazın bedenimize de bir ağırlığı yoktur. Namazda yapılan hareketler bizim yapamayacağımız derecede zor hareketler değildir. Bu kadar kolay olan namazın ödülü ise cennettir. Sınırlı ömrümüzde kılacağımız namaz bize sonsuz nimetler kazandırır.

Bilmece Bildirmece

GÜZEL BİR SÖZ

Alttaki harflerde güzel bir söz gizli. Bulmak için "BAŞLA"dan girip, birer kare ilerleyip "BİTİR"e ulaşmanız gerekiyor. Yukarıya, aşağıya, sağa ve sola hareket edebilir, çapraz gidemezsiniz. NOT: Cümledeki kelimelerin ilk harfleri yuvarlak içine alınmıştır.

Başla →

(G)	E	R	Ç	(G)	Ü	Z	S	E	N	D
Ü	Z	R	E	N	B	E	Ş	Ü	Z	E
Z	E	E	R	A	(D)	L	E	(G)	İ	L
İ	L	(G)	Ö	E	Ü	H	Ü	R	R	(D)
L	T	B	Z	S	Ş	Ü	N	E	D	Ü
E	Ş	A	O	N	R	E	H	İ	K	Ş
S	R	A	D	N	K	Y	A	(H)	T	Ü
E	T	N	E	I	T	A	S	N	E	N
R	Z	(L)	E	B	A	D	A	N	A	B
İ	N	E	Z	Z	E	T	(A)	L	I	R

Bitir

HARF DEĞİŞTİRME

Her adımda sadece bir harf değiştirerek ve anlamlı kelimeler türeterek, SABIR'dan KADER'e ulaşın. Değiştirmeniz gereken harf, sarı kutucuklarda olanlardır.

SAYILAR

Yandaki şekillerle altlarında yazılan sayılar arasında bir ilişki vardır. Buna göre soru işareti olan yere hangi sayı yazılmalıdır?

- Altıgen: 36
- Kare: 16
- Üçgen: 9
- Beşgen: ?

LABİRENT

Mehmet arkadaşlarını alıp, camiye gidecek. Yardımcı olur musunuz? Eğer doğru yolları kullanırsanız, geçtiğiniz yollar üzerindeki harfler çok güzel bir cümleyi ortaya çıkaracak.

DEĞERLENDİRME TESTİ

Merve ERGÜN

1. "Akıllı Vezir" hikayesinde Vezir *Ayaz'ı* farklı kılan nedir?
   A. Yakışıklı ve bakımlı oluşu
   B. Olayları bütün detayları ile değerlendirmesi
   C. Padişahın akrabası olması
   D. Diğer vezirleri şikayet etmesi

2. "Pehlivan" adlı çizgi hikayede adı geçen Osman kimdir?
   A. Dört halifeden bir tanesi
   B. Osmanlı İmparatorluğunun kurucusu Osman Gazi
   C. Osmanlı Beyliğinin kurucusu Ertuğrul Gazinin torunu
   D. Güreş yapan herhangi bir pehlivan

3. "Çoban" hikayesinde Hayri'yi deneyen kimdi?
   A. Babası
   B. Koyunların sahibi
   C. Başka bir çoban
   D. Arkadaşı

4. Maddenin en yaygın tarifelerinden biri "Maddenin Sırları" yazısına göre aşağıdakilerden hangisidir?
   A. Uzayda yer kaplayan, bölünüp parçalanabilen, tartılabilen ve duyu organlarıyla algılanabilen şeylerdir.
   B. Maddenin en büyük yapısıdır.
   C. Akıl, ruh, sevinç gibi soyut varlıklardır.
   D. Sadece canlı varlıklardır.

5. Aşağıdaki ibadetlerden hangisi dinin direği olarak kabul edilir?
   A. Hac B. Zekat
   C. Namaz D. Oruç

6. "Sen en iyisini bilirsin" fıkrasında Nasrettin Hoca'nın başına gelen olay size ne anlatıyor?
   A. Yüce Allah'ın her şeyi yerinde ve mükemmel yarattığını.
   B. Ceviz ağacının dibinde yatmanın sakıncalı olduğunu.
   C. Kabakların ağaçta büyümesinin daha iyi olacağını.
   D. Cevizlerin kabaklardan önemli olduğunu.

7. Aşağıdakilerden hangisi komşu haklarından biridir?
   A. Hastalandığında geçmiş olsun ziyaretine gitmek.
   B. Borç istediğinde vermek.
   C. Dedikodusunu yapmamak.
   D. Hepsi.

8. "At gözlüğü" hikayesinde yolcular otobüsü kaçırmış olmasalardı ne olurdu?
   A. Gidecekleri yere çabuk ulaşırlardı.
   B. Sarhoşun silahından çıkan kurşunlar onlara isabet edebilirdi.
   C. Muavinle kavga ederlerdi.
   D. Hepsi

9. "Yekim Kız" hikayesindeki Ayşe büyüyünce ne oldu?
   A. Öğretmen
   B. Doktor
   C. Hiçbirşey olmadı
   D. Çok kötü duruma düştü

10. Aşağıdaki sürelerden hangisi en kısa süredir?
    A. Fatiha Süresi B. İhlas Süresi
    C. Kevser Süresi D. Fil Süresi

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Ahmet ŞENLİK

Makam, şöhret ve para
Gelip geçici şeyler…
Ahlâk, doğruluk, ilim
Ebedî sermayeler...

1. Dörtlüğe göre, aşağıdakilerden hangisi hiç bitmeyecek sermayelerden değildir?

A. Güzel Ahlak
B. Para
C. Doğruluk
D. İlim

Güllerin açma mevsiminde, güzel bir kent parkında piknik yapılıyordu. Harikulade gülleri inceledikten sonra, iki küçük kız gözlemlerini paylaşmak üzere annelerinin yanına geldiler. Birinci kız annesine yaklaşarak:
– Anne, bütün güllerin dikeni var, dedi.
İkincisi ise şöyle seslendi:
– Anneciğim, şuradaki bütün dikenlerin gülü var.

2. Yukarıdaki metinden, hangi sonucu çıkaramayız?

A. *Birinci kıza yarım bardak su hakkında fikri sorulsa,"Bardağın yarısı boş." diyebilir.*
B. *İkinci kıza yarım bardak su hakkında fikri sorulsa, "Bardağın yarısı dolu." diyebilir.*
C. *İkinci kız, çevresindeki varlıklara ve olaylara daha iyi niyetli ve olumlu bakıyor, diyebiliriz.*
D. *Birinci kızın söyledikleri tamamen yanlıştır.*

Sevgi, dünyaya gelen her varlıkta, en esaslı bir unsur, en parlak bir nur, en büyük bir kuvvettir. Bu kuvvetin yeryüzünde yenemeyeceği hiçbir kuvvet yoktur. Kimin ruhu sevgiyle bütünleşebilir, sevgiyle dolup taşabilirse, o ruh yükselir, yücelir ve sonsuz mutluluğa hazırlanır.

3. Yukarıdaki metinde, sevginin hangi özelliğinden söz edilmemiştir?

A. İnsanı yüceltip yükseltmesinden
B. İnsanı sonsuz mutluluğa hazırlamasından
C. Yeryüzündeki bütün kuvvetleri yenebileceğinden
D. Sevgisiz kalanların mutluluğu yitirmesinden

Bilgi çağındayız... Bilgiye ulaşmanın en önemli yollarından biri de okumak. Son Peygamberle gelen Mukaddes Kitabın ilk emrinin "Oku!" olması da bu yönüyle çok anlamlı geliyor bana. Fakat ben okumanın sadece bir kitabın sayfalarını çevirmek olduğunu düşünmüyorum. Bir çiçeği, bir yıldızı, bir meyveyi ya da kelebeği incelemenin de bir tür okumak olduğu kanaatindeyim. Zira tabiattaki her varlık, Yüce Yaratıcı'nın kudret kalemiyle yazdığı muhteşem kitaplardandır bence.

4. Aşağıdakilerden hangisi, yukarıdaki paragraftan çıkarılabilecek bir netice değildir?

A. İnsan, hayvan, bitki ya da cansız varlıklar, Allah'ın kudret kalemiyle yazılmış birer kitap gibidir.
B. Çevremizdeki varlıkları ve olayları gözleyip, onların yaratılış sırlarını düşünmek de bir çeşit okumaktır.
C. Bütün mukaddes kitapların ilk emri "Oku!" şeklindedir.
D. Kitap okumak, bilgiye ulaşmanın en önemli yollarındandır.

Soframıza gelen nimetleri yemeye başlarken, "Allah'ın adıyla" manasında "Bismillah" demek, dinimize göre sofra adabındandır. Bu nimetleri veren Rabbimizin adıyla başlamak, O'na saygının ve sevginin gereğidir. Sonunda bu iyiliği için Mevlâ'ya teşekkür etmek anlamında "Elhamdülillah" demek vefalı insanların işidir. Yemeği yerken, bu nimetlerin yaratılışındaki mükemmelliği ve her biri-nin Allah'ın sanatı olduğunu düşünmek ise "tefekkür" ibadetidir. Bunu yapan yüksek ruhlu insanlara da "mütefekkir" denir. Bunları gerçekleştirenler, yemek- te bile Allah'ın sevgisini kazanmanın yolunu bulmuş demektir.

(Dikkat! 5 ve 6. Soruları yukarıdaki metne göre cevaplayalım.)

5. **Yukarıdaki metinden, hangi sonucu çıkaramayız?**

A. Allah'ın sevgisini kazanmanın yollarından biri de yemeğe "besmele" ile başlamaktır.
B. Vefalı insanlar, Allah'ın verdiği nimetleri yedikten sonra O'na teşekkür ederler.
C. Yemeğe başlamadan önce ve ye- mekten sonra eller sabunlu suyla iyice yıkanmalıdır.
D. İnsanlar, yemek yerken bile, Allah'ın sevgisini kazanabilirler.

6. Metinden çıkarılabilecek sonuçlara göre, "rengiyle, kokusuyla, tadıyla" bir **meyvenin yaratılışındaki mükemmelliği "düşünenlere" ne ad verilir?**

A. tefekkür B. zikir
C. şükür D. mütefekkir

Her canlıya Hak, lâyık olan cevheri verdi.
Tırtıl, iki diş bulsa eğer, ormanı yerdi.
Şayet kediler, haftada bir gün uçabilse,
Dünyadaki bütün serçelerin nesli biterdi.

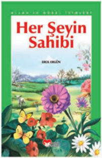
7. **Şiirde anlatılmak istenen aşağıdakilerden hangisidir?**

A. Canlıların neslinin tükenmemesi için hepimiz gayret göstermeliyiz.
B. Her canlı kendi nefsini, kendi yiyeceğini düşünür.
C. Allah, her canlıya en uygun organları ve kabiliyetleri vermiştir.
D. Tırtıllar, ağaçlara zarar veren canlılardandır.

8. "Kuran-ı Kerîm" ile "Hazreti Muhammed" arasında bir ilişki vardır. Benzer ilişki, aşağıdaki seçeneklerin hangisinde yoktur?

A. Tevrat – Hazreti Musa
B. İncil – Hazreti İsa
C. Zebur - Hazreti Davud
D. Cebrail - Azrail

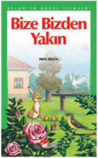

Allah'ın Güzel İsimleri

Bu seride Rabbimiz'in güzel isimlerini "fabl" kurgusu içinde sevdirerek öğreten bu kitapları, zevkle ve heyecanla okuyacaksınız.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İÇİNDEKİLER

Mutluluk Şükretmektir

ŞİİR

Salih EROL

Mutluluk, nedir mutluluk?
Zenginlik mi, şöhret mi?
Kimine göre uzun bir hayat
Kimine göre zenginlik
Kimine göre şöhret
Kimine göre
Karın doyuracak
Kuru bir ekmek
Oysa mutluluk
Ne uzun bir hayat
Ne zenginlik
Ne şöhret
Ne de kuru bir ekmek
Mutluluk şükretmektir
Sadece şükretmek

ADALET

Mustafa TURAN

Endülüs ülkesinin adil halifesi Hakem, çiçekleri çok severmiş. Bir gün sarayın bahçesine bir çiçeklik yapılmasını istemiş. Öyle bir yer olmalıymış ki bu bahçe, dünyada eşi ve benzeri olmamalıymış. Kararı uygulanmaya başlamış.

İşçiler canla başla çalışırken bir de ne görsünler halifenin istediği gibi bir bahçe yapmak için sarayın toprakları yeterli değil. Ama bu mazeret olur mu hemen çevredeki tarlaları satın almak için ustabaşı emir verdirmiş.

Askerler gönüllü gönülsüz tarla sahiplerinden yer alırken sonunda dul bir kadın olan Ayşe Ana'nın yanına gelmişler. Torunu elindeki bebekle oturduğu yerde oynarken nenesi de kuzularını otlatıyormuş. Adamlar söze ortasından başlamışlar:

– Ana bu tarlayı senden alacağız.

Ayşe Ana razı olur mu? Olmaz tabi şehit olan kocasından kalan biricik tarlasıymış orası.

– Oğlum siz ne diyorsunuz, demiş. Bu tarladaki her karış toprakta benim terim vardır. Şu ağaçlar verdiğim su kadar içimdeki sevgiyle beraber büyümüştür.

– Ana korkma tarlanın değerinin en az iki katını veririz. Hakkını yiyecek değiliz ya.

– Ben satmak istemiyorum.

– Sen bizim kim olduğumuzu bilmiyorsun galiba. Biz halifenin adamlarıyız. Bu tarlayı halife için bir bahçe yapacağız.

– Anlıyorum sizi. Ben de sizin gibi lafın ucundan kenarından değil tam ortasından konuşayım. Siz de beni iyi dinleyin: "Halifenin bütün hazinesini önüme yığsanız yine de bu tarlayı size satmam. Belki bana yüksek fiyat verebilirsiniz. Ama tarlamın değerini vermeye gücünüz yetmez oğlum. Varın gidin başka yere.

Adamlar bu sözlere kızmış ve tarlayı kadının elinden zorla almış. Adamlardan biri:

– İstersen git şikâyet et, belki davayı kazanırsın. Diğer adam sırıtarak:

– Ama ancak rüyanda kazanırsın, Ayşe ana, diye alay etmiş.

Eli belinde kızgın bir şekilde giderken kendini Kadı Beşir'in yanında bulmuş Ayşe kadın. Olanı biteni bir bir anlatmış:

– Yaaa! Beşir Efendi işte mesele böyle. Benim hakkımı halifeden alacak varsa yoksa sensin. Seni bilirim karşında kim olsa hakkı savunursun. Bana yardım edecek misin?

Kadı Efendi Ülkenin çok yakından bildiği meşhur bir hâkimmiş. Meşhur olması adil olmasından ileri gelmekteymiş. Biraz düşünüp taşınmış elbet. Düşünmüş deyince yardım edeyim mi diye düşünmüş sanılmasın. Bu dul kadının hakkını almak için ne yapacağına karar vermiş.

Eline aldığı bir kürek ve çuvalla doğru sarayın yolunu tutmuş. Kapıdan girmek zor olmamış. Gelmesiyle kapının açılması bir olmuş zaten. Doğru işçilerin çalıştığı bahçeye doğru adımlamış. Kendi halinde çuvalı ağzına kadar toprakla dolduruvermiş. İşçiler bu heybetli adama meraklı bakışlarla öylece bakakalmışlar.

Beşir Efendi çuvalını dolduradursun Halife hakem de bahçede onu seyre başlamış bile:

– Ne o kadı Efendi sen ne yapıyorsun?

– Ey Hakem sen miydin? Rica etsem şu çuvalı sırtıma kaldırır mısın?

– Kaldırırım kaldırmasına da, ne yapacaksın onu anlamadım.

– Sen hele bir kaldır ne olduğunu biraz sonra anlayacaksın inşaallah.

Hakem bir iki denemiş ama olmamış. Çuval o kadar büyük ki bir adamın kaldırmaya gücü yetmezmiş.

– Valla Beşir ben bunu kaldıramayacağım, deyince Kadı çuvalı bırakmış ve konuşmaya başlamış.

– Ey Hakem şu çuvalı bile kaldıramıyorsun da neden koca bir tarlayı sırtına almaya kalkıyorsun? Bu yükün ağır olacağını bilmiyor musun?

– Ne yükü, ne tarlası Kadı Beşir?

– Bak işte bu kadının tarlasını zorla elinden almışsın. Yarın hesap gününde o koca tarlayı senin sırtına vuracaklar. Buna gücün yetecek mi?

Olaydan haberi olmayan Hakem her şeyi bir bir dinlemiş. Adamlarının yaptığı hatadan dolayı kadından özür dilemiş. Tarlayı tekrar sahibine iade etmiş. Verilen parayı da geri almamış.

Beşir Efendi haklının hakkını aldığı bu meydanda Hakem'e:

– Ey halife ülkende adaletle hükmettiğin sürece devletin ayakta kalır. Ama ne zaman ki güçlü zayıfı ezer ve sen de buna seyirci kalırsın, işte o zaman bu koca devlet ölüm yatağına düşmüş demektir.

Hakem ülkesinde böyle adil hâkimlerin olduğunu görünce Allah'a şükretmiş.

Hakkını halifeden alan dul kadın kuzularını alarak tekrar tarlaya giderken, küçük torunu da oyuncakla oynayarak onları takip ediyormuş.

Endülüs Ülkesi'nde bütün halk huzur ve mutluluk içinde güne başlıyor, evlerine yine huzurla varıyormuş. Çünkü bu güzel ülkede adaletin sesi yükseliyormuş.

SADAKA TAŞLARI

İsmail KÖKSAL

Akşam ezanı okunurken dükkânın kapısını kapadı. Taş döşeli yoldan yokuş yukarı çıkarken esnaf da birer ikişer caminin avlusuna giriyordu. Bir günün yorgunluğu alınan abdest ve kılınan namazla akıp gitmişti. Halı tüccarı Mustafa Efendi cami avlusuna çıktığında derin bir nefes aldı. Tebessüm ederek bu gün Mısır'dan sağ salim gelen gemiyi düşündü. Şükretti. Oldukça iyi bir alış veriş yapmıştı. Daha gemiden malları indirmeden iyi bir fiyata başka bir tüccara satmıştı. Tam şadırvanın yanından geçecekken bir ağacın altındaki gölgeyi fark etti. Selam verip sokağa çıkacaktı ki birden yolunu değiştirdi. Kuşağından bir kese altın çıkarıp etrafına bakındı. Kimse olmadığını fark edince hızlıca altınları sadaka taşına boşaltıp sokakta kayboldu. Evine girerken Mustafa Efendinin kalbi ferahlamıştı. "Allah'ım sana şükürler olsun. İyi bir kazanç elde ettim. Kimse görmeden de sadakamı verdim. Ailemi ve beni koru." dedi.

Mustafa Efendi çocuklarını kucaklarken caminin avlusunda bekleyen gölge şadırvana yanaştı. Oldukça canı sıkkın, üzerindeki elbise yıpranmış olan fakir biriydi. İşi iyi gitmeyince bir haftadır evine bir kuruş para götürememişti.

Fakir adam cami avlusundan çıkıp sadaka taşının olduğu tarafa yöneldi.

Sokağın başındayken etrafı kontrol etti. Kimsenin olmadığını görünce taşın bulunduğu yere geldi. Elini uzatıp dört tane demir para aldı ve başını yere eğip hızlı adımlarla oradan uzaklaştı. Fakir adam: "Allah'ım Sana şükürler olsun. Zorda kaldığımız zamanlarda bizi unutmayan bu iyiliksever insanlara yardım et." diye dua edip bir bakkala girdi.

Fakir adam bakkaldan ihtiyaçlarını aldıktan sonra parayı uzattı. Biraz sonra paranın üzerini alınca şaşıp kaldı. Bu ne der gibilerden bakkalın yüzüne baktı. Bakkal:

– Verdiğin altın paraydı. Bu da üstü, deyince fakir adamın başında şimşekler çaktı. Akşam karanlığıyla sadaka taşından aldığı paraların altın olduğunu fark etmemişti. Hemen aldıklarını torbaya koyup bakkaldan çıktı. "Şu işe bak, nasıl da fark etmedim. Fazla para almışız. Hemen gidip ihtiyacımdan fazlasını yerine bırakayım." dedi ve sadaka taşının olduğu sokağa çıktı.

O akşam iyi bir kazanç elde eden Mustafa Efendi ailesiyle birlikte huzurlu bir akşam geçirdi.

Biliyordu ki bilmediği bir kişiye sadakası ulaşmıştı. Fakir adam da bir haftadır çektiği sıkıntıyı gidermiş, çocuklarının karnını doyurmanın huzurunu yaşıyordu.

"Sağ elin verdiğini sol el görmeyecek şekilde başkalarına yardım etmek isteyen atalarımız çok güzel bir yöntem bulmuştur. İşte bunlardan biri de Sadaka taşlarıdır. Yardım edecek kişiler gece karanlığında sadakalarını bu taşın tepesindeki çukura bırakırlardı.

Başkasından bir şey istemeye çekinen ihtiyaç sahibi kişiler de kimseye gözükmeden buradan para alırlardı.

Bu taşlardan İstanbul'un değişik semtlerinde çokça bulunduğunu sonradan öğrendim. Bu arada sadece zenginler değil, uzun bir yolculuğa çıkacak kimseler de "Az sadaka çok belayı savar." hadis-i şerifinden hareketle yolda başlarına kötü bir şey gelmesin diye bu sadaka taşlarına para bırakırlarmış. Şimdilerde beton yığınları arasında kaybolan eski mahallelerde o eski sadaka taşlarını görmek pek mümkün değildir. Fakat milletimizin iyilikseverliğini her zaman görmek mümkün.

Burada dikkati çeken bir nokta da, bir semtin fakirlerinin başka bir semtin sadaka taşına; başka semtin fakirlerinin ise bu semtinkine gelip,ihtiyaçlarını karşılayabilmeleridir.

MİRAS YEDİ

HAZIRLAYAN: Sedat YAVUZ - ÇİZEN: Erdinç ŞEMEN

(Mesnevi'den)

Sonunda kalbi yumuşadı. Gözlerinden yaşlar boşaldı. Evinden dışarı çıkıp nereye gideceğini, ne yapacağını bilemez bir hâlde dolaştı.
İçeri geç evlat. Birer bardak çay içip sohbet edelim.
Bir ışık gördüğü kulübenin kapısını vurdu. Yaşlı bir pîrî fâni çıktı karşısına. Selam verdi. Derdini anlattı.
Samimi olarak dua edenlerin duasını kabul eder Allah. İnşallah bu kötü durumdan kurtulursun.
Genci sabırla dinleyen pîrî fâni konuşmaya başladı.
Bütün paramı harcadım. Şimdi ele muhtaç oldum.
Ertesi gün genç sanki yediden doğmuş gibi ihtiyarın evinden ayrıldı. Babasından kalan son mirası satıp kendine iş kurmaya çalıştı.
Allah dualarını kabul etti. Mısır'a, şeker kamışlığına kadar git, filan mahallede, falan yerde bir define var. O define çok değerlidir. Kaz çıkar. Senin nasibindir o.
Sonunda yalvarıp yakarmaları, gözyaşları işe yaradı. Bir rüya gördü genç..

MİRAS YEDİ

Allah'ım sana şükürler olsun. Hemen hazırlanıp yola çıkmalıyım.
Sevinçle uyandı.
Geriye kalanlardan ne bulduysa yanına aldı. Bağdat'tan ayrılarak Mısır'a doğru yola koyuldu. Zengin olmanın hayalini kurarak yürüdü. Uzun bir yolculuktan sonra Mısır'a ulaştı.
Geceleyin çıkar dilenirim. Karnımı doyururum onunla.
Ulaştı ulaşmasına ama yorgunluktan yürüyecek hâli de kalmamıştı. Yanına aldığı yiyecekler de tükenmişti. karnı da iyice acıkmıştı.
Dur, kaçma!
Gece karanlık basınca dilenmek amacıyla mahallede dolaşmaya başladı. Birden bekçi çıktı karşısına. Hırsız yakaladığını sanan bekçi, genci hiç bir şey sormadan evire çevire bir güzel dövdü.
Dur! Ne olur yapma!
Söyle bakalım gecenin bu vaktinde ne arıyorsun buralarda?
Gencin yalvarmaları karşısında bekçi insafa geldi.

Genç yediği dayakların acısıyla başından geçenleri bir bir anlattı. Mısır'a da define için geldiğini söyleyince bekçi şaşırıp kaldı
Rüyaya inanmış, bir hayale kapılmış, bu kadar yol aşıp buralara kadar gelmişsin. Aklın yok galiba!
Ben yıllardır, Bağdat'ta, filan mahallede, falan sokaktaki filanca adamın evinin bahçesindeki elma ağacının dibinde define gömülüdür. Git onu çıkar dediler de, rüyaya inanıp gitmedim. Ahmak adamın rüyası da ahmakça olur.
Bekçi de ona rüyasını anlatınca bu sefer delikanlı şaşırıp kaldı.
Allah'ım sana şükürler olsun.
Delikanlının yüzünde güller açtı. Çünkü anlatılan yer onun bahçesiydi. Çektiği bütün sıkıntıları unuttu. Ertesi gün ilk kervanla Bağdat'a döndü.
Elma ağacının altını kazınca hazinesine kavuştu. Genç yaşadıklarıyla hem iyi bir ders almış hem de paraya kavuşmuş oldu.

Mevlana da Bir Zamanlar Çocuktu

Şule GEDİK

Herkes gibi Mevlâna da bir bebek olarak dünyaya geldi. Karnı acıkınca ağladı. Annesinin ninnileriyle büyüdü. Her çocuk gibi dünya onun için de bilinmeyenlerle doluydu. Kâinatın büyüklüğü, genişliği onda hayret, endişe ve sevgi uyandırıyordu. Etrafında olan biten şeyleri anlamaya çalışıyordu. Arkadaşlarıyla oyunlar oynuyor, birlikte hayatı keşfetmeye çalışıyorlardı. Arkadaşlarıyla hangi oyunları oynuyorlardı acaba? Merak ettiği şeyleri çevresindekilere sorar mıydı? Belki de kendi başına keşfetmeye çalışıyordu. Bu soruların cevaplarını Mevlâna, Kur'an-ı Kerim'de ve Peygamber sevgisinde bulmuştu. Hayatını da buna göre şekillendirmişti.

BİR YOLCULUKTUR MEVLÂNA'NIN HAYATI

Mevlâna ilim öğrenmek için şehir şehir dolaşmıştır. Mevlâna 30 Eylül 1207 tarihinde bugünkü Afganistan sınırları içinde olan Belh'te doğdu. Henüz beş-altı yaşlarındayken ailesiyle Belh'ten ayrılmak zorunda kaldı. Birlikte Bağdat, Kâbe, Şam, Malatya, Erzincan ve Karaman illerini dolaşan Mevlâna, en sonunda Konya'ya yerleşti. Arada sırada Konya'dan çıkar ve çok sevdiği tabiatı seyre dalardı.

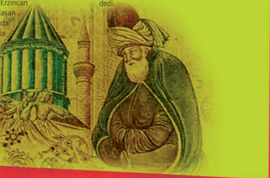
MERHAMET ONA BİR BAŞKA YAKIŞIYOR

Mevlâna, Allah'ın yarattığı her şeye karşı merhametliydi. Bir gün Nefîsüddîn Sivasî'ye bir miktar para verip ekmek aldırdı. Daha sonra gelen ekmeği alıp yıkık bir binaya girdi. Nefîsüddîn de gizlice onu takibe başladı. Sonunda, Mevlâna'nın o ekmeği yeni yavrulamış bir köpeğe kendi elleriyle yedirdiğini gördü. Mevlâna dönüşünde, Nefîsüddîn'in kendisini takip ettiğini anlayıp,

– Bu hayvan yedi gündür açtır. Yavrularına şefkatle bakmış ve yanlarından hiç ayrılmamıştır. Peygamber Efendimiz "Merhametlilerin en büyüğü olan Allah, kullarından merhametli olanlara merhamet eder. Ey ümmetim ve ashabım! Siz de O'nun yarattıklarına merhamet ediniz ki, size de sema ehli merhamet etsin." buyurdu.

Nefîsüddîn, bu sözler üzerine ağlayarak Mevlâna'nın ellerini öptü.

– Hayvanlara bile bu kadar merhametli olan siz, tabiatıyla dostlarınıza da merhamet edersiniz, dedi.

CUMA NAMAZI

Safa Enes ERGÜN

Cuma mübarek gün
Mü'minlerin bayramı
Sabah uyanınca
Duaya başlamalı

Bugünün içinde
Gizli bir vakit var
Yalvarınca Allah'a
Kabul olur dualar

Verilince salâlar
Camiye koşmalı
Vaazları dinleyip
Bilgiye ulaşmalı

Mü'minlerle saf tutup
Namaza durulmalı
Birliktelik çok güzel
Farkına varılmalı

Çok güzeldir bu namaz
Mutlaka gidilmeli
El açıp Rabbimize
Tövbeler edilmeli

SAHABE HAYATINDAN

İsmail KÖKSAL

- Kaç kişiye haksızlık ettim?
- Kaç kişiyi üzdüm?
- Kaç kişiyi mutlu ettim?

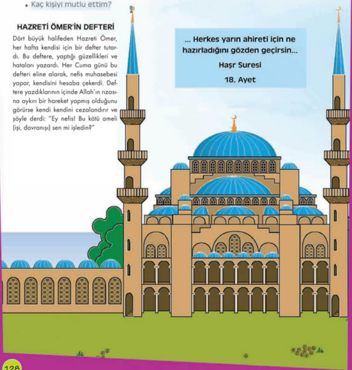
HAZRETİ ÖMER'İN DEFTERİ

Dört büyük halifeden Hazreti Ömer, her hafta kendisi için bir defter tutardı. Bu deftere, yaptığı güzellikleri ve hataları yazardı. Her Cuma günü bu defteri eline alarak, nefis muhasebesi yapar, kendisini hesaba çekerdi. Defteri yazdıklarının içinde Allah'ın rızasına aykırı bir hareket yapmış olduğunu görürse kendi kendini cezalandırır ve şöyle derdi: "Ey nefis! Bu kötü ameli (işi, davranışı) sen mi işledin?"

... Herkes yarın ahireti için ne hazırladığını gözden geçirsin...

Haşr Suresi

18. Ayet

KISASADAN HİSSE

Bir Tutam Haksızlık

Cengiz DOĞAN

Adaletiyle halkının sevgisini kazanmış bir padişah vardı. Bu padişah hem toprağı fethetmişti hem de halkının gönlünü. Bir gün saray halkını da alıp bir geziye çıktı. Konakladıkları bir yerde yemeklerini pişiren aşçı edeple padişahın huzuruna çıktı.

– Padişahım, dedi. Size en lezzetli yemekleri yapmak için buradayım. Elimizde her malzemeden var. Ama maalesef tuz almamışız. Oysa tuzsuz hiçbir yemeğin tadı olmaz. Ne yapalım?

Padişah aşçısına en yakın bir köye gidip tuz almasını söyledi. Ama tuza değeri kadar vermesini, bir kuruş bile fazla ödememesini de tembihledi. Aşçı şaşırdı bu sözlere.

– Efendim dedi. Siz çok büyük hazinelere sahipsiniz. Üstelik etrafınıza cömertlikte bulunan birisiniz. Bir tutam tuza fazladan verdiğiniz üç beş kuruş paranın ne önemi var? Bu sizin hazinenizi eksiltmez ki!

Padişah aşçısına şöyle cevap verdi:

– Evet ama bu dünyada büyük haksızlıklar nasıl meydana geldi sanırsın? Bilmez misin koca bir ormanı yakan küçük bir ateş parçasından başka bir şey değildir. Bütün büyük yanlışlar küçük başlangıçlarla olur da çoğu zaman biz insanlar bunu anlamakta zorlanırız. Dünya ilk yaratıldığında haksızlık da bir tutamdı. Ama insanlar "Bu kadarcıktan da ne çıkar?" diyerek zamanla onu büyüttüler.

Bilge ve adil padişah sözlerini şöyle bitirdi.

– Sen git de tuza değeri kadar para ver. Şu da kulağına küpe olsun. Haksızlığın büyüğü küçüğü olmaz. Sen ne haksızlığa razı ol; ne de haksızlık yap.

KISSADAN HİSSE

Salih YILDIRIM

Farenin Deveye Yaptığı Kılavuzluk

Farenin biri yolda yürürken bir deve gördü. Deve tek başına öylece duruyordu. Aklınca deveye sahip çıkmak istedi. Gitti ve yularını tutarak yoluna devam etti. Koca deve hiç sesini çıkarmadan farenin ardı sıra yürümesin mi?. Gözlerine inanamayan fare büyüklenerek,

– Ben de ne yiğitmişim ama, baksana koca deve bile bana teslim oldu, diye söylenmeye başladı. Deve bu lafları duydu ama sesini de çıkarmadı. İçinden,

– Hele biraz daha yürü bakalım. Ne kadar büyük olduğunu göreceğiz.

Fare kasıla kasıla yürürken bir süre sonra birden duruverdi. Çünkü; önüne küçük bir dere çıkmıştı. Fare çaresiz geri dönüp deveye baktı. Boyundan büyük bir işe kalktığını anladı.

Deve,

Bu fareye haddini bildirmenin vakti geldi, diye düşünerek konuşmaya başladı.

– Ne oldu kılavuzum? Neden durduk? Madem kılavuzumsun hadi yol göstermeye devam et. Önümden yürü ki ben de seni takip edebileyim.

Fare başını yere eğerek pişmanlık içinde konuştu.

– Deve kardeş ama bu su benim için çok büyük geçmem mümkün değil.

Deve dur bakalım dedi. Şimdi anlarız suyun boyunu. Suya girdiğinde devenin dizine bile gelmedi.

– Bu sudan mı korktun farecik, dedi. Diz boyu bile değil.

– Sana diz boyu değil ama benim boyumu kat kat aşar, dedi fare.

Küçük fare deveye büyüklük tasladığı için özür diledi. Deve de,

– Aman diyene acımak lazım, hadi atla sırtıma da seni karşıya geçireyim dedi.

Yenemediği eli öpen fare dersini almış olarak devenin hörgücünde karşı tarafa geçti.

ÖĞÜTLER

* Başından büyük iş görmeye kalkan kimse, fare gibi yarı yolda kalır.
* "Kişinin kendini beğenmesi, aklının zayıflığına delalet eder." Hz. Ali (r.a)
* "Bir kimsede kibir varsa bu, söz söylerken soğan kokar gibi kokar." Hz. Mevlânâ
* İnsan için en lazım olan şey, haddini bilmesi ve ona göre hareket etmesidir.

GÜLLER SULTANI PEYGAMBERİMİZ

MÜJDE!

Nilgün DOĞUTEKİN

Peygamberimizin doğum haberi etrafa halka halka yayılıyordu. Onun doğumunu merakla bekleyenler arasında bilginler, Mekke'nin ileri gelenleri ve öz amcaları da vardı.

Onun doğumunu büyük bir heyecanla bekleyenlerden birisi de peygamberimizin amcası Ebu Leheb idi. Doğum haberi kendisine ulaştığında çok sevindi. Haberi kendisine Süveybe adındaki cariyesi ulaştırdı. Ebu Leheb bu müjdeli haberden dolayı kendisini hürriyete kavuşturdu. Süveybe hürriyete kavuşmakla kalmadı. Peygamberimiz henüz bir haftalık iken onu emzirdi. Dolayısıyla ona ilk süt anne oldu.

Ebu Leheb peygamberimizin doğruluk ve dürüstlüğüne hayran idi. Bu hayranlık peygamberlik yıllarına kadar devam etti.

Peygamberimiz kırk yaşına gelince kendisine peygamberlik verildi. İşte o zaman Ebu Leheb'in tavrı birden bire değişti. Onun peygamberliğini kabul etmediği gibi ona düşmanca davrandı. Bu düşmanlık yıllarca sönmeyen bir kine dönüştü. Nihayet Ebu Leheb peygamberimize kötülükte o kadar ileri gitti ki Allah'ın lanetine uğradı. O hal üzerine ölüp gitti.

Peygamberimizin amcalarından Hz. Abbas bir gece rüyasında Ebu Leheb'i gördü. Ebu Leheb cehennemin ateşleri içinde yanıyordu. Onun haline acıdı. Ebu Leheb'e,

– Bu ne hal, seni çok kötü bir durumda gördüm, dedi.

Ebu Leheb iki işaret parmağının arasını göstererek şu cevabı verdi.

– Sizden sonra hayır adına hiçbir şey görmedim. Sadece Süveybe'yi hürriyetine kavuşturduğum için bir yudum su alma imkanım oluyor, dedi.

Ahmet ŞENLİK

Hareket ve Kuvvet

Bir futbolcu topa vururken ona bir kuvvet uygular. Böylece topu iterek hareket ettirmiş olur. Topu tutan kaleci de ona bir kuvvet uygulayıp hareketi durdurmuş olur. Günlük hayattaki pek çok işimizde cisimlere kuvvet uyguladığımızın farkında mıyız acaba? Kalemle yazı yazarken, telefonun ya da bilgisayar klavyesinin tuşlarına basarken, penceremizi ya da çekmecemizi açıp kapatırken cisimlere hep kuvvet uyguluyoruz. Uyguladığımız kuvvetle ya duran cismi hareket ettiririz ya da hareket edeni durdururuz. Bazen de hareketin hızını artırır ya da azaltırız. Hatta bazen hareketin yönünü değiştiririz. Korner-den gelen topu kafayla kaleye yönlendiren futbolcu da hareketin yönünü değiştiriyor, değil mi? Peki uyguladığımız kuvvetle cisimlerin şeklini değiştirdiniz mi hiç? Mesela oyun hamurlarıyla küp, küre, silindir yaparken kuvvet uygulayıp cismin şeklini değiştiririz, değil mi? Demirciler, marangozlar, inşaatçılar uyguladıkları kuvvetle nelerin şeklini değiştirirler, hiç düşündünüz mü?

Bayrağımız dalgalanırken rüzgâr bayrağa bir kuvvet uygular. Ağaçların dal ve yaprakları sallanırken de öyle değil mi? Kuşlar ya da böcekler kanatlarıyla havaya bir kuvvet uygulayıp havayı geriye doğru iter. Böylece vücudunu öne hareket ettirmiş olur. Balina, yunus gibi canlılar ya da insanlar yüzerken suyu iter ya da çekerler. Böylece suya bir kuvvet uygulayıp kendi hareketlerini sağlarlar.

Basketbolda topu potaya atarken ya da masa tenisinde raketle topa vururken cisimlere dokunarak kuvvet uygulayıp hareket ettiriyoruz değil mi? Peki havaya atılan top hangi kuvvetin etkisiyle takrar yere düşüyor. Onu yere çeken ne? Nasreddin Hoca'nın başına ceviz düşerken cevizi daldan aşağıya çeken kuvvetin yer çekimi olduğunu biliyor muydun? Mıknatısın bazı cisimleri çekmesinde de temas gerektirmeyen benzer bir kuvvet uygulanır.

İster dokunarak ister dokunmadan olsun bir cismi hareket ettirmek için mutlaka ona bir kuvvet uygulanır. Başka bir ifadeyle hareket eden cisim varsa mutlaka onu hareket ettiren bir kuvvet, bir hareket ettirici etki vardır.

Bize verilen sınırlı güç ve kuvvetle günlük hayatta işlerimizi yapıyoruz. Otomobilin

direksiyonunu çeviriyor, bir misketi yuvarlıyor, çay bardağını alıp ağzımıza götürüyoruz. Resim yaparken fırçayı ya da boya kalemini dilediğimiz gibi hareket ettiriyoruz. Yaptığımız işlerin düzgün ve güzel oluşu hem bu işi yapan bir kuvvet sahibinin olduğunu hem de onun bilgili ve becerikli olduğunu göstermez mi? Mesela isabetli şutlarla gol atan ya da basket atan oyuncuların başarısı takdir edilir. Güzel resim yapan bir ressam, güzel yazı yazan bir hattat sanatından dolayı alkışlanır, tebrik edilir. Öyle ise yeryüzündeki ve göklerdeki birbirinden güzel iş ve hareketler de bu işleri yapan, bu varlıkları hareket ettiren bir kuvvet sahibinin varlığını açıkça gösterir değil mi?

Milyonlarca yıldır Ay, Dünya, Güneş ve diğer gök cisimleri düzenli olarak nasıl hareket ediyor dersiniz? Onlardaki bu düzenli işleyiş, gök cisimlerinin sahibi olan Yüce Allah'ın ne kadar sınırsız bir kuvveti ve ne kadar sonsuz bilgisi olduğunu açıkça göstermektedir.

Rüzgâr, ağaçların dallarını, yapraklarını, gönderdeki bayrağı ya da semadaki bulutları hareket ettirir. Oysa o, hava moleküllerinin akışından ibarettir. Yüz milyarlarca hava

molekülünü dilediği gibi hareket ettirerek rüzgârı dilediği hızda dilediği yöne estiren kudreti sonsuz bir yaratıcı vardır. Kuşları, kelebekleri gökyüzünde uçuran O'dur. Suyu buharlaştırıp gökyüzünde bulutlar oluşturan O'dur. Yağmur, kar ya da doluyu dilediği zaman, dilediği yere dilediği kadar yağdıran ya da istediğinde yağdırmayan yine O'dur. Suyu dağlarda depolayan, akarsuların akışını sağlayan yine O'nun kudretidir.

Gökyüzünü bir bayram şenliği gibi hazırlayan Yüce Rabbimiz, Ay'a öyle ilgi çekici bir hareket ve hız vermiştir ki 29,5 günde bir defa kendi ekseni etrafında ve yine 29,5 günde bir Dünya'mızın etrafında dönmektedir. Üstelik Ay, Dünya'mız ile birlikte Güneş'in etrafında saatte 1800 km hızla döner. Güneş bütün gezegenlerle birlikte Samanyolu yıldızlar topluluğu içinde düzenli hareketini sürdürür. Bütün galaksiler toplu halde hareket ederler. Üstelik bu hareket hızları ve hareket şekilleri milyonlarca yıldır düzenli olarak devam eder durur. Gözümüzle göremeyeceğimiz kadar küçücük atomların içindeki elektronları hızla döndüren kim ise Güneş'i ve Güneş'ten nice büyük yıldızları düzenli olarak evrende gezdiren aynı kuvvet ve kudrettir. Kalbimizi kurulmuş bir saat gibi çalıştıran, damarlarımızda kanı dolaştıran, otomatik olarak dakikada 17 defa ciğerlerimize solunum yaptıran aynı kudrettir. Yerlerin ve göklerin tek hâkimi olan Yüce Allah, bütün güç ve kudretlerin yegâne sahibidir.

GÜLME VAKTİ

SON DİŞLER

Öğretmen, öğrencilerine sordu:
"Söyleyin bakalım çocuklar en son çıkan diş hangisidir?"
Sınıfta uzun bir sessizlik oldu, sonra bir öğrenci parmağını kaldırıp cevap verdi:
"En son takma dişler çıkar öğretmenim!"

GARANTİ

Bir mağazadan televizyon çalan adamın mahkemesi yapılıyordu. Hakim, verilen cezayı açıkladı:
– Bir yıla mahkum oldunuz.
Adam gayet rahat bir şekilde söze karıştı:
– Biliyordum zaten bir yıl olacağını.
Hakim şaşırmıştı:
– Nasıl yani? Nereden biliyordun?
Adam cevap verdi:
– Çünkü televizyonun üzerinde "bir yıl garanti" yazıyordu.

BENZERLİK

Öğretmen, okullar açıldığı sırada bir öğrenciye:
"Geçen yıl bu sınıfta sana çok benzeyen biri vardı. İkiz kardeşin miydi acaba?"
Çocuk boynu bükük bir şekilde, mırıldanır gibi cevap verdi:
"Hayır efendim, ben sınıfta kaldım da."

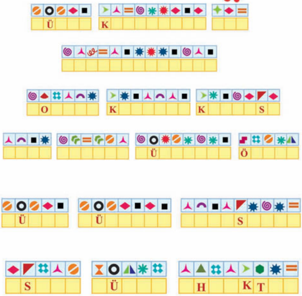
NASİHAT

Annesi Metin'e nasihat ediyordu.
"Oğlum, derslerini günü gününe yap. Bugünün işini hiçbir zaman yarına bırakmamalısın."
Bunun üzerine Metin yerinden kalktı.
Annesi sordu:
"Nereye gidiyorsun? Lafımı dinlesene!"
Metin hemen cevabı yapıştırdı:
"Yarına kalan kadayıfı yemeye…"

EMEKLİ OLACAĞIM

Öğretmen, öğrencilerine soruyordu:
"Fatma, büyüyünce ne olacaksın?"
"Hemşire olacağım."
"Sen ne olacaksın Mustafa?"
"Subay olacağım."
"Sen Murat?"
"Öğretmen."
Sıra, Sedat'a geldi:
"Sedat, büyüyünce sen ne olacaksın?"
"Emekli olacağım…"

Hadis Bulmaca

Anahtar:

KISSADAN HİSSE

Başka Dua Bilmez misin?

Gülgün KARA

Kâbe'nin kapısında oturan bir adam vardı. Adam durmadan aynı şeyleri söylüyordu: "Ey doğrulara yardım eden, haramdan kaçanları koruyan Allahım…"

Kâbe'ye girerken bu adama takılanlardan biri dayanamayarak:

– Yahu sen başka dua bilmez misin? diye sordu.

Adam neden devamlı bu duayı okuduğunu anlatmaya başladı:

– Ben bir gün Kâbe'yi tavaf ediyordum. O sırada ayağıma bir şey takıldı. Eğilip aldığımda bir kese olduğunu gördüm. İçinde tam bin altın vardı. O an içimdeki bir his:

"Bu parayla bir ömür boyu bolluk içinde yaşarsın." dedi. Ama diğer bir his:

"Haram malı boğazına geçirme, ara, bul ve sahibine ver." diyordu.

Ben iki arada bir derede kararsız beklerken bir sesle kendime geldim.

– İçinde bin altın olan kesemi kaybettim. Bulup getirene otuz altın hediye edeceğim.

Ben de "Bin haram altındansa, otuz helal altınım olsun" dedim. Keseyi sahibine teslim ettim.

Her şey işte bundan sonra başladı. Altınları alıp çarşıya gittim. Bir köle tam otuz altına satılıyordu. Elimdekileri verip köleyi satın aldım. Köleyle yolda giderken tanımadığım kişiler gelip onunla konuşmaya başladılar. Köleme ne konuştuklarını sordum.

– Ben falan ülkenin padişahının oğluyum dedi. Babam Yemen padişahı ile yaptığı savaşı kaybetti. Ben de bu savaşta esir düşmüştüm. Şimdi adamlarını göndermiş beni kurtarmak için. Sen iyi bir insansın, bana iyi davrandın. Beni elli bin altından aşağı fiyata satma, dedi.

Ben de öyle yaptım. Elli bin altın karşılığında köleyi bıraktım. Bu kadar çok sermayem olunca Bağdat'ta ticaret yapmaya başladım. İşlerim yolunda gidiyordu. Kazancım her geçen gün bereketleniyordu. Bir gün tüccar bir dostum yanıma geldi:

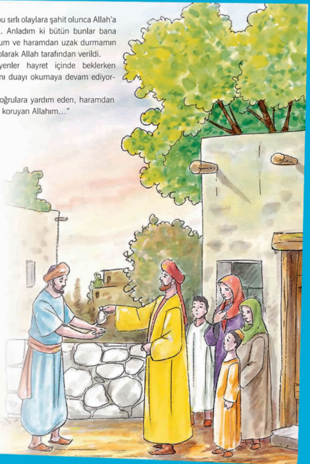
– Bir arkadaşım vardı rahmetli oldu dedi, ondan geriye ay yüzlü bir kızı kaldı. Dilersen seni onunla evlendirelim.

Ben bu teklifi kabul ettim. Kısa sürede hazırlıkları yapıp evlendik. Kızın çeyizleri arasında altın keselerini gördüm. Üzerlerinde "bin altın" yazıyordu. Ancak birinde "dokuz yüz yetmiş" yazılıydı. Ben sormadan anlattı. Babasının çok zengin olduğunu bu altın keselerin babasından kaldığını söyledi. "Bu keseyi babam Hac yaparken kaybetmiş. Keseyi bulana otuz altın vereceğini vaat etmiş…"

Ben bu sırlı olaylara şahit olunca Allah'a şükrettim. Anladım ki bütün bunlar bana doğruluğum ve haramdan uzak durmamın bereketi olarak Allah tarafından verildi.

Dinleyenler hayret içinde beklerken adam aynı duayı okumaya devam ediyordu:

"Ey doğrulara yardım eden, haramdan kaçanları koruyan Allahım..."

Ahmet AKBAŞ

Misafirlikte Görgü Kuralları

– Hey Ömer nereye gidiyorsun? Çok acelen var gibi, dedim. Oyun biter bitmez eve doğru yol alınca merak ettim tabii. Meğer akşam teyzelerine gideceklermiş. Ben de gülümseyerek,

– Desene bu akşam gelsin pastalar, gitsin börekler, deyiverdim.

– Ne böreği canım, daha gideceğimizden haberleri bile yok.

İçimden "İşte olmadı." dedim. Tabi içimden. Konuşmaya devam ettim.

– Haber vermeden misafirliğe gitmeniz doğru mu? Evde olmayabilirler. Olsalar bile müsait olmayabilirler.

Ömer:

– Gideceğimiz yer yabancı değil, teyzeme gideceğiz, dedi.

Oysa çok yakın akrabamız bile olsa misafirliğe giderken uymamız gereken nezaket kuralları vardır.

Bunlar;

- Önceden haber vermek
- Söylenen saatte gitmek
- Kapıyı en fazla üç defa çalmak (açılmazsa geri dönmek)
- Küçük de olsa bir hediye ile gitmek
- Kapıda beklerken önünde değil de biraz geride beklemek (içeriyi görmeyecek şekilde)
- Kapı açılınca selam vermek
- İçeri buyur edilmeyi beklemek
- Ev sahibinin gösterdiği odaya girmek
- Sağı solu incelememek
- Yemek sofrasına oturmak için daveti beklemek
- Misafirlikte sık sık saate bakmamak
- Misafire ikramda çok ısrarcı olmamak
- Misafir uğurlanırken güler yüzlü olmak, memnuniyeti ifade etmek
- Televizyona takılıp kalmamak
- İkramlarda gösterişe girmemek

Bilmece Bildirmece

Nuri Can KAFLI

Doğru Cevaplar

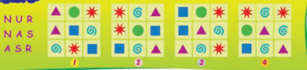
Osman ağabeyleri, Erhan, Fatma ve Leyla'ya dört soru soruyor. Çocuklardan biri soruların hepsini doğru cevaplıyor. Soruların tamamını doğru olarak cevaplayan kim? Bulur musunuz?

Şekilleri Bul

Soldaki her harfe karşılık bir şekil vardır. Buna göre harf grubunun tamamının karşılığı olan şekil hangisidir?

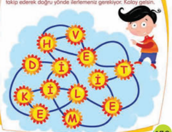
Sayı Yerleştirme

Aşağıdaki şekilde, sayıların bulunduğu satırlar arasında belli bir kural vardır. Buna göre soru işaretinin yerine hangi sayı gelmelidir?

Kelime Bul

Aşağıdaki şekilde, dinimizin temelini oluşturan bir kelime gizli. Bulmak için herhangi bir harften başlayıp, çizgileri takip ederek doğru yönde ilerlemeniz gerekiyor. Kolay gelsin.

Sadık BOZDEMİR

Ebû Kuhâfe'nin Tepkileri

Bunca olayın bir de, baba Ebû Kuhâfe'ye bakan yanı vardı; yaşlı adam, evine geldiğinde oğlunun yokluğunu fark etmiş ve nerede olduğunu sormuştu. Aldığı cevapların tamamı, oğlunun gittiğini söylüyordu. Bu işin şakası yoktu; Mekke, ticaret, çoluk-çocuk, akraba ve eski arkadaşlar, anne ve baba bırakılmış ve bu yaştan sonra, yeni bir mekân vatan olarak seçilmişti. Henüz imanla tanışmamış bir gönlün bunu anlamasına imkân olamazdı. Zira, bir kalbe iman girmişse, imanının gücü nispetinde sahibine inanılması güç işler yaptırırdı ve bunları, ondan mahrum olanlar asla anlayamazdı. Gerekirse O'nun için ana-babadan geçilir, aşılmaz sanılan badireler aşılır ve evlâd ü iyalden de vazgeçilirdi.

Şüphesiz, Resûlü Kibriyâ ile Medine'ye hicret söz konusu olduğunda, Ebû Bekir'in aklına ana-baba ve çoluk-çocuk belki de hiç gelmemiş; yıllar sonra Tebûk'e hazırlanırken diyeceği gibi onları Allah ve Resûlü'ne bırakmıştı.

Beri tarafta Ebû Kuhâfe, oğlunun gitmesini aklına sığıştıramıyor ve karşılaştığı herkese şunu soruyordu:

– Bunu da yaptı mı? Evlâd-ü iyalini burada, arkada bırakıp gerçekten de çekip gitti mi?

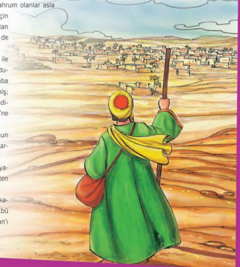
Evet, gitmişti... Hem de arkasına bile bakmadan!.. Zaten Ebû Kuhâfe'nin oğlu Abdullah İbn Osman'ı Ebû Bekir kılan da, onun bu fedakârlık ve feragatı değil miydi?..

Torunu Esmâ'yı soru yağmuruna tutan Ebû Kuhâfe, oğlunun servetini merak ediyor ve endişesini dile getirerek soruyordu:

– Allah'a yemin olsun ki o, büyük ihtimalle servetini de götürdü, değil mi?

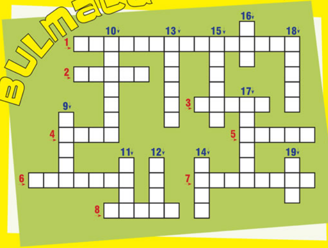
Esmâ, temkinle cevapladı:

– Hayır ey babacığım! Şüphesiz o bize, çok büyük imkânlar bıraktı.

BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Bir cismin yüzeyindeki pürüzlerden dolayı hareketi engelleyici kuvvettir. Sürtünme sonucu hareketi zorlaştıran kuvvet de diyebiliriz.
2. Güzel dinimiz İslam'ın beş temel esasından biridir. Dinimizin direğidir.
3. Sevgili Peygamberimizin kabrinin bulunduğu yeşil kubbeli mübarek mekâna verilen isimdir.
4. "Allahuekber!" sesiyle başlayan ve insanları namaza, kurtuluşa, camiye davet eden sözlere verilen isimdir.
5. Kuran-ı Kerim'de adı anılan bir peygamber adıdır. Hazreti Yusuf'un babasıdır: Hazreti……………..
6. Yer değiştirme işidir. Durmanın zıddı…
7. Demiri kendine çekme özelliği olan maddedir. (Manyetik alan oluşturma özelliğine sahip madde diyebiliriz.)
8. Yeryüzündeki büyük çukurları dolduran tuzlu su kitlesidir. Genellikle akarsular oralara dökülür. Okyanusun küçüğüdür.
9. Büyük akarsu, ırmak.
10. Yüce İslam Dinimizde "on bir ayın sultanı" olan mübarek aydır. O ayda oruç tutulur.
11. Bir cismi kendimizden uzaklaştıracak şekilde hareket ettirmek için uygulanan kuvvettir.
12. İki dağ arasındaki uzun çukurdur.
13. Camilerimizin bitişiğine yapılan ince uzun yapıdır. Oradan ezan okunur.
14. Peygamber Efendimizin yakın arkadaşlarından olan büyük sahabidir: Hazreti…..
15. Bursa ilimizin sınırları içindeki kayak yapılan yüksek dağdır.
16. Verimli ve geniş düzlüklere verilen isimdir.
17. Kuran-ı Kerim'de adı geçen güzel bir meyvedir. Kahvaltıda tüketilir, yağı çıkarılır.
18. Sabaha doğru oruca başlama vaktidir.
19. Büyük kar kütlesinin düşmesiyle oluşan afettir.

BİLİM DAMLALARI

DİLEK ÜSTÜN ÖZALP

Fazlı ile Halim

Yağmurlu bir pazar sabahıydı. Mutfaktan dalga dalga gelen çikolatalı kekin kokusuyla açtı gözlerini. Okula gitmeyeceği aklına gelince içi ısındı bir an. Okulu sevmediğinden değildi bu sevinci. Bugün kimya öğretmenliği son sınıfta okuyan ağabeyi gelecekti İstanbul'dan. Halim yatağından büyük bir coşku ile kalktı. Mutfağa doğru ilerledi.

– Aaa! Fazlı ağabey, sen ne zaman geldin, dedi ve atladı abisinin boynuna.

– Az önce ufaklık. Öyle güzel uyuyordun ki, kıyamadım seni uyandırmaya. Öptüm sadece .

Halim ağabeyini çok seviyordu. Bir araya geldikleri zaman oturup saatlerce konuşabilirlerdi. Halim de abisi gibi kimya öğretmeni olmak istiyordu. Kahvaltıda doya doya konuştular.

– Eee! Benim akıllı kardeşim neler yapıyor bakalım? Dersler nasıl?

– Çok iyi ağabeyciğim. Öğretmenlerim beni çok seviyor. Karnemi çok beğeneceksin. Kimya dersinden, sana sormam gereken birkaç sorum var ama!

– Hadi sor bakalım, neymiş benim kardeşimin zihnini kurcalayan soru?

– Isı maddeleri nasıl etkiler? Genleşme nedir? Sonraa....

– Yavaş! Yavaş!....Teker teker sor soruların. Merak etme ben buradayım uzun süre. Her madde belirli bir sıcaklık değişimi sonucu genleşir yani genişler veya büzülür. İnsanlar da, maddeleri ısıya dayanıklılığına göre kullanırlar. Mesela, şu lambaya bak. Lambada kullanılan tel, 2000 derece sıcaklığa dayanıklı olan filaman adında bir madendir. Eğer, bu maden yerine alüminyum kullanılsaydı, tel bu sıcaklığa dayanamaz ve kopardı.

– Ama elektriği bulmak Edison'a nasip oldu. Kim çalışır gayret ederse, Allah ona başarıyı ihsan eder.

O gün ağabeyi Halim'e daha neler öğretti neler... Yazın elektrik tellerinin sıcaklığın etkisiyle genleşerek sarktığını, demiryollarında rayları döşerken birbirlerine tam olarak birleştirilmediğini, termometrenin sıvısının sıcaklık arttıkça yükseldiğini ve daha pekçok şey...

– Ağabeycim, hani geçen yaz benim gözlüklerimin camı durup dururken düşüp kırılmıştı.

– Aslında durup dururken değil Halimciğim. Allah hiçbir şeyi sebepsiz yaratmaz. Hava o kadar sıcaktı ki, gözlük çerçevelerin, içindeki camdan daha fazla genleşince düşüp kırıldı.

Onlar bunları konuşurken, annesi de buzluğa cam bir şişede koyduğu limonatayı çıkarıyordu.

"BUUM!" diye bir ses konuşmalarını böldü.

– Ne oldu anneciğim, şişe niye kırıldı?

Annesi yaptığı hatayı anlamıştı. Limonatayı cam şişeyle buzluğa koymamalıydı. Şişenin içindeki sıvının genleşeceğini düşünememişti bir an. Bu patlama, şimşek gibi, bir soru daha getirdi Halim'in aklına:

– Aynı maddelerin donma ve erime ısıları aynı mıdır ağabeyciğim?

– Evet canım. Buzluğa koyulan limonatanın donmaya başladığı ısı ile buzluktan çıktıktan sonra erimeye başladığı ısı birbirine eşittir. Limonata gitti, bari biz de çay içelim, hadi çaydanlığa su koy da ben elimi yüzümü yıkayana kadar kaynasın.

Ağabeyi lavaboda iken Halim'in aklına bu sefer kışın Erzurum'a gittiklerinde buzun üzerinde kayıp düştüğü gün geldi. Kendi kendisine gülmeye başladı. O sırada da Halim'in sesini duyan abisi:

– Hayırdır Halim? Ne oldu şimdi?

– Kışın Erzurum'da düşmüştüm ya….

– O da ayrı bir olay tabi. Sence su donduğu halde benzinimiz niye donmadı Halim'cim? Peki motor 1000 derece ısıya dayanırken, içindeki benzin nasıl yandı dersin?

Halim olayı kavramıştı. Her maddenin erime ısısı gibi, donma ısısı da birbirinden farklı idi.

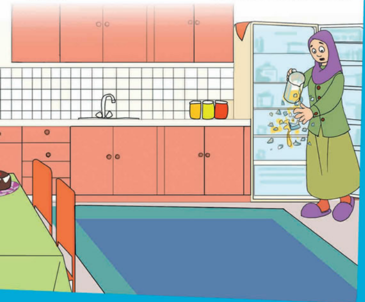
– Peki ağabeyciğim, kaynama ve buharlaşma arasındaki fark nedir?

– Çayın suyu buharlaşa buharlaşa bitti bu arada. Hadi gel göstereyim. Bak çaydanlığın içine, su kabarcıkları dipten yüzeye doğru çıkıyor, bu olaya kaynama denir. Kaynama her bölgede olur. Çıkan kabarcıklar ise, gaz haline geçmiş olan su molekülleri. Bir de yüzeye bak, duman şeklinde çıkan şey buhar. Bu olay da buharlaşma. Buharlaşma sadece yüzeyde olur. Anladın mı?

– Ağabeyim anlatır da ben anlamaz mıyım? İlk günden seni çok yordum değil mi?

– Yok canım. Ama istersen kekimizi yiyelim sonra devam ederiz ne dersin?

– Memnuniyetle, sen nasıl istersen ağabeyciğim.

Fevziye ŞENDOĞAN

GÜLÜMSEDİN VE GÜZELLEŞTİM

Sokaktaydım o gün,
Eskiydi ve kirliydi giysilerim,
Dağınıktı saçım.
Üstelik
Kötü sözler söylüyordum.
Sen yoldan geçiyordun.
Tertemiz giyimli,
Tertemiz bakışlı
Bir teyzeydin
Bana gülümsedin.
Kaşlarını çatmadın,
Bana kızmadın.
Gülümsedin.
Bilsen ne iyi ettin.
O günden sonra
Seni her gördüğümde
Üzerimi temizledim,
Saçlarımı düzelttim.
O günden sonra
Her aklıma geldiğinde
Ağzımı kapattım,
Kötü söz söylemedim.

Bilmece Bildirmece

Labirent

Mehmet iftara yetişmek istiyor, ama labirenti geçmesi gerekiyor. Ona yardım eder misiniz?

Gölgesi Hang

Yavrularına yiyecek getiren kuşun gölgesi acaba hangisi?

Kelime Avı

Karışık harfler arasına, Kur'an-ı Kerim'deki surelerden bazılarının isimleri var, bakalım bulabilecek misiniz?

ALİİMRAN	ENFAL	LOKMAN	TEVBE
BAKARA	FETİH	MAİDE	YASİN

A	L	L	İ	R	M	A	D	İ	H	E	F	R	A
L	E	R	O	V	B	A	R	M	İ	R	İ	S	Y
A	N	M	İ	K	F	F	E	H	T	R	E	Ç	B
L	U	A	M	V	M	U	E	İ	E	M	S	A	İ
İ	N	İ	E	E	Ü	A	T	E	F	V	K	B	O
İ	E	D	N	B	E	İ	N	S	D	A	E	E	K
M	M	E	Z	İ	Ş	B	N	O	R	I	L	İ	M
R	A	T	E	B	S	İ	M	A	B	E	T	E	A
A	R	N	G	E	L	A	E	V	E	B	V	E	T
N	İ	N	O	T	O	Y	Y	D	İ	O	K	L	N
N	İ	E	N	F	A	L	M	L	İ	K	A	A	T

İLGİNÇ HAYVANLAR

Dilek ÖZALP

Denizatları

Okyanusun bir ucundan bir ucuna dörtnala koşabilecek kadar yiğit, fedakarlığa gelince ise, hanımının yumurtalarını yumurtlarken çektiği zahmeti biraz olsun hafifletebilmek için, yavruların gelişimini kendi üstlenecek kadar da centilmen ve kibardır: DENİZATLARI…

Denizatları genellikle okyanusları mekan tutmuş, yosun, mercan ve sünger gibi canlıları, doğal koruma olarak seçen sevimli mi sevimli canlılardır.

Boyları 1 cm – 30 cm arasında değişen, ağırlıkları 25 gr kadar olan bu canlıların 40 türü olmasına karşın, bizim denizlerimizde yalnızca 2 türü bulunmaktadır.

Bu canlıların deniz içindeki muhteşem süzülüşlerinin ardında, kendisini gösteren ilahi bir zeka vardır. Yüzebilmek için vücutlarında depo ettikleri gaz, kendilerine verilen özel bir kese içinde saklanır. Bu gazın miktarındaki değişim sayesinde suda yükselip alçalabilirler. Kesedeki gaz miktarının azlığı ise deniz dibine çökmesine yol açabilir. Bu da canlı için ölüm anlamına gelmektedir.

Düşmanlarından korunmasını sağlayan kalın bir zırh yani derileri vardır. Avlanabilmek için kullandıkları hızlı hareket eden gözleri ile rızklarını temin ederler. Uzun burunları ise besinlerini rahatça yutmalarını sağlar.

Akıl sahibi olmayan bu canlılara ikram edilmiş olan bir başka özellik ise, akıl sahibi insanları bile utandıracak güzellikte. Merhamet deryasının bir göstergesi olan denizatlarının babalarına, yavrularını koruma yeteneği bahşedilmiştir.

Erkek denizatlarında bulunan kuluçka keselerinin içine depo edilen yumurtalar, babalarının karnına sıkı sıkı tutunurlar. 10 gün kadar bu kesede saklanırlar. Babaları onlar için kesenin tuz oranını dengeler. Ne zaman ki doğum günleri yaklaşır, o zaman kesede tuz oranı arttırılır ki, yavrular tuzlu denize çıktıklarında yaşamakta güçlük çekmesinler.

Nihayet buluşma vakti geldiğinde, babaları onları kibarca suya bırakır. Belli bir süre birlikte dolaşırlar. Okyanustaki tek hücreli canlılarla beslenirler. Ve nihayet yavaş yavaş uzaklaşarak kendi kader çizgilerinin gereği olarak Rabb'lerini tesbih ederler.

Toprağın Titreşip Kabarması

Ömer AKBEY

Havada oldukça boğucu bir sıcak vardı. Gökyüzünde toplanan bulutlar ise yakında bir yağmurun başlayacağını işaret ediyordu. Birazdan ilk damlalar düşmeye başlayınca bir serinlik yayıldı. İlk damlalar toprağa düşer düşmez etrafı bir toz bulutu kapladı. Mis gibi yanmış toprak kokusu etrafı doldurdu. Bu ilk damlalara dikkat ederseniz, yere düşer düşmez toprak, kum ve bitki artıklarını nasıl oraya buraya sıçrattığını görürsünüz.

Bizim için eğlenceli olan bu olay aslında topraktaki tohumların, bitkilerin yeniden canlanıp, yeşermesi için gereklidir. Kur'an da: "Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir." (Hac Suresi, 5) buyurmaktadır.

Az önce bizim yaz sıcağından kurtulduğumuz dakikalardaki olayı açıklıyor.

Ayette yağmur esnasında, toprağın moleküler yapısındaki değişiklikleri en uygun kelimelerle tarif etmektedir.

Yağmur yağdığında farklı yönlerden gelen su damlaları, toprak parçacıklarının titreşmesine, böylece su emerek hacimlerinin genişlemesine yol açar. Su ve suyun içinde erimiş şekilde yer alan diğer besleyici maddeler katmanlar arasında yayılır. Bu da toprak parçacıklarının hacminde büyümeye sebep olur. Dolayısıyla bu parçacıklar toprağı canlandırmak için gereken su deposu olarak işlev görürler. Yerçekimine rağmen suyun sızmadan, toprak parçacıkların katmanları arasında depolanması Allah'ın insanlar üzerindeki sonsuz rahmetinin örneklerinden biridir. Eğer toprağın suyu tutma özelliği olmasaydı su toprağın derinliklerine sızacak ve bitkiler kısa zamanda ölecekti. Ancak Rabbimiz toprağı çeşitli ürünler çıkmasını mümkün kılacak özelliklerle birlikte yaratmıştır.

Topraktaki su yeterli miktara ulaştığında, tohumlar aktif hale gelir ve basit besleyici elementleri emmeye başlar. Gittikçe gelişen bitkiler su ihtiyaçlarını iki üç ay boyunca bu depolardan elde ederler.

Kur'an-ı Kerim, toprağa yağmur düştüğünde oluşan olayları üç aşamada bu şekilde anlatır:

"Ölü toprak kendileri için bir ayettir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler." *(Yasin Suresi, 33)*

SARAYDAKİ HIRSIZ

HAZIRLAYAN: Sedat YAVUZ - ÇİZEN: Erdinç ŞEMEN

Bunu Cezeri'ye haber vermeliyim.
Kalabalığın arasından biri yavaşça uzaklaşır.
Peki, gidip bir göreyim. Kitabı yakından görmek isterim.
Haber verdiğin için sağ ol.
Haberci 200 altına satılan kitabı Cezeri'ye anlatır.
Elimde daha başka kitaplar da var. Yalnız handa kaldı.
Peki, sizi saraya davet ediyorum. Yarın gelirseniz sevinirim.
Benim için bir şereftir. Yarın orada olacağım.
Ertesi gün Asili yine pazara çıkar. Getirdiği cam işlemeleri, silahları satar. Sadece kitaplar kalır. Kimse iki yüz altına kitabı alamaz. Fakat Cezeri kitaba talip olur. Asili'yle yaptığı pazarlık sonucu kitabı alır.
Bu iş tamam. Yarın saraya gideceğim.
Kaçmak için atlar hazır. İşimiz bittikten sonra kaçacağız. Kapıdaki adamları ayarladım.
Ben de hazırım. Tırnamayacağım duvar yoktur.
Akşam Asili ile şehre gizlice giren iki arkadaşı Asili'nin odasında bir araya gelirler.
Geriye bir şey kaldı. Bir yolunu bulup saraya girmeliyim.
Kimseye görünmeden çıkın!
Asili yaptığı planların işlemesinden pek memnun kalır.

Hoş geldiniz. Buyrun odama çıkalım.
Robot bülbül, hepsi tenekeden yapılmıştır. Ufak bir rüzgarla öterler.
Bunlar ne?
Asili beklenilen saatte sarayın önüne geldi. İçeri girdiğinde şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı.
Buyrun soğuk bir şerbet için.
Cezeri robot kuştan şerbet alır Asili'ye verir.
Gözlerime inanamıyorum. Bunları sen mi yaptın?
Bunlar otomatik sistemler.
Şerbetten bir yudum alan Asili şaşkınlığını gizleyemez.
Peki bunları bir kitapta topladınız mı?
Evet, fakat şimdilik saray dışına çıkarmak yasak.
Asili' yle birlikte yukarı kattaki odasına çıkarlar.
Şu an mümkün değil. Onu özel dolabımda saklıyorum.
Doğrusu yazdığın kitabı görmek isterim.
İyi kitabı sakladığı yeri öğrendim.
Asili hayran hayran odadaki robotları inceler. Fakat onu daha çok Cezeri'nin yazdığı kitap ilgilendirmektedir. Kitaba ulaşamayacağını anlayınca başka planlar kurmaya başlar.

Sünnet düğününe davet ettiğiniz için teşekkür ederim.
Önemli değil. Eğlenmeye bakınız. Tavsiye ettiğiniz akrobat da işinin ehliymiş.
Vakit geldi. hazır mısın?
Herkes düğünde. İşimiz kolay olacak.
Etrafı kontrol ettin mi?.
Asili ve Fakil gizlice sarayın arkasına dolanır.
Of, yoruldum.
Fakil yukarı tırmanmıştır. Asili de ardından zar zor tırmanır.
Sakın bir şeye dokunma.
Asili beklemeden Cezeri'nin çalışma odasına girer.
Buraya gel. Kitap bu dolapta.
Ben elması alacağım. Kitap beni ilgilendirmez.
Fakil ışığın arasında görünen elmasın başına geldi. Ağzı açık seyrederken Asili bu duruma çok öfkelendi.
Asili beni kurtar!
Fakil elması yerinden avucuna almıştı ki, yukarıdan gürültüler geldi. Yukarıdan aşağıya demir kafes düşüyordu. Fakil paniklemişti.

Kusura bakma. Seni burada bırakmak zorundayım.
Beni bırakma!
Asili istediği kitabın saklandığı kasayı bulmuştur. Orada kasayı açmaya çalışmaz. Fakil'i kurtarmayı dener, fakat başaramaz.
Çıkarın şu hırsızı!
Asili kasayı alıp saraydan kaçar. Biraz sonra Cezeri, Sultan ve askerler içeri girerler.
Kitabın bulunduğu kasayı çalmışlar.
Kitabınızın çalındığına üzüldüm. Hemen peşine adam salalım.
Cezeri güvendiği arkadaşının yaptıklarından memnun kalmaz. Kasanın çalındığını görür.
Bu ne demek oluyor!
Sandığı açmasının imkanı yok. Hem gerçek kitap içinde yoktu.
Üzülmeyin sultanım. Hırsız muradına eremeyecek.
Asili sandığı çalmayı başarmıştır, fakat Cezeri'nin ince zekası sayesinde emeline ulaşamamıştır. Cezeri Asili'nin yakalanması için posta güvercinleri ile civardaki hanlara gizli bir mesaj gönderir.
Hımm, bu adam siyah pelerinli adam olmasın.
Hancı gelen posta güvercinindeki mesajı okur ve akşam hana gelen misafirleri zihninde canlandırır.
Ben, ben bir şey yapmadım.
Sarayda hırsızlık yapmaktan sizi tutukluyoruz.
Bunu saraya varınca anlatırsınız. Bizimle geliyorsunuz.
Hancı askerlere haber verir. Biraz sonra yemek yiyen Asili'nin etrafını sararlar. Asili neye uğradığını şaşırır. Bu kadar kısa sürede yakalanacağı hiç aklına gelmemiştir.

BİTTİ

İLK ROBOTLAR

Abbas ÖZDEMİR

Bir zaman makinesine binip 1100'lü yıllara gitmeye ne dersiniz? Hazırlanın hemen yola çıkıyoruz. Sizlerle Artukoğlu Sarayına konuk olacağız.

İşte sarayın önündeyiz. Daha avluya girer girmez şahane bir bahçeyle karşılaşıyoruz. Çeşit çeşit ağaçlar, çiçekler ve ortada geniş bir havuz. İlk dikkatimizi çeken öten kuşlar oluyor. Kuşlardan birinin yanına yaklaştığımızda kaçmadığını görüyoruz. Uzanıp dokununca şaşırıp kalıyoruz. Çünkü bir teneke. Bunlar makine bülbüller. Hafif bir rüzgâr esince ötmeye başlıyorlar.

Kuşlardan ayrılıp merdivenlere doğru ilerlerken bizi makine adamlar karşılıyor. Sanki günümüz robotlarından pek farkı yok gibi.

Salona girdik. Bizler etrafı seyrederken duvara asılı saatin içinden bir kuş çıktı ve ötmeye başladı. Bize saatin kaç olduğunu da duyurdu.

Bir köşede robot bir fil ve üzerinde bir adam duruyor. Robotun elinde bir bardak var. Yan tarafında da düğmesi. Düğmeye basınca robot adam elindeki bardağı doldurup bize uzattı.

Tavus kuşu da ağzından akıttığı şerbetle bize ikramda bulundu. Tercihiniz sıcak bir içecekse yan taraftaki robota müracaat edebilirsiniz. Sıcağı, soğuğu muhafaza etme tertibatına sahip olan bu robotlar bize istediğimizi ikram etmeye hazır.

Öğrendiğimize göre Artukoğlu sarayında ısıtma ve soğutma sistemi de otomatikmiş. Mevsime göre içerinin sıcaklığı dengeleniyormuş.

Bundan yıllarca öncesinin bir sarayında bunları görmek bizi şaşırttı. Bakalım sarayın diğer bölümlerinde neler var. Abdest alma makinesinin olduğunu söylesem ne dersiniz? Elinde ibrik tutan bir robot; "Buyurun abdest alabilirsiniz!" diyor. Robotun bir elinde de havlu var. Elinizi uzattığınızda su döküyor. Abdestinizi rahatlıkla alıp sonra robotun uzattığı havluyla da yüzünüzü silebilirsiniz.

Gördüklerimizin mühendisi 32 yıl Artukoğulları sarayında mühendislik yapan Ebû'l-İz el-Cezerî'dir. Artuklu Türklerindendir. Eski adı Kara Amîd olan Diyarbakır'da dünyaya geldi. Cezerî, sibernetiğin kurucularındandır. Büyük bir mühendis, ilim adamı ve sanatkârdır.

Bir gün Cezeri görülmemiş bir robot yaptı. Robot otomatik olarak hareket ediyor, kendi kendine bazı işler yapıyordu. Bunu hükümdara gösterdi. Hükümdar hayretten hayrete düştü. Robotu iyice inceledikten sonra:

– Dünyada eşi bulunmayan bir şey yapmışsın. Bu yaptıklarını bir kitap hâline getir ki bizden sonra gelecek insanlar faydalansın, dedi.

Cezeri de bunun üzerine vaktinin büyük bir bölümünü bu işe ayırarak meşhur eseri Kitabü'l-Hiyeti kaleme aldı.

Bugünkü modern robotların yapılmasında Cezeri robotları örnek olarak alınmıştır.

DÜNYA ÖZÜRLÜLER GÜNÜ

Zekeriye ULAŞLI

SİMİTÇİ

Akşam yazılıya çalışırken kitabımı masanın üzerinde unutmuşum. Neyse ki okul evimize çok uzak sayılmaz. Saate baktım. Vakit var. Gerçi yazılı ilk dersti ama acele edersem yetişirim diye düşündüm. Hızlı adımlarla geri dönerken parkın köşesinde aniden karşıma çıkan bir çocukla çarpıştım. Sinirli bir şekilde:

– Kör müsün kardeşim? Önüne baksana, diye bağırdım.

Çocuk:

– Şey… Evet. Çok özür dilerim, diye cevap verince olduğum yerde kalakaldım. Geri dönünce el yordamıyla simitlerini toplamaya çalışan benim yaşlarımda siyah gözlüklü, yüzü çilli, çelimsiz bir çocuk gördüm. Ne diyeceğimi, durumu nasıl düzelteceğimi düşünerek yanına geldim.

– Özür dilerim, dedim. Böyle olsun istemezdim.

Gayet soğukkanlıydı.

– Önemli değil, dedi. Sürekli olan bir durum zaten.

Çocuk minicik elleriyle toprağa karışmış simitleri yerden almaya çalışırken içimde bir şeylerin beni rahatsız ettiğini hissettim. Bu acıma duygusu muydu şefkat duygusu mu bilmiyorum, fakat kendi kendime: "Bırak okulu, yazılıyı. Şu an daha önemli şeyler var." diye düşündüm.

Hemen çantamı bir kenara bıraktım ve onunla birlikte simitleri toplamaya başladım.

Dikkat ettim, gözünden yaşlar süzülüyordu.

– Sen ağlıyorsun?

– Evet, dedi. Bu günkü kazancım gitti de onun için ağlıyorum.

Cebimi yokladım. Annemin öğretmenimize gönderdiği kitap paraları duruyordu.

Sevinçle,

– Merak etme. Zararın ne kadarsa sana vereceğim.

Durdu. Başını dikti. Vakur bir şekilde:

– Ben dilenci değilim, dedi.

Beklemediğim bu cevap karşısında şaşkına döndüm. Beni etkilemek için böyle söyleyip söylemediğini anlamak için yüzüne baktım. Gayet samimi duruyordu. İkinci bir teklif sundum.

– Madem dilenci değilsin. Öyleyse simitleri sat bana.

– Bana acıdığın için alıyorsun öyle değil mi?

– Hayır.

– Peki, Ne yapacaksın bu kadar simidi?

Verecek bir cevap bulamadım. Bu kadar onurlu bir çocuğa cevap bulmam da mümkün gözükmüyordu.

– Şuna acımak değil de, yaptığım hatayı düzeltmeye çalışmak desek nasıl olur?

Söylediklerimi duymamış gibi,

– Ben her gün burada simit satıyorum.

– Almak istersen başka zaman yere düşmeyen simitlerimden al, dedi.

Onu ikna edemeyeceğimi anlamıştım. Simitleri yerine dizip taburenin üzerine yerleştirdikten sonra içimden: "Yere düşen simitleri satamayacağına göre ne yapacak acaba?" diye geçirdim. İçimden geçenleri okumuş gibi,

– Merak etme, dedi. Bu simitlerden kâr etmesem de zarar da etmem.

– Nasıl?

– Hayvan besleyen bir amca var, dedi. Her akşam gelir ve kalan simitlerimi fırından aldığım fiyata alır. Böylece simitler çöpe gitmemiş olur.

Bu arada bütün simitleri tepsiye dizmiştik. Saatime baktım. Gecikmiştim ama hâlâ yazılıya yetişme şansım vardı. Gitmem gerektiğini söyleyip vedalaşarak hızlı adımlarla okula doğru yürüdüm.

...

Yazılıya yetişemedim. Gecikmemin nedenini öğretmenime anlatınca beni anlayışla karşıladı. Yazılıyı daha sonra yapabileceğini

söyleyerek yaptığım davranıştan dolayı arkadaşlarımın huzurunda beni tebrik etti. Neyse ki yazılı işini sorunsuz atlatmıştım. Sırada simitçi çocuğa olan borcum vardı. Ne yapmalı ne etmeli kendimi ona affettirmeliydim.

O gün dersler geçmek bilmedi. Son ders zili çalar çalmaz parka, simitçi çocuğun yanına koştum. Fakat yerinde bulamadım. Gitmişti. Eve geldim ama simitçi çocuğu aklımdan çıkaramıyordum. Yemek yerken, ders çalışırken, televizyon izlerken hep onu düşündüm. Kafamda sürekli planlar kuruyor onurunu kırmadan ona yardımcı olmanın hesaplarını yapıyordum. Annem bendeki durgunluğu fark etmişti. Usulca yanıma yaklaştı:

– Sıkıntını benimle paylaşmak ister misin, diye sordu.

O, benim için dünyanın en iyi annesiydi. Bütün sırlarımı onunla çok rahat paylaşırdım. Hiçbir zaman bana akıl vermeye kalkmaz, yol gösterirdi. Hiç düşünmeden teklifini kabul ettim. Odama geçtik. Ben sabah yaşadıklarımı bir bir anlattıktan sonra ona yardım etmek istediğimi ama bunu nasıl gerçekleştireceğimi bilemediğimi söyledim. Annem bir müddet düşündükten sonra arkadaşlarımı ve apartmandaki tanıdıklarımı simitçi çocuktan simit almaya yönlendirebileceğimi söyledi. Verdiği harika fikir için anneme teşekkür ettim.

Ertesi günü iple çektim. Sabah gözlerimi açtığımda, perdenin açık aralığından ince şeritler halinde süzülen güneş ışığının, içimi aydınlattığını hissettim. Huzur doluydum. Her zaman uzun süre debelenip çıkmak istemediğim yatağımdan hemencecik kalktım ve okul hazırlığımı yapıp mutfağa geçtim. Annem mutfakta kahvaltı hazırlıyordu. Beni görünce şaşkınlığını gizleyemedi.

– Sen bu kadar erken uyanır mıydın?

– Evet anne, biliyorsun sabah işlerim var.

– Ne işiymiş bu?

– Akşam konuşmuştuk ya.

– Neyi?

– Hani simitçi çocuk…

– Ha! Hatırladım. İyi de oğlum bu kadar acelen ne? Gün içinde konuşurdun.

– Daha fazla bekleyemem anne. Apartmanın önünde duracağım ve akşam konuştuğumuz gibi herkesin simitçi çocuktan simit almasını isteyeceğim.

– Ama sana kahvaltı hazırlıyordum…

– Hayır anne, bugün simit yiyeceğim.

Annem üstelemedi:

– Peki, bu günlük öyle olsun bakalım.

Aşağı indiğimde içime bir kurt düştü. Herkesi simitçi çocuğa yönlendirecektim lakin ya o yerinde olmazsa? Emin olmak için kontrol etmeliydim. Çantamı bir kenara bırakıp parka doğru yürüdüm. Dolmuş bekleyen üç beş yolcudan başka kimse yoktu sokakta. Galiba bir hayli erken inmiştim.

Heyecanla köşeye yaklaşırken karşı kaldırımda sırtında çanta, elinde içi simit dolu büyükçe poşet olan küçük bir kız çoğu ile bir elinde tepsi diğer elinde baston olan siyah gözlüklü bir çocuğun bana doğru geldiklerini gördüm. Dikkatli bakınca bunun simitçi çocuk

olduğunu anladım. Yanındaki okul formalı küçük kız da kardeşi olmalıydı. Demek kardeşi sabah erkenden yerine bırakıyor, ihtimal oradan da okula gidiyordu. Gözleri görmeyen bir çocuğun ve onu hayata bağlayan küçük kızın onurlu yaşam mücadelesi karşısında kendimi tutamadım. Nemli gözlerle onları izlerken bir çarpışmanın beni nerden nereye getirdiği düşündüm. Onlar, hayatlarını kazanmanın sorumluluğunu yüklenirken, ben de onlara destek olmanın sorumluluğunu alıyordum. Bu duyguların bana, bisiklete binmeden, marka takıntısından daha fazla huzur verdiğini hissettim. Demek annem ve babam da benim sorumluluğumu yüklendikleri için bütün sıkıntılarıma katlanıyorlarmış. Şimdi onları daha iyi anlıyorum.

Daha fazla beklemeden yapacağım işin huzuruyla geri döndüm. Apartmandan her çıkana simitçi çocuktan ve kız kardeşinden bahsederek onlara destek olmalarını söyledim. Birçoğu beni anlayışla karşılarken bana nasihat vermeye kalkanlar, bu işin beni aştığını söyleyenler de oldu. Ne söylenirse söylensin bu düşüncemden hiçbir şey beni yıldıramazdı... Nitekim öyle de oldu. O günden sonra simitçi çocuktan hep simit aldım. Okuldaki bütün arkadaşlarıma da almalarını söyledim. Beni kırmayıp bu güzelliğe ortak olanların sayısı her geçen gün arttı. Zamanla müşterisi o kadar çoğaldı ki, simit almak için sıra beklediğim bile oldu. Bu benim için anlatılamayacak kadar güzel bir duyguydu. O simidini sattıkça kendim satmış gibi mutlu oluyordum.

Bir sabah baktım ki önünde camekânlı bir araba duruyor. Öyle sevindim ki, onurunu kırmamak için kendimi ondan saklamamış olsam gidip yanaklarından öpecektim...

Akif MERT

ŞEKÛR

Teşekküre çok karşılık veren” anlamına gelen “eş-Şekûr” ismi cemili Rabbimizin ismi olarak Kur’anı Kerim’de dört yerde geçer.

Bu eş-Şekûr ismi Rabbine kul olan, onun verdiği nimetlere kalple, elle, dille, bedenle teşekkür eden insanlar için de kullanılmış.

Kalbimizde ilah olarak Allah’tan başkasına yer vermemek suretiyle Rabbimize teşekkür edeceğiz.

Dilimizden çıkan kelimelerin çoğunluğu Allah’ı, kitabını, Rasulünü, emir ve yasaklarını anlatmakta kullanılırsa dilimizle teşekkür etmiş oluruz.

Kur'an okuyan, namaz kılan, gizlide açık da yardım eden, (Fatır 29,30) iyilik yapan (Şura 23) yardım olsun diye borç para veren (Teğabün 17) insanların bu yaptıklarının hepsinin Allah'a teşekkür olduğunu ve Allah'ın da bu teşekkürlere kat kat karşılık vereceğini ifade eder.

Hata bizden ata (bağış) ondan
Şükür bizden, şekûrlük ondan.

Çölde bir damla su görmeyen çöl çiçeklerini taçlandıran Rabbimiz, bizim azıcık ibadetlerimizi çok sevapla karşılayacağını va'dediyor.

Teşekkür büyük bir nezakettir, ama teşekkürlere daha iyi ve güzel bir şekilde karşılık vermek daha büyük bir inceliktir.

Şehid: Kendisinden hiçbir şey saklanamayan, hiçbir şeyi unutmayan, her şeye şahit olan.

Hakk: Varlığı kendinden olan, inkarı mümkün olmayan.

Vekîl: Her şeyi tedbir ve idare eden, kendisinden hiçbir şeyin bilgisi gizli kalmayan, varlıkların rızık ve idaresi kendisine ait olan.

Kavî: Hiçbir halde kendisine aczin yol bulamadığı, yegane güç ve kuvvet sahibi.

Hüseyin AÇIKYÖRÜK

ENGELLİ OLMAK

Aç olmadan tokluğun, susuz kalmadan suyun kıymeti anlaşılamayacağı gibi çirkinlik olmadan güzelliğin, kötülük olmadan da iyiliğin kıymeti anlaşılmaz. Öyleyse Yüce Allah'ın dünyada var olan her şeyi zıttı ile birlikte yarattığı sonucuna ulaşabiliriz. Engelli insanlar da bir yönüyle yüce Allah'ın bize verdiği sağlığı fark edip şükretmemizi sağlarlar. Sadi Şirazi adındaki İslam büyüğünün başından geçen şu olay bize bunu çok güzel anlatır...

Şeyh Sadi, ayakkabısız kalmış. Ayakkabı alacak parası da yokmuş. Can sıkıntısı ile Kufe Camisi'ne gitmiş. Caminin önünde ayağı olmayan bir çocuk görünce, ayakkabısız ayaklarına bakıp şükretmiş.

Yüce Allah çok adaletlidir. Kesinlikle en ufak bir haksızlık yapmaz. Unutulmamalıdır ki verilen nimetlerin öbür dünyada bir karşılığı vardır. İnsana verilen nimet ne kadar fazla ise verilen sorumluluk da o kadar fazladır. Beşinci sınıfta okuyan bir öğrenciden beklenen sorumlulukla, birinci sınıf öğrencisinden beklenen sorumluluk aynı olmadığı gibi, beşinci sınıf öğrencisinden beklenen sorumlulukla, üniversite öğrencisinden beklenen sorumluluk da bir değildir. Yaş büyüdükçe sorumluluk artar. Asıl güzellikler öbür tarafta olduğuna göre engelli insanlar kendilerine verilen bu engeli çok iyi değerlendirmeli; Allah'ın kendilerine verdiği nimete şükredip sürekli kendilerinden daha kötü durumda olanları düşünmelidirler.

Sevgili peygamberimiz engelli insanlara sağlıklı insanlara verdiği gibi görevler verir, onları hayattan dışlamazdı. Mesela, bir ayağı sakat olan Muâz bin Cebel'i Yemen'e vali olarak göndermiş, yine savaşlara giderken Medine'de yerine vekalet etmek üzere görme engelli olan İbn Ümmü Mektum'u tam 13 defa görevlendirmişti. Bir defasında yanına gelip "Ben görme engelliyim acaba namaz için mescide gelmesem olur mu?" diyen birine "Ezanı duyuyor musun?" diye sorar. Adam "Duyuyorum." diye cevap verince "O zaman senin için bir mazeret görmüyorum." der.

Aslında verilen hiçbir nimete kimsenin itiraz hakkı olamaz. Çünkü verilen hiçbir nimete bir ücret ödemedik. Hepsini yüce Allah bizlere verdi. Diyelim ki tanımadığınız bir adam geldi ve "Çocuklar size ücretsiz hediyeler vereceğim" dedi. Elini çuvala daldırıp oyuncakların tamamını dağıttı. Yalnız kimine büyük, kimine küçük, kimine birden fazla verdi. Bu adama "Bana neden beş tane vermedin?" demeye hakkımız var mı? Tabiî ki yok. Çünkü bir ücret ödemedik. Öyleyse yüce Allah'ın bize verdiği nimetlere de itiraz etme hakkımız yok. Çünkü bir ücret ödemedik. Yalnız eksik verdiklerine "Ben size öbür dünyada daha güzellerini vereceğim. Yeter ki şimdilik verdiklerime şükredin."diyor. Bedavadan bu kadar bol verene teşekkür etmemiz gerekmez mi?

Hazreti Musa (aleyhisselâm)

Bilal Yorulmaz

Hazreti Yakup'un çocukları olan İsrailoğulları mısıra yerleştiler. Mısır, Nil nehri sayesinde çok verimli topraklara sahipti. Her türlü sebze-meyve yetişirdi. Verimli toprakları üzerinde büyük bir medeniyet kurulmuştu. İsrailoğulları uzun yıllar Mısır'da mutlu bir şekilde yaşadılar. Fakat bir süre sonra işler kötüye gitmeye başladı. Mısır'ın idarecisi olan firavunlar israiloğullarını köle olarak kullanmaya başladılar. Onlara her türlü kötülüğü yapıyorlardı. Yerli halk "kıptîler" ise özgürce hayatlarını sürdürüyorlardı. İsrailoğullarının sayısı arttıkça Mısır'ı ele geçireceklerinden korkuyorlardı. Bu yüzden her türlü işkenceyi yapıyorlardı.

Firavun bir gece korkunç bir rüya gördü. Rüyasında Kudüs tarafından bir ateş Mısır'a geliyor ve Firavun'un evlerini yakıyordu. Ateşten sadece Kıptîler zarar görüyor, İsrailoğullarına bir şey olmuyordu. Firavun rüyasından uyanır uyanmaz kahinleri ve bilginleri yanına çağırdı. Gördüğü rüyayı anlattı ve rüyasının ne anlama geldiğini sordu. Kahinler şöyle cevap verdiler.

— Ey firavun! Rüyana göre İsrailoğulları'ndan biri senin devletini başına yıkacak. Bu kişinin doğumu da çok yakın bir zamanda olacak.

Firavun bu sözleri duyunca telaşlandı. Hemen askerlerini çağırdı ve İsrailoğullarından doğacak bütün bebeklerin öldürülmesini emretti. Askerler günlerce evleri dolaştılar. Doğan her bebeği öldürdüler. İsrailoğullarının feryatları Mısır'ı kaplamıştı ama kimse askerlere karşı çıkamıyordu.

O günlerde doğan bebeklerden biri de Hazreti Musa'ydı. Annesi telaş içinde oğlunu kurtarmak için çareler arıyordu. Bu sırada Allah bu ümitsiz annenin imdadına yetişti. Ona şöyle emretti.

— Çocuğunu bir sandığa koy ve onu Nil Nehrine bırak.

Annesi Allah'ın emrettiği şekilde onu Nil Nehri'ne bıraktı. Sandık Allah'ın izniyle yüze yüze Firavun'un sarayının bahçesine kadar geldi. Firavunun karısı Asiye sandığı görünce içine baktı ve Hazreti Musa'yı gördü. Görür görmez de Hazreti Musa'yı sevdi. Firavun onu öldürmek istese de Asiye buna izin vermedi. Hazreti Musa'yı evlatlık olarak aldı.

Bundan sonra Hazreti Musa Firavun sarayının prensi oldu. Özel hocalardan dersler aldı. En güzel şekilde sarayda yetişti. Firavun ise Hazreti Musa'nın İsrailoğullarının peygamberi olacağından habersizdi.

Yıllar yılları kovaladı ve Hazreti Musa yetişkin bir insan oldu. Bir gün tenha bir sokakta iki kişinin kavga ettiklerini gördü. Bunlardan biri İsrailoğlu diğeri Kıptî idi. Hazreti Musa onları ayırmak isterken Kıptî'ye bir tokat attı. Ama Kıptî buna dayanamadı ve oracıkta ölüverdi. Bu olayı onlardan başka gören olmamıştı. Hazreti Musa hemen oradan kaçtı ve Allah'tan af diledi. Yüce Rabbimiz de bu bir kaza olduğu için onu affetti. Ertesi gün Hazreti Musa, yardım ettiği kişinin bir başka kişiyle dövüştüğünü gördü. Bu duruma çok kızdı ve İsrailoğlunun üzerine yürüdü. Bunun üzerine israiloğlu Hazreti Musa'ya nankörlük etti ve "Ey Musa dün bir Kıptî'yi öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldüreceksin?" dedi. Böylece herkes olayı öğrenmiş oldu.

Hazreti Musa artık Mısır'da kalamazdı. "Beni yakalayıp hapse atarlar." diye endişe etti. Mısırdan ayrıldı. Günlerce aç susuz yollara düştü. Medyen şehrine kadar geldi. Burada bir ağacın altında dinlenmeye başladı. O sırada oraya iki kız geldi. Koyunları vardı fakat onları sulamıyorlardı. Hazreti Musa hemen yanlarına gitti ve niçin hayvanlarını sulamadıklarını sordu. Onlar sırada da

diğer çobanlardan çekindikleri için sulayamadıklarını söylediler. Hazreti Musa koyunları aldı ve suyun başına götürdü. Bütün hayvanları güzelce suladıktan sonra kızlara teslim etti. Kızlar teşekkür ederek evlerine gittiler. Olanları yaşlı babalarına anlattılar. Kızların babaları Hazreti Şuayb'tı. Kızlarından birini göndererek Hazreti Musa'yı yanına çağırttı. Teşekkür ettikten sonra Hazreti Musa'ya yiyecek ikram etti ve şöyle bir teklifte bulundu:

— Delikanlı! Eğer sekiz yıl işlerimizde bize yardım edersen seni kızlarımdan biriyle evlendiririm. Daha fazla yardım etmek istersen de iyilik yapmış olursun.

Hazreti Musa bu teklifi kabul etti ve on yıl Hazreti Şuayb'ın yanında hizmet etti. On yıl sonra Medyen'den ayrılmak istediğini söyledi ve eşiyle birlikte Mısır'a doğru yola çıktı. Gece olunca hava iyice soğudu. Hazreti Musa uzakta bir yerlerde ateş olduğunu gördü. Karısını bırakarak oraya yöneldi. Ateşin olduğu yere gelince bir ses duydu:

— Ey Musa ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen mukaddes vadi Tuva'dasın.

Daha sonra aralarında şöyle bir konuşma geçti:

— Seni peygamberliğe seçtim. O elindeki nedir ey Musa?

— Âsâmdır (bastonumdur).

— Onu yere bırak ey Musa.

Hazreti Musa (aleyhisselam) onu yere bırakınca bir yılana dönüştüğünü gördü. Daha sonra Allah onu korkmadan tutmasını emretti. Böylece baston eski haline döndü.

Ayrıca Hazreti Musa, Allah'ın emriyle elinin bembeyaz olduğunu da gördü.

Bundan sonra Allah şöyle buyurdu:

— Firavuna git ve onu uyar. Çünkü o haddini aştı.

Hazreti Musa da kendisine kardeşi Hazreti Harun'un yardımcı olarak verilmesini istedi. Allah bu duasını kabul etti ve Hazreti Harun'a da peygamberlik verdi.

Hazreti Musa vakit kaybetmeden Mısır'a gitti. Firavunun karşısına çıktı. İlahlık iddia etmekten vazgeçmesini ve İsrailoğullarını serbest bırakmasını istedi. Firavun ise bunu kabul etmedi. Hazreti Musa kendisine

verilen mucizeleri gösterince bunların sihir olduğunu zannetti. İman etmek için bir şartı olduğunu söyledi.

— Benim sihirbazlarımı yenebilirsen dediklerini yaparım ey Musa.

Şehrin en büyük sihirbazları toplandı. Ellerindeki ipleri yere bıraktılar. İpler yerde kıvrılmaya, yılan gibi oynamaya başladılar. Ama aslında bunlar sadece aldatmacaydı. Hazreti Musa da âsâsını yere bıraktı. Âsâ bir ejderhaya dönüştü ve onların yaptığı sihirleri yuttu. Ayrıca Hazreti Musa elini koynundan çıkardı ve herkes elinin ay gibi parladığını gördü. Sihirbazlar Hazreti. Musa'nın sihir yapmadığını anladılar ve secdeye kapanarak Allah'a iman ettiler.

Firavun söz vermesine rağmen iman etmedi. Bundan sonra Mısır'ın başına çeşitli belalar gelmeye bağladı. Kurbağalar her yeri işgal etti, çekirgeler ülkeyi sardı, bütün sular kan olarak akmaya başladı…

Firavun her seferinde iman ettim diyordu. Bela ortadan kalkınca eskisi gibi davranmaya devam ediyordu.

Firavunun yola gelmeyeceğini anlayan Hazreti Musa Allah'ın emriyle bir gece İsrailoğullarını Mısır'dan çıkardı. Sabah olunca Firavun İsrailoğullarının Mısır'dan kaçtığını anladı. Çabucak askerlerini topladı ve peşlerine düştü. Kızıldeniz kıyılarına geldiklerinde onlara iyice yaklaştı. İsrailoğulları nankörlük ederek Hazreti Musa'ya yakınmaya başladılar:

— İşte önümüzde deniz, ardımızda Firavun ordusu. İki tarafta da ölüm. Ne yapacağız şimdi?

Hazreti Musa "Rabbim benimle beraberdir." dedi ve Rabbine dua etti.

Allah da âsâsını denize vurmasını emretti. Hazreti Musa âsâsını denize vurunca deniz ikiye ayrıldı ve İsrailoğulları denizin ortasında yürüyerek karşıya geçtiler. Firavun ordusu da peşlerinden denize girmişlerdi. Ama onlar tam ortadayken deniz kapandı ve hepsi boğuldu. Böylece Yüce Allah sevgili peygamberi Hazreti Musa'yı yalnız bırakmadı. Zalim firavun ve ordusuna da hak ettikleri cezayı verdi.

ALLÂHÜMME SALLİ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ
اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Allah'ım! Hazreti İbrâhim'e ve Hazreti İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, Efendimiz Hazreti Muhammed'e ve Efendimiz Hazreti Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz ki Sen, her bakımdan hamde lâyık ve şânı yüce olansın.

ALLÂHÜMME BÂRİK

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ
اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Allah'ım! Hazreti İbrâhim'e ve Hazreti İbrahim'in ailesine bereket ihsan ettiğin gibi, Efendimiz Hazreti Muhammed'e ve Efendimiz Hazreti Muhammed'in ailesine de ihsan et. Şüphesiz ki Sen, her bakımdan hamde lâyık ve şânı yüce olansın.

DUA UFKU

Ey, her zaman güzellikler gösterip çirkinlikleri örten ve çirkin görünen şeyleri dahi izâfi güzelliklerle bezeyen Güzellller Güzeli! Gönüllerimizi güzellik duyguları ile mamur kıl ve bize her zaman güzel kalmanın yollarını göster!

FİL SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۝٥

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Rabbinin, fil sahiplerine ettiklerini görmedin mi?
2. Onların hile ve düzenlerini boşa çıkarmadı mı?
3. Üzerlerine ebabili, sürü sürü kuşları salıverdi.
4. Bunlar, onlara pişkin tuğladan yapılmış taşlar atıyorlardı.
5. Derken onları, kurt yeniği ekin yaprağına çeviriverdi.

FİL SÜRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

1. Adını ilk ayetinden alır.
2. Toplam 5 ayettir.
3. Allah'a karşı gelenlerin akıbetini gösterir.
4. Bu olay kesin mucizelerdendir.

ASR SÛRESİ

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yemin ederim zamana:
2. İnsanlar hüsranda.
3. Ancak şunlar müstesna:

İman edip makbul ve güzel işler yapanlar, bir de birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler.

ASR SÜRESİ İLE İLGİLİ KISA BİLGİLER

1. Adını ilk ayetinden alır.
2. Toplam 3 ayettir.
3. Süresiz zaman, yağmur, ikindi vakti, gece ve gündüz Hz. Muhammed'in (Sallallahu aleyhi vesellem) asrı, ahir zaman manalarına gelir.

24 altın

Sevda İNANÇ

Büyük bir padişah bir gün iki hizmetçisini özenle hazırlattığı lüks çiftliğine göndermek istedi. Onlara 24'er altın verdi ve şöyle dedi:

— Bu altınları yol parası yapın. Ayrıca çiftlikte lazım olacak şeyleri de satın alın. Buraya bir günlük mesafede bir istasyon var. İsterseniz uçakla isterseniz gemiyle isterseniz de trenle gidebilirsiniz.

Bu hizmetçilerden birisi itaatkârdı. Yolda çok az para harcadı. Padişahın hoşuna gidecek şeyler aldı. Ayrıca ticaret yapıp biraz da para kazandı.

Diğer hizmetçi ise asi bir insandı. Padişahın sözlerini hemen unuttu. İstasyona gelene kadar 23 altınını boş yere harcadı. Kumarda kaybetti.

İki hizmetçi istasyonda karşılaştılar. İtaatkar hizmetçi uçak biletini almış bekliyordu. Olanları öğrenince asi hizmetçiye şöyle dedi:

— Şimdi sen o bir altınınla bir bilet al. Yoksa iki aylık yolu yürüyerek gitmek zorunda kalırsın. Paran da yok açlıktan susuzluktan ölür gidersin. Hem bizim padişahımız çok cömerttir. Belki seni affeder ve seni de uçağa bindirirler. Çiftliğe beraber rahatça gideriz.

Sevgili çocuklar! Bu hikayedeki padişah bizim Rabbimizdir. O iki hizmetçiden biri namazını kılan, diğeri kılmayan insanlardır. 24 altın ise 24 altın değerinde olan 24 saattir. Lüks çiftlik cennettir. Seyahat hayat yolculuğudur. İstasyon kabirdir. Bilet ise namazdır.

Günde beş vakit namaz abdestleriyle birlikte ancak bir saatimizi alır. Yüce Allah, verdiği 24 saatin bir saatinde bizden namaz kılmamızı istiyor. Karşılığında da bize cenneti vaat ediyor. 23 saatini kısacık dünya hayatı için harcayan bir insan bir saatini hatta daha fazlasını ebedi âlem için harcamalıdır değil mi?

Namaz mü'minin mi'racıdır.

Ayetlerimizden bir kısmını ona göstermek için kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya seyahat ettiren Allah her türlü eksiklikten uzaktır. Şüphesiz ki O (celle celâlühü) her şeyi hakkıyla işiten ve bilendir. (İsra Suresi, 1. ayet)

Hicretten bir buçuk yıl önce ve Recep ayının 27. gecesiydi. Sevgili peygamberimizin en büyük destekçileri ve koruyucuları Hz. Hatice ve Ebu Talip vefat etmişti. Bu nedenle peygamberimiz çok sıkıntılı günler geçiriyordu. Gecenin en tatlı anında Cebrail (as) geldi ve peygamberimizi uykusundan uyandırdı. Daha sonra Burak adı verilen bir bineğe bindirdi. Burak çok hızlı hareket ediyordu. Bir aylık yolu çok kısa bir sürede geçtiler ve Kudüs şehrindeki Mescid-i Aksa'ya geldiler. Burada sevgili peygamberimiz bütün peygamberlere imam oldu ve cemaatle namaz kıldılar. Daha sonra sevgili peygamberimiz Refref adındaki bineğe bindirildi. Göğe yükseltildi. Burada sevgili peygamberimize cennet ve cehennem gösterildi. Peygamberimiz için miraçtaki en güzel şey yüce Rabbimizle görüşmesi oldu. Miraçta biz Müslümanlara ve sevgili peygamberimize verilen en güzel hediye ise namazdı. Namaz miraç'ta farz kılındı. Peygamberimiz miraçtan döndüğünde namaz kılan bir müslümanın ruhen Allah ile görüşeceğini, ahirette de namaz sayesinde cennete gideceğini müjdeledi. Bununla ilgili sevgili peygamberimiz şöyle buyuruyordu: "Namaz mü'minin miracıdır." Hz. Cebrail namaz vakitlerini öğretmek için ertesi sabah peygamberimizin yanına geldi. Onunla birlikte namaz kıldı.

Ertesi gün sevgili peygamberimiz olanları Mekkeli putperestlere anlattı. Mekkeliler peygamberimize inanmadılar ve peygamberimizden delil istediler. Sevgili peygamberimiz de yolda gördüğü kervanları tarif etti. Kervanlar Mekke'ye geldiğinde peygamberimizin söylediklerini kervandaki insanlara sordular. Peygamberimizin söyledikleri kelimesi kelimesine doğruydu. Yine inanmadılar ve bu kez de Mescid-i Aksa'yı tarif etmesini istediler. Sevgili peygamberimiz Mescid-i Aksa'yı da tam tamına tarif etti. Putperestler bütün bu delillere rağmen yine de inanmadılar.

Hâlbuki mü'minlerin durumu çok farklıydı. Onlar hiçbir delile gerek görmeden peygamberimize inanıyorlardı. Putperestler Hz. Ebu Bekir'e gelip "Senin arkadaşın bir gecede Mescid-i Aksa'ya gidip geldiğini söylüyor. Ne dersin?" dediklerinde Hz. Ebu Bekir'in cevabı şöyle olmuştu:

— Bunu Hz. Muhammed mi (sallallahü aleyhi vesellem) söylüyor? Eğer o söylüyorsa kesinlikle doğrudur.

Bu sözlerinden dolayı sevgili peygamberimiz Hz. Ebu Bekir'e (radiyallahü anh) Sıddîk (şüphe etmeden doğrulayan) ismini verdi.

namaz

Azime ZONTUROĞLU

niçin çok önemli

Mümin olmanın ilk şartı, Allah'ın varlığına ve birliğine, Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem) Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna kalpten iman etmektir. İslâmın, imandan sonra gelen en büyük emri ise namazdır. Namaz, dinin direği ve Müslümanlık için olmazsa olmaz bir şarttır. Kul ile Allah arasında yüce bir bağlantıdır. Kulun günde beş kere Yaradanının huzuruna çıkması, O'nun rahmet kapısını çalması demektir. Peygamber Efendimizin Mirac'da Cenâb-ı Hak ile buluşmasını mü'min her namazda sembolik olarak yaşar. Onun içindir ki Efendimiz "Namaz müminin miracıdır." buyurmuştur.

İslâm, diğer ibadetlere göre namaza çok daha fazla titizlik göstermiştir. Meselâ dinimiz, yolculuğa çıkan kişinin Ramazan orucunu erteleyip daha sonra uygun bir zamanda tutmasına müsaade etmiştir. Zekât olarak sadece kırkta bir istemiş, o kırkta birin yerine getirilmesini hemen şart koşmamış ve üzerine zekât düşen kişilere birçok kolaylık göstermiştir. Kişiyi, hac üzerine farz olur olmaz hemen hacca gitmeye mecbur etmemiştir. Fakat namaza gelince durum tamamen farklıdır. Âdeta bir namazı vaktinde kılmamak için ölmek ya da deli olmak gerekiyor. Dinimiz bize, "Namazı vaktinde ayakta kılın, olmuyorsa oturarak kılın, olmuyorsa yattığınız yerden başınızla, olmuyorsa niyetinizle, aklınızla kılın. Su bulamazsanız teyemmüm edip öyle kılın. Ama mutlaka vaktinde kılın." diyor.

Peygamber Efendimizden Özel Bir Mesaj: "Önce Namaz"

Vefatından çok kısa bir süre önce Peygamber Efendimiz (sallalahu aleyhi vesellem), ağır hasta iken bir koluna amcası Hazreti Abbas (radıyallahu anh) bir koluna da Hazreti Ali girerek O'nu Mescid-i Nebevî'nin mihrabına götürmüşlerdi. Görgü şahitleri bu sırada Peygamber Efendimizin büyük bir acı içinde mübarek ayaklarını sürüyerek namaza gittiğini ve ayaklarının yerde sürüklenme izi bıraktığını gördüklerini söylemektedirler.

Cenâb-ı Hak, en sevdiği kulunu, en büyük peygamberini, bizlere 'Kâinatın Efendisi' diye takdim ettiği habibini, vefatına saatler kala namazdan muaf tutmuyor. Âdeta, "Hâlini görüyorum, biliyorum, ama namaz kılmanı istiyorum. Ümmetine örnek olman, namazın benim katımdaki önemini onlara bu şekilde anlatman lâzım. İnsanlar, senin bu hâlde iken bile namazı terk etmediğini bilsinler ki basit mazeretlerle namazlarını kılmamazlık etmesinler. Bu konuda bahanelerinin kabul edileceğini sanmasınlar. Bütün hayatlarında ve her ortamda 'Önce namaz!' demeyi bilsinler." demektedir.

DEĞERLENDİRME TESTİ

Merve ERGÜN

1. "Halife de bu yükü taşıyamaz" adlı hikayede neden bahsediliyor.
A. Kul hakkının öneminden
B. Sarayın güzelliğinden
C. Beşir Efendi'nin cesaretinden
D. Padişahın zalimliğinden

2. "Sadaka Taşı" nedir?
A. Sadaka olarak verilen değerli bir taş
B. Varlıklı kişilerin sadakalarını fakirlerin alması için koyduğu üstü oyuk yüksekçe bir taş
C. Fakirlerin yardım toplamak için belirli yerlere koyduğu içi oyuk taş
D. Camilerin çevresindeki taş duvar

3. "Farenin Deveye Yaptığı Kılavuzluk" adlı hikayeden aşağıdaki derslerden hangisi <u>çıkarılamaz?</u>
A. Gücünden büyük iş görmeye kalkan kimse, fare gibi yarı yolda kalır.
B. Kişinin kendini beğenmesi, aklının zayıflığına delalet eder.
C. İnsan için en lazım olan şey, haddini bilmesi ve ona göre hareket etmesidir.
D. Güçlü olan her zaman kazanır.

4. Aşağıdakilerden hangisi misafirlikte <u>yapılmaması</u> gereken bir davranıştır?
A. Önceden haber vermek
B. Kapıyı en fazla üç defa çalmak
C. Küçük de olsa bir hediye ile gitmek
D. Kapı açılırken hemen kapının önünde beklemek

5. Aşağıdakilerden hangisi <u>yanlıştır?</u>
A. Isınan su kabarcıklarının dipten yüzeye doğru çıkmasına kaynama denir.
B. Buharlaşma sadece yüzeyde olur.
C. Her maddenin erime ısısı gibi donma ısısı da farklıdır.
D. Aynı maddenin donma ve erime ısısı da farklıdır.

6. "Özürlü" **insanlar için aşağıdaki ifadelerden hangisi doğrudur?**
A. Özürlü olmak bir kusurdur.
B. Özürlü olmak veya olmamak insanların kendi ellerinde değildir.
C. Özürlülere acımak gerekir.
D. Özürlü bir kimseye sürekli özürlü olduğu hatırlatılmalıdır.

7. Şeyh Sadi ayakkabısız kalmış ve parası olmadığı için alamamış. **Bu duruma çok üzülen Şeyh Sadi neyi görünce ayakkabısız ayaklarına bakıp şükretmiş?**
A. Ayağı olmayan bir çocuğu görünce
B. Evinde yiyecek olduğunu görünce
C. Havanın güzel olduğunu görünce
D. Eski ayakkabılarını görünce

8. "Kullarının az amellerine karşı çok mükafat veren, sevaplarını kat kat artıran." **manasına gelen Allah'ın Güzel ismi aşağıdakilerden hangisidir?**
A. Şekûr
B. Şehîd
C. Vekil
D. Kavi

9. "24 Altın" hikayesinde 24 altından ne kasdediliyor?
A. 24 tane değerli altın
B. 24 saat, yani bir gün
C. 24 ay, yani iki yıl
D. 24 altın hiç bir şey ifade etmiyor

10. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem) Miraç'a çıktıklarında hangi ibadetin müjdesi ile döndü?
A. Hac
B. Zekat
C. Namaz
D. Oruç

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Abdülkadir NEŞELİ

* Evrendeki varlıkların sürekli bir düzen içinde olması
* Güneş'in, Ay'ın, yıldızların, gezegenlerin milyarlarca yıldır düzenli ve sistemli hareket etmeleri

1. Yukarıdaki bilgiler bize aşağıdakilerden hangisini işaret etmektedir?

A. Kâinatın sürekli genişleyerek büyüdüğünü
B. Canlı ve cansız bütün varlıklar için hareketin mutlaka gerekli olduğunu
C. Her şeyi mükemmel yaratıp düzenleyen bir yaratıcının varlığını ve birliğini
D. Allah'ın bütün canlılara rızık(hava, su, besin) verdiğini

2. Biricik Rabbimiz olan Yüce Allah hakkında, aşağıdakilerden hangisi doğru bilgi olamaz?

A. Her şeyi işitir ve bilir.
B. Eşi ve benzeri yoktur.
C. Her şeye gücü yeter.
D. Peygamberlere ve meleklere ihtiyacı vardır.

3. Yüce kitabımız Kuran-ı Kerîm'deki," O (Allah) ki geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratandır." **anlamındaki âyet, aşağıdaki gerçeklerden hangisine işaret eder?**

A. Allah tektir bütün varlıkları o yaratmıştır.
B. Allah, her canlıya ayrı şekiller ve özellikler vermiştir.
C. Allah, insanlara rehber olarak peygamberler göndermiştir.
D. Allah'ın birbirinden güzel pek çok isimleri ve sıfatları vardır.

* Dünyanın her yerinde kediler aynı şekilde miyavlar, atlar aynı şekilde kişner.
* Dünyanın hemen her tarafında çimenlerin çiçeklerin aynı örnekleri görülür.

4. Yukarıda, canlılar hakkında bazı bilgiler ver ilmiştir. Bu bilgiler, Yüce Rabbimiz hakkındaki doğru bilgilerden hangisine ulaştırır bizi?

A. Yeryüzündeki bütün canlıların bir tek yaratıcısı vardır.
B. Allah'ın besmelede geçen isimleri Rahman ve Rahim'dir.
C. Yüce Allah, insanı en güzel surette yaratmış, ona akıl fikir vermiştir.
D. Yüce Allah iyi ve güzel işler yapanlara cenneti müjdelemiştir.

5. Kelime-i tevhid" dediğimiz "Lâ ilâhe illallah" sözünün anlamı aşağıdakilerden hangisidir?

A. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarım.
B. Şeytanın şerrinden Yüce Allah'a sığınırım.
C. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur, sadece O vardır.
D. Allah, doğru sözlülerin yardımcısıdır.

* Kitabımız Kur'an-ı Kerim
* Peygamberimiz Hazreti Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem)
* Yeryüzündeki çiçekler, kuşlar, meyveler
* Uzaydaki yıldızlar ve gezegenler...

6. Yukarıdakilerden "kaç tanesi" biricik Rabbimiz Yüce Allah'ı bize tanıtan ve hatırlatan delillerdendir?

A. 1 B. 2 C. 3 D. 4

Bir gazeteci, 102 yaşındaki adamla röportaj yapmak için evine kadar gider. Yaşlı adama ilk olarak bu kadar uzun yaşamasının, sağlıklı ve dinç olmasının sebebini sorar. Beklediği cevap, "Hiç sigara içmedim, yoğurt yedim, spor yaptım." gibi sözlerdir. Elbette bunların da katkısı vardır. Ancak adam gazeteciye ilk olarak şunları söyler:
"Evlât, her gün erkenden kalkar, Penceremin önüne gelir, hava nasıl olursa olsun şunları söylerim: "Bugün, tam benim istediğim gibi muhteşem bir gün!" diye düşünür Allah'ım bana lütfettiği her şeye şükrederim.

"Magazine Digest'ten" uyarlanarak alınmıştır.

7. Yaşlı adamın uzun süre ve sağlıklı yaşamasının asıl sebebi neymiş?

A. Her gün düzenli spor yapmak
B. Bol bol yoğurt yemek, süt içmek
C. Sigara gibi zararlı alışkanlıkları terk etmek
D. Allah'ın nimetlerine şükrederek erken kalkıp her güne güzel başlamak

Otomobillerin ön camlarındaki silicileri bilirsiniz. Yağmur yağdığında ya da camlar tozlandığında siliciler camı temizler. Göz kapaklarımız da göz pencerelerimizi aynı şekilde sürekli temizlemiyor mu? Hem de gözlerimize su püskürtmeye gerek kalmadan. Otomatik olarak gözyaşı bezlerinde bir sıvı salgılanıyor. Bu harika sıvı gözümüzün bulunduğu yerde rahat hareket etmesine sebep oluyor. Üstelik göze gelen tozların göz kapakları tarafından rahatça temizlenmesinde etkili oluyor. Ya gözyaşı bezleri bu sıvıyı salgılamasaydı ortaya ne gibi olumsuz hâllerin çıkacağını belki de kısa sürede kör olacağımızı hiç düşündük mü acaba?

8. Yukarıdaki metinden hangi sonuç çıkarılamaz?

A. Göz kapaklarımız araba camlarının silecekleri gibi görev yapar.
B. Gözyaşı bezlerimiz otomatik çalışacak şekilde mükemmel tasarlanmıştır.
C. Gözyaşı bezleri özel bir sıvı salgılamasaydı, kör olabilirdik.
D. Beş duyu organımızdan en önemlisi gözdür.

9. "Kuran-ı Kerim" ile Peygamber Efendimiz "Hazreti Muhammed Aleyhisselam" arasında bir ilişki vardır. Benzer bir ilişki "İncil" ile aşağıdaki peygamberlerden hangisi arasındadır?

A. Hazreti Adem Aleyhisselam
B. Hazreti Musa Aeyhisselam
C. Hazreti İsa Aeyhisselam
D. Hazreti Davud Aeyhisselam

Elma, kayısı, kiraz, şeftali, üzüm, muz, karpuz, erik, ayva, nar… Güzel Allah'ımızın ne kadar da çok nimeti var. Say say bitmez. O'na ne kadar teşekkür etsek yine yetmez. Her meyvenin tadı başka, kokusu başka, rengi başka, vitaminleri başka, şekli başka…
Meyvelerin güzelliği bize O'nun Cemil ismini hatırlatıyor. Evet Allah cemîldir, yani çok güzeldir, güzelliği sever. Güzel düşüneni, güzel işler yapanı çok sever. Meyvelerin farklı şekilleri de bize Rabbimizin Musavvir ismini hatırlatıyor. Yani O, en güzel tasarımı yapan, en güzel şekli verendir. Dikkatle bakarsak bu güzellikleri kuşlarda, çiçeklerde, kelebeklerde ve diğer varlıklar üzerinde de görebiliriz.

10 ve 11. soruları yukarıdaki metne göre cevapla.

10. Yukarıdaki metinden hangi sonuç çıkarılamaz?

A. Allah'ın nimetlerinin sayılamayacak kadar çok olduğu
B. Allah'ın her şeyi güzel yarattığı
C. Allah'ın her varlığa en güzel şekli verdiği
D. Allah'ın Cemil ve Musavvir isimlerinin sadece meyvelere bakınca hatırlanabileceği

11. "Allah'ın yarattığı varlıklara ayrı şekillerde verilmesi" onun hangi ismine işaret ediyormuş?

A. Cemil
B. Rahman
C. Rahim
D. Musavvir

İBRETLİ MASALLAR SERİSİ

İyilerin, iyilik düşüncesinin en sonunda galip geldiği sırlı bir ülkede Örümcek Tüneli. Ülkenin su sultanına kurulan tuzaklara, bakalım bu tünel sakinleri engel olmayı başarabilecek mi?

Yaprakları ninni söyleyen bir ağacın altında okunacak en güzel masallar sizi farklı dünyalarda gezdirecek.

FABL SERİSİ

Peygamberimizin mucizelerine tanık olup, gül kokulu şiirler bulacağınız ve dinimizin ruhunda bulunan güzellilklerin kazandırılmasını hedefleyen bu seriyi zevkle okuyacaksınız.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İÇİNDEKİLER

Cami ve Çocuk

Safa Enes EROL

Bahçem çok güzel
Şadırvanım şırıl şırıl
Çınarlarımın gölgesi hoş
Etrafım pırıl pırıl

Menekşe, lale ve sümbül
Kırmızı, beyaz yüzlerce gül
Gül çocuk gelirsen eğer
Buna çok sevinir bülbül

Hele bir içeri girsen
Halılarım desen desen
Safa durmuş mü'minler
Onları yakından görsen

Onlar da görse seni
İnan çok sevinirler
Seni sevindirmek için
Şeker bile verirler

İşte tanıdın beni
Yüce Rabbin evi'yim
Gelenler huzur bulur
Mabetlerin piriyim

Ben seni çok sevdim
Sen de beni sevsen
Çok mutlu olurum
Beş vakit bana gelsen

Yola Düşen Kalp

Ferhat ÇELİK

Bahar gelmiş. Hasankaleliler, hem yaklaşan baharın hem de iki gün sonra gelecek olan bayramın heyecanını yaşıyorlardı.

Bu heyecanı yaşayanlardan biri de Anadolu'nun yüreği sımsıcak insanı Ahmet Bey'di. O, Hasankale'ye bağlı Kurnuç köyünde mutlu bir hayat sürüyordu. Herkes tarafından sevilen bu yardımsever insanın, Elif ve Ayşe isminde, iki kızı vardı.

Ahmet Bey, bayrama bir gün kala erkenden kalkmış, namazını kıldıktan sonra Hasankale'ye inmişti.

O gün, hanımına ve kızlarına bayramlık alacaktı. Sevdiklerini mutlu edecek olmanın huzuru vardı içinde.

Şehirde biraz dolaştıktan sonra, hanımının ve kızlarının beğeneceklerini umduğu elbise ve ayakkabıları aldı. Cebinde de çok az parası kalmıştı. Ama olsun onların mutluluğu her şeye değerdi. Hemen köye dönmek istiyordu. Hediyeleri vermeli, sevdiklerinin gözlerindeki o mutluluk ışıltılarını görmeliydi. Köye dönmek için yola çıktı. Bir tepecik aşmıştı ki, anlam veremediği bir görüntüyle karşılaştı. Bir kadın, iki kız çocuğunun ellerinden tutmuş, yolun sağ tarafındaki tepelere doğru yürüyordu. Kızlar, kendi kızlarının yaşlarındaydı. Onu şaşırtan şey, kadın ve çocukların gittiği yöndü. Çünkü gittikleri yönde hiçbir köy yoktu. Tarlaya, bahçeye de gidilemezdi. Çünkü yerler çamurdu ve dağlar karla kaplıydı. Sonunda dayanamayıp arkalarından seslendi.

– Heeey bacım! Heeey bacım!

Kadın durakladı. Döndü arkasına baktı. Sonra tekrar yürümesine devam etti.

Ahmet Bey, yoldan ayrılarak kadının bulunduğu yöne doğru hızlı adımlarla ilerlemeye başladı. Kadının hızlı yürümesine çocukları engel oluyordu. Kısa sürede onlara yetişti. Tekrar seslendi:

– Bacım, bakar mısın?

Kadın, bu sefer durdu, geriye dönüp Ahmet Bey'e baktı.

– Ne oldu, niye arkamdan seslendiniz?

Ahmet Bey:

– Bu tarafa doğru nereye gittiğinizi merak ettim. Gittiğiniz tarafta hiç köy yok da...

Kadın:

– Biliyorum. Biz de onun için gidiyoruz zaten.

Ahmet Bey, bu cevabı pek anlamamıştı, ama kadının hâlinden çok üzgün olduğunu fark etmişti.

Ahmet Bey:

– Nasıl? Anlayamadım. Siz bu yöne doğru hiçbir yerleşim yeri yok diye mi gidiyorsunuz?

Kadın, başını önüne eğdi. Gözlerinden akan yaşları çocuklarına ve Ahmet Bey'e göstermemeye çalıştı.

Ahmet Bey:

– Bacım, bir sıkıntınızın olduğunu görüyorum. Ne sıkıntınız varsa bana söyleyin. Belki çaresini buluruz.

Kadın, önce söylemek istemedi. Ahmet Bey ısrar edince, çocuklarından birkaç adım uzaklaşarak:

– Kocam bir ay önce öldü. O sağken onun getirdikleriyle yaşayıp gidiyorduk. Zor günler için de bir şey biriktiremedik. Köyümüzde ve yakın çevremizde akrabamız hiç yok. Olanlar da zaten kendileri zor geçiniyor. Yarın bayram. Çocuklarımın arkadaşları bayramlıklarını giyip, harçlıklarını ceplerine koyup köy meydanında oynarken benim çocuklarım eski elbiseleriyle başları öne eğik kalacaklar. Ayrıca ceplerinde de hiç harçlıkları olmayacak. Onun için çocuklarımı insanlardan uzak bir yere götürüyorum.

Ahmet Bey:

– Bu soğuk havada, geceleri nasıl geçireceksiniz?

Kadın, sırtındaki torbayı göstererek,

– Geceleri bu torbadaki kazak ve battaniyelerle ısınarak bir kayanın dibinde geçiririz. Hiç olmazsa çocuklarım bayramın burukluğunu yaşamazlar. İşte bunun için kimselerin olmadığı bir yere doğru gidiyoruz.

Ahmet Bey başını önüne eğmiş, duydukları karşısında gözyaşlarını tutamamıştı. Bir süre konuşamadı, sözleri boğazında düğümleniyordu, sonra mendiliyle gözyaşlarını sildi. Yetimlerin başlarını okşadı. Hiç tereddüt etmeden elindeki paketleri kadına uzattı.

– Bacım, bu paketleri al. Hanımıma ve iki kızıma bayramlık bir şeyler almıştım. Sana veriyorum. Benim kızlarım da senin kızlarının büyüklüğünde... Al bunları; köyüne, evine geri dön.

Kadın almak istemeyince, Ahmet Bey,

– Ben bir çaresini bulur, hâllederim. Sen, bunları alarak yetimlerini mutlu et. Onlara yetimliğin acısını hissettirme. Onları sevindir. Hem şu parayı da al. Çocuklarına bayramda harçlık verirsin, dedi. Cebindeki paranın tamamını çıkarıp kadına verdi.

Kadın, Ahmet Bey'in yaptıkları karşısında ne yapacağını şaşırmıştı. Elinden gelen bir şey vardı: Dua etmek,

– Allah'ım, bu cömert insana istediği kadar evlât ver. Malını bereketlendir. Onu çok zengin et; uzun ömür ver.

Kadın, sonra çocuklarının ellerinden tutarak, köyüne doğru aynı duaları mırıldana mırıldana sevinç içinde oradan uzaklaştı.

Ahmet Bey, yıllarca huzurlu, mutlu ve varlıklı bir hayat yaşadı.

Yeni Yılın Düşündürdükleri

Bir yılı daha geride bıraktık acısıyla tatlısıyla. Geçtiğimiz sene içerisinde nice güzel günler geçti birbiri ardınca: Üç aylar, kandiller, Ramazan ve Kurban bayramları. Bu güzel günlerde dua ettik, Yüce Allah'a biraz daha yaklaştık.

Dört mevsimi yaşadık peş peşe. Yazın sıcaklarının ardından güzün ferahlatan serinliği geldi ve şimdi de kış. Güzel dünyamızın su depoları dolarken yağan karla beraber biz de o güzelim beyaz yorganla hemdem olmanın türlü güzelliklerini yaşıyoruz.

Bir yıl daha geride kalırken hepimiz de bir yaş daha büyüyoruz. Boyumuz, kilomuzla beraber aklımız da sorumluluklarımız da giderek artıyor. Ailemize, okulumuza, öğretmenlerimize, arkadaşlarımıza karşı epeyce sorumluluklarımız var. Çevremize, hayvanlara, bitkilere karşı sorumluluklarımız var. Ama bütün bunların hepsinin üzerinde sahip olduğumuz, idrakine vardığımız – varamadığımız bütün nimetleri veren Yüce Allah'a karşı sorumluluklarımız var.

Aslında bizi türlü nimetlerle sevindiren Cenabı Allah'a karşı vazifelerimizi unutmadığımızda diğer bütün sorumluluklarımızı da yerine getirmiş oluyoruz. Zaten Allah'ı bilen ve tanıyan insandan canlı – cansız varlıklara bir zarar gelmesi düşünülemez. Yine böyle birinin düzenli tertipli olmayıp kendisinden beklenti içinde olanları hayal kırıklığına düşürmesi de düşünülemez.

Öyleyse… Bir büyük âlimin dediği gibi: "Ömür sermayesi pek azdır, lüzumlu işler pek çoktur." Biz de bir yılını daha geride bıraktığımız ömrümüzün devamını güzelce planlamalıyız. Devamlı hareket ve faaliyet içinde geçen hayatımızı en güzel şekilde geçirmeye gayretli olmalıyız. Kısacası "Neler yapabilirdim, şöyle yapsam daha iyi olurdu." gibi cümlelerimizi en aza indirmek için kendimizi bir yıllık hesaba çeksek ne güzel olur, öyle değil mi?

AYININ VERDİĞİ DERS

Gülgün KARA

Avcılıkla geçinen iki arkadaş varmış. Bir zaman avcılar beş parasız kalmışlar. Sağa sola baksalar da nafile, harçlık bulamamışlar. Sonunda daha önce deri sattıkları bir kürkçüye gidip,

– Biz iyi avcılarız, demişler. Öyle bir ayı avlayacağız ki derisine paha biçilmez. Fakat elimiz darda, parasını şimdiden isteriz.

Adam anlaşmayı kabul etmiş. Paralarını alan avcılar çok geçmeden ormanın yolunu tutmuşlar. İki arkadaş ellerinde silah, ormanda dolaşırken bir ayı ile karşılaşmışlar. İşe bakın ki ayı öyle büyükmüş ki uzaktan kükreyince bile korku salıyormuş. Hal böyle olunca ayı avcılardan değil tersine avcılar ayıdan korkmaya başlamış. Ayı üzerlerine gelince şaşakalmışlar. Biri silahını atıp bir ağaca tırmanmış. Diğeri,

– Ölü numarası yapmaktan başka çare yok, deyip kendini oracıkta yere bırakmış.

Yerde yatanın yanına gelmiş ayı. Evirmiş çevirmiş, sonra koklamış. Avcının numarası tutmuş olacak ki bırakıp oradan ayrılmış.

Az sonra olanları kuş bakışı seyreden diğer avcı gülerek aşağı inmiş.

– Bakıyorum da demiş, ayıyla iyi anlaşıyordun. Sahi ayı, kulağına bir şeyler fısıldıyordu ne dedi?

Yerde yatan,

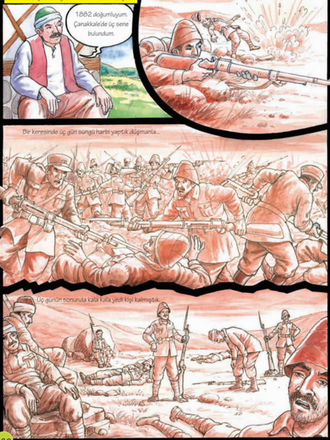
– İki şey söyledi, demiş. Bundan sonra sakın ha avlamadığın ayının postunu satma dedi. Bir de, seni yolda bırakan böyle korkak insanlarla da arkadaş olma.

Tetik Parmağı

Yazan: Mehmet TERZi / Çizen: İsmail ÖZEN

Edirne - Geyikli bucağından Halil Helvacı anlatıyor.

Sonra bize onar er verdiler. Çavuş olmuştuk.
Hadi bakalım hayırlı olsun. Hepiniz birer çavuş oldunuz.
Birgün Arıburnu'nda mevzilerden düşmana ateş ediyoruz.
Çekiyorum tetiği, çekiyorum. Çekiyorum... Tüfek patlamıyor.
Allah Allah ne oldu bu tüfeğe böyle!..
Bir arkadaş vardı, ona söyledim.
Bak hele benim tüfek bozulmuş galiba. Ateşlemiyor.
Ne bozulması... Senin parmağın kopmuş, haberin yok.
Cız etti içim. Ben o zaman acısını duydum işte. Demek ki bir kurşun, tetiği çektiğim parmağı alıp götürmüştü. Parmağımı değil de şimdi nasıl savaşacağımı düşünüyordum.

Bitti

Bir kilo Portakal

Nursel Cesur

Anlamsız birkaç duygu yüzünden sıkılıyordu genç kız. Yalnız kalmak ve yürümek istiyordu. Kendini rastgele bıraktı şehrin sokaklarına. Akşam çökmek üzereydi. Ufukta kızıllıklar vardı. Bahar gelmeye hazırlanıyor, kış izin vermiyordu. Mart en sakin günlerini yaşıyordu. Okulların paydos zili çalmış, öğrenciler sokakları dolduruyordu. Kimisi annesiyle, kimisi babasıyla, kimisi arkadaşlarıyla beraber gidiyordu evine. Bir süre çocuklara baktı kız. Yalnız yürüyen bir çocuğa takıldı gözleri. Başını omuzlarının içine doğru çekmişti çocuk. Üşüyor olmalıydı. Genç kız:

– Abdullah, diye seslendi.

Sesin sahibini görünce, çocuğun yüzünde her zamanki gibi bir gülümseme belirdi. Peltek peltek konuşmaya başladı. Biraz hal hatır sordular birbirlerine. Kız elini çocuğun omzuna koydu. Kendine doğru çekti onu.

Eski apartmanlarının kapıcısının oğluydu, Abdullah. İlköğretim dördüncü sınıf öğrencisiydi. Kız, ne zaman "Derslerin nasıl?" diye sorsa "İyi." derdi çocuk. Kimi sorsa, ne sorsa, her şey iyiydi, Abdullah'ın dünyasında. Onun hayata baktığı pencere nisan ayı gibiydi, gök kuşağı gibiydi...

– Bayramda ne yaptın Abdullah, diye sordu kız.

– Hiç, dedi çocuk. Böyle bir cevap beklemiyordu kız. Onun dünyası "iyiydi", "hiç" giremezdi. Hiç... hiç sevmedi bu cevabı kız.

– Kurban kestiniz mi, diye sordu bu kez.

– Yok.

Fakirdi Abdullah'ın ailesi. Ne zamandır et girmiyor acaba evlerine diye düşündü . Hemen bir kasaba gidip et almak istedi. Abdullah için, kardeşleri için... İçi burkuldu. Belki bayramlık elbise bile alamamıştır babası diye geçirdi aklından. Bayramlık elbise olmadan, diğer çocukların aileleri gibi kurban kesmeden geçirilen bir bayramda tabi ki "hiç" yapılır dedi kız içindeki muhatabına. Eli çocuğun omzundaydı. Kendine doğru çekti onu.

– Canım, dedi. Portakal var mı sizin evde?

– Yok, dedi çocuk.

– Bekle, dedi kız. Gitme sakın.

Az önce yanından geçtikleri manava koştu genç kız. Bir kilo portakal aldı. Çocuğun yanına döndü. Hemen elini çocuğun omzuna koydu. Akşam yerleşmişti yerine. Ufuktaki kızıllıklar yerini karanlığa bırakmıştı. Sokak lambaları yanmıştı. Elindeki poşeti çocuğun eline verdi:

– Annen merak eder, dedi. Geç kalma.

– Melek ablam, dedi çocuk. Çok teşekkür ederim.

Genç kızın elinin altından sıyrıldı çocuk, giderken arkasına dönüp el salladı. Mutlu hissetti kendini genç kız. Çocuğun gözlerindeki masumluğu, dudaklarındaki gülümsemeyi hiç yitirmemesi için dua etti.

Yalnızlığının omzuna atıp elini, rastgele ilerledi şehirde.

Fars Topraklarındaki Telaş

F. Selma YAZAREL

O gün için iki büyük devletten birisi olan Fars'tan gelen haberler de oldukça ilginçti. Kisrâ saraylarının bulunduğu yer şiddetle sarsılmış ve bu sarayın, sağlamlıkta eşine rastlanmayacak kadar dayanıklı olduğuyla iftihar edilen on dört eyvanı yerle bir olmuştu. Bir gecede, mukaddes olarak bilinen Sâve gölünün suyu çekilmiş ve kuruyuvermişti. Bir de Fars imparatoru o gece rüyasında, Arap atlarının, semiz ve güçlü develeri arkasına takıp Dicle'yi geçtiklerini görmüş, oradan da ülkesinin her bir tarafına yayıldıklarına şahit olmuştu.

Endişe ve telaşla sabahlayan kral, sabah olup da tacını giyer giymez olanları vezirleriyle paylaştı ve bunun bir anlamının olduğu üzerinde durarak bütün bunların manasını bilen birisini bulmalarını istedi. İşte tam bu sırada, İstahrâbad denilen yerde bin senedir hiç sönmeden yanan ve insanların etrafında pervane olup döndükleri ateşin de o gece sönüp tarih olduğu haberi geliverm̧işti. Kral, yanındaki birinci adama döndü ve bütün bunların ne anlama geldiğini sordu. Bilge vezir:

– Arapların olduğu yerde büyük bir hadise olduğu anlaşılıyor, diyordu.

Evet, büyük bir hadisenin olduğu anlaşılıyordu ama bunun ne olduğu henüz belli değildi. Hiç vakit geçirmeden Hîre valisi Nu'mân bin Münzir'e haber göndererek, hem konuyu araştırmasını hem de bütün bunların ne anlama geldiğini bilen birisini bulup kendisine getirmesini istiyordu. Durumun nezaket ve ciddiyetini kavrayan vali de, bir başka bilge ve aynı zamanda meşhur kâhin Satîh'in yeğeni olan Abdulmesîh'i, söz konusu bu kâhine göndermiş ve bütün bunların yorumunu dayısından teker teker almasını istemişti.

Nihayet Abdulmesîh, Dayısı Satîh'in yanına gelip yaşanılanları anlattı bir bir. Satîh'in ayakta duracak takati yoktu; yaşlanmıştı ve artık son demlerini yaşıyordu. Bunun için Abdulmesîh, bir an önce bütün bunların ne anlama geldiğini öğrenmek istiyordu. Olup bitenleri dinledikten sonra, birden ciddileşen ve kendini toparlayan Satîh, güçlükle şunları söylemeye başladı:

– Ey Abdulmesîh! Büyük asânın sahibi gönderildi, artık ilahî vahiy hükmünü icra edecek. Semâve vadisi taşıp Sâve gölü kuruduğuna ve Farslıların da sönmeyen ateşi söndüğüne göre artık, Arap yarımadasında Satîh'e yer yok demektir. Mutlak Hâkim böyle murad buyurdu ve risaletle nübüvvet ipinin iki ucu böylelikle düğümlenmiş oldu. Buralara bundan sonra, çöken eyvanlar sayısınca melikler hâkim olacaktır. İnan, bunların hepsi de olacaktır.

Bu cümleler, Satîh'in son sözleri olmuştu. Adeta, yıllardır bu cümleleri söylemek için zamana direnmişti. Şimdi de, vazifesini yapmış olmanın huzuruyla artık dünyaya veda ediyordu.

BULMACA

Ahmet ŞENLİK

1. Üzerinde yaşadığımız gezegendir.

2. Kuran'da adı anılan mübarek kadındır. Hazreti İsa Aleyhisselamın annesidir: Hazreti...

3. Kuran'da adı anılan bir peygamberdir. Hazreti Yahya'nın babası: Hazreti...

4. Güzel dinimizin beş temel esasından biridir.

5. Peygamberimizin yakın arkadaşlarından biridir. Hazreti Ömer Efendimizden sonraki İslâm halifesidir.

6. Bir kişi ya da kurumun kazanç elde etmesidir.

7. Çok uzaktaki gök cisimlerini görüp incelemeye yarayan araçtır.

8. Peygamber Efendimizin, Allah'ın izniyle gökler ötesine yolculuk yapıp döndüğü gecedir. Beş vakit namaz bu gecede farz kılınmıştır.

9. Dünya'mızın uydusudur. Dünya'mıza en yakın gök cismidir.

10. Allah'ın bize hediyesi olan güzel bir meyvedir. Tatlı ya da ekşi, kırmızı, sarı ya da yeşil renkli türleri vardır.

11. Yüce Rabbimiz Allah'ın emirlerini peygamberlere ileten meleğin adıdır. Dört büyük meleğin en büyüğüdür. (Vahiy meleği)

12. En çok Türkiye'de yetiştirilen bir meyvedir. Kuruyemiş olarak tüketildiği gibi yağı da çıkarılır.

13. Uzay yolculuğuna çıkan kimsedir.

14. On bir kişilik iki takım arasında oynanan ayak topu oyunudur. Dünyanın en yaygın spor dalıdır.

15. Dünya ekseninin eğik yaratılması sonucu oluşur. Yılın ilkbahar, yaz, sonbahar, kış gibi bölümlerinin genel adıdır.

16. Toprağın rüzgâr, akarsu ve yağış gibi etkenlerle aşınıp taşınması olayıdır.

17. Yurdumuzun, özellikle Güneydoğu Anadolu, Ege ve Akdeniz bölgelerinde bolca yetiştirilen ürünüdür. Hem yağı çıkarılır hem de kumaş üretiminde, dokumacılıkta kullanılır.

18. Dünya'mıza en yakın yıldızdır. Hem ısı hem de ışık kaynağımızdır.

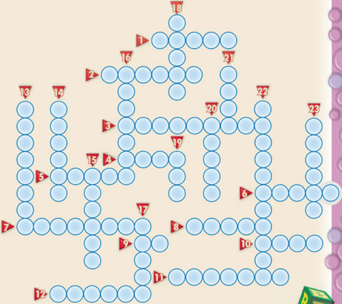
19. Ülkemizin özellikle Batı Karadeniz bölgesinde yetiştirilen bir bitkidir. Yapraklarından elde edilen içecek dinlendiricidir.

20. Bir bölgedeki yağış, rüzgâr gibi hava olaylarının uzun yıllardaki ortalamasıdır.

21. İçinde, Dünya'mızın, Ay'ın, Güneş'in ve yıldızların bulunduğu çok geniş boşluk. Feza.

22. Kuran-ı Kerîm'de "bin aydan daha hayırlı" olduğu bildirilen mübarek gecedir. Kuran o gecede indirilmeye başlamıştır.

23. Üretme, ürün elde etme işidir. (Tüketimin zıddıdır.)

GÜLME VAKTİ

ÖRDEK ÇORBASI

Bir gün Nasreddin Hoca pınar başında bir sürü yabani ördek görür. Hoca yakalamak için koştuğunda ördekler ondan önce davranıp kaçarlar. Ördeklerin peşinde koşmaktan yorulan Nasreddin Hoca eline bir parça ekmek alarak suya batırıp yemeye başlamış.Oradan geçen bir adam Hoca'nın bu şekilde ekmek yemesini görünce şaşkın bir şekilde:

– Hocam, burada ne yapıyorsunuz, demiş. Hoca gayet fıtrî bir şekilde elindeki ekmeği gösterip,

– Ördek çorbası yiyorum, demiş.

PAZARTESİ PERŞEMBE

Oldukça kilolu biri bir iş başvurusunda bulunur. İşveren ne ücret istediğini sorunca,

"Boğaz tokluğuna çalışırım abi." cevabını verir. İşveren onun az bir yemekle doymayacağını ve ücret mukabili çalışmasının daha menfaatine olacağını düşünerek; "Elemana ihtiyacım yok." der. Kilolu adam durumu anladığından hemen yeni bir teklif sunar.

"Pazartesi, Perşembe oruç tutarım abi."

GETİR BARİ...

Bir gün rüyasında Hoca'ya dokuz akçe vermişler. Hoca illa ki on akçe olsun derken uyanmış. Bakmış ki elinde hiçbir şey yok; gözlerini hemen kapayıp elini uzatmış ve pişman bir şekilde,

"Getir bari dokuz akçe olsun." demiş.

GRİ BULUTLAR

Öğretmen, bulutların yeryüzündeki suların buharlaşmasından oluştuğunu uzun uzun anlattıktan sonra ön sıralarda oturan öğrencilerden birine şu soruyu sordu.

– Söyle bakalım oğlum, kara bulutlar nasıl oluşur?

Çocuk düşündü, yutkundu, bir şey diyemedi. Onun yanında oturan, parmak kaldırarak şu cevabı verdi.

– Kirli sulardan oluşur öğretmenim!

MATEMATİK

İki öğrenci aralarında konuşuyorlardı:

– Ben bu matematikten bir şey anlamadım.

– Neden?

– Öğretmen geçen gün dört beş daha dokuz eder demişti, bunu ezberledim. Bugün de kalkmış, altı üç daha dokuz eder, diyor...

Ahmet AKBAŞ

HASTA ZİYARETİ

Ayşe Nine hastalanmış. Yeni değil gerçi. Kaç zamandır hastanedeydi. Eve geldiğini öğrendik bugün. Hiç çocuğu yok. Ama o kadar iyi bir insan ki,

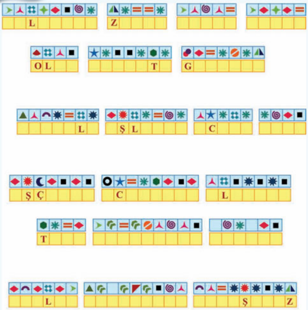
"Herkes benim yavrum gibidir." diyor.

Eeee böyle olunca bütün mahalleli onu bir anne gibi seviyor. Annemle beraber ziyaretine gittik. Yetişene kadar annem boş durmadı. Fırsat bu fırsat diye düşündü her halde. Bana hasta ziyareti ile ilgili bilgiler verdi. İyi de oldu gerçi. Bilmediğimi öğrenmiş oldum. Şimdi her şeyin bir şükrü var derler. Bilginin de şükrü var. Benim de şükrüm bildiklerimi anlatmak olacaktır. O halde başlıyorum:

- Bir dostumuz yakınımız hastalandığında onu ziyaret etmeliyiz.
- Çok yakın değilse uygun olan iyileşmesini beklemektir.
- Hasta yoğun bakımda ise yakınlarına gitmeliyiz.
- Ziyareti kısa tutmalıyız.
- Hastaya moral vermeliyiz. Üzüleceği bir şey anlatmamalıyız. Doğru bile olsa.
- Hasta konuşuyorsa sabırla dinlemeli, ona saygı duymalıyız.
- Hasta yakınına "maddi manevi bir ihtiyacın var mı?" diye sormalıyız.
- Hastanın yanına giderken çiçek veya meyve gibi hediyeler de götürebiliriz.

HADİS BULMACA

İlhami YILDIRIM

EZANIN BAŞLANGICI

Mekke, şiddet soluyup kin kusan bir yapıya sahipti ve burada müşterek namaz kılmak, ancak sessiz ve kuytu yerlerde mümkün olabiliyordu. Ancak Medine, daha mûnis ve beraberce cemaat oluşturmaya çok müsaitti. Üstüne üstlük burada, Mescid-i Nebevî de inşa edilmiş; cemaatle namaz kılınmaya hazır hale gelmişti.

Namaz vakitleri de belliydi; ancak, bu vakitleri insanlara hatırlatıp onları namaza çağıracak, bir yöntem, henüz yoktu. Bunun için önce, Yahudilerde olduğu gibi bir borazan çalma meselesi gündeme getirildi; uygun bulunmadı. Ardından, Hristiyanlarda olduğu gibi bir çan konuşuldu; bu da uygun değildi ve reddedildi. Anlaşılan, yeni bir haber bekleniyordu.

Derken, hem de namaza davetin konuşulduğu bu günlerden birinde Abdullah İbn Zeyd, Efendimiz'in huzuruna gelmiş rüyasını anlatıyordu.

– Yâ Resûlallah! Bu gece rüyamda, üzerinde iki parçadan oluşan yeşil elbiseli bir adam yanıma geldi; elinde, büyük bir çan vardı. Ben kendisine,

– Ey Allah'ın kulu! Bunu bana satar mısın, diye sordum.

– Onu ne yapacaksın, dedi. Ben de:

– Onunla insanları namaza çağıracağım, cevabını verdim.

– Bundan daha hayırlısını sana öğreteyim mi, dedi.

– Nedir o, deyince de, şunları söyleyerek insanları namaza çağırmamı söyledi:

– Allahü Ekber, Allahü Ekber, Allahü Ekber, Allahü Ekber

Eşhedü en lâ ilâhe illallah, eşhedü en lâ ilâhe illallah

Eşhedü enne Muhammeden Resûlullah, eşhedü enne Muhammeden Resûlullah

Hayye ale's-salâh, hayye ale's-salah

Hayye ale'l-felâh, hayye ale'l-felâh

Allahü ekber, Allahü ekber

Lâ ilâhe illallah.

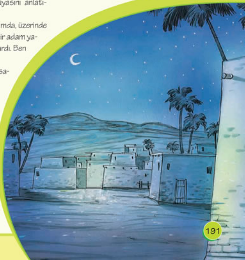
Bunları dinler dinlemez Allah Resûlü (sallallahu aleyhi ve sellem),

– Şüphesiz ki bu, doğru ve hak bir rüya, dedi önce. Belli ki, anlatılanlar çok hoşuna gitmişti.

Derken, birden Cibril'in havası hissedilmeye başlandı mecliste. Belli ki, yeni bir haber geliyordu. Vahyin emareleri ortadan kalkıp da meclis sükûn bulunca, Hz. Abdullah'ı yanına çağırıp ardından da şunları söyledi.

– Kalk ve bunları Bilâl'e de öğret! Bunlarla insanlara o seslensin! Çünkü onun sesi, seninkinden daha gür.

Çok geçmeden Hz. Bilâl, ezanla insanları namaza davet ediyordu.

Dilek Üstün ÖZALP

SÜRTÜNME KUVVETİ

Nazlı nazlı düşen kar tanelerini seyrediyordu. Ne kadar özgür, ne kadar da beyaz görünüyorlardı. Sınıfın gürültülü ortamında bile taneciklerin yere yumuşak inişlerinin sesini duyuyordu adeta. Ah ah! Bir kar taneciği olmak vardı.

– Selim Can, oğlum, diye seslendi öğretmeni. Ama Selim Can beyaz dünyanın içinde kaybolmuştu adeta.

– Selim Can!!!

Heyecanla irkildi birden.

– Efendim öğretmenim.

– Bir saattir sana sesleniyorum, dersi dinlemiyor musun?

– Özür dilerim öğretmenim, kar tanelerini seyretmeye dalmışım.

Fen dersindeydiler ve öğretmen sürtünme kuvvetinden söz ediyordu:

– Cisimlerin birbirlerine teması sonucu ortaya çıkan, hareketlerini durdurabilen veya yavaşlatan kuvvete sürtünme kuvveti denir. Havada ve suda da meydana gelen sürtünme kuvveti, kuşların, uçakların, denizaltıların hatta balıkların bile hızını yavaşlatır. Makinelerin parçalarının ısınıp aşınmasına sebep olur. İşte bu zararları azaltıp, araçların hızını arttırmak için özel tasarımlar yapılır.

– Öğretmenim, dedi Selim Can.

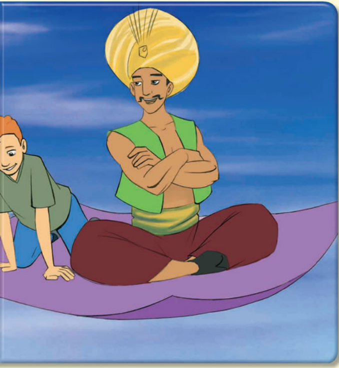
– Ben büyüyünce araba ve uçak modelleri çizmek istiyorum. Bunu yapabilmek için doğadaki canlıların yaratılışlarını inceliyorum. Günümüzde onların yapılarından faydalanılarak tasarımların yapıldığını duymuştum.

Konu çocukların ilgisini epeyce çekmişti. Öğretmenlerini soru yağmuruna tuttular sınıfça. Öğretmenleri de bu ilgiyi araştırmaya kanalize edebilmek için onlara bir performans ödevi verdi:

– Sürtünme kuvvetinin hep zararlarından söz ettik çocuklar. Peki bu kadar zararlı bir şeyin yaratılış sebebi nedir acaba? Sizce hiç yararlı bir yanı yok mu? Bu akşam her birinizden güzel hayaller kurmanızı, sürtünmesiz bir dünya düşünmenizi istiyorum.

Sınıfta bir sessizlik rüzgarı esti. Doğru ya, hiç faydalı değil miydi bu sürtünme kuvveti.

Şimdiden düşünce deryasında yüzmeye başlamışlardı bile.

Selim Can eve gidinceye kadar düşündü. Hiç susmak bilmeyen çocuğun sofrada ağzını bıçak açmıyordu. Ne yazık ki aklına hiçbir şey gelmiyordu. Düşünmekten sıkılan minik Can babasını, sallanan sandalyesine oturdu, televizyonu açtı. En sevdiği çizgi film vardı televizyonda: Simbat ve uçan halısı. Simbat ipekten halısının üzerine bağdaş kurmuş, gökyüzünde süzülüyordu.

Keşke benim de Simbat gibi uçan bir halım olsa da, uçabilsem dedi.

– Gerçekten istiyor musun bunu?

– Sen kimsin? Bu ses de nereden geliyor, dedi Selim Can.

– Ben Simbat. Arkandayım selim Can.

Gerçekten de bu oydu. Gördüklerinin gerçek olup olmadığını anlayabilmek için gözlerini ovuşturdu. Hayır, bu hayal değildi. Uçan halının üzerinde oturan Simbattı.

– Hadi Selim Can! Kalk şu sandalyeden de gidelim. Akşam olmadan sana göstermek istediğim çok şey var.

Simbat ile Selim Can uçan halıya oturdular. Daha önce uçağa çok binmişti ancak havanın serinliğini hiç bu kadar net hissetmemişti yüzünde.

– İşte bu havanın sana karşı uyguladığı sürtünme kuvveti. Eğer bu kuvvet olmasaydı bu güzel duyguyu hissedemeyecektin.

Bu duygu için bile olması yeterliydi sürtünmenin. Daha sonra İsviçre'deki Alplere çıktılar. Bir kar tanesinin peşine takılıp yere yumuşak iniş yaptılar. Eğer sürtünme kuvveti olmasaydı bu kar taneciği gibi yağmur damlaları da yere taş gibi sert olarak düşecek ve canlılara zarar verecekti. Allah ne kadar da merhametliydi.

– Hadi seninle biraz daha yükseklere çıkalım, dedi Simbat. "Taaa atmosferin en üst katlarına....

Uçan halı rüzgarın da etkisiyle, denizdeki küçük bir sal gibi, bir o yana bir bu yana savruluyordu. Selim Can renkten renge giriyordu. Üstelik burası çok da soğuktu.

– Selim Can, sıkı tutun! Karşıdan bir gök taşı geliyor. Üstelik alev alev de yanıyor.

Yanlarından geçen yanan top ikisini de korkutmuştu. Nerdeyse halının saçakları tutuşacaktı sıcaklığın etkisiyle.

– Göktaşları atmosfere girdikleri anda atmosferin uyguladığı sürtünme kuvveti ile karşılaşırlar. Bu kuvvet onların önce ısınmasına sonra da yanmasına sebep olur. Tıpkı araba lastiklerinin otobanda sürtünme

sonucu ısınıp yanması gibi bir şey. İnsanlar gök taşlarının bu şekilde yanmasına yıldız kayması diyorlar. Ya olmasaydı bu olay ne olurdu sence Selim Can?

Selim Can Simbat'ın neyi anlatmaya çalıştığını çok iyi anlamıştı. Acaba Simbat'ı fen öğretmeni mi göndermişti? Sürtünme kuvvetini araştırması gerektiğini nereden biliyordu? Artık yeryüzüne inme vakti gelmiş

olmalıydı. Halı yavaş yavaş Selim Can'ların evine doğru iniyordu. İnerken paraşütle iniş yapan bir grup insan gördü. Eğer hava direnci olmasaydı yere çakılırlardı dedi minik harflerle.

Sonra babasını gördü evin bahçesinde. Yeni aldığı arabasının yağını değiştiriyordu, parçaları sürtünerek yıpranmasın diye. Sonra açık pencereden içeriye süzüldüler usulca. Babasının sallanan sandalyesine oturdu tekrar yavaşça. Tam o sırada kapıdan içeriye kardeşi Metin Can girdi. Selim Can heyecanla ayağa kalktı ve onu Simbat ile tanıştırmak istedi. Simbat ise çoktan gitmişti.

Selim Can bu olayın sırrını bir türlü çözememişti o gün bu gündür. Minik bir şekerleme mi yapmıştı da bir rüya görmüştü, yoksa Simbat gerçekten de gelmiş miydi?

Bilmece Bildirmece

Fark Bulmaca Aşağıdaki resimler arasında yedi fark var. Bakalım bulabilecek misiniz?

Farklı Sözcük

Altta gördüğünüz her sözcük grubunda bir sözcük diğerlerinden farklıdır. Farklı olan sözcükleri bulup işaretler misiniz?

a) Kıble, Hendek, Uhud, Bedir

b) Doğruluk, Aldatma, Yardımlaşma, Cömertlik

c) Kıble, Rukû, İftar, Secde

d) Receb, Kurban, Ramazan, Şaban

Var-Yok İpuçlarından yararlanarak, her satırdaki harfi bulun ve başlıklara yazın. Yukarıdan aşağıya doğru okuyunca Peygamber Efendimiz'in yakın dostlarından olan bir ismi bulacaksınız.

- İlk harfi MEDİNEde var MİNAda yok
- İkinci harfi KABEde var KAREde yok
- Üçüncü harfi BULUTta var BİLETte yok
- Dördüncü harfi SABIRda var ASIRda yok
- Beşinci harfi EMİNde var AMİNde yok
- Altıncı harfi AKILda var FİKİRde de var
- Yedinci harfi ESİRde var ESERde yok
- Son harfi İZMİRde var BURSA'da da var

Kardan Adam

Sevgili kardan adam,
Soğukta donmaz mısın?
Sıcacık benim odam,
Sen de buyurmaz mısın?
Havuçtan bir burnun var,
Kömürdendir gözlerin.
Yağarken üstüne kar,
Camdan seni izlerim.
Evde kardan hanımın,
Yolunu gözlemez mi?
Zavallı yavruların,
Seni hiç özlemez mi?
Güneş çıktı işte bak!
Gidiyorsun evine...
Atkını, şapkanı tak,
Kar yağınca gel yine...

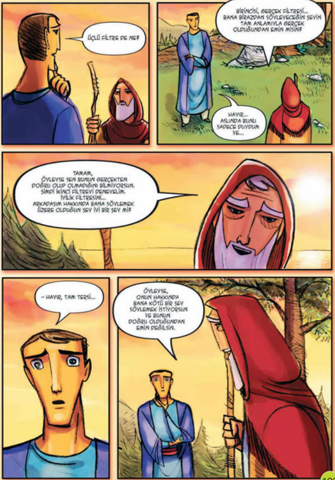
Mustafa TOPÇU

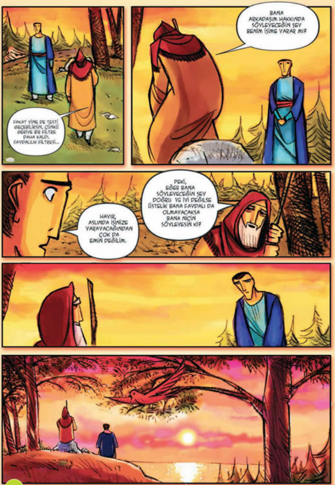

ÜÇ FİLİTRE

Çizen: İbrahim ERGÜDEN

ÜÇLÜ FİLTRE DE NE?
BİRİNCİSİ, GERÇEK FİLTRESİ... BANA BİRAZDAN SÖYLEYECEĞİN ŞEYİN TAM ANLAMIYLA GERÇEK OLDUĞUNDAN EMİN MİSİN?
HAYIR... ASLINDA BUNU SADECE DUYDUM VE...
TAMAM, ÖYLEYSE SEN BUNUN GERÇEKTEN DOĞRU OLUP OLMADIĞINI BİLMİYORSUN. ŞİMDİ İKİNCİ FİLTREYİ DENEYELİM. İYİLİK FİLTRESİNİ... ARKADAŞIM HAKKINDA BANA SÖYLEMEK ÜZERE OLDUĞUN ŞEY İYİ BİR ŞEY Mİ?
- HAYIR, TAM TERSİ...
ÖYLEYSE, ONUN HAKKINDA BANA KÖTÜ BİR ŞEY SÖYLEMEK İSTİYORSUN VE BUNUN DOĞRU OLDUĞUNDAN EMİN DEĞİLSİN.

FAKAT YİNE DE TESTİ GEÇEBİLİRSİN, ÇÜNKÜ GERİYE BİR FİLTRE DAHA KALDI. FAYDALILIK FİLTRESİ...
BANA ARKADAŞIM HAKKINDA SÖYLEYECEĞİN ŞEY BENİM İŞİME YARAR MI?
HAYIR, ASLINDA İŞİNİZE YARAYACAĞINDAN ÇOK DA EMİN DEĞİLİM.
PEKİ, EĞER BANA SÖYLEYECEĞİN ŞEY DOĞRU VE İYİ DEĞİLSE ÜSTELİK BANA FAYDALI DA OLMAYACAKSA BANA NİÇİN SÖYLEYESİN Kİ?

Bitti

Kaybolan Çocuk

Orhan BİLİR

Bir kadının eşi ölmüştü. Kadın, eşinin ölümü üzerine köyde yalnız kaldığını düşünerek kendi akrabalarının bulunduğu köye gitmeye karar verdi. Eşinden kalan mallarını yüz akçeye sattı. Parasını da yanına alarak yola çıktı. Kadın ve iki çocuk akrabalarının yanına gitmek üzere yola düştüler.

Gidecekleri köy uzak bir yerde idi. Yolda yemek üzere yanlarına de ekmek ve biraz erzak aldılar. Köyden iyice uzaklaştılar. Yol üzerinde açlıktan kıvranan bir aile gördüler. Yanlarına aldıkları üç ekmeği o aileye verdiler. Yollarına devam ettiler.

Bir ormanın kenarından geçerken hiç beklenmedik bir olay oldu. Ormanın derinliklerinden çıkan bir kurt onlara saldırdı. Kurt ile mücadele edecek güçleri yoktu. Kurt, içlerinden büyük çocuğu kovalayıp götürdü. Ne kadar uğraştılarsa da çocuğu kurtaramadılar. Çocuk bir süre sonra gözden kayboldu. Kadın çaresizlikler içinde Allah'a yalvardı. Allah'ım oğlumu kurtarmaya benim gücüm yetmedi. Fakat istersen onu bize bağışlarsın diyerek içtenlikle dua etti.

Küçük çocuk ile annesi ağlayarak yollarına devam ettiler. Deniz kıyısına vardılar. Karşıya geçmek üzere bir gemiye bindiler. Denize açıldılar. Denizde büyük bir fırtına koptu. Gemi dalgalara kapıldı. Çok geçmeden gemi derin sulara battı. Annesi ve küçük çocuğu da sulara gömüldüler. Kadının elindeki akçeler de suda kaybolup gitti. Annenin olduğu yerde büyük bir tahta parçası vardı. Anne bu tahta parçasına tutunarak su üzerinde kalabildi. Rüzgarın da etkisiyle kıyıya yaklaşarak kurtuldu.

Kadın, uzun bir süre deniz kıyısında ağlayıp durdu. Fakat küçük oğlundan hiçbir haber alamadı. Kadın çaresiz bir şekilde kasabaya doğru ilerledi. Bir ekmek almak için fırın aradı. Kasabayı gezerken bir de ne görsün! Bir adam küçük oğlunun elinden tutmuş götürüyordu. Kadın feryat ederek oğluna doğru koştu. Ona büyük bir özlemle sarıldı. Onu bağrına bastı. Oğlan da annesini görünce çok sevindi. Ona sarılmak istedi. Fakat adam kadını azarladı. Çocuktan uzak durmasını istedi. Kadın ne dediyse de kâr etmedi. Adam kadına çocuğu teslim etmedi. Maksadı, küçücük çocuğu ev işlerinde çalıştırmaktı. Kadın, çocuğun yanından bir saniye olsun ayrılmadı. Sonunda hakimin huzuruna çıktılar.

Hakim:

– Ey kadın sen çocuğunu nerede kaybettin, diye sordu.

Kadın:

– Denizde gemi ile yolculuk yapıyorduk. Bir fırtına koptu. Gemi sulara gömüldü. O esnada çocuğumu kaybettim. Ben bir tahta parçasına tutunarak kıyıya çıktım. Bu kasabaya geldim. Ekmek almak için fırın arıyordum. Bir de ne göreyim? Meğer oğlum da kasabada imiş. Fakat bu adam oğlumu bana teslim etmek istemiyor, dedi.

Hakim bu sefer de adama sordu.

– Sen bu çocuğu nerde buldun?

Adam:

– Ben bir denizciyim. Büyük denizlere açılırım. Bir gün yine denize açılmıştım. Uzaklarda büyük bir geminin sulara gömüldüğünü fark ettim. Hemen koşarak olay yerine gittim. İşte bu gördüğünüz çocuğu denizde boğulmaktan kurtardım, dedi.

Hakim, anneyi haklı buldu ve çocuğu anneye teslim etti. Ana oğul mutlu bir şekilde mahkeme salonundan ayrıldılar. Yeni bir hayata başlamak üzere yola koyuldular.

Kadın birgün ekmek almak için fırına gitti.Bir de ne görsün? Büyük oğlu o dükkanda işçi olarak çalışmaktadır. Kadın oğlunu görünce gözlerine inanamadı. Sonra da oğluna sarılıp onu öptü. Dükkan sahibi bu olaydan hiçbir şey anlamadı. Kadını yalancılıkla suçlamaya başladı. Bu çocuğu uzak bir diyardan getirdiğini ve onu kimselere vermeyeceğini söyledi. Kadın tekrar mahkemeye çıktı.

Hakim, kadına sordu.

– Sen bu çocuğu nerede kaybettin?

Kadın:

– Eşim vefat edince akrabalarımın yanına yerleşmek üzere köyden ayrıldım. Orman kenarından geçerken bir kurt bize saldırdı. Kurda karşı koyamadım. Kurt, büyük oğlumu kovalayıp götürdü. Ondan bir daha haber alamadım, diye cevap verdi.

Hakim bu sefer de adama sordu:

– Sen bu çocuğu nerde buldun?

Adam:

– Ben avcıyım. Arasıra ava çıkarım. Bir gün avlanmak üzere ormana gitmiştim. Bir çocuk acı acı feryat ediyordu. Sesin geldiği tarafa doğru koştum. Bir de ne göreyim! Yaralı bir çocuk kurtlardan korunmak için ağaca çıkmış, etraftan yardım istiyordu. Köpeklerim hemen kurda saldırdılar. Çocuğu kurdun elinden kurtardılar. Sonra da çocuğu alıp evime getirdim, dedi.

Hakim yine anneyi haklı buldu. Çocuğu annesine teslim etti. İki kardeş ile anneleri birbirlerine hasretle sarıldılar. Elele vererek evlerinin yolunu tuttular.

Aile, zamanla acılarını unuttu. Çocuklar büyüyüp delikanlı oldular. Mutlu bir aile hayatı sürdürüyorlardı. Bir gün kadın, büyük oğlunu balık almak üzere pazara gönderdi. Küçük oğlunu da ekmek almak için fırına gönderdi. Çocuklar ekmek ile balığı alıp eve döndüler.

Anneleri balığı pişirmek için karnını yardığı zaman bir de ne görsün! Balığın karnında yüz akçe para vardır. İkinci balıktan ise çok kıymetli bir cevher çıktı. Annesi bu cevheri 30 bin akçeye sattı. Böylece evvelki halinden çok daha da zengin oldular. Cenabı Hakk'a bol bol şükrettiler. O gece kadın güzel bir rüya gördü. Rüyasında kadına denildi ki,

– Ey kadın, sana verilen bu nimet evinden ayrıldığın zaman sadaka olarak verdiğin üç ekmek içindir. Dünyada bu kadar ihsan olundu. Bundan sonra büyük ve hayırlısı ise Hz. Allah indinde zayi olmayıp ihsan ve ikram olunacaktır.

Kadın uykudan uyandığı zaman Cenab-ı Hakk'a şükür secdesinde bulundu.

Uydumuz Ay

Mü'min BİLGİN

Bulutsuz bir yaz akşamında Dünyamızın uydusunu seyrettiniz mi? Ay sanki evimizin duvarına asılı güzel bir tablo gibi dünyamızı süsler. Onu gökyüzünde farklı evrelerde görürüz.

Güneş sisteminde 9 gezegen ve gezegenlerin etrafında uyduları bulunur. Bu gezegenlerden her biri, Güneşin etrafında, kendi yörüngelerinde, belli bir düzen içinde hareket ederler.

Dünyamızın uydusu da Ay'dır. Kütlesi dünyanın 1/8 i kadar olan, atmosferi olmayan Ay, dünyaya yaklaşık 384.000 km. uzakta bulunur. Dünya, Ay ile birlikte, güneşin etrafında döner.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah: "Ay'a da bir takım evrelerle ölçü biçtik. Nitekim o eski ve eğri hurma dalı gibi döner." diye buyuruyor. (36Yasin Suresi 39)

Kuran, Ay'a ve Ay'ın hareketlerine birçok ayetinde dikkat çekmiştir. Ay'ın varlığı bizler için önemlidir. Ay, bir uyduya göre oldukça büyük hacmi ve ayarlanmış uzaklığıyla Dünya'mızın dönme merkezini sabitleştirmiştir. Bu da gezegenimizin yaşam için elverişli iklim koşullarını milyarlarca yıldır korumasını sağlamaktadır.

Bazı bilim adamları, Ay'ın çekim gücü sayesinde Dünya'nın merkez çekirdeğinin sıvı konumunu koruduğunu söylemektedirler. Bu da gezegenimizin manyetik alanını güvence altına almaktadır. Eğer bu manyetik alan olmasaydı kozmik radyasyonlar Dünya'ya doğrudan ulaşacaklardı. Bu da yeryüzünde yaşamı yok edecekti. Yine Ay olmasaydı Dünya'nın kendi çevresinde 10 saat içinde döneceği tahmin edilmektedir. Bu ise gece ve gündüzün tamamen değişmesi, yeryüzündeki hayatın, ciddi bir darbe yemesi demektir.

Zamanın Durduğu Anlar

Zekeriye ULAŞLI

Erkan iki saattir ara vermeden ders çalışıyordu. Kararlıydı. Bu sefer sınıfın en yüksek notunu alacaktı. Oturduğu sandalyeden başını kaldırınca beyninin uyuştuğunu hissetti. Başı, üzerine büyük bir yük binmiş gibi ağırlaşmıştı. Eliyle alnını ovdu. Boynunun arka taraflarına masaj yaptı. Rahatlayamayınca balkona doğru yürüdü. Giderken girişteki saate baktı. Akrep 11'in üzerindeydi. "Zaman ne kadar da hızlı geçmiş." diye mırıldandı. Söylediklerine göre anne ve babasının şu saatlerde dönmeleri gerekiyordu. "Herhalde işlerini bitiremediler." diyerek fazla umursamadı.

Balkon kapısı hafif aralık bırakılmıştı ama Erkan bunu fark edecek durumda değildi. Hızlıca kapıyı itince üzerine gelen suyla birlikte ürkerek geri adım attı. Korkmuştu. Dikkatlice bakınca kapı koluna geçirilen bir lastiğin balkon duvarına monte edilmiş bir su tabancasının tetiğine bağlanmış olduğunu gördü. Kardeşinin, bu kadarına da pes dedirtecek yaramazlığı karşısında tebessüm etti.

Dışarıda boğucu bir hava vardı. Şehirde büyük bir sessizlik hâkimdi. Çok geç sayılmazdı ama caddeden ne bir araba ne de bir insan geçiyordu. Gökyüzünün gece sultanı Ay da bir tuhaftı bu gün. Her zamanki tatlı gülümsemesinden eser yoktu.

Erkan, canlılık emaresi görmek için sağına soluna bakınırken çöp karıştıran iki çelimsiz köpek gördü. Biraz olsun rahatlamıştı ki onlar da bir şeylerden ürkmüş gibi koşarak uzaklaştılar. Erkan, "Bir gariplik var olmaya var ama benden mi kaynaklanıyor bilmiyorum?" diye mırıldanarak içeri girdi. Rahatlamak için çıktığı balkonda daha da bunalmıştı.

Evin içinde bir iki tur attı. Mutfağa girip soğuk bir su içti. Ne yaptıysa sıkıntısı gitmedi. Yatağa uzanırsam rahatlarım düşüncesiyle odasına geçti. Muhabbet kuşu kafesini parçalarcasına çırpınıyor, dışarı çıkmaya çalışıyordu. Onu daha önce hiç bu halde görmemişti. Dışardaki bunaltıcı hava, sessiz şehir, muhabbet kuşunun anlamsız çırpınışları. Aklına öğretmenin söyledikleri geldi: "Hayvanların işitme sistemleri insanlarınkinden çok daha hassas olduğundan deprem öncesi yer altındaki sesleri duyar ve huysuzlanırlar.

Yoksa…" diye düşünürken büyük bir gürültüyle ev sallandı. Deprem oluyordu, Erkan yerinden fırladı.

Bir süre sonra kendine geldi. Elini çatlarcasına ağrıyan başına götürmek istedi. Oynatamadı. Tekrar denedi. Yine olmadı. Gözlerini açmaya çalıştı. Her taraf kapkaranlıktı. Kımıldamayı denedi. Acıyla yüzünü buruşturdu. "Neredeyim ben?" diye mırıldandı. Sorusuna bir cevap bulamadı. Beynini biraz zorlayınca çalan zili ve kapıya doğru koştuğunu hatırladı. Ondan sonrası… Gürültü. Evet, evet büyük bir gürültü duymuştu.

– O ses. Yani şu an… Hayır, hayır olamaz. Birisi deprem olmadığını, taş duvarlar altında kalmadığımı söylesin!

– Ama kaldın. Şu an yeraltında mahsur durumdasın.

– Sen de kim oluyorsun? Allah'ım yoksa ben delirdim mi?

İçindeki bir ses deprem olduğunu söylerken, başka bir ses aksini söylüyordu.

Babasının her zaman söylediği "Korkunun ecele faydası yoktur." sözünü hatırladı.

Bulmacanın parçaları gibi ağrılarını, sızılarını, karanlığı, gürültüyü, bir araya getirince olayı daha net gördü. Kabullenmeliydi. Bir deprem olmuş ve göçük altında kalmıştı. Şimdi, sakin kafayla önce sağ kalmanın, ardından kurtulmanın planını yapmalıydı. Son şıkkı düşünmedi. Düşünmek istemedi. Eğer Allah ona hayat vermişse mutlaka buradan kurtulacaktı. Vermemişse değil göçük altında, evde de olsa sonuç değişmezdi. Ümitli olmalıydı. Annesi hep demez miydi "Siz üzerinize düşeni yapıp çalışın. Gerisi Allah'ın bileceği iştir." O da üzerine düşeni yapıp hayatta kalma mücadelesi vermeli, gerisini yüce Allah'ın takdirine bırakmalıydı.

Başını hafif sağa çevirdi. Yıkıntının arasından süzülüp gelen ince ip gibi bir ışık huzmesi gördü. Bu küçücük hayat belirtisi ona kocaman bir umut oldu. Demek ki bulunduğu yer havasız değildi. Bu da bir süre problem olmadığını gösteriyordu. Annesini babasını düşündü. Belki de çoktan başlamışlardır kurtarma çalışmalarına diye geçirdi içinden. Kardeşi geldi aklına. Yaptığı muzipliği hatırladı. Yine tebessüm etti. "Ah keşke

yanımda olsan da yaramazlık yapsan." diye mırıldandı. Kendi kendine söz verdi. Eğer buradan sağ kurtulursa bir daha ona hiç kızmayacaktı.

Ne kadar zamandır buradaydı acaba? Beton duvarların arasından ışık geldiğine göre gündüz olmalıydı. Evet, evet. Acıkmaya da yeni başladığına göre gündüzdü ve gün geçmemişti üzerinden. Açlığa, susuzluğa dayanabilme süresini ölçebilmek için zamanı bilmeye çok ihtiyacı vardı. O yüzden ne yapmalı ne etmeli, günlerin hesabını yapmalıydı. Bu anlar zamanın en kıymetli olduğu anlardı.

Eğer depreme odasında yakalanmışsa öğretmeninin etkinlik amacıyla hazırlattığı deprem çantası da yakınlarda bir yerde olmalıydı. Çantaya bir ulaşabilse hayatta kalma şansı artacaktı. Şu an, iyi bir not almak için hazırladığı çantaya ulaşmak için neler vermezdi. "Ah öğretmenim!" diye mırıldandı. "Hatırlıyorum da sürekli şehrimiz deprem kuşağında çocuklar. Bu konuyu iyi dinleyin, diyordunuz. Dediğiniz oldu. Bakın şimdi buradayım işte. Kalın duvarlar altında. Belki de verdiğiniz o altın değerinde bilgiler kurtaracak beni buradan. Bir çıksam ilk size geleceğim."

Başı hâlâ zonklamaya devam ediyordu. Bir ağrı kesiciye ne kadar ihtiyacı vardı şu an. Vücudunu doğrultmaya çalıştı. Her harekette ağrılar sızılar artıyordu lakin başka çaresi yoktu. Vücudunu ısıtmak ve sağlıklı kalmak için kanın hareket etmesi gerekiyordu. Büyük bir güçlükle vücudunu oturur pozisyona getirdi. İlk işi nasıl bir yerde bulunduğunu anlamak için eliyle etrafı kontrol etmek oldu. Hiçbir yere dokunamadı. Demek ki, bulunduğu yer çok dar bir yer değildi. Bu da hareket edebilme açısından iyi bir haber sayılırdı…

…

"Üçüncü gün" diye mırıldandı. "Üç gün geçti hâlâ ses seda yok. Şu deprem çantasına bir ulaşabilsem belki içindeki düdüğü çalarak sesimi duyurabilirim." Açlıktan içi kazınırken, susuzluktan dudakları kurumuştu. Beğenemeyip de yüzünü buruşturduğu yemeklerini düşündü. Küçük bir tabak. Çok değil, mini minnacık bir tabakta o yemekten olsa… Gözlerinden tane tane yaşlar süzülürken "Sabret." dedi. "Allah'tan ümit kesilmez. Ne zamandır eline geçirdiği demir parçası ile işine yarayacak herhangi bir şey bulma ümidiyle sağını solunu eşeliyordu. Karanlık o kadar yoğundu ki, çoğu zaman eşelediği yerleri tekrar tekrar eşeliyordu.

Bir ses duyar gibi oldu. Dikkat kesildi. Evet, evet gürültü sesi geliyordu yukarıdan. Üç gün sonra nihayet. "Ya ümidi kesmiş, iş makineleri ile enkazı kaldırıyorlarsa." diye geçirdi içinden. "Yok, yok." dedi "Olamaz. Üç günde arama çalışmalarını bırakıp enkaz kaldırmazlar." Sesler gittikçe artıyor, bulunduğu yere doğru yaklaşıyordu. Bir iki "İmdat! Kurtarın!" diye bağırdı. Ama iş makinelerinin sesinden kendisini duyamayacaklarını anladığından vazgeçti. O sevinçle çalışmasına tekrar devam etti. Aradan çok fazla zaman geçmemişti ki ulaştığı deprem çantası ile ikinci kez sevindi. Üç günün sonunda ilk kez yüzü gülmüş, ümitleri artmıştı. Deprem çantasını açar açmaz su şişesine uzandı eli. Kendi kendini "Dur ne yapıyorsun. Bundan sonrası da var. Dikkatli kullanmalısın." diye ikaz etmese bir anda bütün şişeyi bitirecekti. Kuru üzümler, fındıklar hiç bu kadar güzel gelmemişti. Su içip bir şeyler atıştırdıktan sonra hemen düdüğe sarıldı. Bütün gücüyle üfledi üfledi. Sesi duyup kurtarma çalışmalarına hız vereceklerini düşünüyordu. Fakat düdük olumsuz yönde etki yapmış gibi homurtular artacağına azalmaya başladı. İçi ürperdi...

...

Beşinci gün olmuştu. İş makinelerinin sesi tamamen gitmiş, suyu tükenmişti. Yiyecekleri de bitmek üzereydi. Her şeye rağmen ümidini yitirmemeliydi. Allah'tan ümit kesilmezdi. Elindeki düdüğü ara ara üflemeye devam ederken sıcacık yemeklerin önüne konulduğunu, hayal ediyordu. Şelalelerde dolaşıyor, yumuşak döşeklerde uzanıp ağrısız sızısız uyanıyordu. Bir ara insan sesi duyar gibi oldu. Sonra iş makineleri sesi. Sesler birbirine karıştı...

...

Gözlerini hafif aralayınca bulanık bir şekilde sağa sola koşuşturan insanlar gördü. Bin bir zorlukla "Neredeyim ben?" dedi. Yine sesler duydu:

– Kendine geliyor, kendine geliyor!

Az sonra tamamen gözlerini açtı. Beyaz giyimli insanları görünce hastanede olduğunu anladı. Derin bir nefes aldı:

– Kurtuldum mu, dedi.

Tebessüm dolu bir yüz:

– Evet, dedi. Kurtuldun.

Kendini uykunun derin kollarına tekrar bıraktı. Fakat bu seferki uyku huzur doluydu.

Bilal YORULMAZ

HAZRETİ DAVUT (Aleyhisselam)

Yüce Rabbimiz Hazreti Musa'dan sonra Hazreti Yuşa'yı peygamber olarak görevlendirdi. Hz. Yuşa da İsrailoğullarını çölden çıkarıp Eriha şehrini kuşattı. Zorlu bir kuşatmadan sonra İsrailoğulları burayı ele geçirdiler ve yerleştiler. Fakat her zamanki gibi dinlerinden dönmeye, peygamberin sözünü dinlememeye başladılar. Bunun üzerine Allah zalim bir kavim olan Amalikalıları onların başına sardı. Amalikalıların dev gibi olan kralı Calut, İsrailoğullarına rahat vermiyordu. Aralarında çıkan bir savaşta İsrailoğulları ağır bir yenilgi almıştı. Calut hem onları darmadağın etmiş hem de kutsal sandıkları Tâbut'u ele geçirmişti.

İsrailoğulları bu duruma çok üzülüyor ve bir çare arıyorlardı. Peygamberlerine gittiler ve şöyle dediler:

– Bize bir hükümdar belirle. Onun emrine girelim. Onunla savaşalım.

Peygamberleri de Talut'u hükümdar ilan etti. Fakat İsrailoğulları yine sözlerinden vazgeçtiler. Talut'u kendilerinden fakir olduğu için kabullenmek istemediler. "Bunun bize üstünlüğü yok. Niye onu kral yapalım? demeye başladılar. Fakat Allah bir mucize ile kutsal Tâbut'u Talut'un evinin önüne getirince ona saygı duymaya başladılar.

Tâbut'un geri gelmesinden cesaret alan İsrailoğulları Amalikalılarla savaşmak istediler. Allah'ın izniyle Talut ordusunu topladı ve yola çıktı. Günlerce çölde yürüdükten sonra bir dağın eteğine geldiler. Talut ordusuna:

– Bu dağın arkasında bir nehir var. Allah sizi orada imtihan edecek. O sudan bir avuçtan fazla içmeyeceksiniz. Yoksa savaşacak güç bulamazsınız.

İsrailoğulları nehri görünce Talut'un sözlerini hemencecik unutuverdiler. Hemen sudan içmeye başladılar. Suyu içenler nehrin kenarına yığılmaya başladılar. Suyu içmeyip de Talut'la beraber nehri geçen çok az kişi vardı. Calut'un koca ordusu ise tam karşılarındaydı. Kendilerinden kat kat üstün olan bu orduyu görünce mü'minler şöyle dua ettiler:

– Ya Rabbi, bize sabır ver. Ayaklarımızı sabit kıl. Bu kafir kavme karşı bize yardım et.

Savaşın kızıştığı bir anda Calut atını şaha kaldırdı ve şöyle bağırdı:

– Ey İsrailoğulları benimle teke tek dövüşmeye cesaret eden var mı?

Calut dev gibi bir insandı. Herkes ondan korkup çekinirdi. Onunla savaşmak ölüme gitmek demekti. O yüzden kimse sesini çıkarmıyordu. Fakat kalabalığın arasında zayıf bir genç çıktı ve Calut'a meydan okudu. Bu cesur genç Hazreti Davut'tan başkası değildi.

Calut, Hazreti Davut'a baktı. Onu küçümsedi. Onu kolayca öldüreceğini düşünerek atını ileri sürdü. Hazreti Davut da sakin bir şekilde yerden bir taş aldı. Sapanına yerleştirdi. Allah'a dua ederek Calut'a fırlattı. Taşın değmesiyle Calut yere yuvarlandı. Kimse Calut'un öldüğüne inanamıyordu. Şaşırmışlardı. Kalkıp dövüşeceğini sanıyorlardı. Fakat zalim Calut çoktan cezasını bulmuştu. Genç Davut ise herkesin saygısını kazanmıştı.

Calut'tan sonra Hazreti Davut hükümdar oldu. Allah Hazreti Davut'a hem peygamberlik hem de hükümdarlık verdi. Dört büyük kutsal kitaptan biri olan Zebur'u da Hazreti Davut'a verdi. Hazreti Davut o güzel sesiyle Zebur okuduğunda bütün insanlar, kuşlar, ağaçlar onu zevkle dinlerdi. Hazreti Davut ibadetine de çok düşkündü. İki günde bir mutlaka oruç tutardı. Her zaman Rabbini anardı. Hazreti Davut vefat edince yerine oğlu Hazreti Süleyman İsrailoğullarının peygamberi ve hükümdarı oldu.

DERVİŞ İLE TİLKİ

Hüseyin AÇIKYÖRÜK

Yolcunun biri ormanda giderken ayakları olmayan bir tilki gördü.

– Bu hayvancık ne yapar, ne yer, nasıl yaşar deyip şaşırdı kaldı. Yolcu şaşıra dursun az sonra bir aslan çıkageldi. Ağzındaki avı tilkinin yanına bırakıp gözden kayboldu. Tilki sürünerek avın yanına gitti ve karnını doyurdu.

Bu sırlı olaya şahit olan yolcu.,

– Bir tilkinin rızkını ayağına getiren Allah benim de rızkımı elbet gönderir dedi. O halde yorulmaya ne gerek var. Ben de tilki gibi bir köşeye çekilip kısmetimi beklemeliyim.

Bekledi beklemesine ama ne bir gelen oldu ne de giden. Günler geçti hızla. Adam beklediği köşede zayıfladı kaldı. Sonunda açlığı dayanılmaz bir hal aldı. Bir gün aç ve yorgun uykuya dalan yolcu bir rüya gördü. Bir ses geliyordu.

– Ey tembel adam! Ne diye kendini ayaksız bir tilki yerine koyarsın? Baksana elin de var ayağın da... Sen bir aslan ol da ayaksız tilkilere derman olmaya çalış. Ey tembel adam başkasından uzanacak bir el beklemek yerine haydi kalk da başkalarına el uzat. Şunu da asla unutma başkasına yardım edenin yardımcısı Allah'tır.

Yolcu henüz uykudayken hatasını anlamıştı. Kalkar kalkmaz derlenip toplandı. Bulunduğu yerden ayrıldı. Artık rızkını kazanmaya çalışacaktı. Tabi ihtiyaç sahiplerini de unutmayacaktı.

Namazın Geçiyor

Mustafa TURAN

İslam büyüklerinden Bayezid, bir gece uykuya dalıp sabah namazına kalkamamıştı. Uyandığında günün ağardığını görmüştü. O kadar çok üzülmüştü ki ne yapacağını bilememişti. Ağlamaya, feryat etmeye başlamıştı. "Allah'ım ne büyük gaflet ettim, affet beni!" diye sızlanıyordu. Peygamber Efendimiz'in "Kimin bir tek namazı da olsa geçip gitse, sanki onun bütün malı ve çoluk çocuğu elinden alınmış gibidir." hadisi aklına geldikçe üzüntüsü daha da artıyordu.

Güneş doğduktan bir süre sonra namazını hemen kaza etmişti. Sonra başını secdeye koyup af dilemeye devam ederken bir ses işitti.

– Ey Bayezid, bu günahın affedildi. Bu pişmanlık ve ağlamana da, ayrıca yetmiş bin nafile namaz sevabı ihsan olundu.

Bu duyduklarıyla Bayezid'in yüreğine su serpilmişti. Aradan birkaç ay geçtikten sonra bir sabah namazı vakti ona yine uyku bastırdı. Ancak bu sefer sabah namazının vaktinin bitmesine az bir zaman kala birisi onu

uyandırmıştı. Yanına gelip onu uyandıran şeytandı. Bayezid'e,

– Kalk! Namazın geçmek üzere, dedi. Bayezid şeytanı hemen tanımıştı. Ona:

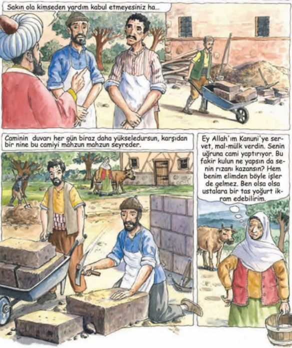
– Ey lanetli! Sen hiç böyle yapmazdın. Herkesin namazının geçmesini, kazaya kalmasını isterdin. Şimdi nasıl oldu da beni uyandırdın, dedi.

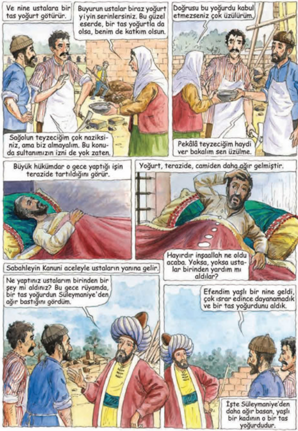
Bunun üzerine şeytan şu cevabı verdi.

– Bir kaç ay önce sabah namazını kaçırdığında, pişmanlığın ve üzüntün sebebiyle o kadar çok ağlayıp inledin ki namazını kaçırmanın günahı affedilmekle kalmadı, üstüne bir de yetmiş bin nafile namaz sevabı aldın. Bugün, onu düşünerek seni uyandırdım ki, sadece vakit namazının sevabına kavuşasın.

DAHA AĞIR...

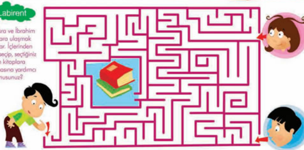
Osmanlı Devleti döneminde her paşa ve padişah için, memleketinde bir hayır yapıp, ahirete öyle gitme, en büyük ideal idi. Bu sebeple fethedilen yerlerde her biri bir cami, bir külliye veya şifahane yapıp gitti. Ecdadımız kendi devirlerinin kültürünün gerektirdiği müesseseleri kurdular. İnsan nerede neyi tahsil ederse etsin, Rabb'iyle her zaman irtibatlı olsun, diye camisiz yer bırakmadılar. Zira camisizlik, cemaatsizlik; Allah'tan uzaklaşma demektir. Bu sebeble ecdadımız yapılan her müessesenin yanına bir de cami yapmıştır. İşte bu düşünce Kanuni'ye Süleymaniye Camii'ni yaptırdı. Kanuni, yaptıracağı eserin yalnız kendi defterine kaydolmasını arzu ediyor ve Rabb'ine böyle bir armağan takdim etmek istiyordu. Onun için ustalara sıkı sıkı tenbihte bulunuyordu.

Ve nine ustalara bir tas yoğurt götürür.
Buyurun ustalar biraz yoğurt yiyin serinlersiniz. Bu güzel eserde, bir tas yoğurtla da olsa, benim de katkım olsun.
Sağolun teyzeciğim çok naziksiniz, ama biz almayalım. Bu konuda sultanımızın izni de yok zaten.
Doğrusu bu yoğurdu kabul etmezseniz çok üzülürüm.
Pekâlâ teyzeciğim haydi ver bakalım sen üzülme.
Büyük hükümdar o gece yaptığı işin terazide tartıldığını görür.
Yoğurt, terazide, camiden daha ağır gelmiştir.
Hayırdır inşaallah ne oldu acaba. Yoksa, yoksa ustalar birinden yardım mı aldılar?
Sabahleyin Kanuni aceleyle ustaların yanına gelir.
Ne yaptınız ustalarım birinden bir şey mi aldınız? Bu gece rüyamda, bir tas yoğurdun Süleymaniye'den ağır bastığını gördüm.
Efendim yaşlı bir nine geldi, çok ısrar edince dayanamadık ve bir tas yoğurdunu aldık.
İşte Süleymaniye'den daha ağır basan, yaşlı bir kadının o bir tas yoğurdudur.

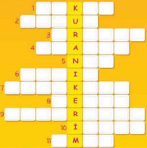
Labirent

Ali, Esra ve İbrahim kitaplara ulaşmak istiyorlar. İçlerinden birini seçip, seçtiğiniz kişinin kitaplara ulaşmasına yardımcı olur musunuz?

Mini Bulmaca

Karelerde yazılı olan anahtar harflerden yararlanarak mini bulmacayı çözebilir misiniz?

SORULAR

1- Namazda bir kıyam, bir rükû ve iki secdeden oluşan bölüm.

2- Oruç ibadetine hazırlık için imsak vaktinden önce yenilen yemeğin adı.

3- Hacıların Kurban Bayramı'nın arife günü toplandıkları Mekke'nin doğusundaki tepe.

4- Birine geçici olarak bırakılan ve teslim alınan kişice korunması gereken şey.

5- Bir peygamber adı.

6- Üzücü durumlar karşısında ses çıkarmadan onların geçmesini bekleme erdemi.

7- Herhangi bir işte elinden geleni yapıp daha sonrasını Allah'a bırakma.

8- Zenginlerin sahip olduğu mal ve paranın kırkta birinin dağıtılmasını öngören İslam'ın beş şartından biri.

9- Para ve malını esirgemeden vermek, eli açık olma.

10- Savurganlık. Gereksiz yere para, zaman, emek harcama.

11- Hac mevsimi dışında Kâbe'yi ve kutsal yerleri ziyaret.

Bir Hadis

Alttaki harflerde Peygamber Efendimizin(SAV) güzel bir sözü gizli. Bulmak için "BAŞLA"'dan girip, birer kare ilerleyip "BİTİR"e ulaşın. Yukarıya, aşağıya, sağa ve sola hareket edebilir, çapraz gidemezsiniz. Kelimelerin ilk harfleri yuvarlak içine alınmıştır.

Başla

B	V	M	U	E	İ	E	M	S	A	İ
E	E	Ü	A	T	E	F	V	K	B	O
N	G	Ü	Z	N	S	L	A	K	I	T
Z	İ	Ş	E	L	A	H	I	L	İ	A
E	D	N	İ	M	A	B	E	M	A	M
R	E	Ö	G	N	İ	E	B	L	E	T
İ	T	O	Y	Y	Ç	İ	O	A	L	N
L	D	İ	M	M	L	K	A	M	A	T

Bitir

Sözcük Bul

Aşağıdaki şekilde, Kabe'deki bir taşın adı gizli. Bulmak için herhangi bir harften başlayıp, çizgileri takip ederek doğru yönde ilerlemeniz gerekiyor. Kolay gelsin.

Akif MERT

HÂKİM

Allah, hikmet ve hüküm sahibidir. Hikmetle iş görmek ancak Allah'a aittir. İşlerinde ve icraatlarında mükemmel bir nizam ve uyum vardır. O'nun işlerinde herhangi bir eksiklik ve kusur yoktur. İcraatlarında derin bir ilim, büyük bir düzen ve uyum vardır.

Mesela O, insanı en güzel şekilde yaratmıştır. Bedenimize bir bakalım hiç kusur var mı? Bir an gözlerimizin çenemizin altında olduğunu düşünelim. Veya burun delikleri ile kulak deliklerini yer değiştiğini düşünelim. Ne kadar komik bir duruma düşeriz değil mi? Oysa bu organlar başımız üzerine o kadar estetik biçimde yerleştirilmiştir ki o mükemmelliğe ancak hayranlık duyulabilir.

Şimdi de gökyüzüne bakalım. Gökte yüz binlerce cisim var. Bütün gök cisimleri tesbih tanesi gibi dizilmişler. Uzayda büyük bir hızla dönüyorlar. Aralarına mükemmel bir denge konulmuş. İtme ve çekme kuvveti sayesinde birbirine çarpmıyorlar. Birbirlerine yol veriyorlar. Birbirinin hareketini tamamlıyorlar. Gökyüzünü güzel bir seyirlik haline getiriyorlar. Geceleri gökyüzüne bakınca şunu rahatlıkla görebiliriz: Gökte mükemmel iş yapan Biri var. Güneşe, yıldızlara ve gezegenlere emreden, onları bir daire etrafında döndüren Biri var. Binlerce ışık yılı ötede havai fişek gösterileri var.

Yüce Allah'ın bir işi, diğer bir işine engel değildir. Hiçbir icraat diğerinin aleyhine işlemiyor. Birinin işleyişi diğerinin işleyişini engellemiyor. Bütün bu işler Hâkim isminin cilveleridir.

Hâkim isminin icraatlarına bakarak şunu da rahatlıkla söyleyebiliriz. Allah vardır ve birdir. Eşi benzeri yoktur. İşlerinde büyük bir bilim, sanat ve hikmet vardır.

Metîn : Kâmil kuvvet ve tam iktidar sahibi.
Velî : Kendisine inananların dost ve yardımcısı olan, kâinatın ve mahlukların işlerini tekeffül eden.
Hamîd : Her türlü hamd ve övgüye lâyık olan.
Muhsî : Her şeyi bir bir sayıp hıfz eden.

Ben Namaza Durunca

Necla GÜNAY

Ben namaza durunca,
Melekler hep gelirmiş;
Etrafımda bekleşir,
Bana imrenirlermiş.

Ben namaza durunca,
Tomurcuklar çatlarmış;
"Bir çocuk secde etti."
Diye çiçek açarlarmış.

Ben namaza durunca,
Seccadem sevinirmiş
Peygamberim işitir,
Bana dua edermiş.

Ben namaza durunca,
Şeytan hırstan ağlarmış;
Allah'ım razı olur,
Cennetini açarmış.

Ahmet Nazif YAVUZ

Namaz

Namaz dua, niyaz, yakarış gibi anlamlara gelir. Rabbimize sevgi ve saygımızı göstermemize yardımcı olan ibadetlerden biridir. Namaz akıllı ve ergenlik çağına gelmiş her Müslümana farzdır. Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde namaz kılmamızı emretmiştir.

SUYLA AKAN GÜNAHLAR

İslamiyet'in ilk dönemleriydi. Medine halkından Amr adında biri Mekke'de yeni bir dinin ortaya çıktığını duymuştu. Bu dini çok merak ediyordu. Bu dini ve peygamberini tanımak için Mekke'ye doğru yola koyuldu. Oraya vardığında da ilk iş olarak Hazreti Muhammed'i (sallallahü aleyhi vesellem) buldu. O sıralar Efendimiz, İslâm'ı gizlice yaymaya çalışıyordu. Amr, O'nu bir süre izledi. O'nun davranışlarının, sözlerinin ve Kur'ân'dan okuduğu ayetlerin bir benzerini daha önce hiç duymamıştı. Hemen Müslüman oldu ve Mekke'de biraz

daha kalarak İslâm hakkında temel bilgileri öğrendi. Sonra da oradan ayrılarak memleketine döndü. Daha sonra Müslümanlar, Mekke'den Medine'ye hicret ettiler. Peygamberimizin Medine'ye gelişinden sonra Amr, hemen O'nun ziyaretine geldi.

– Ey Allah'ın Resûlü! Beni hatırladınız mı, dedi.

Kâinatın Efendisi:

– Evet! Sen bana Mekke'de gelen kişi değil misin, diye cevap verdi. Bunun üzerine Amr:

– Evet, ey Allah'ın Resûlü! Allah'ın sana öğrettiği ve benim bilmediğim şeylerden haber ver. Meselâ bana namazdan bahset, dedi.

Peygamberimiz de hangi vakitlerde, nasıl namaz kılacağını ona öğretti. Amr:

– Ya Resûlallah! Bana abdestin nasıl alınacağını da açıklasanız, deyince Efendimiz şöyle buyurdular:

– Sizden kim abdest suyunu hazırlar, ağzına ve burnuna su verirse; mutlaka yüzünden, ağzından, burnundan bu azalarla yaptığı hataların günahı dökülür. Sonra Allah'ın emrettiği şekilde yüzünü yıkarsa, yüzünün etrafından akan su ile birlikte yüzü ile işlediği günahlar dökülür. Sonra dirseklere kadar kollarını yıkayınca, ellerinin günahları su ile birlikte parmak uçlarından dökülür gider. Sonra başını mesh edince, başının günahları saçlarının etrafından su ile birlikte akar gider. Sonra topuklarına kadar ayaklarını yıkayınca ayaklarının günahları, parmak uçlarından su ile birlikte akar gider. Sonra kalkıp namaz kılar, Allah'a hamd ve senada bulunup kalbinden Allah'tan başkasının korku ve muhabbetini çıkarırsa, annesinden doğduğu gündeki gibi olur. Bütün günahlarından arınır.

NAMAZA HAZIRLIĞIN ŞARTLARI

Hangi namaz kılınacağını belirtmektir.
Kılınacak namazın zamanının gelmiş olmasıdır.
Namazda iken örtülmesi gereken yerleri örtmektir.
Namaz için abdest almaktır.
Kıbleye (Kabe'ye) yönelmektir.
Namaz kılınacak yerin ve giysilerimizin temiz olmasıdır.

NAMAZI BOZAN ŞEYLER

1. Mazeretsiz olarak namazın farzlarından birini veya daha fazlasını terk etmek.
2. Namazda konuşmak.
3. Namazdayken bir şey yemek içmek.
4. Namazda kendisinin duyacağı kadar gülmek.
5. Secde ederken veya secdede iken iki ayağı birden yerden kaldırmak.
6. Göğsü kıbleden başka bir yöne çevirmek.
7. Namazın adabına aykırı şekilde; göreni, kişinin namazda olduğundan şüpheye düşürecek hareketler yapmak. Meselâ namaz kılarken çorap giymek.
8. Namazda iken birine selâm vermek veya selâm veren birinin selâmını almak.
9. Dünyevî maksatlar veya sıkıntılar sebebiyle sesli olarak ağlamak. Ahireti ve günahlarını hatırlayarak, Allah korkusu ile ağlamak namazı bozmaz.
10. Sabah namazını kılarken güneşin doğması.
11. Namazda iken bayılmak.
12. Kur'ân-ı Kerim'i manası değişecek derecede yanlış okumak.
13. Namazda iken abdestin bozulması.
14. Bir rekât içinde üç kere birbiri ardınca vücudunu kaşımak.

SEHİV (YANILMA) SECDESİ NEDİR?

Sehiv secdesi, bir namazın hatalı kılınması hâlinde bu hatayı düzeltmek amacı ile namazın sonunda yapılan secdedir. Eğer farzlardan biri veya birkaçı terk edilirse namazın geçerli olması için sehiv secdesi yeterli olmaz. Namaz bozulur ve namazı yeniden kılmak gerekir. Eğer farzlardan biri yanılarak geciktirilirse veya vaciplerden birisi yanılarak terk edilirse ya da geciktirilirse sehiv secdesi yapmak gerekir.

Namazda hata yapmış olan kişi, son oturuşta Ettehıyyâtü'yü okuduktan sonra iki tarafına selâm verip hemen ardından "Allahü Ekber" diyerek iki defa secdeye gider. İkinci secdeden sonra oturur ve yeniden Ettehıyyâtü'yü, salâvat ve duaları okuyarak selâm verir. Böylece sehiv secdesi yerine getirilmiş olur. Namaz, cemaatle kılınıyorsa ve imam hata yapar da sehiv secdesi yapması gerekirse, sadece sağına selâm verip hemen sehiv secdesi yapar. Bu, soluna selâm verdiği takdirde bazı kimselerin namazdan çıkmasını önlemek içindir. Cemaat de imamın sehiv secdesine uyarak onunla beraber sehiv secdesi yapar. Sehiv secdesi yapmanın kendisi de vaciptir. Vacibin terk edilmesi ise namazı bozmaz. Böyle olunca sehiv secdesi gerektiği hâlde, sehiv secdesini yapmayan kimsenin namazı yine de geçerlidir.

RABBENÂ ÂTİNÂ

رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Ey bizim Kerîm Rabbimiz! Bize bu dünyada da iyilik ve güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellikler ver ve bizi cehennem azabından koru.

RABBENAĞFİRLÎ

رَبَّنَا اغْفِرْ لِى وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابِ

Ey Rabbimiz! Beni, annemi, babamı ve bütün müminleri hesabın görüleceği günde affeyle.

DUA UFKU

Ey, her zaman güzellikler yaratıp,
çirkinlikleri örten
ve en çirkin görünen şeyleri dahi izafi güzelliklerde bezeyen
Güzeller Güzeli!
Gönüllerimizi güzellik duygularıyla mamur kıl
ve bize her zaman güzel kalmanın yollarını göster!

KUREYŞ SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لِا۪يلَافِ قُرَيْشٍۙ ﴿١﴾ ا۪يلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَٓاءِ وَالصَّيْفِۚ ﴿٢﴾

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِۙ ﴿٣﴾ اَلَّذ۪ٓي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ

وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kureyş'in güven ve barış anlaşmalarından faydalanmalarını sağlamak için,
2. Kış ve yaz seferlerinde faydalandıkları anlaşmaların kadrini bilmiş olmak için,
3. Yalnız bu Ev'in (Kâbe'nin) Rabbine ibadet etsinler.
4. Kendilerini açlıktan kurtarıp doyuran, korkudan emin kılan Rabb'lerine kulluk etsinler.

Kureyş Sûresi ile ilgili Kısa bilgiler

1. İlk ayetinde Kureyş'ten bahsettiği için bu isim verilmiştir.
2. Toplam 4 ayettir.
3. Fil suresindeki konu ile bağlantılı olup onun devamı gibidir.
4. Kabeye sahip çıkıp onu korumaları sebebiyle Kureyş'in nasıl olduğu nimetleri bildirilmektedir.

İLGİNÇ BİLGİLER

- Yüce Allah bizim için gündüz ve geceyi yaratmış ki gündüzleri çalışalım, geceleri de dinlenelim diye,
- Geceleri dinlenmeye geçtiğimizde vücudumuzda bizi dinlendirecek hormonlar salgılanır,
- Dünyanın kendi etrafında dönüşüyle gece ve gündüzler; güneşin etrafında dönüşüyle ve eksen eğikliği sayesinde de mevsimler oluşur,
- Mevsimler kuzey ve güney yarım kürelerde birbirinin tam tersidir. Yani kuzeyde yaz yaşanırken güneyde kış; kuzeyde ilkbaharken güneyde sonbahardır,
- Dünyanın kendi etrafında dönüşü sırasında oluşan okyanus akıntıları ve değişik hava akımları birçok hayvan türünün göç yollarını bulmasını sağlar,
- Bütün bunlar olurken Dünyamız bir füze kadar hızlı yol almakta ama bir anne kucağı kadar da güvende olmamızı sağlayan bir yapıdadır. Bütün bu düzen içerisinde hey şeyin insana hizmet ettirildiğini görmek, anlamak, düşünmek ve tekrar yeni şeyler görmek bizlere çok şey kazandıracaktır.

DEĞERLENDİRME TESTİ

1. **"Yola Düşen Kalp" adlı hikayede Ahmet Bey aldığı bayramlıkları kime veriyor?**
A. Hanımına ve çocuklarına
B. Mahalle komşularına
C. Eş, dost ve akrabalarına
D. Yolda gördüğü fakir aileye

2. **"Tetik Parmağı" adlı çizgi hikayedeki kahramanın tüfeği neden ateş almıyor?**
A. Mermiler ıslanmış
B. Mermi bitmiş
C. Kahramanın parmağı kopmuş.
D. Tüfek arızalanmış

3. **Aşağıdakilerden hangisi hasta ziyareti adabına uygun değildir?**
A. Ziyareti kısa tutmalıyız
B. Hastaya moral vermeliyiz
C. Üzüleceği bir şey anlatmamalıyız
D. Hasta yoğun bakımda ise mutlaka görmeliyiz.

4. **Aşağıdaki hadislerden hangisi alçak gönüllü olmamız gerektiğini belirtiyor?**
A. Kalbinde zerre kadar kibir bulunan cennete giremez
B. Hayırlı işlerde acele ediniz
C. İyilik hususunda yarışınız
D. Temizlik imandandır

5. **Bildiğimiz anlamdaki ilk ezanı kim okumuştur?**
A. Abdullah İbn Zeyd (radiyallahü anh)
B. Hazreti Bilal (radiyallahü anh)
C. Hazreti Abdullah (radiyallahü anh)
D. Hazreti Osman (radiyallahü anh)

6. **"Üç Filtre" adlı çizgi hikayedeki üç filtre nedir?**
A. Gerçek, iyilik, faydalılık
B. Arkadaşlık, kardeşlik, muhabbet
C. Dedikodu, gıybet, iftira
D. Bilgi, görgü, nezaket

7. "Dünyamızın uydusudur. Kütlesi dünyamızın sekizde biri kadardır. Dünyamıza 384.000 kilometre uzaklıktadır. Dünya ile birlikte Güneş'in etrafında döner."

Yukarıda anlatılan gökcismi aşağıdakilerden hangisidir?
A. Samanyolu
B. Merkür
C. Venüs
D. Ay

8. "Yüce Allah'ın iş ve icraatlarında mükemmel bir nizam ve uyum vardır. Onun işlerinde herhangi bir eksiklik ve kusur yoktur. Hiçbir icraat diğerinin aleyhine işlemiyor. Birinin işleyişi diğerini engellemiyor. Bütün bu işler ………….. isminin cilveleridir."

Yukarıdaki boşluğa Allah'ın Güzel İsimlerinden hangisi gelmelidir?
A. veli
B. hakim
C. muhsi
D. hamid

9. **Aşağıdakilerden kaç tanesi namaza hazırlığın şartlarındandır?**

a. hangi namazı kılacağını belirtmek
b. kılınacak namazın zamanının gelmiş olması
c. namazda iken örtülmesi gereken yerleri örtmek
d. namaz için abdest almak
e. kıbleye yönelmek
f. namaz kılınacak yerin ve giysilerimizin temiz olması

A. 6 B. 5 C. 4 D. 4

DÜŞÜNDÜREN TESTLER

Meleğin ışıktan ellerine tutundum usulca. Yıldızlardan geçtik, Ay'ı, gezegenleri, kuyruklu yıldızları, meteorları, uzayın masmavi aydınlığını geçtik. Yıldızların ötesine kadar sürüp gitti yolculuğumuz. Rengârenk yıldız yağmurları içindeydik. Elimiz, yüzümüz ışıkla aydınlanıyordu. Helozonik bir yıldız kümesinin içine düştük sonra. Bir tüy kadar hafiftim. Bir yıldız kadar özgürdüm. Bir melek kadar mutluydum.

1. Yukarıdaki metne göre, yazarın hayalî yolculuğu nereye kadar sürmüş?

A. Ay'a kadar
B. Kuyruklu yıldızın çevresine kadar
C. Yıldızların ötesine kadar
D. En uzaktaki gezegene kadar

Öğretmenlerimi seviyorum. Hepsi başka türlü iyi.Kimi güler yüzlü iyi. Kimi çok bilen iyi, kimi de çok ciddi iyilerden. Bazen azarlandığım oluyor tabi. Ama neyse ki öğretmenlerim çabuk unutuyorlar. Ellerindeki kâğıtlardan, kitaplardan bir şeyler anlatıyor ve konuları yetiştirmeye çalıştıklarını söylüyorlar. Öğrenmemiz gereken çok şey varmış. Meselâ hayat bilgisi bunların başında geliyor. Ben evrenin sırlarını, yıldızların ötesini, gerçek hayatın bilgisini merak ediyorum.

2. Parçaya göre, aşağıdakilerden hangisinin doğruluğundan söz edilemez?

A. Çocuk, bütün öğretmenlerini iyi yanlarıyla düşünüp sevmektedir.
B. Çocuğun, öğretmenlerini az sevdiği bellidir.
C. Öğretmenler konuları yetiştirmek için gayret etmektedirler.
D. Çocuğun öğrenmek istediği şey, onun zihninde tasarladığı gerçek hayatın bilgisidir.

Nasıl da unutmuşum. Evet evet, dua edelim. Belki Allah bize bağışlar. Allah, hiçbir duayı geri çevirmezmiş. Hakkımızda hayırlı ise kabul edermiş. Biz hakkımızda neyin hayırlı olduğunu bilmediğimizden, olur olmaz şeyler istermişiz. Oysa ki Allah, her şeyi bildiği için, hayırlısı neyse onu verirmiş. Biz de istediğimiz olmadı, öyleyse duamız kabul edilmedi sanırmışız. Şakir Hocam bir güzel anlattıydı. Hatırladım. Dua edelim anneciğim.

3. Yukarıdaki metinden hangi sonucu çıkaramayız?

A. Çocuk ve annesi, ölmek üzere olan bir hasta için dua edecekler.
B. Duada istediklerimizin olmaması, duanın kabul edilmediği anlamına gelmez.
C. Allah, her duaya cevap verir, bizim için daha iyi olan neyse onu lütfeder.
D. Her insan, kendisi hakkında neyin hayırlı olup olmadığını çok iyi bilir.

Allah'ım,
Alınca beni yanına
Öyle güzel al ki
Bir kuş uçuverdi desinler,
Uçuverdi bir kuş cennete...
Ve kondu
Gül-i Muhammedî bahçesine.

4. Aşağıdakilerden hangisi, şiirde şairin, Allah'tan istedikleri arasında gösterilemez?

A. Bir kuşun cennete uçması gibi güzel bir ölüm
B. Cennette Peygamberimiz Hazreti Muhammed ile birlikte olmak
C. Hayatının bundan sonraki kısmını bir kuş olarak geçirmek
D. Allah'ın huzuruna varmak

5. **Yüce Dinimiz İslam'da, "bin aydan daha hayırlı" olarak anlatılan kutsal gecemiz hangisidir?**

A. Kadir Gecesi
B. Miraç Gecesi
C. Berat Kandili
D. Mevlid Kandili

6. **Aşağıdaki bayramlarımızdan hangisinde komşularımıza, yakınlarımıza, fakir ve kimsesizlere et ikram edilir?**

A. Ramazan Bayramı
B. Zafer Bayramı
C. Kurban Bayramı
D. Hıdırellez Bayramı

7. **"Cuma günü" ile "Cuma namazı" arasında bir ilişki vardır. Aynı ilişki Ramazan ayı ile aşağıdakilerden hangisi arasındadır?**

A. teravih
B. hac
C. sadaka
D. zekât

8. **Aşağıdakilerden hangisi Ramazan ayı ve oruçla ilgili bir terim değildir?**

A. iftar
B. sahur
C. teravih
D. mevlid

9. **Müslümanları "namaza davet etmek için" minarelerden okunan makamlı güzel sözlere ne ad verilir?**

A. ezan
B. kamet
C. ilâhi
D. Kur'ân-ı Kerîm

10. **Aşağıdakilerden hangisi camilerimizin bölümlerinden değildir?**

A. kürsü
B. minber
C. mihrap
D. mutfak

11. **Dua etmekle ilgili aşağıdaki davranışlardan hangisi uygun değildir?**

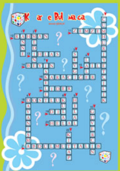
A. Hastalandığımızda şifa istemek için dua etmek
B. Sınavlarda başarılı olmak için dua etmek
C. Öfkelendiğimiz bir arkadaşımızın kötülüğü için dua etmek
D. Sevinçli anlarımızda şükrederek dua etmek

12. **"Günün her anında ve temiz olan her yerde dua edilebilmektedir." Bu bilgiden yola çıkarak Rabbimizle ilgili aşağıdaki gerçeklerden özellikle hangisini hatırlarız?**

A. Yüce Allah'ın bazı peygamberlere kitap gönderdiğini
B. Bütün canlıların ihtiyacı olan hava, su ve gıdaları O'nun verdiğini
C. Yüce Allah'ın her şeyi işittiğini ve bildiğini
D. Her güzel işe besmele ile Allah'ın adını söyleyerek başlamamız gerektiğini

BİRİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

Bilmece Bildirmece

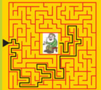
Cevaplar

Tıpatıp Aynısı
3 ve 5 numaralı resimler birbirinin aynısıdır.

Acaba Kim
Hz. Ömer adaletli olmasıyla bilinir.

Farklı Sözcük
Hac, Hz. Musa, Yardım, Hadis.

Labirent

Cümle: Büyüklerimizi ziyaret edelim.

Eksik Sayı

Harfleri Ayır

Fark Bulmaca

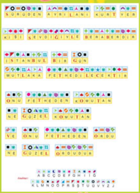
Doğru Cevaplar
Soruların tamamını doğru bilen, Mehmet'tir.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
D	B	C	D	C	C	D	B	B	B

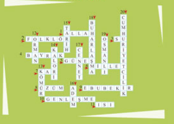
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	D	B	A	A	C	B	A	D	B

İKİNCİ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

HADİS BULMACA

Kare Bulmaca

Bilmece Bildirmece

CEVAPLAR

EŞİNİ BUL

"B" ve "E" birbirinin eşidir.

FARK BULMACA

AYŞE'NİN DUASI

Allahım beni, anne ve babamı kardeşlerimi ve Müslümanları kötülüklerden koru.

GÜZEL BİR SÖZ

Güzel gören güzel düşünür, güzel düşünen hayatından lezzet alır.

SAYILAR

Alttaki sayı, üstteki şeklin köşe sayısının karesidir. Öyleyse soru işaretli yere 25 getirilmelidir.

HARF DEĞİŞTİRME

LABİRENT

Cümle:Namaz dinin direğidir.

Değerlendirme Testi

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	B	B	A	C	A	D	B	B	C

Düşündüren Testler

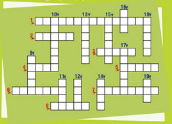
1	2	3	4	5	6	7	8
B	D	D	C	C	D	C	D

ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

HADİS BULMACA

Karebulmaca

Bilmece Bildirmece

Cevaplar

Doğru Cevaplar

Leyla, soruların tamamını doğru cevaplamıştır.

Şekilleri Bul

3

Sayı Yerleştirme

Alt satırdaki iki karede bulunan sayılar arasındaki fark, üst sartıda bulunan karedeki sayıyı oluşturuyor. Öyleyse, soru işaretli yere 5 yazılmalıdır.

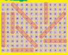
Sözcük Bul

KELİME-İ TEVHİD

Labirent

Kelime Avı

Gölgesi Hangisi

Değerlendirme Testi

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	B	D	D	D	B	A	A	B	C

Düşündüren Testler

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
C	D	A	A	C	D	D	D	C	D	D

DÖRDÜNCÜ BÖLÜMÜN ÇÖZÜMLERİ

HADİS BULMACA

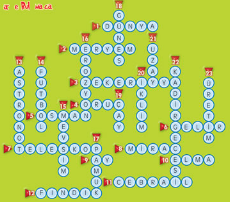
KALBİNDE ZERRE KADAR KİBİR OLAN CENNETE GİREMEZ

HAYIRLI İŞLERDE ACELE EDİN

İŞÇİNİN ÜCRETİNİ ALNININ TERİ KURUMADAN ÖDEYİN

İYİLİK HUSUSUNDA YARIŞINIZ

Kare Bulmaca

Değerlendirme Testi

1	2	3	4	5	6	7	8	9
D	C	D	A	B	A	D	B	A

Düşündüren Testler

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
C	B	D	C	A	C	A	D	A	D	C	C

Bilmece Bildirmece

Cevaplar

Fark Bulmaca

Farklı Sözcük

a: Kıble
b: Aldatma
c: İftar
d: Kurban

Var-Yok

HZ. EBUBEKİR

Labirent

Mini Bulmaca

Bir Hadis

Ben Güzel Ahlakı Tamamlamak İçin Gönderildim

Sözcük Bul

hacerülesved